

Άρθρο ΣΤ

1. Η Ένωση σέβεται την εθνική ταυτότητα των κρατών μελών της, των οποίων τα κυβερνητικά συστήματα βασίζονται στις δημοκρατικές αρχές.

2. Η Ένωση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία

των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και όπως προκύπτουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, ως γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου.

3. Η Ένωση διαθέτει τα μέσα που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της και για την επιτυχή εφαρμογή των πολιτικών της.

ΤΙΤΛΟΣ II**ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ(*)**

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Η ΑΥΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΣ Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να θέσουν τις βάσεις μιας διαρκώς στενότερης ενώσεως των ευρωπαϊκών λαών,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να εξασφαλίσουν με κοινή δράση την οικονομική και κοινωνική πρόοδο των χωρών τους καταργώντας τους φραγμούς που διαιρούν την Ευρώπη,

ΘΕΤΟΝΤΑΣ ως κύριο σκοπό των προσπαθειών τους τη σταθερή βελτίωση των όρων διαβίωσης και απασχόλησεως των λαών τους,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η εξάλειψη των υφισταμένων εμποδίων απαιτεί συντονισμένη δράση για να εξασφαλισθεί σταθερότης στην επέκταση της οικονομίας, ισορροπία στις συναλλαγές και ευθύτης στον ανταγωνισμό,

ΜΕΡΙΜΝΩΝΤΑΣ να ενισχύσουν την ενότητα των οικονομιών τους και να προωθήσουν την αρμονική τους ανάπτυξη, μειώνοντας τις υφιστάμενες ανισότητες μεταξύ των διαφόρων περιοχών και την καθυστέρηση των λιγότερο ευνοημένων,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να συμβάλουν, ασκώντας κοινή εμπορική πολιτική, στην προοδευτική κατάργηση των περιορισμών στις διεθνείς συναλλαγές,

ΠΡΟΤΙΘΕΜΕΝΟΙ να εδραιώσουν την αλληλεγγύη που συνδέει την Ευρώπη με τις υπερπόντιες χώρες και επιθυμώντας να εξασφαλίσουν την ανάπτυξη της ευημερίας τους σύμφωνα με τις αρχές του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να παγιώσουν, με τη συνένωση των οικονομικών τους δυνάμεων, τη διαφύλαξη της ειρήνης και της ελευθερίας και καλώντας τους άλλους λαούς της Ευρώπης που συμμερίζονται τα ιδεώδη τους να συμμετάσχουν στην προσπάθειά τους,

(*) Τίτλος όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (εφεξής ΣΕΕ).

Ο αναγνώστης θα βρει κατωτέρω το πλήρες τροποποιημένο κείμενο της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, όπως θα διαμορφωθεί από την έναρξη ισχύος του τίτλου II της ΣΕΕ: «Διατάξεις για την τροποποίηση της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ενόψει της ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας» (άρθρα Ζ.1 έως 84).

ΑΠΕΦΑΣΙΣΑΝ τη δημιουργία μιας *Ευρωπαϊκής Κοινότητας* και όρισαν προς το σκοπό αυτόν ως πληρεξουσίου:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τον κ. Paul-Henri SPAAK,
Υπουργό των Εξωτερικών,

τον δαράνο J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS,
Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου των Οικονομικών Υποθέσεων, Πρόεδρο της δελτικής αντιπροσωπείας
στη διακυβερνητική συνδιάσκεψη·

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τον διδάκτορα κ. Konrad ADENAUER,
Καγκελάριο της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

τον καθηγητή διδάκτορα κ. Walter HALLSTEIN,
Υφυπουργό των Εξωτερικών·

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τον κ. Christian PINEAU,
Υπουργό των Εξωτερικών,

τον κ. Maurice FAURE,
Υφυπουργό των Εξωτερικών·

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τον κ. Antonio SEGNI,
Πρόεδρο του Υπουργικού Συμβουλίου,

τον καθηγητή κ. Gaetano MARTINO,
Υπουργό των Εξωτερικών·

Η ΑΥΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΣ Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τον κ. Joseph BECH,
Πρόεδρο της Κυβερνήσεως, Υπουργό των Εξωτερικών,

τον κ. Lambert SCHAUS,
Πρεσβευτή, Πρόεδρο της αντιπροσωπείας του Λουξεμβούργου στη διακυβερνητική συνδιάσκεψη·

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τον κ. Joseph LUNS,
Υπουργό των Εξωτερικών,

τον κ. J. LINTHORST HOMAN,
Πρόεδρο της αντιπροσωπείας των Κάτω Χωρών στη διακυβερνητική συνδιάσκεψη·

Οι οποίοι, μετά την ανταλλαγή των πληρεξουσίων εγγράφων τους που ευρέθησαν εν τάξει, συνεφώνησαν επί των ακολούθων διατάξεων:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

Διά της παρούσης συνθήκης τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη ιδρύουν μεταξύ τους μία **Ευρωπαϊκή Κοινότητα**.

Άρθρο 2(*)

Η Κοινότητα έχει ως αποστολή, με τη δημιουργία κοινής αγοράς, **οικονομικής και νομισματικής ένωσης και με την εφαρμογή των κοινών πολιτικών ή δράσεων που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 3 Α**, να προάγει την αρμονική και ισόρροπη ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων στο σύνολο της Κοινότητας, **μία σταθερή και διαρκή, μη πληθωριστική και σεβόμενη το περιβάλλον ανάπτυξη, έναν υψηλό βαθμό σύγκλισης των οικονομικών επιδόσεων, ένα υψηλό επίπεδο απασχόλησης και κοινωνικής προστασίας, την άνοδο του διοικητικού επιπέδου και της ποιότητας ζωής, την οικονομική και κοινωνική συνοχή και την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών.**

Άρθρο 3(**)

Για τους σκοπούς του άρθρου 2, η δράση της Κοινότητας περιλαμβάνει, σύμφωνα με τους όρους και με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπει η παρούσα συνθήκη:

- α) την κατάργηση, μεταξύ των κρατών μελών, των δασμών και των ποσοτικών περιορισμών κατά την εισαγωγή και την εξαγωγή εμπορευμάτων, καθώς και όλων των άλλων μέτρων ισοδύναμου αποτελέσματος,
- β) **μία κοινή εμπορική πολιτική,**
- γ) **μία εσωτερική αγορά** την οποία θα χαρακτηρίζει η εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων, μεταξύ των κρατών μελών,
- δ) **μέτρα σχετικά με την είσοδο και την κυκλοφορία των προσώπων στην εσωτερική αγορά, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 100 Γ,**
- ε) **μία κοινή πολιτική στον τομέα της γεωργίας και της αλιείας,**
- στ) **μία κοινή πολιτική στον τομέα των μεταφορών,**
- ζ) **ένα καθεστώς που εξασφαλίζει ανόθευτο ανταγωνισμό μέσα στην εσωτερική αγορά,**

- η) την προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών στο βαθμό που απαιτείται για τη λειτουργία της κοινής αγοράς,
- θ) **μία πολιτική στον κοινωνικό τομέα, η οποία περιλαμβάνει ένα Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο,**
- ι) **την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής,**
- κ) **μία πολιτική στον τομέα του περιβάλλοντος,**
- λ) **την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της διομηχανίας της Κοινότητας,**
- μ) **την προώθηση της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης,**
- ν) **την ενθάρρυνση της δημιουργίας και της ανάπτυξης διευρωπαϊκών δικτύων,**
- ξ) **συμβολή στην επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας,**
- ο) **συμβολή σε μία παιδεία και κατάρτιση υψηλού επιπέδου, καθώς και στην ανάπτυξη των πολιτισμών των κρατών μελών,**
- π) **μία πολιτική στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη,**
- ρ) **τη σύνδεση με τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη, με σκοπό την αύξηση των συναλλαγών και την προώθηση με κοινή προσπάθεια της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης,**
- σ) **συμβολή στην ενίσχυση της προστασίας των καταναλωτών,**
- τ) **μέτρα στους τομείς της ενέργειας, της πολιτικής άμυνας και του τουρισμού.**

Άρθρο 3 Α (***)

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 2, η δράση των κρατών μελών και της Κοινότητας περιλαμβάνει, σύμφωνα με τους όρους και με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπει η παρούσα συνθήκη, τη θέσπιση μιας οικονομικής πολιτικής, που βασίζεται στο στενό συντονισμό των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών, στην εσωτερική αγορά, καθώς και στον καθορισμό κοινών στόχων, και ασκείται σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό.

2. Παράλληλα, και σύμφωνα με τους όρους, το χρονοδιάγραμμα και τις διαδικασίες που προβλέπει η παρούσα συνθήκη, η δράση αυτή περιλαμβάνει τον αμετάκλητο καθορισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών, γεγονός που θα οδηγήσει στην καθιέρωση ενιαίου νομίσματος, του ECU, και τον καθορισμό και την άσκηση ενιαίας νομισματικής και συναλλαγματικής πολιτικής, πρωταρχικός στόχος των οποίων είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών, και, υπό την επιφύλαξη του στόχου αυτού, η υποστήριξη των γενικών οικο-

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.2 ΣΕΕ.

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.3. ΣΕΕ.

(***) Όπως παρεμείληθε με το άρθρο Ζ.4 ΣΕΕ.

νομικών πολιτικών στην Κοινότητα, σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό.

3. Οι δράσεις αυτές των κρατών μελών και της Κοινότητας συνεπάγονται την τήρηση των ακόλουθων κατευθυντήριων αρχών: σταθερές τιμές, υγιή δημόσια οικονομικά, υγιείς νομισματικές συνθήκες και σταθερό ισοζύγιο πληρωμών.

Άρθρο 3 Β (*)

Η Κοινότητα δρα μέσα στα όρια των αρμοδιοτήτων που της αναθέτει και των στόχων που της ορίζει η παρούσα συνθήκη.

Στους τομείς που δεν υπάγονται στην αποκλειστική της αρμοδιότητα, η Κοινότητα δρα σύμφωνα με την αρχή επικουρικότητας, μόνον εάν και στο βαθμό που οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο.

Η δράση της Κοινότητας δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 4 (**)

1. Η πραγματοποίηση του έργου που έχει ανατεθεί στην Κοινότητα εξασφαλίζεται από:

- ένα Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,
- ένα Συμβούλιο,
- μία Επιτροπή,
- ένα Δικαστήριο,
- ένα Ελεγκτικό Συνέδριο.

Κάθε όργανο ενεργεί εντός των ορίων των εξουσιών που του παρέχονται από την παρούσα συνθήκη.

2. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή επικουρούνται από μία Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και από μία Επιτροπή των Περιφερειών που ασκούν συμβουλευτικά καθήκοντα.

Άρθρο 4 Α (***)

Ιδρύεται, με τις διαδικασίες που προβλέπει η παρούσα συνθήκη, ένα Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών, εφεξής καλούμενο «ΕΣΚΤ», και μία Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, εφεξής καλούμενη «ΕΚΤ», που δρουν μέσα στα όρια των εξουσιών που τους ανατίθενται από την παρούσα

συνθήκη και το προσαρτημένο σ' αυτήν καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, το οποίο εφεξής καλείται «Καταστατικό του ΕΣΚΤ».

Άρθρο 4 Β (***)

Ιδρύεται Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων η οποία δρα μέσα στα όρια των εξουσιών που της ανατίθενται από την παρούσα συνθήκη και το προσαρτημένο σ' αυτήν καταστατικό.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας. Διευκολύνουν την Κοινότητα στην εκτέλεση της αποστολής της.

Απέχουν από κάθε μέτρο που δύναται να θέσει σε κίνδυνο την πραγματοποίηση των σκοπών της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 6 (****)

Εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας συνθήκης και με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεών της, απαγορεύεται κάθε διάκριση λόγω ιθαγενείας.

Το Συμβούλιο αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ, δύναται να λαμβάνει μέτρα για την απαγόρευση των διακρίσεων αυτών.

Άρθρο 7 (****)

1. Η κοινή αγορά πραγματοποιείται προοδευτικώς κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου δώδεκα ετών.

Η μεταβατική περίοδος διαιρείται σε τρία στάδια, από τέσσερα έτη το κάθε ένα, η διάρκεια των οποίων δύναται να μεταβληθεί κατά τους όρους που προβλέπονται κατωτέρω.

2. Σε κάθε στάδιο αντιστοιχεί ένα σύνολο μέτρων που πρέπει να ληφθούν και εκτελεσθούν ταυτοχρόνως.

3. Η μετάβαση από το πρώτο στο δεύτερο στάδιο εξαρτάται από τη διαπίστωση ότι πράγματι έχουν επιτευχθεί κατά το ουσιαδές μέρος τους οι στόχοι που ορίζονται στην παρούσα συνθήκη, ειδικά για το πρώτο στάδιο, και ότι έχουν εκπληρωθεί οι αναληφθείσες υποχρεώσεις, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων και διαδικασιών που προβλέπει η συνθήκη αυτή.

(*) Όπως παρεμφλήθηκε από το άρθρο Ζ.5 ΣΕΕ.

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.6 ΣΕΕ.

(***) Όπως παρεμφλήθηκε από το άρθρο Ζ.7 ΣΕΕ.

(****) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.8 ΣΕΕ.

(*****) Άρθρα 7, 7 Α, 7 Β και 7 Γ: πρώην άρθρα 8, 8 Α, 8 Β, 8 Γ (άρθρο Ζ.9 ΣΕΕ).

Η διαπίστωση αυτή γίνεται στο τέλος του τετάρτου έτους από το Συμβούλιο που αποφασίζει ομοφώνως επί εκθέσεως της Επιτροπής. Ουδέν κράτος μέλος δύναται να παρεμποδίξει την ομοφωνία επικαλούμενο τη μη εκπλήρωση των ιδικών του υποχρεώσεων. Ελλείψει ομοφωνίας, το πρώτο στάδιο παρατείνεται αυτομάτως για ένα έτος.

Στο τέλος του πέμπτου έτους, η διαπίστωση γίνεται από το Συμβούλιο με τους αυτούς όρους. Ελλείψει ομοφωνίας, το πρώτο στάδιο παρατείνεται αυτομάτως για ένα ακόμη έτος.

Στο τέλος του έκτου έτους η διαπίστωση γίνεται από το Συμβούλιο που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία επί της εκθέσεως της Επιτροπής.

4. Κάθε κράτος μέλος που μειωρηθεί δικαιούται να ζητήσει από το Συμβούλιο, εντός μηνός από την τελευταία αυτή ψηφοφορία, τη σύσταση διαιτητικού οργάνου του οποίου η απόφαση δεσμεύει όλα τα κράτη μέλη και τα όργανα της Κοινότητας. Το αυτό ισχύει για κάθε κράτος μέλος όταν η απαιτούμενη πλειοψηφία δεν έχει επιτευχθεί. Το διοικητικό αυτό όργανο αποτελείται από τρία μέλη που ορίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει ομοφώνως προτάσει της Επιτροπής.

Εάν το Συμβούλιο δεν ορίσει τους διαιτητές εντός μηνός από την αίτηση, τα μέλη του διαιτητικού οργάνου ορίζονται από το Δικαστήριο εντός νέας προθεσμίας ενός μηνός.

Το διαιτητικό όργανο εκλέγει τον πρόεδρό του.

Εκδίδει την απόφασή του εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της ψηφοφορίας του Συμβουλίου, που αναφέρεται στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3.

5. Το δεύτερο και το τρίτο στάδιο δε δύνανται να παραταθούν ή να συντημηθούν παρά μόνο δυνάμει αποφάσεως του Συμβουλίου που λαμβάνεται ομοφώνως, προτάσει της Επιτροπής.

6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δε δύνανται να έχουν ως συνέπεια την παράταση της μεταβατικής περιόδου πέραν των δεκαπέντε ετών συνολικώς από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης.

7. Με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων ή παρεκκλίσεων που προβλέπονται από την παρούσα συνθήκη, η λήξη της μεταβατικής περιόδου αποτελεί το έσχατο χρονικό όριο για την έναρξη της ισχύος του συνόλου των προβλεπομένων κανόνων και για τη θέση σε εφαρμογή του συνόλου των μέτρων που συνεπάγεται η σύσταση της κοινής αγοράς.

Άρθρο 7Α

Η Κοινότητα εκδίδει τα μέτρα για την προοδευτική εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς κατά τη διάρκεια χρονικής περιόδου η οποία λήγει την 31η Δεκεμβρίου 1992, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, των άρθρων 7Β, 7Γ και 28, του άρθρου 57 παράγραφος 2, του άρθρου 59, του

άρθρου 70 παράγραφος 1 και των άρθρων 84, 99, 100 Α και 100 Β και με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης.

Η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 7Β

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο πριν από την 31η Δεκεμβρίου 1988 και πριν από την 31η Δεκεμβρίου 1990 έκθεση σχετικά με την πρόοδο των εργασιών για την πραγματοποίηση της εσωτερικής αγοράς μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στο άρθρο 7Α.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μετά από πρόταση της Επιτροπής, προσδιορίζει τους προσανατολισμούς και τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εξασφάλιση ισόρροπης προόδου σε όλους τους σχετικούς τομείς.

Άρθρο 7Γ

Κατά τη διατύπωση των προτάσεών της για την υλοποίηση των στόχων του άρθρου 7Α, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το μέγεθος της προσπάθειας την οποία θα πρέπει να υποστούν ορισμένες οικονομίες που εμφανίζουν διαφορές ανάπτυξης κατά τη διάρκεια της περιόδου εγκαθίδρυσης της εσωτερικής αγοράς και μπορεί να προτείνει τις κατάλληλες διατάξεις.

Αν οι διατάξεις αυτές λάβουν τη μορφή παρεκκλίσεων, πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα και να επιφέρουν την ελάχιστη δυνατή διαταραχή στη λειτουργία της κοινής αγοράς.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ (*)

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Άρθρο 8

1. Θεσπίζεται ιθαγένεια της Ένωσης.

Πολίτης της Ένωσης είναι κάθε πρόσωπο που έχει την υπηκοότητα ενός κράτους μέλους.

2. Οι πολίτες της Ένωσης έχουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από την παρούσα συνθήκη.

(*) Μέρος δεύτερο, όπως παρεмδλήθηκε από το άρθρο Ζ.Γ ΣΕΕ.

Άρθρο 8 Α

1. Κάθε πολίτης της Ένωσης έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών, υπό την επιφύλαξη των περιορισμών και με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παρούσα συνθήκη και στις διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή της.

2. Το Συμβούλιο μπορεί να θεσπίζει διατάξεις που διευκολύνουν την άσκηση των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 δικαιωμάτων. Εκτός αν ορίζει διαφορετικά η παρούσα συνθήκη, το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα, μετά από πρόταση της Επιτροπής και σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρο 8 Β

1. Κάθε πολίτης της Ένωσης που κατοικεί σε κράτος μέλος του οποίου δεν είναι υπήκοος έχει το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές στο κράτος μέλος κατοικίας του, υπό τους ίδιους όρους με τους υπηκόους του εν λόγω κράτους. Το δικαίωμα αυτό ασκείται με την επιφύλαξη των λεπτομερέστερων διατάξεων που θα θεσπίσει, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι διατάξεις αυτές μπορούν να προβλέπουν παρεκκλίσεις όταν αυτό δικαιολογείται λόγω ειδικών προβλημάτων σε ένα κράτος μέλος.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 138 παράγραφος 3 και των διατάξεων που θεσπίζονται προς εφαρμογή του, κάθε πολίτης της Ένωσης που κατοικεί σε κράτος μέλος του οποίου δεν είναι υπήκοος έχει το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο κράτος μέλος της κατοικίας του, υπό τους ίδιους όρους με τους υπηκόους του εν λόγω κράτους. Το δικαίωμα αυτό ασκείται με την επιφύλαξη των λεπτομερέστερων διατάξεων που θα θεσπίσει, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1993, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι διατάξεις αυτές μπορούν να προβλέπουν παρεκκλίσεις όταν αυτό δικαιολογείται λόγω ειδικών προβλημάτων σε ένα κράτος μέλος.

Άρθρο 8 Γ

Κάθε πολίτης της Ένωσης απολαύει, στο έδαφος τρίτων χωρών στις οποίες δεν αντιπροσωπεύεται το κράτος μέλος του οποίου είναι υπήκοος, της διπλωματικής και προξενικής προστασίας κάθε κράτους μέλους, υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν και έναντι των υπηκόων του κράτους αυτού. Πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1993, τα κράτη μέλη θα καθορίσουν μεταξύ τους τους αναγκαίους κανόνες και θα αρχίσουν τις απαιτούμενες διεθνείς διαπραγματεύσεις για να εξασφαλίσουν την προστασία αυτή.

Άρθρο 8 Δ

Κάθε πολίτης της Ένωσης έχει το δικαίωμα αναφοράς προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 138 Δ.

Κάθε πολίτης της Ένωσης δύναται να απευθύνεται στον διαμεσολαβητή που θεσμοθετείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 138 Ε.

Άρθρο 8 Ε

Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1993, και κατόπιν κάθε τρία έτη, σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος μέρους. Η έκθεση αυτή λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη της Ένωσης.

Επ' αυτής της βάσεως, και με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί να θεσπίζει διατάξεις για τη συμπλήρωση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στο παρόν μέρος, και συνιστά στα κράτη μέλη την αποδοχή των εν λόγω διατάξεων σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ (*)**ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ****ΤΙΤΛΟΣ Ι****Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ****Άρθρο 9**

1. Η Κοινότητα δασίζεται επί τελωνειακής ενώσεως που εκτείνεται στο σύνολο των εμπορευματικών συναλλαγών και περιλαμβάνει την απαγόρευση των εισαγωγικών και εξαγωγικών δασμών και όλων των φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και την υιοθέτηση κοινού δασμολογίου στις σχέσεις τους με τις τρίτες χώρες.

2. Οι διατάξεις του κεφαλαίου 1 τμήμα πρώτο και του κεφαλαίου 2 του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής κρατών μελών, καθώς και στα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών που ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός των κρατών μελών.

Άρθρο 10

1. Θεωρούνται ότι ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός κράτος μέλους τα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών, για τα οποία έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις εισαγωγής και εισπραχθεί σ' αυτό το κράτος μέλος οι απαιτούμενοι δασμοί και φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος, και για τα οποία δεν έχουν επιστραφεί ολικώς ή μερικώς αυτοί οι δασμοί και επιβαρύνσεις.

(*) Μέρος τρίτο, που ενοποιεί το πρώην δεύτερο και τρίτο μέρος (άρθρο Ζ.Δ ΣΕΕ).

2. Η Επιτροπή προ της λήξεως του πρώτου έτους από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης, καθορίζει τις μεθόδους διοικητικής συνεργασίας για την εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφος 2, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη απλουστεύσεως, κατά το δυνατόν, των επιβαλλομένων στο εμπόριο διατυπώσεων.

Προ της λήξεως του πρώτου έτους από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης, η Επιτροπή ορίζει τις διατάξεις που εφαρμόζονται στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών για τα εμπορεύματα καταγωγής άλλου κράτους μέλους, στην κατασκευή των οποίων χρησιμοποιήθηκαν προϊόντα που δεν έχουν υποβληθεί από το κράτος μέλος εξαγωγής στους επιβαλλομένους δασμούς και φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος ή για τα οποία έχουν επιστραφεί, ολικώς ή μερικώς, αυτοί οι δασμοί και επιβαρύνσεις.

Κατά τη θέσπιση των διατάξεων αυτών, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τους κανόνες που προβλέπονται για την κατάργηση των δασμών εντός της Κοινότητας και για την προοδευτική εφαρμογή του κοινού δασμολογίου.

Άρθρο 11

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να επιτραπεί στις κυβερνήσεις να εκπληρώσουν, εντός των καθορισμένων προθεσμιών, τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλει η παρούσα συνθήκη στον τομέα των δασμών.

Κεφάλαιο 1

Η τελωνειακή ένωση

Τμήμα 1

Η κατάργηση των δασμών μεταξύ των κρατών μελών

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν μεταξύ τους νέους εισαγωγικούς και εξαγωγικούς δασμούς ή φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος ούτε προβαίνουν σε αύξηση εκείνων που εφαρμόζουν στις μεταξύ τους εμπορικές σχέσεις.

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη καταργούν προοδευτικώς κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου τους ισχύοντες μεταξύ τους εισαγωγικούς δασμούς σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 14 και 15.

2. Τα κράτη μέλη καταργούν προοδευτικώς κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου τις φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος προς εισαγωγικούς δασμούς που ισχύουν μεταξύ τους. Η Επιτροπή ορίζει με οδηγίες το ρυθμό της καταργήσεως αυτής, καθοδηγούμενη από τους κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 14 παράγραφοι 2 και 3, καθώς και από τις οδηγίες που εκδίδει το Συμβούλιο κατ'εφαρμογή του άρθρου 14 παράγραφος 2.

Άρθρο 14

1. Για κάθε προϊόν, δασμός δάσεως επί του οποίου πραγματοποιούνται οι διαδοχικές μειώσεις είναι ο εφαρμοζόμενος δασμός την 1η Ιανουαρίου 1957.

2. Ο ρυθμός των μειώσεων ορίζεται ως εξής:

α) κατά τη διάρκεια του πρώτου σταδίου, η πρώτη μείωση πραγματοποιείται ένα έτος μετά την έναρξη της ισχύος της παρούσας συνθήκης. Η δεύτερη, δεκαοκτώ μήνες αργότερα. Η τρίτη, στο τέλος του τετάρτου έτους από την έναρξη της ισχύος της παρούσας συνθήκης·

6) κατά τη διάρκεια του δεύτερου σταδίου, η πρώτη μείωση πραγματοποιείται δεκαοκτώ μήνες μετά την έναρξη του σταδίου αυτού. Η δεύτερη μείωση, δεκαοκτώ μήνες μετά την προηγούμενη. Η τρίτη μείωση πραγματοποιείται ένα έτος αργότερα·

γ) οι μειώσεις που υπολείπονται πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια του τρίτου σταδίου. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, ορίζει με ειδική πλειοψηφία το ρυθμό των μειώσεων αυτών με οδηγίες.

3. Κατά την πρώτη μείωση, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ μεταξύ τους, για κάθε προϊόν, δασμό ίσο με το δασμό δάσεως μειωμένο κατά 10 %.

Σε κάθε μεταγενέστερη μείωση, κάθε κράτος μέλος οφείλει να μειώσει το σύνολο των δασμών του ώστε η μεν συνολική δασμολογική επιβάρυνση, όπως ορίζεται στην παράγραφο 4, να μειωθεί κατά 10 %, η δε μείωση για κάθε προϊόν να είναι ίση τουλάχιστον προς 5 % των δασμών δάσεως.

Εν τούτοις για τα προϊόντα επί των οποίων εξακολουθεί να εφαρμόζεται δασμός ανώτερος του 30 %, κάθε μείωση πρέπει να είναι τουλάχιστον ίση προς 10 % του δασμού δάσεως.

4. Για κάθε κράτος μέλος η συνολική είσπραξη εκ δασμών που αναφέρεται στην παράγραφο 3 υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας την αξία των εισαγωγών από άλλα κράτη μέλη, που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους 1956, επί τους δασμούς δάσεως.

5. Τα ειδικά προβλήματα που ανακύπτουν από την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων ρυθμίζονται με οδηγίες που εκδίδει το Συμβούλιο αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής.

6. Τα κράτη μέλη γνωρίζουν στην Επιτροπή τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζονται οι ανωτέρω κανόνες, οι σχετικοί με τη μείωση των δασμών. Προσπαθούν να επιτύχουν, ώστε η μείωση των δασμών για κάθε προϊόν να φθάσει:

— στο τέλος του πρώτου σταδίου, τουλάχιστον 25 % του δασμού δάσεως·

— στο τέλος του δεύτερου σταδίου, τουλάχιστον 50 % του δασμού δάσεως.

Η Επιτροπή απευθύνει κάθε κατάλληλη σύσταση προς τα κράτη μέλη, αν διαπιστώσει ότι υπάρχει κίνδυνος να μην επιτευχθούν οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 13 και τα ποσοστά που καθορίζονται στην παρούσα παράγραφο.

7. Το Συμβούλιο δύναται ομοφώνως να τροποποιεί τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Άρθρο 15

1. Ανεξαρτήτως των διατάξεων του άρθρου 14, κάθε κράτος μέλος δύναται κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου να αναστείλει ολικώς ή μερικώς την εφαρμογή των δασμών για τα προϊόντα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη. Ενημερώνει σχετικώς τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη δηλώνουν ότι είναι διατεθειμένα να μειώσουν τους δασμούς τους έναντι των άλλων κρατών μελών με ρυθμό ταχύτερο από τον προβλεπόμενο στο άρθρο 14, αν η γενική οικονομική τους κατάσταση και η κατάσταση του σχετικού τομέως τους το επιτρέπουν.

Για το σκοπό αυτόν η Επιτροπή απευθύνει συστάσεις προς τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη καταργούν μεταξύ τους, το αργότερο στο τέλος του πρώτου σταδίου, τους εξαγωγικούς δασμούς και τις φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδύναμου αποτελέσματος.

Άρθρο 17

1. Οι διατάξεις των άρθρων 9 μέχρι 15 παράγραφος 1 εφαρμόζονται και επί των δασμών ταμειωτικού χαρακτήρα. Ωστόσο, οι δασμοί αυτοί δε λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό ούτε της συνολικής δασμολογικής επιβαρύνσεως ούτε της μείωσης του συνόλου των δασμών που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφοι 3 και 4.

Οι δασμοί αυτοί ελαττώνονται σε κάθε μείωση τουλάχιστον κατά 10 % σε σχέση προς το δασμό δάσεως. Τα κράτη μέλη δύνανται να μειώσουν τους δασμούς αυτούς με ρυθμό ταχύτερο από τον προβλεπόμενο στο άρθρο 14.

2. Προ της λήξεως του πρώτου έτους από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τους δασμούς τους ταμειωτικού χαρακτήρα.

3. Τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να αντικαταστήσουν τους δασμούς αυτούς με εσωτερικό φόρο σύμφωνο προς τις διατάξεις του άρθρου 95.

4. Αν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η αντικατάσταση δασμού ταμειωτικού χαρακτήρα σε ένα κράτος μέλος προσκρούει σε σοβαρές δυσχέρειες, επιτρέπει στο εν λόγω κράτος να διατηρήσει το δασμό αυτόν υπό τον όρο ότι θα τον καταργήσει το αργότερο εντός έξι ετών από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης. Η άδεια πρέπει να ζητηθεί προ της λήξεως του πρώτου έτους από την έναρξη της ισχύος της συνθήκης.

Τμήμα 2

Η θέσπιση του κοινού δασμολογίου

Άρθρο 18

Τα κράτη μέλη δηλώνουν ότι είναι διατεθειμένα να συμβάλουν στην ανάπτυξη του διεθνούς εμπορίου και στη μείωση των εμποδίων στις συναλλαγές συνάπτοντας συμφωνίες που αποδίδουν, με δάση την αμοιβαιότητα και προς το κοινό όφελος, στη μείωση των δασμών κάτω από το γενικό επίπεδο που θα ήταν δυνατό να επικαλεσθούν λόγω της συστάσεως τελωνειακής ενώσεως μεταξύ τους.

Άρθρο 19

1. Υπό τις προϋποθέσεις και εντός των ορίων που προβλέπονται κατωτέρω, οι δασμοί του κοινού δασμολογίου ορίζονται στο επίπεδο του αριθμητικού μέσου όρου των δασμών που εφαρμόζονται στα τέσσερα τελωνειακά εδάφη της Κοινότητας.

2. Για τον υπολογισμό αυτού του μέσου όρου λαμβάνονται ως δάση οι εφαρμοζόμενοι δασμοί στα κράτη μέλη την 1η Ιανουαρίου 1957.

Όσον αφορά το ιταλικό δασμολόγιο, ο εφαρμοζόμενος δασμός νοείται χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η προσωρινή μείωση κατά 10 %. Εξάλλου, σε εκείνες τις κλάσεις όπου το ιταλικό δασμολόγιο περιλαμβάνει συμβατικό δασμό, ο συμβατικός αυτός δασμός αντικαθιστά τον εφαρμοζόμενο δασμό, όπως αυτός ορίζεται ανωτέρω, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι ανώτερός του κατά ποσοστό υψηλότερο του 10 %. Όταν ο συμβατικός δασμός υπερβαίνει τον εφαρμοζόμενο δασμό, όπως αυτός ορίζεται ανωτέρω, κατά ποσοστό ανώτερο του 10 %, για τον υπολογισμό του αριθμητικού μέσου όρου λαμβάνεται υπόψη ο εφαρμοζόμενος δασμός, αυξημένος κατά 10 %.

Οι δασμοί που αναφέρονται στις δασμολογικές κλάσεις του πίνακα Α αντικαθιστούν τους εφαρμοζόμενους δασμούς για τον υπολογισμό του αριθμητικού μέσου όρου.

3. Οι δασμοί του κοινού δασμολογίου δεν δύνανται να είναι ανώτεροι του:

- α) 3 % για τα προϊόντα των δασμολογικών κλάσεων του πίνακα Β·
- β) 10 % για τα προϊόντα των δασμολογικών κλάσεων του πίνακα Γ·
- γ) 15 % για τα προϊόντα των δασμολογικών κλάσεων του πίνακα Δ·

δ) 25 % για τα προϊόντα των δασμολογικών κλάσεων του πίνακα Ε· όταν το δασμολόγιο των χωρών της Μπενελούξ περιλαμβάνει για τα προϊόντα αυτά δασμό που δεν υπερβαίνει το 3 %, ο δασμός αυτός αναδιβάζεται σε 12 % για τον υπολογισμό του αριθμητικού μέσου όρου.

4. Ο πίνακας ΣΤ ορίζει τους δασμούς οι οποίοι εφαρμόζονται στα προϊόντα που απαριθμεί.

5. Οι πίνακες των δασμολογικών κλάσεων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 20 αποτελούν αντικείμενο του παραρτήματος Ι της παρούσης συνθήκης.

Άρθρο 20

Οι δασμοί που εφαρμόζονται στα προϊόντα του πίνακα Ζ καθορίζονται με διαπραγματεύσεις μεταξύ των κρατών μελών. Κάθε κράτος μέλος δύναται να προσθέτει και άλλα προϊόντα στον πίνακα αυτό μέχρι ποσοστού 2 % της συνολικής αξίας των εισαγωγών του από τρίτες χώρες, κατά τη διάρκεια του έτους 1956.

Η Επιτροπή αναλαμβάνει κάθε κατάλληλη πρωτοβουλία για να αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις αυτές προ της λήξεως του δεύτερου έτους από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης και για να περατωθούν προ της λήξεως του πρώτου σταδίου.

Στην περίπτωση που δε θα έχει επέλθει συμφωνία εντός των προθεσμιών αυτών για ορισμένα προϊόντα, το Συμβούλιο προτάσει της Επιτροπής, ορίζει τους δασμούς του κοινού δασμολογίου ομοφώνως μεν μέχρι το τέλος του δεύτερου σταδίου, με ειδική δε πλειοψηφία ακολούθως.

Άρθρο 21

1. Το Συμβούλιο εκδίδει οδηγίες με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής για την άρση των τεχνικών δυσχερειών που θα ήταν δυνατό να προκύψουν κατά την εφαρμογή των άρθρων 19 και 20, κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων ετών από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης.

2. Προ της λήξεως του πρώτου σταδίου ή το αργότερο κατά τον καθορισμό των δασμών, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής, τις προσαρμογές που απαιτεί η εσωτερική συνοχή του κοινού δασμολογίου συνεπεία της εφαρμογής των κανόνων που προβλέπονται από τα άρθρα 19 και 20, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη το βαθμό κατεργασίας των διαφόρων εμπορευμάτων επί των οποίων εφαρμόζεται το κοινό δασμολόγιο.

Άρθρο 22

Εντός δύο ετών από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης, η Επιτροπή ορίζει σε ποιο βαθμό πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ταμειευτικοί χαρακτήρα δασμοί, που προβλέπονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 για τον υπολογισμό του αριθμητικού μέσου όρου του προβλεπόμενου στο άρθρο 19 παράγραφος 1. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τον τυχόν προστατευτικό χαρακτήρα τους.

Το αργότερο σε έξι μήνες από τον καθορισμό αυτό κάθε κράτος μέλος δύναται να ζητήσει την εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 20 επί του σχετικού προϊόντος, χωρίς να είναι δυνατό να του αντιταχθεί το όριο που προβλέπεται στο άρθρο αυτό.

Άρθρο 23

1. Για την προοδευτική εισαγωγή του κοινού δασμολογίου, τα κράτη μέλη τροποποιούν τα εφαρμοστέα έναντι των τρίτων χωρών δασμολογία τους με τον ακόλουθο τρόπο:

α) για τις δασμολογικές κλάσεις, στις οποίες οι πράγματι εφαρμοζόμενοι δασμοί την 1η Ιανουαρίου 1957 δεν απέχουν πλέον του 15 % περισσότερο ή λιγότερο από τους δασμούς του κοινού δασμολογίου, οι τελευταίοι αυτοί δασμοί εφαρμόζονται στο τέλος του τετάρτου έτους από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης·

β) στις άλλες περιπτώσεις κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει κατά την αυτή ημερομηνία, δασμό, που μειώνει κατά 30 % τη διαφορά μεταξύ του πράγματι εφαρμοζόμενου δασμού την 1η Ιανουαρίου 1957 και του δασμού του κοινού δασμολογίου·

γ) η διαφορά αυτή μειώνεται πάλι κατά 30 % στο τέλος του δεύτερου σταδίου·

δ) ως προς τις δασμολογικές κλάσεις για τις οποίες οι δασμοί του κοινού δασμολογίου δε θα είναι γνωστοί στο τέλος του πρώτου σταδίου, κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει, εντός έξι μηνών από την απόφαση του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 20, τους δασμούς που προκύπτουν από την εφαρμογή των κανόνων της παρούσης παραγράφου.

2. Το κράτος μέλος, το οποίο έλαβε την άδεια που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 4, απαλλάσσεται από την εφαρμογή των προηγούμενων διατάξεων κατά τη διάρκεια της ισχύος της αδειάς ως προς τις δασμολογικές κλάσεις που αποτελούν αντικείμενο της. Από της λήξεως της αδειάς εφαρμόζει το δασμό, που προκύπτει από την εφαρμογή των κανόνων της προηγούμενης παραγράφου.

3. Το κοινό δασμολόγιο εφαρμόζεται πλήρως το αργότερο κατά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

Άρθρο 24

Για να ευθυγραμμισθούν προς το κοινό δασμολόγιο, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να τροποποιήσουν τους δασμούς τους με ρυθμό ταχύτερο από τον προβλεπόμενο στο άρθρο 23.

Άρθρο 25

1. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η παραγωγή ορισμένων προϊόντων των πινάκων Β, Γ και Δ εντός των κρατών μελών δεν επαρκεί για τον εφοδιασμό ενός κράτους μέλους και ότι ο εφοδιασμός αυτός εκ παραδόσεως εξαρτάται κατά σημαντικό μέρος από εισαγωγές εκ τρίτων χωρών, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, παρέχει με ειδική πλειοψηφία στο εν λόγω κράτος μέλος δασμολογικές προσοστώσεις μειωμένου δασμού ή ατελώς.

Οι ποσοτώσεις αυτές δεν δύνανται να υπερβαίνουν τα όρια, πέραν των οποίων θα υπήρχε φόβος μετατοπίσεως οικονομικών δραστηριοτήτων προς δλάδη άλλων κρατών μελών.

2. Όσον αφορά τα προϊόντα του πίνακα Ε, όπως και εκείνα του πίνακα Ζ, για τα οποία θα έχουν καθορισθεί οι δασμοί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 20 τρίτη παράγραφος, η Επιτροπή παρέχει σε κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, κατόπιν αιτήσεώς του, δασμολογικές ποσοτώσεις μειωμένου δασμού ή ατελώς, αν μεταβολή στις πηγές εφοδιασμού ή ανεπαρκής εφοδιασμός εντός της Κοινότητας δύναται να επιφέρει επιζήμιες συνέπειες στις μεταποιητικές βιομηχανίες του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.

Οι ποσοτώσεις αυτές δε δύνανται να υπερβαίνουν τα όρια, πέραν των οποίων θα υπήρχε φόβος μετατοπίσεως οικονομικών δραστηριοτήτων προς δλάδη άλλων κρατών μελών.

3. Ως προς τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα II της παρούσης συνθήκης, η Επιτροπή δύναται να επιτρέψει σε κάθε κράτος μέλος να αναστείλει ολικώς ή μερικώς την είσπραξη των εφαρμοζομένων δασμών ή να του παρέχει δασμολογικές ποσοτώσεις μειωμένου δασμού ή ατελώς, υπό τον όρο ότι δε θα προκληθούν σοβαρές διαταραχές στην αγορά των εν λόγω προϊόντων.

4. Η Επιτροπή εξετάζει περιοδικώς τις δασμολογικές ποσοτώσεις που παρέχονται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 26

Η Επιτροπή δύναται να επιτρέψει σε ένα κράτος μέλος που αντιμετωπίζει ιδιαίτερες δυσχέρειες να αναβάλλει τη μείωση ή ύψωση των δασμών ορισμένων κλάσεων του δασμολογίου του, την οποία οφείλει να πραγματοποιήσει δυνάμει του άρθρου 23.

Η άδεια δύναται να δοθεί μόνο για περιορισμένη διάρκεια και μόνο για σύνολο δασμολογικών κλάσεων που δεν αντιπροσωπεύουν στο εν λόγω κράτος περισσότερο από 5 % της αξίας των εισαγωγών του από τρίτες χώρες κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους για το οποίο υπάρχουν στατιστικά στοιχεία.

Άρθρο 27

Προ της λήξεως του πρώτου σταδίου, τα κράτη μέλη προβαίνουν, κατά το αναγκαίο μέτρο, στην προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών τους διατάξεων τελωνειακής φύσεως. Η Επιτροπή απευθύνει προς τα κράτη μέλη όλες τις κατάλληλες για το σκοπό αυτό συστάσεις.

Άρθρο 28

Κάθε αυτόνομη τροποποίηση ή αναστολή των δασμών του κοινού δασμολογίου αποφασίζεται από το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής.

Άρθρο 29

Για την εκτέλεση του έργου που της ανατίθεται στο παρόν τμήμα, η Επιτροπή καθοδηγείται:

- α) από την ανάγκη προαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών και των τρίτων χωρών·
- β) από την εξέλιξη των όρων ανταγωνισμού στο εσωτερικό της Κοινότητας, κατά το μέτρο που η εξέλιξη αυτή θα έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων·
- γ) από τις ανάγκες εφοδιασμού της Κοινότητας σε πρώτες ύλες και ημικατεργασμένα προϊόντα, μεριμνώντας συγχρόνως να μη νοθεύονται μεταξύ των κρατών μελών οι όροι ανταγωνισμού ως προς τα τελικά προϊόντα·
- δ) από την ανάγκη να αποφεύγονται σοβαρές διαταραχές της οικονομικής ζωής των κρατών μελών και να εξασφαλίζεται ορθολογική ανάπτυξη της παραγωγής και επέκταση της καταναλώσεως εντός της Κοινότητας.

Κεφάλαιο 2

Η κατάργηση των ποσοτικών περιορισμών μεταξύ των κρατών μελών

Άρθρο 30

Οι ποσοτικοί περιορισμοί επί των εισαγωγών, καθώς και όλα τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος, απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών, με την επιφύλαξη των ακόλουθων διατάξεων.

Άρθρο 31

Τα κράτη μέλη δεν εισάγουν μεταξύ τους νέους ποσοτικούς περιορισμούς ή μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος.

Η υποχρέωση αυτή ισχύει μόνο για το επίπεδο ελευθερώσεως που έχει επιτευχθεί κατ' εφαρμογή των αποφάσεων του Συμβουλίου του Οργανισμού Ευρωπαϊκής Οικονομικής Συνεργασίας της 14ης Ιανουαρίου 1955. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τους πίνακες τους για τα προϊόντα που ελευθερώθηκαν κατ' εφαρμογή των αποφάσεων αυτών, το αργότερο έξι μήνες από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης. Οι πίνακες αυτοί παγιοποιούνται μεταξύ των κρατών μελών.

Άρθρο 32

Τα κράτη μέλη δεν καθιστούν περισσότερο περιοριστικές στις μεταξύ τους συναλλαγές τις ποσοτώσεις και τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος που υφίστανται κατά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης.

Οι ποσοστώσεις αυτές πρέπει να καταργηθούν το αργότερο στο τέλος της μεταβατικής περιόδου. Καταργούνται προοδευτικά κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής σύμφωνα με τους κατωτέρω όρους.

Άρθρο 33

1. Ένα έτος μετά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης κάθε κράτος μέλος μετατρέπει τις ανοιχθείσες διμερείς ποσοστώσεις έναντι των άλλων κρατών μελών σε καθολικές ποσοστώσεις προσιτές σε όλα τα άλλα κράτη μέλη χωρίς διάκριση.

Συγχρόνως τα κράτη μέλη αυξάνουν το σύνολο αυτών των καθολικών ποσοστώσεων, ώστε να επιτευχθεί αύξηση τουλάχιστον 20 % της συνολικής τους αξίας, σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Κάθε καθολική ποσόστωση κατά προϊόν αυξάνεται πάντως τουλάχιστον κατά 10 %.

Κάθε έτος οι ποσοστώσεις αυξάνονται, σε σχέση με το προηγούμενο έτος, με βάση τους αυτούς κανόνες και τις ίδιες αναλογίες.

Η τετάρτη αύξηση γίνεται στο τέλος του τετάρτου έτους από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης. Η πέμπτη, ένα έτος μετά την έναρξη του δεύτερου σταδίου.

2. Όταν για ένα προϊόν που δεν έχει ελευθερωθεί η καθολική ποσόστωση δε φθάνει το 3 % της εθνικής παραγωγής του σχετικού κράτους, ορίζεται ποσόστωση ίση με το 3 % τουλάχιστον της παραγωγής αυτής το αργότερο ένα έτος μετά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης. Η ποσόστωση αυτή αυξάνεται σε 4 % μετά το δεύτερο έτος, σε 5 % μετά το τρίτο έτος. Εν συνεχεία το εν λόγω κράτος μέλος αυξάνει την ποσόστωση τουλάχιστον κατά 15 % ετησίως.

Στην περίπτωση που δεν υπάρχει καθόλου σχετική εθνική παραγωγή, η Επιτροπή καθορίζει με απόφασή της την κατάλληλη ποσόστωση.

3. Στο τέλος του δεκάτου έτους κάθε ποσόστωση πρέπει να είναι τουλάχιστον ίση με το 20 % της εθνικής παραγωγής.

4. Όταν η Επιτροπή διαπιστώσει με απόφασή της, ότι οι εισαγωγές ενός προϊόντος κατά τη διάρκεια δύο συνεχών ετών υπήρξαν κατώτερες της ανοιχθείσας ποσοστώσεως, η καθολική αυτή ποσόστωση δεν είναι δυνατό να ληφθεί υπόψη κατά τον υπολογισμό της συνολικής αξίας των καθολικών ποσοστώσεων. Στην περίπτωση αυτή το κράτος μέλος καταργεί την ποσόστωση αυτού του προϊόντος.

5. Για τις ποσοστώσεις που αντιπροσωπεύουν άνω του 20 % της εθνικής παραγωγής του εν λόγω προϊόντος το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, δύναται με ειδική πλειοψηφία να μειώσει το ελάχιστο ποσοστό του 10 % που ορίζει η παράγραφος 1. Η τροποποίηση αυτή πάντως δεν θίγει την υποχρέωση της ετησίας αύξησης κατά 20 % της συνολικής αξίας των καθολικών ποσοστώσεων.

6. Τα κράτη μέλη, τα οποία έχουν προχωρήσει πέραν των υποχρεώσεών τους σε ό,τι αφορά το επίπεδο ελευθέρωσης που έχει επιτευχθεί κατ' εφαρμογή των αποφάσεων του Συμβουλίου του Οργανισμού Ευρωπαϊκής Οικονομικής Συνεργασίας της 14ης Ιανουαρίου 1955, δικαιούνται να λαμβάνουν υπόψη στον υπολογισμό της συνολικής ετησίας αύξησης του 20 % που προβλέπει η παράγραφος 1 την αξία των εισαγωγών που έχουν αυτονομώς ελευθερωθεί. Ο υπολογισμός αυτός υπόκειται στην προηγούμενη συναίνεση της Επιτροπής.

7. Η Επιτροπή καθορίζει με οδηγίες τη διαδικασία και το ρυθμό της καταργήσεως των μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοστώσεις που υφίστανται μεταξύ των κρατών μελών κατά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης.

8. Αν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και ιδιαίτερα εκείνων που αφορούν τα ποσοστά δεν εξασφαλίζει τον προοδευτικό χαρακτήρα της καταργήσεως που προβλέπει το άρθρο 32 παράγραφος 2, το Συμβούλιο δύναται, προτάσει της Επιτροπής, να τροποποιεί τη διαδικασία που προβλέπει το παρόν άρθρο και ιδίως να αυξάνει να καθορισθέντα ποσοστά, ομοφώνως μεν κατά το πρώτο στάδιο, με ειδική δε πλειοψηφία ακολούθως.

Άρθρο 34

1. Οι ποσοτικοί περιορισμοί επί των εξαγωγών καθώς και όλα τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών.

2. Τα κράτη μέλη καταργούν τους ποσοτικούς περιορισμούς επί των εξαγωγών και κάθε μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος που υφίσταται κατά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης, το αργότερο στο τέλος του πρώτου σταδίου.

Άρθρο 35

Τα κράτη μέλη δηλώνουν ότι είναι διατεθειμένα να καταργήσουν, έναντι των άλλων κρατών μελών, τους ποσοτικούς τους περιορισμούς επί των εισαγωγών και των εξαγωγών με ρυθμό ταχύτερο από τον προβλεπόμενο στα προηγούμενα άρθρα, αν η γενική οικονομική τους κατάσταση και η κατάσταση του σχετικού τομέως τους το επιτρέπουν.

Για το σκοπό αυτόν η Επιτροπή απευθύνει συστάσεις προς τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Άρθρο 36

Οι διατάξεις των άρθρων 30 έως και 34 δεν αντιτίθενται στις απαγορεύσεις ή στους περιορισμούς εισαγωγών, εξαγωγών ή διαμετακομίσεων που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας ηθικής, δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων ή προφυλάξεως των φυτών, προστασίας των εθνικών θησαυρών που έχουν καλλιτεχνική, ιστορική ή αρχαιολο-

γική αξία, ή προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας. Οι απαγορεύσεις ή οι περιορισμοί αυτοί δεν δύνανται πάντως να αποτελούν ούτε μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ούτε συγκεκαλυμμένο περιορισμό στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

Άρθρο 37

1. Τα κράτη μέλη διαρρυθμίζουν προοδευτικώς τα κρατικά μονοπώλια εμπορικού χαρακτήρα κατά τρόπο, ώστε με τη λήξη της μεταβατικής περιόδου να αποκλείεται, ως προς τους όρους εφοδιασμού και διαθέσεως, οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε κάθε οργανισμό με τον οποίο κράτος μέλος, νομικά ή πραγματικά ελέγχει, διευθύνει ή επηρεάζει αισθητά, άμεσα ή έμμεσα, τις εισαγωγές ή τις εξαγωγές μεταξύ των κρατών μελών. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται επίσης και επί των κατά παραχώρηση κρατικών μονοπωλίων.

2. Τα κράτη μέλη δε λαμβάνουν νέα μέτρα τα οποία είναι αντίθετα προς τις αρχές της παραγράφου 1 ή περιορίζουν την έκταση εφαρμογής των άρθρων των σχετικών με την κατάργηση των δασμών και των ποσοτικών περιορισμών μεταξύ των κρατών μελών.

3. Ο ρυθμός των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να προσαρμοσθεί στην κατάργηση των ποσοτικών περιορισμών για τα ίδια προϊόντα που προβλέπεται από τα άρθρα 30 μέχρι και 34.

Σε περίπτωση που ένα προϊόν υπόκειται σε κρατικό μονοπώλιο εμπορικού χαρακτήρα σε ένα μόνο ή σε περισσότερα κράτη μέλη, η Επιτροπή δύναται να επιτρέψει στα άλλα κράτη μέλη να λάβουν μέτρα προστασίας, των οποίων καθορίζει τους όρους και τις λεπτομέρειες εφαρμογής για όσο χρόνο δεν έχει πραγματοποιηθεί η προσαρμογή που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

4. Στην περίπτωση κρατικού μονοπωλίου εμπορικού χαρακτήρα που συνεπάγεται ρύθμιση, η οποία αποσκοπεί να διευκολύνει τη διάθεση ή την αξιοποίηση των γεωργικών προϊόντων, πρέπει να εξασφαλισθούν, κατά την εφαρμογή των κανόνων του παρόντος άρθρου, ισοδύναμες εγγυήσεις για την απασχόληση και το διοικητικό επίπεδο των ενδιαφερομένων παραγωγών, λαμβάνοντας υπόψη το ρυθμό των δυνατών προσαρμογών και των αναγκαίων εξειδικεύσεων.

5. Οι υποχρεώσεις των κρατών μελών ισχύουν μόνον εφ' όσον συμβιβάζονται με τις υφιστάμενες διεθνείς συμφωνίες.

6. Η Επιτροπή προβαίνει, από την έναρξη του πρώτου σταδίου, σε συστάσεις για τον τρόπο εφαρμογής και το ρυθμό, σύμφωνα με τους οποίους πρέπει να πραγματοποιηθεί η προσαρμογή που προβλέπει το παρόν άρθρο.

ΤΙΤΛΟΣ II

Η ΓΕΩΡΓΙΑ

Άρθρο 38

1. Η κοινή αγορά περιλαμβάνει τη γεωργία και το εμπόριο των γεωργικών προϊόντων. Ως γεωργικά προϊόντα νοούνται τα προϊόντα του εδάφους, της κτηνοτροφίας και της αλιείας, καθώς και τα προϊόντα πρώτης μεταποίησης τα οποία έχουν άμεση σχέση με αυτά.

2. Εκτός αντιθέτων διατάξεων των άρθρων 39 μέχρι και 46, οι κανόνες που προβλέπονται για την εγκαθίδρυση της κοινής αγοράς εφαρμόζονται στα γεωργικά προϊόντα.

3. Τα προϊόντα, τα οποία υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 39 μέχρι και 46, απαριθμούνται στον πίνακα του παραρτήματος II της παρούσης συνθήκης. Εντός δύο ετών από την έναρξη της ισχύος της συνθήκης το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία ποια προϊόντα πρέπει να προστεθούν στον πίνακα αυτόν.

4. Η λειτουργία και η ανάπτυξη της κοινής αγοράς για τα γεωργικά προϊόντα πρέπει να συνοδεύονται από τη θέσπιση κοινής γεωργικής πολιτικής των κρατών μελών.

Άρθρο 39

1. Στόχοι της κοινής γεωργικής πολιτικής είναι:

α) να αυξάνει την παραγωγικότητα της γεωργίας με την ανάπτυξη της τεχνικής προόδου, με την εξασφάλιση της ορθολογικής αναπτύξεως της γεωργικής παραγωγής, καθώς και της αρίστης χρησιμοποίησης των συντελεστών παραγωγής, ιδίως του εργατικού δυναμικού·

β) να εξασφαλίζει κατ' αυτό τον τρόπο ένα δίκαιο διοικητικό επίπεδο στο γεωργικό πληθυσμό, ιδίως με την αύξηση του ατομικού εισοδήματος των εργαζομένων στη γεωργία·

γ) να σταθεροποιεί τις αγορές·

δ) να εξασφαλίζει τον εφοδιασμό·

ε) να διασφαλίζει λογικές τιμές κατά την προσφορά αγαθών στους καταναλωτές.

2. Κατά την εκπόνηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και των ειδικών μεθόδων που συνεπάγεται η εφαρμογή της, λαμβάνεται υπόψη:

α) ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της γεωργικής δραστηριότητας, που απορρέει από την κοινωνική δομή της γεωργίας και

τις διαρθρωτικές και φυσικές ανισότητες μεταξύ των διαφόρων γεωργικών περιοχών·

6) η ανάγκη θαυμαίας εφαρμογής των καταλλήλων προσαρμογών·

γ) το γεγονός ότι στα κράτη μέλη η γεωργία αποτελεί έναν τομέα στενά συνδεδεμένο με το σύνολο της οικονομίας.

Άρθρο 40

1. Τα κράτη μέλη αναπτύσσουν την κοινή γεωργική πολιτική θαυμαίως κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου και την οριστικοποιούν το αργότερο κατά τη λήξη της περιόδου αυτής.

2. Για να επιτευχθούν οι στόχοι που προβλέπονται στο άρθρο 39, δημιουργείται κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών.

Ανάλογα με τα προϊόντα, η οργάνωση αυτή λαμβάνει μία από τις ακόλουθες μορφές:

α) κοινών κανόνων ανταγωνισμού·

6) υποχρεωτικού συντονισμού των διαφόρων εθνικών οργάνων αγορών·

γ) ευρωπαϊκής οργάνωσης της αγοράς.

3. Η κοινή οργάνωση σε μία από τις μορφές που προβλέπει η παράγραφος 2 δύναται να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39, ιδίως δε ρυθμίσεις των τιμών, ενισχύσεις τόσο για την παραγωγή όσο και για την εμπορία των διαφόρων προϊόντων, μέτρα αποθηκείωσης και λογιστικής μεταφοράς, κοινούς μηχανισμούς σταθεροποίησης των εισαγωγών ή των εξαγωγών.

Η κοινή οργάνωση πρέπει να περιορίζεται στην επιδίωξη των στόχων του άρθρου 39 και να αποκλείει κάθε διάκριση μεταξύ παραγωγών ή καταναλωτών εντός της Κοινότητας.

Μία ενδεχομένη κοινή πολιτική τιμών πρέπει να βασίζεται επί κοινών κριτηρίων και επί ενιαίων μεθόδων υπολογισμού.

4. Για να επιτευχθούν οι στόχοι της κοινής οργάνωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, είναι δυνατόν να συσταθούν ένα ή περισσότερα ταμεία προσανατολισμού και εγγυήσεως γεωργίας.

Άρθρο 41

Για να επιτευχθούν οι στόχοι του άρθρου 49, είναι δυνατό να προβλεφθούν ιδίως στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής:

α) αποτελεσματικός συντονισμός των προσπαθειών στους τομείς της επαγγελματικής εκπαίδευσης, της ερευνής και της διαδόσεως των γεωργικών γνώσεων, ο οποίος

δύναται να περιλαμβάνει κοινή χρηματοδότηση σχεδίων ή οργανισμών·

6) κοινά μέτρα για την προώθηση της καταναλώσεως ορισμένων προϊόντων.

Άρθρο 42

Οι διατάξεις του κεφαλαίου του σχετικού με τους κανόνες του ανταγωνισμού δεν εφαρμόζονται στην παραγωγή και στο εμπόριο των γεωργικών προϊόντων, παρά μόνο κατά το μέτρο που ορίζεται από το Συμβούλιο στο πλαίσιο των διατάξεων και σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43 παράγραφοι 2 και 3, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του άρθρου 39.

Το Συμβούλιο δύναται ιδίως να επιτρέψει τη χορήγηση ενισχύσεων:

α) για την προστασία των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που μειονεκτούν λόγω διαρθρωτικών ή φυσικών συνθηκών·

6) στο πλαίσιο προγραμμάτων οικονομικής ανάπτυξεως.

Άρθρο 43

1. Για τη χάραξη των κατευθυντηρίων γραμμών κοινής γεωργικής πολιτικής, η Επιτροπή συγκαλεί συνδιάσκεψη των κρατών μελών από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης, για να προβεί σε σύγκριση της γεωργικής πολιτικής τους, ιδιαίτερα διά της απογραφής των παραγωγικών δυνατοτήτων και αναγκών τους.

2. Η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη τις εργασίες της συνδιασκέψεως που προβλέπει η παράγραφος 1, κατόπιν διαβουλεύσεως με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και εντός δύο ετών από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης, υποβάλλει προτάσεις για τη διαμόρφωση και την εφαρμογή της κοινής γεωργικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένης και της αντικαταστάσεως των εθνικών οργάνων αγοράς από τις μορφές κοινής οργάνωσης του άρθρου 40 παράγραφος 2, καθώς και για την εκτέλεση των μέτρων που ειδικά προβλέπονται στον παρόντα τίτλο.

Κατά την σύνταξη των προτάσεων αυτών λαμβάνεται υπόψη η αλληλεξάρτηση των γεωργικών θεμάτων που αναφέρονται στον παρόντα τίτλο.

Προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο πέραν των συστάσεων που δύναται να διατυπώσει, εκδίδει κανονισμούς ή οδηγίες, ή λαμβάνει αποφάσεις, ομοφώνως μεν κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων σταδίων, με ειδική δε πλειοψηφία ακολούθως.

3. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, και σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο, δύναται να αντικαταστήσει τις εθνικές οργανώσεις αγοράς με την κοινή οργάνωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 40:

α) αν η κοινή οργάνωση προσφέρει στα κράτη μέλη, που αντιτίθενται στο μέτρο αυτό και που διαθέτουν δική τους εθνική οργάνωση για τη συγκεκριμένη παραγωγή, ισοδύναμες εγγυήσεις για την απασχόληση και το διοικητικό επίπεδο των ενδιαφερομένων παραγωγών, λαμβάνοντας υπόψη το ρυθμό των δυνατών προσαρμογών και των αναγκαίων εξειδικεύσεων· και

6) αν η οργάνωση αυτή εξασφαλίζει στις συναλλαγές στο εσωτερικό της Κοινότητας όρους ανάλογους με εκείνους που υπάρχουν σε μία εθνική αγορά.

4. Αν δημιουργηθεί κοινή οργάνωση για ορισμένες πρώτες ύλες, πριν να υπάρξει ακόμη κοινή οργάνωση για τα αντίστοιχα μεταποιημένα προϊόντα, οι εν λόγω πρώτες ύλες, οι οποίες χρησιμοποιούνται για τα μεταποιημένα προϊόντα που προορίζονται για εξαγωγή σε τρίτες χώρες, είναι δυνατό να εισάγονται από το εξωτερικό της Κοινότητας.

Άρθρο 44

1. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, και στο βαθμό που η προοδευτική κατάργηση των δασμών και των ποσοτικών περιορισμών μεταξύ των κρατών μελών ενδέχεται να οδηγήσει σε τιμές που είναι δυνατό να θέσουν σε κίνδυνο τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 39, κάθε κράτος μέλος δύναται, χωρίς διακρίσεις και εφ' όσον δεν θίγεται η αύξηση του όγκου των συναλλαγών που προβλέπεται στο άρθρο 45 παράγραφος 2, να εφαρμόσει για ορισμένα προϊόντα και σε αντικατάσταση των ποσοτώσεων ένα σύστημα ελαχίστων τιμών, κάτω από τις οποίες οι εισαγωγές είναι δυνατόν:

— είτε ν' ανασταλούν ή να μειωθούν προσωρινώς·

— είτε να τελούν υπό τον όρο ότι θα γίνουν σε τιμή ανώτερη από την ελαχίστη τιμή που έχει καθοριστεί για το σχετικό προϊόν.

Στη δεύτερη περίπτωση οι ελάχιστες τιμές δεν περιλαμβάνουν τους δασμούς.

2. Οι ελάχιστες τιμές δεν πρέπει να έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση των συναλλαγών που υφίστανται μεταξύ των κρατών μελών κατά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης ούτε ν' αποτελούν εμπόδιο στην προοδευτική αύξηση των συναλλαγών αυτών. Οι ελάχιστες τιμές δεν πρέπει να εφαρμόζονται με τρόπο που να δημιουργεί εμπόδια στην ανάπτυξη μιας φυσικής προτιμήσεως μεταξύ των κρατών μελών.

3. Αμέσως μετά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, ορίζει αντικειμενικά κριτήρια για τη θέσπιση συστημάτων ελαχίστων τιμών και για τον καθορισμό των τιμών αυτών.

Κατά τη διαμόρφωση των κριτηρίων αυτών λαμβάνονται ιδίως υπόψη οι μέσες εθνικές τιμές κόστους στο κράτος μέλος, το οποίο εφαρμόζει την ελαχίστη τιμή, η κατάσταση των διαφόρων επιχειρήσεων ως προς τις μέσες αυτές τιμές κόστους, καθώς και η ανάγκη να προαχθούν τόσο η προοδευτική δελτίωση των γεωργικών εκμεταλλεύσεων όσο και οι αναγκαίες προσαρμογές και εξειδικεύσεις στο εσωτερικό της κοινής αγοράς.

Η Επιτροπή προτείνει επίσης μία διαδικασία αναθεώρησης των κριτηρίων αυτών, ώστε να ληφθεί υπόψη και να επιταχυνθεί η τεχνική πρόοδος και να πραγματοποιηθεί η προοδευτική προσέγγιση των τιμών στο εσωτερικό της κοινής αγοράς.

Τα κριτήρια αυτά, όπως και η διαδικασία αναθεώρησης, ορίζονται ομοφώνως από το Συμβούλιο κατά τη διάρκεια των τριών πρώτων ετών από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης.

4. Μέχρι να τεθεί σε ισχύ η απόφαση του Συμβουλίου, τα κράτη μέλη δύναται να καθορίζουν τις ελάχιστες τιμές υπό τον όρο ότι θα ενημερώνουν προηγουμένως την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη σχετικά, ώστε να δύναται να διατυπώνουν τις παρατηρήσεις τους.

Μόλις ληφθεί η απόφαση του Συμβουλίου, τα κράτη μέλη καθορίζουν τις ελάχιστες τιμές με βάση τα κριτήρια που ορίζονται ανωτέρω.

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, δύναται με ειδική πλειοψηφία να επιφέρει διορθώσεις στις αποφάσεις των κρατών μελών, αν δεν ανταποκρίνονται προς τα κριτήρια αυτά.

5. Από την έναρξη του τρίτου σταδίου και στην περίπτωση που για ορισμένα προϊόντα δεν θα είχε καταστεί δυνατό να καθορισθούν τα προαναφερθέντα αντικειμενικά κριτήρια, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, δύναται με ειδική πλειοψηφία να τροποποιεί τις ελάχιστες τιμές που εφαρμόζονται στα προϊόντα αυτά.

6. Στο τέλος της μεταβατικής περιόδου συντάσσεται πίνακας των υφισταμένων ακόμη ελαχίστων τιμών. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, με πλειοψηφία 9 ψήφων σύμφωνα με τη στάθμιση των ψήφων που προβλέπει το άρθρο 148 παράγραφος 2 εδάφιο 1 καθορίζει το εφαρμοστέο καθεστώς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής.

Άρθρο 45

1. Μέχρι να αντικατασταθούν οι εθνικές οργανώσεις αγοράς με μία από τις μορφές κοινής οργανώσεως που προβλέπονται στο άρθρο 40 παράγραφος 2 και για τα προϊόντα, επί των οποίων υφίστανται σε ορισμένα κράτη μέλη:

— διατάξεις που αποσκοπούν να εξασφαλίσουν στους εθνικούς παραγωγούς τη διάθεση της παραγωγής τους· και

— ανάγκες εισαγωγών,

η ανάπτυξη των συναλλαγών επιδιώκεται με τη σύναψη μακροπρόθεσμων συμφωνιών ή συμβάσεων μεταξύ εξαγωγικών και εισαγωγικών κρατών μελών.

Οι εν λόγω συμφωνίες ή συμβάσεις πρέπει να τείνουν στην προοδευτική κατάργηση κάθε διακρίσεως μεταξύ των διαφόρων παραγωγών της Κοινότητας κατά την εφαρμογή των διατάξεων αυτών.

Οι εν λόγω συμφωνίες ή συμβάσεις συνάπτονται κατά τη διάρκεια του πρώτου σταδίου, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αμοιαιότητας.

2. Ως προς τις ποσότητες, οι συμφωνίες ή συμβάσεις αυτές λαμβάνουν ως βάση το μέσο όγκο των μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγών για τα εν λόγω προϊόντα κατά τα τρία έτη πριν από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης και προβλέπουν αύξηση του όγκου αυτού εντός των ορίων των υφιστάμενων αναγκών, λαμβάνοντας υπόψη τα παραδοσιακά εμπορικά ρεύματα.

Ως προς τις τιμές, οι συμφωνίες ή συμβάσεις αυτές επιτρέπουν στους παραγωγούς να διαθέτουν τις συμφωνηθείσες ποσότητες σε τιμές που προσεγγίζουν προοδευτικώς εκείνες που καταβάλλονται στους εθνικούς παραγωγούς στην εσωτερική αγορά της αγοραστικής χώρας.

Η προσέγγιση αυτή πραγματοποιείται κατά τον κανονικότερο δυνατό ρυθμό και ολοκληρώνεται το αργότερο στο τέλος της μεταβατικής περιόδου.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη διαπραγματεύονται τις τιμές στο πλαίσιο των οδηγιών που εκδίδει η Επιτροπή για την εφαρμογή των δύο προηγούμενων εδαφίων.

Σε περίπτωση προτάσεως του πρώτου σταδίου, οι συμφωνίες ή συμβάσεις εκτελούνται σύμφωνα με τους όρους που εφαρμόζονται στο τέλος του τετάρτου έτους μετά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης, ενώ οι υποχρεώσεις αυξήσεως των ποσοτήτων και προσεγγίσεως των τιμών αναστέλλονται μέχρι της μεταβάσεως στο δεύτερο στάδιο.

Τα κράτη μέλη κάνουν χρήση όλων των δυνατοτήτων που τους προσφέρονται από τις νομοθετικές διατάξεις ιδίως στο θέμα της πολιτικής εισαγωγών, για να εξασφαλίσουν τη σύναψη και την εκτέλεση των συμφωνιών ή των συμβάσεων αυτών.

3. Κατά το μέτρο που τα κράτη μέλη έχουν ανάγκη πρώτων υλών για τη κατασκευή προϊόντων, τα οποία πρόκειται να εξαχθούν εκτός της Κοινότητας υπό καθεστώς ανταγωνισμού με προϊόντα τρίτων χωρών, οι συμφωνίες ή οι συμβάσεις αυτές δε δύνανται να παρεμποδίζουν τις εισαγωγές πρώτων υλών που πραγματοποιούνται για το σκοπό αυτόν από τρίτες χώρες. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται, αν το Συμβούλιο αποφασίσει ομοφώνως τη χορήγηση των αναγκαίων χρηματικών ποσών για να αντισταθμίσει τη διαφορά μεταξύ των υψηλότερων τιμών που καταβάλλονται για εισαγωγές, οι οποίες πραγματοποιούνται για το σκοπό αυτό με βάση τι εν λόγω συμφωνίες ή συμβάσεις, και των τιμών παραδόσεως ομοειδών προμηθειών στην παγκόσμια αγορά.

Άρθρο 46

Όταν σε κράτος μέλος ένα προϊόν αποτελεί αντικείμενο εθνικής οργανώσεως αγοράς ή εσωτερικής ρυθμίσεως ισοδύναμου αποτελέσματος που επηρεάζει την ανταγωνιστική θέση ομοειδούς παραγωγής σε άλλο κράτος μέλος, τα κράτη μέλη επιβάλλουν εξισωτική εισφορά στο προϊόν αυτό κατά την εισαγωγή του από το κράτος μέλος, όπου υπάρχει η οργάνωση ή η ρύθμιση, εκτός αν το κράτος αυτό επιβάλλει εξισωτική εισφορά κατά την εξαγωγή.

Η Επιτροπή καθορίζει το ύψος των εισφορών αυτών κατά το ποσό που απαιτείται για την αποκατάσταση της ισορροπίας. Δύνανται επίσης να επιτρέψει την προσφυγή σε άλλα μέτρα, των οποίων καθορίζει τους όρους και τις λεπτομέρειες εφαρμογής.

Άρθρο 47

Όσον αφορά την εκτέλεση των καθηκόντων της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής κατ' εφαρμογή του παρόντος τίτλου, το τμήμα γεωργίας οφείλει να είναι στη διάθεση της Επιτροπής για την προπαρασκευή των συσκέψεων της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 197 και 198.

ΤΙΤΛΟΣ III

Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Κεφάλαιο 1

Οι εργαζόμενοι

Άρθρο 48

1. Η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων εντός της Κοινότητας εξασφαλίζεται το αργότερο κατά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

2. Η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων συνεπάγεται την κατάργηση κάθε διακρίσεως λόγω ιθαγενείας μεταξύ των εργαζομένων των κρατών μελών, όσον αφορά την απασχόληση, την αμοιβή και τους άλλους όρους εργασίας.

3. Με την επιφύλαξη των περιορισμών που δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας, η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων περιλαμβάνει το δικαίωμά τους:

α) να αποδέχονται κάθε πραγματική προσφορά εργασίας·

6) να διακινούνται ελεύθερα για το σκοπό αυτόν εντός της επικρατείας των κρατών μελών·

γ) να διαμένουν σε ένα από τα κράτη μέλη με το σκοπό να ασκούν εκεί ορισμένη εργασία σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που διέπουν την απασχόληση των εργαζομένων υπηκόων αυτού του κράτους μέλους·

δ) να παραμένουν στην επικράτεια ενός κράτους μέλους και μετά την άσκηση σ' αυτό ορισμένης εργασίας, κατά τους όρους που θα αποτελέσουν αντικείμενο κανονισμών εφαρμογής που θα εκδώσει η Επιτροπή.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται προκειμένου περί απασχολήσεως στη δημόσια διοίκηση.

Άρθρο 49

Αμέσως μόλις αρχίσει να ισχύει η παρούσα συνθήκη, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 B και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, λαμβάνει, με οδηγίες ή κανονισμούς, τα αναγκαία μέτρα για να πραγματοποιηθεί, προοδευτικά, η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, όπως ορίζεται στο άρθρο 48, ιδίως: (*)

α) με την εξασφάλιση στενής συνεργασίας μεταξύ των εθνικών υπηρεσιών απασχολήσεως·

β) με τη δάσει σχεδίου προοδευτική κατάργηση των διοικητικών διαδικασιών και μεθόδων, όπως και των προθεσμιών που προβλέπονται για την πρόσληψη σε διαθέσιμη απασχόληση, οι οποίες απορρέουν, είτε από τις εθνικές νομοθεσίες είτε από προηγούμενες συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών, και των οποίων η διατήρηση θα αποτελούσε εμπόδιο στην ελευθέρωση της διακινήσεως των εργαζομένων·

γ) με τη δάσει σχεδίου προοδευτική κατάργηση όλων των προθεσμιών και άλλων περιορισμών, που προβλέπονται είτε από τις εθνικές νομοθεσίες είτε από προηγούμενες συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών, οι οποίες επιβάλλουν στους εργαζομένους των άλλων κρατών μελών όρους διαφορετικούς από εκείνους που ισχύουν για τους ημεδαπούς εργαζομένους, όσον αφορά την ελεύθερη επιλογή εργασίας·

δ) με τη δημιουργία μηχανισμών καταλλήλων να φέρουν σε επαφή την προσφορά και τη ζήτηση εργασίας και να διευκολύνουν την εξισορρόπηση τους με όρους που να αποτρέπουν σοβαρούς κινδύνους για το διοικητικό επίπεδο και το επίπεδο απασχολήσεως στις διάφορες περιφέρειες και διομηχανίες.

Άρθρο 50

Τα κράτη μέλη προωθούν στο πλαίσιο κοινού προγράμματος την ανταλλαγή εργαζομένων νέων.

Άρθρο 51

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, λαμβάνει ομοφώνως στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως τα αναγκαία μέτρα για την εγκαθίδρυση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων ιδίως με τη θέσπιση ενός συστήματος που να εξασφαλίζει στους διακινούμενους εργαζομένους και στους εξ αυτών έλκοντες δικαιώματα:

α) το συνυπολογισμό όλων των περιόδων που λαμβάνονται υπόψη από τις διάφορες εθνικές νομοθεσίες, για την κτήση και τη διατήρηση του δικαιώματος προς λήψη παροχής όπως και για τον υπολογισμό του ύψους αυτών·

β) την καταβολή των παροχών στα πρόσωπα που κατοικούν στις επικράτειες των κρατών μελών.

Κεφάλαιο 2

Το δικαίωμα εγκαταστάσεως

Άρθρο 52

Στο πλαίσιο των κατωτέρω διατάξεων, οι περιορισμοί της ελευθερίας εγκαταστάσεως των υπηκόων ενός κράτους μέλους στην επικράτεια ενός άλλου κράτους μέλους καταργούνται προοδευτικώς κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου. Η προοδευτική αυτή κατάργηση εκτείνεται επίσης στους περιορισμούς για την ίδρυση πρακτορείων, υποκαταστημάτων ή θυγατρικών εταιριών από τους υπηκόους ενός κράτους μέλους που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους.

Η ελευθερία εγκαταστάσεως περιλαμβάνει την ανάληψη και την άσκηση μη μισθωτών δραστηριοτήτων, καθώς και τη σύσταση και τη διαχείριση επιχειρήσεων, και ιδίως εταιριών κατά την έννοια του άρθρου 58 παράγραφος 2, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τη νομοθεσία της χώρας εγκαταστάσεως για τους δικούς της υπηκόους, με την επιφύλαξη των διατάξεων του κεφαλαίου της παρούσης συνθήκης που αναφέρονται στην κυκλοφορία κεφαλαίων.

Άρθρο 53

Τα κράτη μέλη δεν εισάγουν νέους περιορισμούς για την εγκατάσταση στην επικράτεια τους υπηκόων άλλων κρατών μελών, εκτός αν η παρούσα συνθήκη ορίζει άλλως.

(*) Πρώτη φράση όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.10 ΣΕΕ.

Άρθρο 54

1. Προ της λήξεως του πρώτου σταδίου, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκδίδει ομοφώνως γενικό πρόγραμμα για την κατάργηση των περιορισμών της ελευθερίας εγκαταστάσεως εντός της Κοινότητας. Η Επιτροπή υποβάλλει την πρότασή της στο Συμβούλιο κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων ετών του πρώτου σταδίου.

Το πρόγραμμα καθορίζει για κάθε κατηγορία δραστηριοτήτων τους γενικούς όρους για την πραγματοποίηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως και ιδίως τα στάδιά της.

2. Για την εφαρμογή του παρόντος γενικού προγράμματος ή, αν δεν υπάρχει το πρόγραμμα αυτό, για την πραγματοποίηση ενός σταδίου της ελευθερίας εγκαταστάσεως σε ορισμένη δραστηριότητα, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας **με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β** και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, εκδίδει οδηγίες. (*)

3. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ασκούν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί από τις ανωτέρω διατάξεις, ιδίως:

α) με την αντιμετώπιση γενικώς κατά προτεραιότητα εκείνων των δραστηριοτήτων για τις οποίες η ελευθερία εγκαταστάσεως αποτελεί μία ιδιαίτερα χρήσιμη συμβολή στην ανάπτυξη της παραγωγής και του εμπορίου·

β) με την εξασφάλιση στενής συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων εθνικών διοικητικών υπηρεσιών, για τη διακρίδωση της ιδιαίτερης καταστάσεως στους διαφόρους τομείς δραστηριότητας εντός της Κοινότητας·

γ) με την κατάργηση εκείνων των διοικητικών διαδικασιών και μεθόδων που απορρέουν είτε από τις εθνικές νομοθεσίες είτε από προηγούμενες συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών, των οποίων η διατήρηση θα παρεμπόδιζε την ελευθερία εγκαταστάσεως·

δ) με τη φροντίδα να δύνανται οι εργαζόμενοι μισθωτοί ενός κράτους μέλους, που απασχολούνται στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, να παραμείνουν στην επικράτεια αυτή για να ασκήσουν μη μισθωτή δραστηριότητα, εφ' όσον πληρούν τους όρους τους οποίους θα έπρεπε να πληρούν αν έφθαναν στο κράτος αυτό τη στιγμή που επιθυμούν να αναλάβουν τη σχετική δραστηριότητα·

ε) με την παροχή της δυνατότητας αποκτήσεως και εκμεταλλεύσεως εγγείου ιδιοκτησίας εντός της επικρατείας

κράτους μέλους, σε υπηκόους άλλου κράτους μέλους, εφ' όσον δε θίγονται οι αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 39 παραγράφος 2·

στ) με την εφαρμογή της προοδευτικής καταργήσεως των περιορισμών της ελευθερίας εγκαταστάσεως σε κάθε εξεταζόμενο κλάδο δραστηριότητας, αφ' ενός μεν ως προς τους όρους ιδρύσεως πρακτορείων, υποκαταστημάτων ή θυγατρικών εταιριών στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, αφ' ετέρου δε ως προς τους όρους συμμετοχής του προσωπικού της κυρίας εγκαταστάσεως στα όργανα διαχειρίσεως ή εποπτείας τους·

ζ) με το συντονισμό, κατά το αναγκαίο μέτρο και με το σκοπό να τις καταστήσουν ισοδύναμες, των απαιτούμενων εγγυήσεων υπό των κρατών μελών εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 58 παράγραφος 2, για την προστασία των συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων·

η) με την εξασφάλιση ότι οι όροι εγκαταστάσεως δε νοθεύονται με τη χορήγηση ενισχύσεων από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 55

Εξαιρούνται από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι δραστηριότητες που συνδέονται στο κράτος αυτό, έστω και περιστασιακά, με την άσκηση δημοσίας εξουσίας.

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, δύναται με ειδική πλειοψηφία να εξαιρέσει ορισμένες δραστηριότητες από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 56

1. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου και τα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει αυτών δεν εμποδίζουν τη δυνατότητα εφαρμογής των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που προβλέπουν ειδικό καθεστώς για τους αλλοδαπούς υπηκόους και δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας.

2. Προ της λήξεως της μεταβατικής περιόδου, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκδίδει ομοφώνως οδηγίες για το συντονισμό των εν λόγω νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων. Ωστόσο, μετά το τέλος του δεύτερου σταδίου, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας **με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β**, εκδίδει οδηγίες για το συντονισμό των διατάξεων κανονιστικού ή διοικητικού χαρακτήρα των κρατών μελών. (**)

(*) Παράγραφος 2 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.11 ΣΕΕ.

(**) Παράγραφος 2 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.12 ΣΕΕ.

Άρθρο 57()*

1. Για να διευκολύνει την ανάληψη και την άσκηση μη μισθωτών δραστηριοτήτων, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β, εκδίδει οδηγίες για την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων.

2. Για τον ίδιο σκοπό, το Συμβούλιο, εκδίδει, προ της λήξεως της μεταβατικής περιόδου, οδηγίες για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση μη μισθωτών δραστηριοτήτων. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αποφασίζει ομοφώνως προκειμένου για οδηγίες, η εκτέλεση των οποίων σε ένα τουλάχιστον κράτος μέλος συνεπάγεται τροποποίηση των σημερινών νομοθετικών αρχών του επαγγελματικού καθεστώτος, όσον αφορά την κατάρτιση και τους όρους πρόσβασης των φυσικών προσώπων. Στις άλλες περιπτώσεις, το Συμβούλιο αποφασίζει με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 189 Β.

3. Ως προς τα ιατρικά, παραϊατρικά και φαρμακευτικά επαγγέλματα, η προοδευτική άρση των περιορισμών προϋποθέτει το συντονισμό των όρων ασκήσεώς τους στα διάφορα κράτη μέλη.

Άρθρο 58

Οι εταιρίες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους και οι οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Κοινότητας εξομοιώνονται, για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, προς τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπήκοοι των κρατών μελών.

Ως εταιρίες νοούνται οι εταιρίες αστικού ή εμπορικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των συνεταυρισμών, και των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, με εξαίρεση εκείνων που δεν επιδιώκουν κερδοσκοπικό σκοπό.

Κεφάλαιο 3

Οι υπηρεσίες

Άρθρο 59

Στο πλαίσιο των κατωτέρω διατάξεων, οι περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στο εσωτερικό της Κοινότητας καταργούνται προοδευτικώς κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, όσον αφορά τους υπηκόους των κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος της Κοινότητας άλλο από εκείνο του αποδέκτου της παροχής.

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, δύναται με ειδική πλειοψηφία να επεκτείνει το ευεργέτημα των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου και σε υπηκόους τρίτου κράτους που παρέχουν υπηρεσίες και είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Άρθρο 60

Κατά την έννοια της παρούσης συνθήκης, ως υπηρεσίες νοούνται οι παροχές που κατά κανόνα προσφέρονται αντί αμοιβής, εφ' όσον δεν διέπονται από τις διατάξεις τις σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των κεφαλαίων και των προσώπων.

Οι υπηρεσίες περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) βιομηχανικές δραστηριότητες·
- β) εμπορικές δραστηριότητες·
- γ) βιοτεχνικές δραστηριότητες·
- δ) δραστηριότητες των ελευθέρων επαγγελμάτων.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κεφαλαίου που αφορά το δικαίωμα εγκαταστάσεως, εκείνος που παρέχει υπηρεσία δύναται για την εκτέλεση αυτής να ασκήσει προσωρινά τη δραστηριότητά του στο κράτος όπου παρέχεται η υπηρεσία με τους ίδιους όρους που το κράτος αυτό επιβάλλει στους δικούς του υπηκόους.

Άρθρο 61

1. Η ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών στον τομέα των μεταφορών διέπεται από τις διατάξεις του τίτλου που αναφέρεται στις μεταφορές.

2. Η ελευθέρωση των τραπεζικών και ασφαλιστικών υπηρεσιών που συνδέονται με τις κινήσεις κεφαλαίων πρέπει να πραγματοποιηθεί σε αρμονία με την προοδευτική ελευθέρωση της κυκλοφορίας των κεφαλαίων.

Άρθρο 62

Τα κράτη μέλη δεν εισάγουν νέους περιορισμούς, όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών, στην ελευθερία που έχει πράγματι επιτευχθεί κατά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης εκτός αν η συνθήκη ορίζει άλλως.

Άρθρο 63

1. Προ της λήξεως του πρώτου σταδίου, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκδίδει ομοφώνως γενικό πρόγραμμα για την κατάργηση των περιορισμών στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών εντός της Κοινότητας. Η Επιτροπή υποβάλλει την πρότασή της στο Συμβούλιο κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων ετών του πρώτου σταδίου.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.13 ΣΕΕ.

Το πρόγραμμα καθορίζει, για κάθε κατηγορία υπηρεσιών, τους γενικούς όρους και τα στάδια ελευθερώσεώς τους.

2. Για την εφαρμογή του γενικού προγράμματος, ή, αν δεν υπάρχει το πρόγραμμα αυτό, για την πραγματοποίηση ενός σταδίου ελευθερώσεως συγκεκριμένης υπηρεσίας, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκδίδει οδηγίες, ομοφώνως μεν προ της λήξεως του πρώτου σταδίου, με ειδική δε πλειοψηφία ακολούθως.

3. Οι προτάσεις και αποφάσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 αναφέρονται γενικώς κατά προτεραιότητα στις υπηρεσίες που επηρεάζουν κατά τρόπο άμεσο τα έξοδα παραγωγής ή των οποίων η ελευθέρωση συμβάλλει στη διευκόλυνση των εμπορικών συναλλαγών.

Άρθρο 64

Τα κράτη μέλη δηλώνουν ότι είναι διατεθειμένα να προβούν στην ελευθέρωση των υπηρεσιών πέραν του μέτρου που είναι υποχρεωτικό δυνάμει των οδηγιών που εκδίδονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 63 παράγραφος 2, αν η γενική οικονομική τους κατάσταση και η κατάσταση του σχετικού τομέως τους το επιτρέπουν.

Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή απευθύνει συστάσεις προς τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Άρθρο 65

Καθ' όσον χρόνο οι περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών δεν έχουν καταργηθεί, κάθε κράτος μέλος τους εφαρμόζει σε όλους όσους παρέχουν υπηρεσίες κατά την έννοια του άρθρου 59 πρώτη παράγραφος, χωρίς διακρίσεις ιθαγενείας ή διαμονής.

Άρθρο 66

Οι διατάξεις των άρθρων 55 μέχρι και 58 εφαρμόζονται επί των θεμάτων που διέπονται από το παρόν κεφάλαιο.

Κεφάλαιο 4

Κεφάλαια και πληρωμές (*)

Άρθρο 67

1. Τα κράτη μέλη καταργούν προοδευτικώς μεταξύ τους, κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου και κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο για την καλή λειτουργία της κοινής αγοράς, τους περιορισμούς στην κίνηση των κεφαλαίων που ανήκουν σε πρόσωπα τα οποία έχουν κατοικία

εντός των κρατών μελών, όπως και τις διακρίσεις μεταχειρίσεως που βασίζονται στην ιθαγένεια ή στην κατοικία των μερών ή στον τόπο της επενδύσεως.

2. Οι τρέχουσες πληρωμές που συνδέονται με τις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ των κρατών μελών ελευθερώνονται από όλους τους περιορισμούς το αργότερο κατά τη λήξη του πρώτου σταδίου.

Άρθρο 68

1. Τα κράτη μέλη χορηγούν με τη μεγαλύτερη δυνατή ελευθεριότητα, για τα θέματα που προβλέπει το παρόν κεφάλαιο, εγκρίσεις συναλλάγματος κατά το μέτρο που είναι ακόμη αναγκαίες μετά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης.

2. Τα κράτη μέλη δεν προβαίνουν σε διακρίσεις όταν εφαρμόζουν στις κινήσεις των κεφαλαίων που ελευθερώθηκαν, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, την εσωτερική τους ρύθμιση σχετικά με την κεφαλαιαγορά και το πιστωτικό τους σύστημα.

3. Τα δάνεια που προορίζονται για άμεση ή έμμεση χρηματοδότηση ενός κράτους μέλους ή των τοπικών οργανισμών του δεν είναι δυνατό να εκδοθούν ή τοποθετηθούν σε άλλα κράτη μέλη, παρά μόνον όταν τα κράτη αυτά συμφωνούν. Η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει την εφαρμογή του άρθρου 22 του πρωτοκόλλου περί του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Τραπεζής Επενδύσεων.

Άρθρο 69

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής που συμβουλευέται για το σκοπό αυτό τη Νομισματική Επιτροπή του άρθρου 105, εκδίδει τις αναγκαίες οδηγίες για την προοδευτική εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 67 ομοφώνως μεν κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων σταδίων, με ειδική δε πλειοψηφία ακολούθως.

Άρθρο 70

1. Η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο τα μέτρα για τον προοδευτικό συντονισμό της πολιτικής των κρατών μελών σε θέματα συναλλάγματος, όσον αφορά τις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ των κρατών μελών και των τρίτων χωρών. Προς το σκοπό αυτόν το Συμβούλιο εκδίδει οδηγίες με ειδική πλειοψηφία. Προσπαθεί να επιτύχει τον υψηλότερο βαθμό ελευθερώσεως. Η ομοφωνία είναι αναγκαία για τα μέτρα που αποτελούν οπισθοδρόμηση στον τομέα της απελευθέρωσης των κινήσεων των κεφαλαίων.

2. Σε περίπτωση που η αναληφθείσα δράση κατ' εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου δεν επιτρέπει την κατάργηση των διαφορών μεταξύ των συναλλαγματικών ρυθμίσεων των κρατών μελών και σε περίπτωση που οι διαφορές αυτές παροτρύνουν τα πρόσωπα τα οποία έχουν κατοικία σε ένα από τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν τις διευκολύνσεις μεταφοράς κεφαλαίων εντός της Κοινότητας, όπως προβλέπονται από το άρθρο 67, προς καταστράγγιση των διατάξεων ενός των κρατών μελών έναντι τρίτων

(*) Τίτλος όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.14 ΣΕΕ.

χωρών, το κράτος αυτό δύναται, αφού συμβουλευθεί τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή, να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για να εξαλείψει τις δυσχέρειες αυτές.

Αν το Συμβούλιο διαπιστώσει ότι τα ανωτέρω μέτρα περιορίζουν την ελευθερία της κινήσεως κεφαλαίων εντός της Κοινότητας πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των σκοπών του προηγούμενου εδαφίου, δύναται, προτάσει της Επιτροπής, να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία ότι το εν λόγω κράτος υποχρεούται να τροποποιήσει ή καταργήσει τα μέτρα αυτά.

Άρθρο 71

Τα κράτη μέλη καταβάλλουν προσπάθεια να μην εισάγουν εντός της Κοινότητας νέους συναλλαγματικούς περιορισμούς που επηρεάζουν τις κινήσεις κεφαλαίων και τις σχετικές με τις κινήσεις αυτές τρέχουσες πληρωμές και να μην καθιστούν περισσότερο περιοριστικές τις υπάρχουσες ρυθμίσεις.

Δηλώνουν ότι είναι διατεθειμένα να υπερβούν το επίπεδο ελευθερώσεως των κεφαλαίων που προβλέπεται στα προηγούμενα άρθρα, κατά το μέτρο που τους επιτρέπει η οικονομική τους κατάσταση, ιδίως δε η κατάσταση του ισοζυγίου πληρωμών τους.

Επί του θέματος αυτού, η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με τη Νομισματική Επιτροπή, δύναται να απευθύνει συστάσεις προς τα κράτη μέλη.

Άρθρο 72

Τα κράτη μέλη τηρούν ενήμερη την Επιτροπή για τις κινήσεις κεφαλαίων προς και από τρίτες χώρες που περιέχονται εις γνώση τους. Η Επιτροπή δύναται να απευθύνει στα κράτη μέλη τις γνώμες, τις οποίες κρίνει χρήσιμες επί του θέματος αυτού.

Άρθρο 73

1. Σε περίπτωση που κινήσεις κεφαλαίων διαφέρουν στη λειτουργία της κεφαλαιαγοράς ενός κράτους μέλους, η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με τη Νομισματική Επιτροπή, επιτρέπει στο κράτος αυτό να λάβει στον τομέα της κινήσεως κεφαλαίων τα μέτρα προστασίας, των οποίων καθορίζει τους όρους και τις λεπτομέρειες εφαρμογής.

Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, δύναται να ανακαλέσει την άδεια ή να τροποποιήσει τους όρους και τις λεπτομέρειες εφαρμογής των μέτρων προστασίας.

2. Το κράτος μέλος που ευρίσκεται σε δυσχέρεια δύναται πάντως να προβεί μονομερώς στη λήψη των μέτρων που μνημονεύονται ανωτέρω, λόγω του απορρήτου ή του επείγοντος χαρακτήρος τους, σε περίπτωση που αυτά θα ήταν αναγκαία. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να πληροφορούνται τα μέτρα αυτά το αργότερο κατά την έναρξη της ισχύος τους. Στην περίπτωση αυτή η Επιτροπή κατόπιν διαβουλεύσεως με τη Νομισματική Επιτροπή, δύναται να απο-

φασίζει ότι το εν λόγω κράτος υποχρεούται να τροποποιήσει ή καταργήσει τα μέτρα αυτά.

Άρθρο 73 Α (*)

Από την 1η Ιανουαρίου 1994, τα άρθρα 67 έως 73 αντικαθίστανται από τα άρθρα 73 Β έως 73 Ζ.

Άρθρο 73 Β (*)

1. Στα πλαίσια των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, απαγορεύεται οποιοσδήποτε περιορισμός των κινήσεων κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών.

2. Στα πλαίσια των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, απαγορεύονται όλοι οι περιορισμοί στις πληρωμές μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών.

Άρθρο 73 Γ (*)

1. Οι διατάξεις του άρθρου 73 Β δεν θίγουν την εφαρμογή, έναντι τρίτων χωρών, τυχόν περιορισμών που ισχύουν στις 31 Δεκεμβρίου 1993 δυνάμει του εθνικού ή του κοινοτικού δικαίου σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες που αφορούν άμεσες επενδύσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται οι επενδύσεις σε ακίνητα, εγκατάσταση, παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών ή εισδοχή τίτλων σε κεφαλαιαγορές.

2. Στην προσπάθειά του να επιτύχει το στόχο της ελεύθερης κίνησης κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό και με την επιφύλαξη των άλλων κεφαλαίων της παρούσας συνθήκης, το Συμβούλιο μπορεί να λαμβάνει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, μέτρα σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες που αφορούν άμεσες επενδύσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται οι επενδύσεις σε ακίνητα, εγκατάσταση, παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών ή εισδοχή τίτλων σε κεφαλαιαγορές. Για τη λήψη μέτρων δυνάμει της παρούσας παραγράφου απαιτείται ομοφωνία, εάν αυτά συνιστούν οπισθοδρόμηση του κοινοτικού δικαίου όσον αφορά την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες.

Άρθρο 73 Δ (*)

1. Οι διατάξεις του άρθρου 73 Β δεν θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών:

α) να εφαρμόζουν τις οικείες διατάξεις της φορολογικής τους νομοθεσίας οι οποίες διακρίνουν μεταξύ φορολογουμένων που δεν δρῖσκονται στην ίδια κατάσταση όσον αφορά την κατοικία τους ή τον τόπο όπου είναι επενδεδυμένα τα κεφάλαιά τους,

(*) Άρθρα 73 Α έως 73 Η όπως παρεμείλθηκαν από το άρθρο Ζ.15 ΣΕΕ.

6) να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αποφυγή παραβάσεων των εθνικών νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων, ιδίως στον τομέα της φορολογίας ή της προληπτικής εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων, ή να προβλέπουν διαδικασίες δήλωσης των κινήσεων κεφαλαίων για λόγους διοικητικής ή στατιστικής ενημέρωσης, ή να λαμβάνουν μέτρα υπαγορευμένα από λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας.

2. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δεν θίγουν τη δυνατότητα εφαρμογής περιορισμών του δικαιώματος εγκατάστασης που συμβιβάζονται με την παρούσα συνθήκη.

3. Τα μέτρα και οι διαδικασίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν μπορούν να αποτελούν ούτε μέσο αυθαίρετων διακρίσεων, ούτε συγκεκριμένο περιορισμό της ελεύθερης κίνησης των κεφαλαίων και των πληρωμών όπως ορίζεται στο άρθρο 73 Β.

Άρθρο 73 Ε (*)

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 73 Β, τα κράτη μέλη τα οποία, στις 31 Δεκεμβρίου 1993, έχουν παρέκκλιση, δάσει του ισχύοντος κοινοτικού δικαίου, δικαιούνται να διατηρήσουν τους περιορισμούς των κινήσεων κεφαλαίων που επιτρέπονται δάσει των παρεκκλίσεων που ισχύουν την εν λόγω ημερομηνία, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Άρθρο 73 ΣΤ (*)

Εάν, λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, οι κινήσεις κεφαλαίων προς ή από τρίτες χώρες προκαλούν ή απειλούν να προκαλέσουν σοβαρές δυσχέρειες στη λειτουργία της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ, μπορεί να λαμβάνει έναντι τρίτων χωρών μέτρα διασφάλισης για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες, εφόσον τα μέτρα αυτά είναι απολύτως αναγκαία.

Άρθρο 73 Ζ (*)

1. Εάν, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 228 Α, κρίνεται αναγκαία κοινοτική δράση, το Συμβούλιο δύναται, σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 228 Α διαδικασία, να λαμβάνει τα αναγκαία επείγοντα μέτρα σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων και τις πληρωμές έναντι των οικείων τρίτων χωρών.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 224 και εφόσον το Συμβούλιο δεν έχει λάβει μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 1, ένα κράτος μέλος μπορεί, για σοβαρούς πολιτικούς λόγους και για λόγους επείγουσας ανάγκης, να λαμβάνει μονομερώς μέτρα έναντι τρίτης χώρας, σχετικά με την κίνηση κεφαλαίων και τις πληρωμές. Η Επιτροπή και τα άλλα κράτη

μέλη ενημερώνονται για τα μέτρα αυτά το αργότερο μέχρι και την ημερομηνία κατά την οποία αυτά αρχίζουν να ισχύουν.

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία ότι το εν λόγω κράτος μέλος πρέπει να τροποποιήσει ή να καταργήσει τα μέτρα αυτά. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για κάθε σχετική απόφαση που λαμβάνει το Συμβούλιο.

Άρθρο 73 Η (*)

Μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1994, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

1) Κάθε κράτος μέλος αναλαμβάνει την υποχρέωση να επιτρέπει τις πληρωμές τις σχετικές με την κυκλοφορία εμπορευμάτων, υπηρεσιών ή κεφαλαίων, καθώς και τις μεταφορές κεφαλαίων και μισθών, στο νόμισμα του κράτους μέλους όπου έχει την κατοικία του ο πιστωτής ή ο δικαιούχος, στο δαθμό που η κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των υπηρεσιών, των κεφαλαίων και των προσώπων έχει ελευθερωθεί μεταξύ των κρατών μελών κατ'εφαρμογή της παρούσας συνθήκης.

Τα κράτη μέλη δηλώνουν ότι είναι διατεθειμένα να προδούν στην ελευθέρωση των πληρωμών τους πέραν των ορίων του προηγούμενου εδαφίου, εφόσον τους το επιτρέπει γενικώς η οικονομική τους κατάσταση, και ιδιαίτερα η κατάσταση του ισοζυγίου πληρωμών τους.

2) Στο δαθμό που η κυκλοφορία των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών και οι κινήσεις κεφαλαίων υπόκεινται μόνο στους περιορισμούς των σχετικών πληρωμών, οι περιορισμοί αυτοί καταργούνται προοδευτικώς, με την εφαρμογή, αναλόγως, των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου και των κεφαλαίων που αναφέρονται στην κατάργηση των ποσοτικών περιορισμών και στην ελευθέρωση των υπηρεσιών.

3) Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να μην εισάγουν μεταξύ τους νέους περιορισμούς στις μεταφορές συναλλάγματος τις σχετικές με τις άδηλες συναλλαγές που απαριθμούνται στον πίνακα του παραρτήματος ΙΙΙ της παρούσας συνθήκης.

Η προοδευτική κατάργηση των υφιστάμενων περιορισμών πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 63 μέχρι και 65, στο δαθμό που δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 ή οι άλλες διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

4) Σε περίπτωση ανάγκης, τα κράτη μέλη συνεννοούνται για τη λήψη των μέτρων τα οποία θα επιτρέπουν την πραγματοποίηση των πληρωμών και μεταφορών συναλλάγματος που αναφέρονται στο παρόν άρθρο· τα μέτρα αυτά δεν επιτρέπεται να θίγουν τους στόχους που αναφέρονται στην παρούσα συνθήκη.

(*) Άρθρα 73 Α έως 73 Η όπως παρεмδλήθησαν από το άρθρο Ζ.15 ΣΕΕ.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΟΙ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 74

Τα κράτη μέλη επιδιώκουν τους στόχους της συνθήκης όσον αφορά το αντικείμενο του παρόντος τίτλου στο πλαίσιο κοινής πολιτικής μεταφορών.

Άρθρο 75(*)

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 74 και λαμβάνοντας υπόψη την ιδιομορφία των μεταφορών, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας **με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ** και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει:

α) κοινούς κανόνες εφαρμοστέους στις διεθνείς μεταφορές που εκτελούνται από ή προς την επικράτεια ενός κράτους μέλους ή που διέρχονται από την επικράτεια ενός ή περισσότερων κρατών μελών,

β) τους όρους υπό τους οποίους γίνονται δεκτοί στις εθνικές μεταφορές ενός κράτους μέλους μεταφορείς μη εγκατεστημένοι σ' αυτό,

γ) **μέτρα για τη δελτίωση της ασφάλειας των μεταφορών,**

δ) κάθε άλλη χρήσιμη διάταξη.

2. Οι διατάξεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 1 θεσπίζονται κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου.

3. Κατά παρέκκλιση από τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 1, το Συμβούλιο θεσπίζει ομοφώνως **προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή**, διατάξεις που αφορούν τις αρχές του καθεστώτος των μεταφορών και των οποίων η εφαρμογή θα ήταν δυνατόν να επηρεάσει σοβαρά το διοικητικό επίπεδο και την απασχόληση σε ορισμένες περιοχές, όπως και την εκμετάλλευση του εξοπλισμού των μεταφορών, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη προσαρμογής στην οικονομική ανάπτυξη, που προκύπτει από την εγκαθίδρυση της κοινής αγοράς.

Άρθρο 76

Μέχρι να θεσπισθούν οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 75 παράγραφος 1, κανένα κράτος μέλος δε δύναται να καταστήσει λιγότερο ευνοϊκές τις διατάξεις, οι οποίες διέπουν τον τομέα των μεταφορών κατά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης, ως προς την άμεση ή έμμεση επίπτωσή τους έναντι των μεταφορέων των άλλων κρατών μελών σε σχέση με τους εθνικούς μεταφορείς, εκτός αν υπάρχει ομόφωνη συγκατάθεση του Συμβουλίου.

Άρθρο 77

Οι ενισχύσεις που ανταποκρίνονται στις ανάγκες συντονισμού των μεταφορών ή που αντιστοιχούν στην αποκατάσταση ορισμένων δαμών συνυφασμένων με την έννοια της δημοσίας υπηρεσίας, είναι συμβιβάσιμες με την παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 78

Κατά τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου στο πλαίσιο της παρούσης συνθήκης, σχετικά με τις τιμές και τους όρους μεταφοράς, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η οικονομική κατάσταση των μεταφορέων.

Άρθρο 79

1. Καταργούνται το αργότερο προ της λήξεως του δεύτερου σταδίου, ως προς τις μεταφορές εντός της Κοινότητας, οι διακρίσεις που συνίστανται στην εφαρμογή από ένα μεταφορέα, για τα αυτά εμπορεύματα και για τις αυτές σχέσεις μεταφοράς, διαφορετικών κομίστρων και όρων μεταφοράς, ανάλογα με το κράτος προελεύσεως ή προορισμού των μεταφερομένων προϊόντων.

2. Η παράγραφος 1 δεν αποκλείει τη δυνατότητα λήψεως από το Συμβούλιο άλλων μέτρων κατ' εφαρμογή του άρθρου 75 παράγραφος 1.

3. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή θεσπίζει με ειδική πλειοψηφία, εντός δύο ετών από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης, κανόνες για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1.

Δύναται ιδίως να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για να διευκολύνει τα όργανα της Κοινότητας να ελέγχουν την τήρηση του κανόνος που διατυπώνεται στην παράγραφο 1 και για να διασφαλίσει ότι οι χρησιμοποιούντες τα μεταφορικά μέσα θα επωφεληθούν πλήρως από την εφαρμογή του.

4. Η Επιτροπή, με δική της πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους, εξετάζει τις περιπτώσεις διακρίσεων που προβλέπει η παράγραφος 1 και, αφού συμβουλευθεί κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις στο πλαίσιο της ρυθμίσεως που αποφασίσθη κατά τις διατάξεις της παραγράφου 3.

Άρθρο 80

1. Από της έναρξεως του δεύτερου σταδίου απαγορεύεται η επιβολή από ένα κράτος μέλος, στις μεταφορές που εκτελούνται εντός της Κοινότητας, κομίστρων και όρων που συνεπάγονται καθ' οιονδήποτε τρόπο υποστήριξη ή προστασία προς το συμφέρον μιας ή περισσότερων ορισμένων επιχειρήσεων ή βιομηχανιών, εκτός αν επιτραπεί τούτο από την Επιτροπή.

2. Η Επιτροπή, με δική της πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, εξετάζει τα κόμιστρα και τους όρους που προβλέπει η παράγραφος 1, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη αφ' ενός μεν τις απαιτήσεις μιας κατάλληλης περιφερειακής οικονομικής πολιτικής, τις ανάγκες των υπαναπτύκτων

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.16 ΣΕΕ.

περιοχών, ως και τα προβλήματα των περιοχών που θίγονται σοβαρώς από τις πολιτικές περιστάσεις, αφ' ετέρου δε τις επιπτώσεις των εν λόγω κομίστρων και όρων στον ανταγωνισμό μεταξύ των διαφόρων τρόπων μεταφοράς.

Η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις.

3. Η απαγόρευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν εφαρμόζεται στα τιμολόγια ανταγωνισμού.

Άρθρο 81

Οι φορολογικές επιβαρύνσεις ή τα τέλη, εκτός των κομίστρων που εσπράττονται από το μεταφορέα κατά τη διέλευση των συνόρων δεν πρέπει να υπερβαίνουν ένα εύλογο επίπεδο, λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά έξοδα που συνεπάγεται η διέλευση αυτή.

Τα κράτη μέλη προσπαθούν να μειώσουν προοδευτικώς τα έξοδα αυτά.

Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου η Επιτροπή δύναται να απευθύνει συστάσεις προς τα κράτη μέλη.

Άρθρο 82

Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου δεν αντιτίθενται στα μέτρα που λαμβάνονται από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εφ' όσον είναι αναγκαία για την αντιστάθμιση των οικονομικών μειονεκτημάτων που προκαλούνται, λόγω της διαιρέσεως της Γερμανίας, στην οικονομία ορισμένων περιοχών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας που θίγονται από τη διαίρεση αυτή.

Άρθρο 83

Παρά τη Επιτροπή συνιστάται μία επιτροπή συμβουλευτικού χαρακτήρος από εμπειρογνώμονες που ορίζονται από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών. Η Επιτροπή τη συμβουλευτεί σε θέματα μεταφορών, όταν το κρίνει χρήσιμο, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του τμήματος μεταφορών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Άρθρο 84

1. Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στις σιδηροδρομικές, οδικές και εσωτερικές πλωτές μεταφορές.

2. Το Συμβούλιο δύναται να αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία εάν, κατά ποιο μέτρο και κατά ποια διαδικασία, θα είναι δυνατό να θεσπισθούν κατάλληλες διατάξεις για τις θαλάσσιες και αεροπορικές μεταφορές.

Είναι εφαρμοστέες οι διαδικαστικές διατάξεις του άρθρου 75 παράγραφοι 1 και 3.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΚΟΙΝΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ, ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΩΝ (*)

Κεφάλαιο 1

Κανόνες ανταγωνισμού

Τμήμα πρώτο

Κανόνες εφαρμοστέοι επί των επιχειρήσεων

Άρθρο 85

1. Είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και απαγορεύονται όλες οι συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, όλες οι αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική, που δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς και ιδίως εκείνες οι οποίες συνίστανται:

- α) στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής·
- β) στον περιορισμό ή στον έλεγχο της παραγωγής, της διανομής, της τεχνολογικής ανάπτυξεως ή των επενδύσεων·
- γ) στην κατανομή των αγορών ή των πηγών εφοδιασμού·
- δ) στην εφαρμογή ανίσων όρων επί ισοδυνάμων παροχών, έναντι των εμπορικώς συναλλασσομένων, με αποτέλεσμα να περιέρχονται αυτοί σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό·
- ε) στην εξάρτηση της συνάψεως συμβάσεων από την αποδοχή, εκ μέρους των συναλλασσομένων, προσθέτων παροχών που εκ φύσεως ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών.

2. Οι απαγορευόμενες δυνάμει του παρόντος άρθρου συμφωνίες ή αποφάσεις είναι αυτοδικαίως άκυρες.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δύνανται να κηρυχθούν ανεφάρμοστες:

- σε κάθε συμφωνία ή κατηγορία συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων·
- σε κάθε απόφαση ή κατηγορία αποφάσεων ενώσεων επιχειρήσεων· και
- σε κάθε εναρμονισμένη πρακτική ή κατηγορία εναρμονισμένων πρακτικών,

(*) Τίτλος που εισάγεται από το άρθρο Ζ.17 ΣΕΕ.

η οποία συμβάλλει στη δελτίαση της παραγωγής ή της διανομής των προϊόντων ή στην προώθηση της τεχνικής ή οικονομικής προόδου, εξασφαλίζοντας συγχρόνως στους καταναλωτές δίκαιο τίμημα από το όφελος που προκύπτει, και η οποία:

- α) δεν επιβάλλει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις περιορισμούς μη απαραίτητους για την επίτευξη των στόχων αυτών· και
- β) δεν παρέχει στις επιχειρήσεις αυτές τη δυνατότητα καταργήσεως του ανταγωνισμού επί σημαντικού τμήματος των σχετικών προϊόντων.

Άρθρο 86

Είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και απαγορεύεται, κατά το μέτρο που δύναται να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, η καταχρηστική εκμετάλλευση από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις της δεσποζούσης θέσεώς τους εντός της κοινής αγοράς ή σημαντικού τμήματός της.

Η κατάχρηση αυτή δύναται να συνίσταται ιδίως:

- α) στην άμεση ή έμμεση επιβολή μη δικαίων τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής·
- β) στον περιορισμό της παραγωγής, της διαθέσεως ή της τεχνολογικής αναπτύξεως επί ζημία των καταναλωτών·
- γ) στην εφαρμογή ανίσων όρων επί ισοδυνάμων παροχών έναντι των εμπορικώς συναλλασσομένων, με αποτέλεσμα να περιέρχονται αυτοί σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό·
- δ) στην εξάρτηση της συνάψεως συμβάσεων από την αποδοχή, εκ μέρους των συναλλασσομένων, προσθέτων παροχών που εκ φύσεως ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών.

Άρθρο 87

1. Εντός προθεσμίας τριών ετών από την έναρξη της ισχύος της παρούσας συνθήκης το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκδίδει ομοφώνως τους αναγκαίους κανονισμούς ή οδηγίες για την εφαρμογή των αρχών που αναφέρονται στα άρθρα 85 και 86.

Αν οι διατάξεις αυτές δε θεσπισθούν εντός της προαναφερθείσας προθεσμίας, τότε θεσπίζονται από το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

2. Οι προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 διατάξεις έχουν ως σκοπό ιδίως:

α) να εξασφαλίσουν την τήρηση των απαγορεύσεων του άρθρου 85 παράγραφος 1 και του άρθρου 86 με την πρόβλεψη προστίμων και χρηματικών ποινών·

β) να καθορίσουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη της εξασφάλισης αποτελεσματικής επιδράσεως, και της απλουστεύσεως κατά το δυνατόν του διοικητικού ελέγχου·

γ) να ορίσουν, εφ' όσον είναι ανάγκη, το πεδίο εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 επί των διαφόρων οικονομικών κλάδων·

δ) να οριοθετήσουν τα καθήκοντα της Επιτροπής και του Δικαστηρίου κατά την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της παραγράφου·

ε) να καθορίσουν τη σχέση μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών αφ' ενός, και των διατάξεων του παρόντος τμήματος καθώς και εκείνων που θα θεσπισθούν κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου αφ' ετέρου.

Άρθρο 88

Μέχρις ενάρξεως της ισχύος των διατάξεων που θα θεσπισθούν κατ' εφαρμογή του άρθρου 87, οι αρχές των κρατών μελών αποφασίζουν σχετικά με το επιτρεπτό των συμφωνιών, αποφάσεων και περιπτώσεων εναρμονισμένης πρακτικής, καθώς και με την καταχρηστική εκμετάλλευση δεσποζούσης θέσεως εντός της κοινής αγοράς, σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας τους και με τις διατάξεις των άρθρων 85, ιδίως παράγραφος 3, και 86.

Άρθρο 89

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 88 η Επιτροπή, μόλις αναλάβει τα καθήκοντά της, μεριμνά για την πραγμάτωση των αρχών που καθορίζονται στα άρθρα 85 και 86. Εξετάζει, κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή αυτεπαγγέλτως, συνεργαζόμενη με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών που οφείλουν να της παρέχουν τη συνδρομή τους, τις περιπτώσεις εικαζόμενων παραβάσεων των ανωτέρω αρχών. Αν διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, προτείνει τα κατάλληλα μέτρα για τον τερματισμό της.

2. Αν δεν τερματισθούν οι παραβάσεις, η Επιτροπή δεδαιώνει την παράδοση των ανωτέρω αρχών με αιτιολογημένη απόφαση. Δύναται να δημοσιεύσει την απόφασή της και να επιτρέψει στα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα, των οποίων καθορίζει τους όρους και τις λεπτομέρειες.

Άρθρο 90

1. Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν ούτε διατηρούν μέτρα αντίθετα προς τους κανόνες της παρούσας συνθήκης, ιδίως προς εκείνους των άρθρων 7 και 85 μέχρι και 94, ως προς τις δημόσιες επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγούν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα.

2. Οι επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος ή που έχουν χαρακτήρα δημοσιονομικού μονοπωλίου υπόκεινται στους κανόνες της παρούσης συνθήκης, ιδίως στους κανόνες ανταγωνισμού, κατά το μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει νομικά ή πραγματικά την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί. Η ανάπτυξη των συναλλαγών δεν πρέπει να επηρεάζεται σε βαθμό ο οποίος θα αντέκειτο προς το συμφέρον της Κοινότητας.

3. Η Επιτροπή μεριμνά για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και απευθύνει, εφ' όσον είναι ανάγκη, κατάλληλες οδηγίες ή αποφάσεις προς τα κράτη μέλη.

Τμήμα δεύτερο

Πρακτική ντάμπινγκ

Άρθρο 91

1. Αν κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή οποιουδήποτε άλλου ενδιαφερομένου, διαπιστώνει ότι εφαρμόζεται εντός της κοινής αγοράς πρακτική ντάμπινγκ, απευθύνει συστάσεις για τον τερματισμό της προς εκείνον ή εκείνους που την μετέρχεται.

Αν πάντως η πρακτική ντάμπινγκ συνεχίζεται, η Επιτροπή επιτρέπει στο ζημιούμενο κράτος μέλος να λάβει προστατευτικά μέτρα, των οποίων η ίδια καθορίζει τους όρους και τον τρόπο εφαρμογής.

2. Αμέσως μετά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης, τα προϊόντα καταγωγής κράτους μέλους ή τα ευρισκόμενα εκεί σε ελεύθερη κυκλοφορία και τα οποία εξήχθησαν σε άλλο κράτος μέλος, δύνανται να επανεισαχθούν στο έδαφος του πρώτου κράτους ελεύθερα δασμών, ποσοτικών περιορισμών ή μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος. Η Επιτροπή θεσπίζει τις κατάλληλες ρυθμίσεις για την εφαρμογή αυτής της παραγράφου.

Τμήμα τρίτο

Κρατικές ενισχύσεις

Άρθρο 92

1. Ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν η παρούσα συνθήκη ορίζει άλλως.

2. Συμμερίζονται με την κοινή αγορά:

α) οι ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρος προς μεμονωμένους καταναλωτές, υπό τον όρο ότι χορηγούνται χωρίς διάκριση προελεύσεως των προϊόντων·

β) οι ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα·

γ) οι ενισχύσεις προς την οικονομία ορισμένων περιοχών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, οι οποίες θίγονται από τη διαίρεση της Γερμανίας, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίες για την αντιστάθμιση των οικονομικών μειονεκτημάτων που προκαλούνται από τη διαίρεση αυτή.

3. Δύνανται να θεωρηθούν ότι συμμερίζονται με την κοινή αγορά:

α) οι ενισχύσεις για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης περιοχών, στις οποίες το διοικητικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση·

β) οι ενισχύσεις για την προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους·

γ) οι ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφ' όσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον. Οι ενισχύσεις για τις ναυπηγικές εργασίες, κατά το μέτρο που υφίστανται την 1η Ιανουαρίου 1957 και αντιστοιχούν απλώς προς μια ελλείπουσα δασμολογική προστασία, μειώνονται εν τούτοις προοδευτικώς κατά τους ίδιους όρους της καταργήσεως των δασμών με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσης συνθήκης που αφορούν την κοινή εμπορική πολιτική έναντι τρίτων χωρών·

δ) οι ενισχύσεις για την προώθηση του πολιτισμού και της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους συναλλαγών και ανταγωνισμού στην Κοινότητα σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον· (*)

ε) άλλες κατηγορίες ενισχύσεων που καθορίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής.

Άρθρο 93

1. Η Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη εξετάζει διαρκώς τα καθεστώτα ενισχύσεων που υφίστανται στα κράτη αυτά. Τους προτείνει τα κατάλληλα μέτρα που απαιτεί η προοδευτική ανάπτυξη και η λειτουργία της κοινής αγοράς.

(*) Σημείο δ) όπως παρεμδλήθηκε από το άρθρο Ζ.18 ΣΕΕ.

2. Αν η Επιτροπή διαπιστώσει, αφού τάξει προηγουμένως στους ενδιαφερομένους προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, ότι ενίσχυση που χορηγείται από ένα κράτος ή με κρατικούς πόρους δε συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κατά το άρθρο 92, ή ότι η ενίσχυση αυτή εφαρμόζεται καταχρηστικά, αποφασίζει ότι το εν λόγω κράτος οφείλει να την καταργήσει ή να την τροποποιήσει εντός προθεσμίας που η ίδια καθορίζει.

Αν το εν λόγω κράτος δε συμμορφωθεί προς την απόφαση αυτή εντός της ταχθείσης προθεσμίας, η Επιτροπή ή οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος δύναται να προσφύγει άπευθείας στο Δικαστήριο, κατά παρέκκλιση των άρθρων 169 και 170.

Κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, το Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει ομοφώνως, ότι ενίσχυση που έχει θεσπισθεί ή που πρόκειται να θεσπισθεί από το κράτος αυτό, θεωρείται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 92 ή των προβλεπόμενων από το άρθρο 94 κανονισμών, αν εξαιρετικές περιστάσεις δικαιολογούν μία τέτοια απόφαση. Αν η Επιτροπή έχει κινήσει, ως προς την ενίσχυση αυτή, τη διαδικασία που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσης παραγράφου, η αίτηση του ενδιαφερομένου κράτους προς το Συμβούλιο έχει ως αποτέλεσμα την αναστολή της σχετικής διαδικασίας μέχρις ότου αποφανθεί το Συμβούλιο.

Αν το Συμβούλιο δεν αποφανθεί εντός τριών μηνών από την υποβολή της αιτήσεως, αποφασίζει η Επιτροπή.

3. Η Επιτροπή ενημερώνεται εγκαίρως περί των σχεδίων που αποδίδουν να θεσπίσουν ή να τροποποιήσουν τις ενισχύσεις, ώστε να δύναται να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Αν κρίνει, ότι σχέδιο ενισχύσεως δε συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, κατά το άρθρο 92, κινεί αμελλητί τη διαδικασία που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δε δύναται να εφαρμόσει τα σχεδιαζόμενα μέτρα πριν η Επιτροπή καταλήξει σε τελική απόφαση.

Άρθρο 94 (*)

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής **και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**, δύναται να εκδίδει κάθε αναγκαίο κανονισμό για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 και ιδίως να καθορίζει τους όρους εφαρμογής του άρθρου 93 παράγραφος 3 και τις κατηγορίες ενισχύσεων που εξαιρούνται από τη διαδικασία αυτή.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.19 ΣΕΕ.

Κεφάλαιο 2

Φορολογικές διατάξεις

Άρθρο 95

Κανένα κράτος μέλος δεν επιβάλλει άμεσα ή έμμεσα στα προϊόντα άλλων κρατών μελών εσωτερικούς φόρους οποιoσδήποτε φύσεως, ανωτέρους από εκείνους που επιβαρύνουν άμεσα ή έμμεσα τα ομοειδή εθνικά προϊόντα.

Κανένα κράτος μέλος δεν επιβάλλει στα προϊόντα των άλλων κρατών μελών εσωτερικούς φόρους, η φύση των οποίων οδηγεί έμμεσα στην προστασία άλλων προϊόντων.

Τα κράτη μέλη καταργούν ή τροποποιούν το αργότερο στην αρχή του δευτέρου σταδίου, τις υφιστάμενες κατά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης διατάξεις που είναι αντίθετες προς τους ανωτέρω κανόνες.

Άρθρο 96

Για τα προϊόντα που εξάγονται προς την επικράτεια ενός των κρατών μελών η επιστροφή εσωτερικών φόρων δε δύναται να είναι ανώτερη των εσωτερικών φόρων που τους έχουν επιβληθεί άμεσα ή έμμεσα.

Άρθρο 97

Τα κράτη μέλη, τα οποία εισπράττουν το φόρο κύκλου εργασιών κατά το σωρευτικό και επαναληπτικό φορολογικό σύστημα δύναται, για τους εσωτερικούς φόρους με τους οποίους επιβαρύνουν τα εισαγόμενα προϊόντα ή για τις επιστροφές φόρου τις οποίες χορηγούν στα εξαγόμενα προϊόντα, να καθορίζουν μέσους συντελεστές κατά προϊόν ή κατά ομάδα προϊόντων, χωρίς όμως να παραδιάζονται οι αρχές των άρθρων 95 και 96.

Όταν οι μέσοι συντελεστές που έχει καθορίσει ένα κράτος μέλος δεν είναι σύμφωνοι προς τις ανωτέρω αρχές, η Επιτροπή απευθύνει στο κράτος αυτό τις κατάλληλες οδηγίες ή αποφάσεις.

Άρθρο 98

Ως προς τους άλλους φόρους, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, των ειδικών φόρων καταναλώσεως και των λοιπών εμμέσων φόρων, δεν είναι δυνατό να χορηγηθούν απαλλαγές και επιστροφές κατά την εξαγωγή προς τα άλλα κράτη μέλη ούτε να θεσπισθούν εξισωτικές εισφορές κατά την εισαγωγή εκ κρατών μελών, παρά μόνο αν τα προβλεπόμενα μέτρα έχουν προηγουμένως εγκριθεί για μία περιορισμένη περίοδο από το Συμβούλιο, που αποφασίζει, προτάσει της Επιτροπής, με ειδική πλειοψηφία.

Άρθρο 99 ()*

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο **και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή**, εκδίδει διατάξεις για την εναρμόνιση των νομοθεσιών περί των φόρων κύκλου εργασιών, των ειδικών φόρων καταναλώσεως και των λοιπών εμμέσων φόρων, στο βαθμό που η εναρμόνιση αυτή είναι αναγκαία για να εξασφαλισθεί η εγκαθίδρυση και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς μέσα στην προθεσμία του άρθρου 7Α.

Κεφάλαιο 3

Η προσέγγιση των νομοθεσιών*Άρθρο 100 (**)*

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, εκδίδει οδηγίες για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών, οι οποίες έχουν άμεση επίπτωση στην εγκαθίδρυση ή τη λειτουργία της κοινής αγοράς.

Άρθρο 100 Α

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 100 και εκτός αν ορίζει άλλως η παρούσα συνθήκη, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις για την πραγματοποίηση των στόχων του άρθρου 7Α. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας **με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β** και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, εκδίδει τα μέτρα σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. (***)

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στις φορολογικές διατάξεις, στις διατάξεις για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και στις διατάξεις για τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των μισθωτών.

3. Η Επιτροπή, στις προτάσεις της που προβλέπει η παράγραφος 1 στους τομείς της υγείας, της ασφάλειας, της προστασίας του περιβάλλοντος και της προστασίας των καταναλωτών, βασίζεται σε υψηλό επίπεδο προστασίας.

4. Όταν, αφού το Συμβούλιο εγκρίνει με ειδική πλειοψηφία ένα μέτρο εναρμόνισης, ένα κράτος μέλος θεωρεί αναγκαίο να εφαρμόσει εθνικές διατάξεις που δικαιολο-

γούνται από σοβαρές ανάγκες που αναφέρονται στο άρθρο 36 ή σχετικές με την προστασία του χώρου της εργασίας ή του περιβάλλοντος, τις κοινοποιεί στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή επιβεβαιώνει τις διατάξεις αυτές αφού εξακριβώσει ότι δεν αποτελούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ούτε συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών.

Κατά παρέκκλιση από τη διαδικασία των άρθρων 169 και 170, η Επιτροπή ή κάθε κράτος μέλος δύναται να προσφύγει απευθείας στο Δικαστήριο, αν κρίνει ότι άλλο κράτος μέλος ασκεί καταχρηστικώς τις εξουσίες που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

5. Τα μέτρα εναρμόνισης που αναφέρονται πιο πάνω περιλαμβάνουν, στις ενδεδειγμένες περιπτώσεις, ρήτρα διασφάλισης που επιτρέπει στα κράτη μέλη να λάβουν, για έναν ή περισσότερους από τους μη οικονομικούς λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 36, προσωρινά μέτρα υποκείμενα σε κοινοτική διαδικασία ελέγχου.

Άρθρο 100 Β

1. Κατά τη διάρκεια του έτους 1992, η Επιτροπή προδίνει μαζί με κάθε κράτος μέλος σε απογραφή των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που εμπίπτουν στον άρθρο 100 Α και δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο εναρμόνισης με βάση αυτό το τελευταίο άρθρο.

Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει, κατά τις διατάξεις του άρθρου 100 Α, ότι οι ισχύουσες σε ένα κράτος μέλος διατάξεις πρέπει να αναγνωριστούν ως ισοδύναμες με αυτές που εφαρμόζονται από ένα άλλο κράτος μέλος.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 100 Α παράγραφος 4 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

3. Η Επιτροπή προδίνει στην απογραφή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο και υποβάλλει σε εύθετο χρόνο κατάλληλες προτάσεις ώστε να επιτρέψει στο Συμβούλιο να αποφασίσει πριν από το τέλος του 1992.

Άρθρο 100 Γ (****)

1. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, καθορίζει τις τρίτες χώρες των οποίων οι υπήκοοι πρέπει να διαθέτουν θεώρηση για να διέρχονται τα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.20 ΣΕΕ.

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.21 ΣΕΕ.

(***) Παράγραφος 1 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.22 ΣΕΕ.

(****) Όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Ζ.23 ΣΕΕ.

2. Ωστόσο, σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης σε τρίτη χώρα, η οποία δημιουργεί απειλή αιφνίδιας εισροής υπηκόων της χώρας αυτής στην Κοινότητα, το Συμβούλιο δύναται, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της Επιτροπής, να θεσπίσει υποχρεωτική θεώρηση για τους υπηκόους της οικείας χώρας, για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες. Η υποχρεωτική θεώρηση που προβλέπεται από την παρούσα παράγραφο δύναται να παραταθεί σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 1.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 1996, το Συμβούλιο λαμβάνει με ειδική πλειοψηφία τις αποφάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Το Συμβούλιο, πριν από την ημερομηνία αυτή, θεσπίζει, με ειδική πλειοψηφία και μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τα μέτρα που αφορούν τη θεώρηση ενιαίου τύπου.

4. Στους τομείς που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, η Επιτροπή υποχρεούται να εξετάζει οποιοδήποτε αίτημα της υποβληθεί από κράτος μέλος με σκοπό να διαδίδεται πρόταση στο Συμβούλιο.

5. Το παρόν άρθρο δεν θίγει την άσκηση των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών όσον αφορά τη διατήρηση της δημόσιας τάξης και τη διαφύλαξη της εσωτερικής ασφαλείας.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε άλλα θέματα εφόσον ληφθεί σχετική απόφαση δυνάμει του άρθρου Κ.9 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση που αφορά τη συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, με την επιφύλαξη των όρων ψηφοφορίας που καθορίζονται ταυτοχρόνως.

7. Οι διατάξεις των εν ισχύ συμβάσεων μεταξύ των κρατών μελών οι οποίες ρυθμίζουν θέματα καλυπτόμενα από το παρόν άρθρο, εξακολουθούν να ισχύουν μέχρις ότου αντικατασταθούν κατά περιεχόμενο από οδηγίες ή μέτρα που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 100 Α (*)

Η αποτελούμενη από ανώτερους υπαλλήλους Συντονιστική Επιτροπή που συνιστάται δυνάμει του άρθρου Κ.4 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση συμβάλλει, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 151, στην προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου στους τομείς που ορίζονται στο άρθρο 100 Γ.

Άρθρο 101

Αν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η υφισταμένη διαφορά μεταξύ των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών νοθεύει τους όρους ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς και επομένως προκαλεί στρέβλωση που πρέπει να εξαλειφθεί, διαβουλεύεται με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Αν οι διαβουλεύσεις δεν οδηγήσουν στην εξάλειψη της εν λόγω στρεβλώσεως, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, εκδίδει τις προς το σκοπό αυτόν αναγκαίες οδηγίες, ομοφώνως μεν κατά το πρώτο στάδιο, με ειδική δε πλειοψηφία ακολούθως. Η Επιτροπή και το Συμβούλιο δύνανται να λάβουν κάθε άλλο αναγκαίο μέτρο προβλεπόμενο από την παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 102

1. Αν υπάρχει φόβος, η θέσπιση ή η τροποποίηση νομοθετικής, κανονιστικής ή διοικητικής διατάξεως να προκαλέσει στρέβλωση κατά την έννοια του προηγούμενου άρθρου, το κράτος μέλος που θέλει να προβεί στην ενέργεια αυτή συμβουλευτεί την Επιτροπή. Η Επιτροπή, αφού συμβουλευθεί τα κράτη μέλη, συνιστά στα ενδιαφερόμενα κράτη τα κατάλληλα μέτρα για την αποφυγή της σχετικής στρεβλώσεως.

2. Αν το κράτος που θέλει να θεσπίσει ή να τροποποιήσει τις εσωτερικές του διατάξεις δε συμμορφώνεται με τη σύσταση που του απηύθυνε η Επιτροπή δεν είναι δυνατό να ζητηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 101, από τα άλλα κράτη μέλη να τροποποιήσουν τις εσωτερικές διατάξεις για να εξαιρεθεί η στρέβλωση αυτή. Οι διατάξεις το άρθρου 101 δεν εφαρμόζονται αν το κράτος μέλος που αγνοεί τη σύσταση της Επιτροπής προκαλεί στρέβλωση επί ίδια μόνον αυτού ζημία.

ΤΙΤΛΟΣ VI (**)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Κεφάλαιο 1

Οικονομική πολιτική

Άρθρο 102 Α

Τα κράτη μέλη ασκούν την οικονομική τους πολιτική με σκοπό να συμβάλλουν στην υλοποίηση των στόχων της Κοινότητας, όπως αυτοί ορίζονται στο άρθρο 2, και στα πλαίσια των γενικών προσανατολισμών που αναφέρονται στο άρθρο 103 παράγραφος 2. Τα κράτη μέλη και η Κοινότητα δρουν σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, που ευνοεί την αποτελεσματική κατανομή των πόρων, και σύμφωνα με τις αρχές του άρθρου 3 Α.

Άρθρο 103

1. Τα κράτη μέλη θεωρούν τις οικονομικές τους πολιτικές θέμα κοινού ενδιαφέροντος και τις συντονίζουν στα πλαίσια του Συμβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 102 Α.

(*) Όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Ζ.24 ΣΕΕ.

(**) Νέος τίτλος όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Ζ.25 ΣΕΕ, σε αντικατάσταση του Τίτλου II, άρθρα 102 Α έως 109.

2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της Επιτροπής, συντάσσει σχέδιο των γενικών προσανατολισμών των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Κοινότητας και απευθύνει έκθεση με τα πορίσματά του στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, αποφασίζοντας με δάση την έκθεση αυτή του Συμβουλίου, συζητά τα συμπεράσματα για τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Κοινότητας.

Με δάση τα συμπεράσματα αυτά, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, διατυπώνει σύσταση όπου εκτίθενται αυτοί οι γενικοί προσανατολισμοί. Το Συμβούλιο γνωστοποιεί τη σύστασή του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

3. Προκειμένου να εξασφαλισθεί στενότερος συντονισμός των οικονομικών πολιτικών και συνεχής σύγκλιση των οικονομικών επιδόσεων των κρατών μελών, το Συμβούλιο, δάσει εκθέσεων που υποβάλλει η Επιτροπή, παρακολουθεί τις οικονομικές εξελίξεις σε κάθε κράτος μέλος και στην Κοινότητα, καθώς και τη συνέπεια των οικονομικών πολιτικών με τους γενικούς προσανατολισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2, και προβαίνει τακτικά σε συνολική αξιολόγηση.

Για τους σκοπούς αυτής της πολυμερούς εποπτείας, τα κράτη μέλη ενημερώνουν τη Επιτροπή για τα σημαντικά μέτρα που λαμβάνουν στον τομέα της οικονομικής τους πολιτικής και της διαδίδουν όποιες άλλες πληροφορίες κρίνουν αναγκαίες.

4. Όταν διαπιστώνεται, στα πλαίσια της διαδικασίας της παραγράφου 3, ότι η οικονομική πολιτική ενός κράτους μέλους αντιβαίνει προς τους γενικούς προσανατολισμούς της παραγράφου 2 ή ότι ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την καλή λειτουργία της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της Επιτροπής, μπορεί να απευθύνει τις αναγκαίες συστάσεις προς το οικείο κράτος μέλος. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία να ανακοινώσει δημοσία τις συστάσεις του.

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και η Επιτροπή διαδίδουν έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τα αποτελέσματα της πολυμερούς εποπτείας. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου μπορεί να κληθεί να εμφανισθεί ενώπιον της αρμόδιας επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εάν το Συμβούλιο έχει ανακοινώσει δημοσία τις συστάσεις του.

5. Το Συμβούλιο, ακολουθώντας τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 189 Γ, μπορεί να θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες για τη διαδικασία πολυμερούς εποπτείας που αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 103 Α

1. Με την επιφύλαξη άλλων τυχόν διαδικασιών που προδίδονται στην παρούσα συνθήκη, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής, μπορεί να θεσπίζει τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση της οικονομικής

κατάστασης, ιδίως εάν ανακύβουν σοβαρές δυσκολίες στον εφοδιασμό με ορισμένα προϊόντα.

2. Όταν ένα κράτος μέλος αντιμετωπίζει δυσκολίες ή διατρέχει μεγάλο κίνδυνο να αντιμετωπίσει σοβαρές δυσκολίες οφειλόμενες σε έκτακτες περιστάσεις που εκφεύγουν από τον έλεγχό του, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, μπορεί να αποφασίσει ομόφωνα να του χορηγήσει, υπό ορισμένους όρους, κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση. Εάν οι σοβαρές δυσκολίες οφείλονται σε φυσικές καταστροφές, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη ληφθείσα απόφαση.

Άρθρο 104

1. Απαγορεύονται οι υπεραναλήψεις ή οποιουδήποτε άλλου είδους πιστωτικές διευκολύνσεις από την ΕΚΤ ή από τις κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών, οι οποίες εφεξής αποκαλούνται «Εθνικές κεντρικές τράπεζες», προς κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς, κεντρικές κυβερνήσεις, περιφερειακές, τοπικές ή άλλες δημόσιες αρχές, άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή δημόσιες επιχειρήσεις των κρατών μελών· απαγορεύεται επίσης να αγοράζουν απευθείας χρεώγραφα από τους οργανισμούς ή τους φορείς αυτούς, η ΕΚΤ ή οι εθνικές κεντρικές τράπεζες.

2. Η παράγραφος 1 δεν ισχύει για τα πιστωτικά ιδρύματα που ανήκουν στο Δημόσιο, στα οποία οφείλουν να επιφυλάσσουν οι εθνικές κεντρικές τράπεζες και η ΕΚΤ την ίδια μεταχείριση όπως και στα ιδιωτικά πιστωτικά ιδρύματα όσον αφορά τη διάθεση αποθεμάτων από τις κεντρικές τράπεζες.

Άρθρο 104 Α

1. Απαγορεύεται κάθε μέτρο που θεσπίζει προνομιακή πρόσβαση των κοινοτικών οργάνων ή οργανισμών, των κεντρικών κυβερνήσεων, των περιφερειακών, τοπικών ή άλλων δημόσιων αρχών, των άλλων οργανισμών δημοσίου δικαίου ή των δημόσιων επιχειρήσεων των κρατών μελών στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, εφόσον δεν υπαγορεύεται από λόγους προληπτικής εποπτείας.

2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ, προσδιορίζει, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994, τους ορισμούς για την εφαρμογή της απαγόρευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 104 Β

1. Η Κοινότητα δεν ευθύνεται για τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν οι κεντρικές κυβερνήσεις, οι περιφερειακές, τοπικές ή άλλες δημόσιες αρχές, άλλοι οργανισμοί δημοσίου δικαίου ή δημόσιες επιχειρήσεις των κρατών μελών, ούτε τις αναλαμβάνει, με την επιφύλαξη των αμοιβαίων χρηματοοικονομικών εγγυήσεων για την από κοινού εκτέλεση ενός συγκεκριμένου έργου. Κανένα κράτος μέλος δεν ευθύνεται για τις

υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν οι κεντρικές κυβερνήσεις, οι περιφερειακές, τοπικές ή άλλες δημόσιες αρχές, άλλοι οργανισμοί δημοσίου δικαίου ή δημόσιες επιχειρήσεις άλλου κράτους μέλους, ούτε τις αναλαμβάνει, με την επιφύλαξη των αμοιβαίων χρηματοοικονομικών εγγυήσεων για την από κοινού εκτέλεση ενός συγκεκριμένου έργου.

2. Εάν προκύψει ανάγκη, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ, μπορεί να προσδιορίσει τους ορισμούς για την εφαρμογή των απαγορεύσεων του άρθρου 104 και του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 104 Γ

1. Τα κράτη μέλη αποφεύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα.

2. Η Επιτροπή παρακολουθεί την εξέλιξη της δημοσιονομικής κατάστασης και το ύψος του δημοσίου χρέους στα κράτη μέλη προκειμένου να εντοπίζει τις μεγάλες αποκλίσεις. Ειδικότερα, εξετάζει την τήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας, με βάση τα εξής δύο κριτήρια:

α) κατά πόσον ο λόγος του προβλεπόμενου ή υφισταμένου δημοσιονομικού ελλείμματος προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν υπερβαίνει μια τιμή αναφοράς, εκτός εάν,

— είτε ο λόγος αυτός σημειώνει ουσιαστική και συνεχή πτώση και έχει φθάσει σε επίπεδο παραπλήσιο της τιμής αναφοράς,

— είτε, εναλλακτικά, η υπέρβαση της τιμής αναφοράς είναι απλώς έκτακτη και προσωρινή και ο λόγος παραμένει κοντά στην τιμή αναφοράς·

β) κατά πόσον ο λόγος του δημοσίου χρέους προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν υπερβαίνει μια τιμή αναφοράς, εκτός εάν ο λόγος μειώνεται επαρκώς και πλησιάζει την τιμή αναφοράς με ικανοποιητικό ρυθμό.

Οι τιμές αναφοράς ορίζονται στο πρωτόκολλο για τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, που προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη.

3. Εάν ένα κράτος μέλος δεν εκπληρώνει τους όρους ενός από τα κριτήρια αυτά ή αμφοτέρων των κριτηρίων, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση. Η έκθεση της Επιτροπής λαμβάνει επίσης υπόψη το κατά πόσον το δημόσιο έλλειμμα υπερβαίνει τις δαπάνες δημοσίων επενδύσεων καθώς και όλους τους άλλους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της μεσοπρόθεσμης οικονομικής και δημοσιονομικής κατάστασης του κράτους μέλους.

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να συντάξει έκθεση εάν, μολονότι εκπληρώνονται οι όροι των κριτηρίων, θεωρεί ότι υπάρχει σε ένα κράτος μέλος ο κίνδυνος υπερβολικού ελλείμματος.

4. Η επιτροπή του άρθρου 109 Γ διατυπώνει γνώμη για την έκθεση της Επιτροπής.

5. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι υπάρχει ή ότι μπορεί να εμφανισθεί υπερβολικό έλλειμμα σε ένα κράτος μέλος, τότε απευθύνει τη γνώμη της στο Συμβούλιο.

6. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, μετά από σύσταση της Επιτροπής και αφού λάβει υπόψη τυχόν παρατηρήσεις του εν λόγω κράτους μέλους, αποφασίζει, μετά από συνολική εκτίμηση, εάν υφίσταται ή όχι υπερβολικό έλλειμμα.

7. Εάν το Συμβούλιο αποφασίσει, σύμφωνα με την παράγραφο 6, ότι υπάρχει υπερβολικό έλλειμμα, απευθύνει συστάσεις στο εν λόγω κράτος μέλος προκειμένου να τερματιστεί η κατάσταση αυτή εντός καθορισμένου χρονικού διαστήματος. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 8, οι συστάσεις αυτές δεν ανακοινώνονται δημοσίως.

8. Εάν το Συμβούλιο διαπιστώσει ότι δεν ανελήφθη αποτελεσματική δράση σε εφαρμογή των συστάσεών του, εντός του καθορισμένου χρονικού διαστήματος, τότε μπορεί να τις ανακοινώσει δημοσίως.

9. Εάν ένα κράτος μέλος επιμένει να μην εφαρμόζει τις συστάσεις του Συμβουλίου, τότε το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να ειδοποιήσει το κράτος μέλος να λάβει, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, μέτρα για τη μείωση του ελλείμματος την οποία το Συμβούλιο κρίνει αναγκαία για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση αυτή.

Σε αυτή την περίπτωση, το Συμβούλιο μπορεί να ζητήσει από το κράτος μέλος αυτό, να υποβάλλει εκθέσεις σύμφωνα με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, για να εξετάσει τις προσαρμογές που καταβάλλει αυτό το κράτος μέλος.

10. Τα δικαιώματα προσφυγής που προβλέπονται στα άρθρα 169 και 170 δεν μπορούν να ασκηθούν στα πλαίσια των παραγράφων 1 έως 9 του παρόντος άρθρου.

11. Το Συμβούλιο, εφόσον ένα κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται με απόφαση που έχει ληφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 9, μπορεί να αποφασίσει να εφαρμόσει ή να εντείνει ένα ή περισσότερα από τα εξής μέτρα:

— να απαιτήσει να δημοσιεύει το εν λόγω κράτος μέλος πρόσθετες πληροφορίες τις οποίες ορίζει το Συμβούλιο, προτού εκδώσει ομολογίες και χρεώγραφα,

— να καλέσει την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να αναθεωρήσει την πολιτική δανεισμού που ασκεί έναντι του εν λόγω κράτους μέλους,

— να απαιτήσει από το εν λόγω κράτος μέλος να καταθέσει ατόκως στην Κοινότητα ποσό κατάλληλου ύψους, έως ότου, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα,

— να επιβάλει πρόστιμα εύλογου ύψους.

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τις αποφάσεις τις οποίες λαμβάνει.

12. Το Συμβούλιο καταργεί ορισμένες ή όλες τις αποφάσεις του που αναφέρονται στις παραγράφους 6 έως 9 και στην παράγραφο 11, εφόσον, κατά τη γνώμη του, έχει διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος. Εάν το Συμβούλιο έχει προηγουμένως ανακοινώσει δημοσία συστάσεις, τότε, μόλις καταργηθεί η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο Β, προβαίνει σε δημόσια δήλωση περί του ότι δεν υφίσταται πλέον υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος.

13. Το Συμβούλιο λαμβάνει τις αποφάσεις, που αναφέρονται στις παραγράφους 7 έως 9 και στις παραγράφους 11 και 12, μετά από σύσταση της Επιτροπής και με πλειοψηφία των δύο τρίτων των ψήφων των μελών του, οι οποίες σταθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 2, εκτός των ψήφων του αντιπροσώπου του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

14. Περαιτέρω διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας του παρόντος άρθρου προβλέπονται στο πρωτόκολλο για τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, που προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομοφώνως προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την ΕΚΤ, θεσπίζει τις κατάλληλες διατάξεις που θα αντικαταστήσουν το εν λόγω πρωτόκολλο.

Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας παραγράφου, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, προσδιορίζει, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994, λεπτομερείς κανόνες και ορισμούς για την εφαρμογή του εν λόγω πρωτοκόλλου.

Κεφάλαιο 2

Νομισματική πολιτική

Άρθρο 105

1. Πρωταρχικός στόχος του ΕΣΚΤ είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών. Με την επιφύλαξη του στόχου της σταθερότητας των τιμών, το ΕΣΚΤ στηρίζει τις γενικές οικονομικές πολιτικές στην Κοινότητα, προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων της Κοινότητας, που ορίζονται στο άρθρο 2. Το ΕΣΚΤ ενεργεί σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, που ευνοεί την αποτελεσματική κατανομή των πόρων, και σύμφωνα με τις αρχές που εξαγγέλλονται στο άρθρο 3 Α.

2. Τα βασικά καθήκοντα του ΕΣΚΤ είναι:

- να χαράζει και να εφαρμόζει τη νομισματική πολιτική της Κοινότητας,
- να διενεργεί πράξεις συναλλάγματος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 109,
- να κατέχει και να διαχειρίζεται τα επίσημα συναλλαγματικά διαθέσιμα των κρατών μελών,
- να προωθεί την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών.

3. Η τρίτη περίπτωση της παραγράφου 2 δεν θίγει την εκ μέρους των κυβερνήσεων των κρατών μελών κατοχή και διαχείριση τρεχόντων ταμειακών υπολοίπων σε συνάλλαγμα.

4. Η γνώμη της ΕΚΤ ζητείται:

- για κάθε προτεινόμενη κοινοτική πράξη που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς της,
- από τις εθνικές αρχές για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς της, εντός όμως των ορίων και υπό τους όρους που ορίζει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 106 παράγραφος 6.

Η ΕΚΤ μπορεί να υποβάλλει γνώμες στα κατάλληλα κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς ή στις εθνικές αρχές για θέματα της αρμοδιότητάς της.

5. Το ΕΣΚΤ συμβάλλει στην εκ μέρους των αρμόδιων αρχών ομαλή άσκηση πολιτικών που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

6. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής, μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ και αφού λάβει τη σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μπορεί να αναθέσει στην ΕΚΤ ειδικά καθήκοντα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και των λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, εξαιρέσει των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Άρθρο 105 Α

1. Η ΕΚΤ έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει την έκδοση τραπεζογραμματίων μέσα στην Κοινότητα. Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να εκδίδουν τέτοια τραπεζογραμμάτια. Τα τραπεζογραμμάτια που εκδίδονται από την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες είναι τα μόνα τραπεζογραμμάτια που αποτελούν νόμιμο χρήμα μέσα στην Κοινότητα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να εκδίδουν κέρματα, η ποσότητα των οποίων τελεί υπό την έγκριση της ΕΚΤ. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ, μπορεί να θεσπίζει

μέτρα για την εναρμόνιση της ονομαστικής αξίας και των τεχνικών προδιαγραφών όλων των κερμάτων που πρόκειται να κυκλοφορήσουν, στο δαδμό που είναι απαραίτητος για την ομαλή κυκλοφορία τους μέσα στην Κοινότητα.

Άρθρο 106

1. Το ΕΣΚΤ αποτελείται από την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες.

2. Η ΕΚΤ έχει νομική προσωπικότητα.

3. Το ΕΣΚΤ διοικείται από τα όργανα λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ, τα οποία είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και η Εκτελεστική Επιτροπή.

4. Το καταστατικό του ΕΣΚΤ παρατίθεται σε πρωτόκολλο που προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη.

5. Τα άρθρα 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1α) και 36 του καταστατικού του ΕΣΚΤ μπορούν να τροποποιηθούν από το Συμβούλιο, που αποφασίζει είτε με ειδική πλειοψηφία μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή και σύσταση της ΕΚΤ είτε με ομοφωνία μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την ΕΚΤ. Σε κάθε περίπτωση, απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

6. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία είτε προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με την ΕΚΤ είτε μετά από σύσταση της ΕΚΤ και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή, θεσπίζει τις διατάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4, και 34.3 του καταστατικού του ΕΣΚΤ.

Άρθρο 107

Κατά την άσκηση των εξουσιών και την εκτέλεση των καθηκόντων και υποχρεώσεων που τους ανατίθενται από την παρούσα συνθήκη και το καταστατικό του ΕΣΚΤ, ούτε η ΕΚΤ, ούτε οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, ούτε κανένα μέλος των οργάνων λήψης αποφάσεων των ιδρυμάτων αυτών, δεν ζητάει ούτε δέχεται υποδείξεις από τα κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς, από την κυβέρνηση κράτους μέλους ή από άλλο οργανισμό. Τα κοινοτικά όργανα ή οργανισμοί καθώς και οι κυβερνήσεις των κρατών μελών αναλαμβάνουν την υποχρέωση να τηρούν την αρχή αυτή και να μην επιδιώκουν να επηρεάζουν τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ ή των εθνικών κεντρικών τραπεζών, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 108

Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει, το αργότερο μέχρι και την ημερομηνία ίδρυσης του ΕΣΚΤ, ότι η εθνική νομοθεσία του, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής του τράπεζας, συμφωνεί με την παρούσα συνθήκη και το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Άρθρο 108 Α

1. Για την εκπλήρωση της αποστολής που έχει ανατεθεί στο ΕΣΚΤ, η ΕΚΤ, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης και υπό τους όρους που καθορίζει το καταστατικό του ΕΣΚΤ:

— εκδίδει κανονισμούς αναγκαίους για την εκτέλεση των καθηκόντων που ορίζονται στο άρθρο 3.1 πρώτη περίπτωση, στο άρθρο 19.1, στο άρθρο 22 ή στο άρθρο 25.2 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, καθώς και στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις πράξεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στο άρθρο 106, παράγραφος 6,

— λαμβάνει αποφάσεις αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων που ανατίθενται στο ΕΣΚΤ από την παρούσα συνθήκη και το καταστατικό του ΕΣΚΤ,

— διατυπώνει συστάσεις και γνώμες.

2. Ο κανονισμός έχει γενική ισχύ. Είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Οι συστάσεις και οι γνώμες δεν δεσμεύουν.

Η απόφαση είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της για τους αποδέκτες που ορίζει.

Τα άρθρα 190, 191 και 192 της συνθήκης εφαρμόζονται πλήρως επί των κανονισμών και των αποφάσεων της ΕΚΤ.

Η ΕΚΤ μπορεί να αποφασίσει να δημοσιεύσει τις αποφάσεις, συστάσεις και γνώμες της.

3. Εντός των ορίων και υπό τους όρους που θεσπίζονται από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 106, παράγραφος 6, η ΕΚΤ δικαιούται να επιβάλλει πρόστιμα ή περιοδικές χρηματικές ποινές στις επιχειρήσεις λόγω μη συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τους κανονισμούς ή τις αποφάσεις της.

Άρθρο 109

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 228, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από σύσταση της ΕΚΤ ή της Επιτροπής, μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ με σκοπό να επιτύχει γενική συναίνεση σύμφωνα με το στόχο της σταθερότητας των τιμών και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί, σύμφωνα με τις διαδικαστικές ρυθμίσεις της παραγράφου 3, να συνάπτει τυπικές συμφωνίες για ένα σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών για το ECU, έναντι μη κοινοτικών νομισμάτων. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της ΕΚΤ ή της Επιτροπής, και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ με σκοπό να επιτύχει γενική συναίνεση σύμφωνα με το στόχο της σταθερότητας των τιμών, μπορεί να εγκρίνει, να προσαρμόσει ή να εγκαταλείψει τις κεντρικές ισοτιμίες του ECU

εντός του συστήματος συναλλαγματικών ισοτιμιών. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την έγκριση, την προσαρμογή ή την εγκατάλειψη της κεντρικής ισοτιμίας του ECU.

2. Εφόσον δεν υπάρχει σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών έναντι ενός ή περισσότερων μη κοινοτικών νομισμάτων, κατά την έννοια της παραγράφου 1, το Συμβούλιο μπορεί, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία είτε μετά από σύσταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την ΕΚΤ, είτε μετά από σύσταση της ΕΚΤ, να διατυπώνει γενικούς προσανατολισμούς για την πολιτική των συναλλαγματικών ισοτιμιών έναντι αυτών των νομισμάτων. Αυτοί οι γενικοί προσανατολισμοί δεν θίγουν τον πρωταρχικό στόχο του ΕΣΚΤ, που είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 228, όταν χρειάζεται να διαπραγματευθεί η Κοινότητα συμφωνίες για νομισματικά ή συναλλαγματικά θέματα με ένα ή περισσότερα κράτη ή διεθνείς οργανισμούς, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία ύστερα από σύσταση της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ, αποφασίζει τη μεθόδευση των διαπραγματεύσεων και της σύναψης των συμφωνιών αυτών. Η μεθόδευση αυτή εξασφαλίζει ότι η Κοινότητα εκφράζει μια ενιαία θέση. Η Επιτροπή συμπράττει πλήρως στις διαπραγματεύσεις.

Οι συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο είναι δεσμευτικές για τα όργανα της Κοινότητας, την ΕΚΤ και τα κράτη μέλη.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ, αποφασίζει, αφενός μεν, με ειδική πλειοψηφία σχετικά με τη θέση της Κοινότητας σε διεθνές επίπεδο για τα θέματα που αφορούν ιδιαίτερα την οικονομική και νομισματική ένωση, αφετέρου δε με ομοφωνία σχετικά με την εκπροσώπηση της, σύμφωνα με τον καταμερισμό των αρμοδιοτήτων που προβλέπεται στα άρθρα 103 και 105.

5. Με την επιφύλαξη της κοινοτικής αρμοδιότητας και των κοινοτικών συμφωνιών για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, τα κράτη μέλη μπορούν να διαπραγματεύονται στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες.

Κεφάλαιο 3

Θεσμικές διατάξεις

Άρθρο 109 Α

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ απαρτίζεται από τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ και τους Διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

2. α) Η Εκτελεστική Επιτροπή απαρτίζεται από τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο και τέσσερα άλλα μέλη.

β) Ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος και τα λοιπά μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής διορίζονται μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε νομισματικά ή τραπεζικά θέματα, με κοινή συμφωνία από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, κατά σύσταση του Συμβουλίου, μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ.

Η θητεία τους είναι οκταετής και μη ανανεώσιμη.

Μόνον υπήκοοι κράτους μέλους μπορούν να γίνονται μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Άρθρο 109 Β

1. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και ένα μέλος της Επιτροπής μπορούν να συμμετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΚΤ.

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου μπορεί να υποβάλλει προτάσεις προς εξέταση και ψήφιση από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ.

2. Ο Πρόεδρος της ΕΚΤ καλείται να συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου όταν εξετάζονται θέματα σχετικά με τους στόχους και τα καθήκοντα του ΕΣΚΤ.

3. Η ΕΚΤ απευθύνει ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητες του ΕΣΚΤ και για τη νομισματική πολιτική του προηγούμενου και του τρέχοντος έτους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Ο Πρόεδρος της ΕΚΤ παρουσιάζει την έκθεση αυτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, το οποίο μπορεί να προδίνει σε γενική συζήτηση σε αυτή τη βάση.

Ο Πρόεδρος της ΕΚΤ και τα άλλα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής μπορούν, αιτήσει του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή με δική τους πρωτοβουλία, να εμφανίζονται ενώπιον των αρμοδίων επιτροπών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρο 109 Γ

1. Για την προώθηση του συντονισμού της πολιτικής των κρατών μελών στο βαθμό που είναι αναγκαίος για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, συνιστάται Νομισματική Επιτροπή συμβουλευτικού χαρακτήρα.

Η επιτροπή αυτή έχει ως αποστολή:

— να παρακολουθεί τη νομισματική και χρηματοπιστωτική κατάσταση των κρατών μελών και της Κοινότητας και τη γενική κατάσταση πληρωμών των κρατών μελών και να υποβάλλει τακτικά εκθέσεις προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή για τα θέματα αυτά,

- να διατυπώνει γνώμες προς το Συμβούλιο ή την Επιτροπή είτε αιτήσει τους είτε με δική της πρωτοβουλία,
- με την επιφύλαξη του άρθρου 151, να συμβάλλει στην προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου που αναφέρονται στο άρθρο 73 ΣΤ και 73 Ζ, στο άρθρο 103 παράγραφοι 2, 3, 4 και 5, στα άρθρα 103 Α, 104 Α, 104 Β και 104 Γ, στο άρθρο 109 Ε παράγραφος 2, στο άρθρο 109 ΣΤ παράγραφος 6, στα άρθρα 109 Η και 109 Θ, στο άρθρο 109 Ι παράγραφος 2 και στο άρθρο 109 Κ παράγραφος 1,
- να εξετάζει, τουλάχιστον μία φορά το έτος, την κατάσταση ως προς τις κινήσεις κεφαλαίων και την ελευθερία των πληρωμών, όπως προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσας συνθήκης και των μέτρων που λαμβάνει το Συμβούλιο. Η εξέταση αυτή καλύπτει όλα τα μέτρα που αφορούν τις κινήσεις κεφαλαίων και τις πληρωμές. Η Νομισματική Επιτροπή συντάσσει έκθεση προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο για τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής.

Κάθε κράτος μέλος και η Επιτροπή διορίζουν από δύο μέλη στη Νομισματική Επιτροπή.

2. Στην αρχή του τρίτου σταδίου, ιδρύεται Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή. Η Νομισματική Επιτροπή που προβλέπεται στην παράγραφο 1 διαλύεται.

Η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή έχει την εξής αποστολή:

- να διατυπώνει γνώμες προς το Συμβούλιο ή την Επιτροπή είτε αιτήσει τους είτε με δική της πρωτοβουλία,
- να παρακολουθεί την οικονομική και χρηματοπιστωτική κατάσταση των κρατών μελών και της Κοινότητας και να συντάσσει τακτικά εκθέσεις προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή για τα θέματα αυτά, ιδίως όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές σχέσεις με τις τρίτες χώρες και τους διεθνείς οργανισμούς,
- με την επιφύλαξη του άρθρου 151, να συμβάλλει στην προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου που αναφέρονται στα άρθρα 73 ΣΤ και 73 Ζ, στο άρθρο 103 παράγραφοι 2, 3, 4 και 5, στα άρθρα 103 Α, 104 Α, 104 Β και 104 Γ, στο άρθρο 105 παράγραφος 6, στο άρθρο 105 Α παράγραφος 2, στο άρθρο 106 παράγραφοι 5 και 6, στα άρθρα 109 και 109 Η, στο άρθρο 109 Θ παράγραφοι 2 και 3, στο άρθρο 109 Κ παράγραφος 2 και στο άρθρο 109 Λ παράγραφοι 2 και 3, και να εκτελεί τα άλλα συμβουλευτικά και προπαρασκευαστικά καθήκοντα που της αναθέτει το Συμβούλιο,
- να εξετάζει, τουλάχιστον μία φορά το έτος, την κατάσταση ως προς την ελεύθερη κίνηση των κεφαλαίων και την ελευθερία των πληρωμών, όπως προκύπτουν από την εφαρμογή της συνθήκης και των μέτρων που λαμβάνει το Συμβούλιο. Η εξέταση αυτή καλύπτει όλα τα μέτρα που έχουν σχέση με κινήσεις κεφαλαίων και πληρωμές. Η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή συντάσσει έκθεση προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο για τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής.

Κάθε κράτος μέλος, η Επιτροπή και η ΕΚΤ διορίζουν μέχρι και δύο μέλη της επιτροπής αυτής.

3. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ και την επιτροπή που αναφέρεται στο παρόν άρθρο, καθορίζει λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με τη σύνθεση της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη σχετική απόφαση.

4. Εκτός από τα καθήκοντα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, και εφόσον υπάρχουν κράτη μέλη με παρέκκλιση σύμφωνα με τα άρθρα 109 Κ και 109 Λ, η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή παρακολουθεί τη νομισματική και χρηματοπιστωτική κατάσταση και το γενικό σύστημα αυτών των κρατών μελών και υποβάλλει τακτικά έκθεση προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή για τα θέματα αυτά.

Άρθρο 109 Δ

Για θέματα που εμπίπτουν στο άρθρο 103 παράγραφος 4, στο άρθρο 104 Γ, εξαιρέσει της παραγράφου 14, στα άρθρα 109, 109 Ι και 109 Κ και στο άρθρο 109 Λ, παράγραφοι 4 και 5, το Συμβούλιο ή ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητάει από την Επιτροπή να υποβάλλει πρόταση ή σύσταση, ανάλογα με την περίπτωση. Η Επιτροπή εξετάζει το αίτημα αυτό και υποβάλλει αμελλητί τα συμπεράσματά της στο Συμβούλιο χωρίς καθυστέρηση.

Κεφάλαιο 4

Μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 109 Ε

1. Το δεύτερο στάδιο για την πραγματοποίηση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1994.
2. Πριν από την ημερομηνία αυτή:
 - α) Κάθε κράτος μέλος:
 - θεσπίζει, όπου χρειάζεται, τα κατάλληλα μέτρα για την τήρηση των απαγορεύσεων του άρθρου 73 Β, με την επιφύλαξη του άρθρου 73 Ε, του άρθρου 104 και του άρθρου 104 Α, παράγραφος 1,
 - θεσπίζει, εν ανάγκη, προκειμένου να επιτρέψει την αξιολόγηση που προβλέπεται από το εδάφιο β), πολυετή προγράμματα που έχουν ως στόχο να εξασφαλίσουν τη διαρκή σύγκλιση που είναι αναγκαία για την πραγματοποίηση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, ιδίως όσον αφορά τη σταθερότητα των τιμών και την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών.
 - β) Το Συμβούλιο, με βάση έκθεση της Επιτροπής, αξιολογεί την πρόοδο που έχει επιτευχθεί στον τομέα της οικονομικής και νομισματικής σύγκλισης, ιδίως όσον αφορά τη σταθερότητα των τιμών και την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, καθώς και την πρόοδο που έχει επιτευχθεί όσον αφορά την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας για την εσωτερική αγορά.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 104, του άρθρου 104 Α παράγραφος 1, του άρθρου 104 Β παράγραφος 1, και του άρθρου 104 Γ εξαιρείται των παραγράφων 1, 9, 11 και 14, εφαρμόζονται από την έναρξη του δεύτερου σταδίου.

Οι διατάξεις του άρθρου 103 Α παράγραφος 2, του άρθρου 104 Γ παράγραφοι 1, 9 και 11, των άρθρων 105, 105 Α, 107, 109, 109 Α και 109 Β και του άρθρου 109 Γ παράγραφοι 2 και 3, εφαρμόζονται από την έναρξη του τρίτου σταδίου.

4. Κατά το δεύτερο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, τα κράτη μέλη προσπαθούν ν' αποφεύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα.

5. Κατά το δεύτερο στάδιο, κάθε κράτος μέλος θέτει, όπως ενδείκνυται, σε κίνηση τη διαδικασία που οδηγεί στην ανεξαρτησία της κεντρικής του τράπεζας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 108.

Άρθρο 109 ΣΤ

1. Κατά την έναρξη του δεύτερου σταδίου, ιδρύεται και αναλαμβάνει τα καθήκοντά του το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα, (εφεξής καλούμενο «ΕΝΙ»). Το ΕΝΙ έχει νομική προσωπικότητα, η δε διεύθυνση και διαχείρισή του γίνονται από ένα Συμβούλιο απαρτιζόμενο από έναν Πρόεδρο, και τους Διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών, ένας εκ των οποίων διορίζεται Αντιπρόεδρος.

Ο Πρόεδρος διορίζεται με κοινή συμφωνία από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, ύστερα από σύσταση, κατά περίπτωση, της Επιτροπής των Διοικητών των κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών, καλούμενης εφεξής «Επιτροπή των Διοικητών», ή του Συμβουλίου του ΕΝΙ, και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με το Συμβούλιο. Ο Πρόεδρος επιλέγεται μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και με επαγγελματική εμπειρία σε νομισματικά και τραπεζικά θέματα. Μόνον υπήκοος κράτους μέλους μπορεί να γίνεται Πρόεδρος του ΕΝΙ. Το Συμβούλιο του ΕΝΙ διορίζει τον Αντιπρόεδρο.

Το καταστατικό του ΕΝΙ περιλαμβάνεται σε πρωτόκολλο που προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη.

Η Επιτροπή των Διοικητών διαλύεται κατά την έναρξη του δεύτερου σταδίου.

2. Το ΕΝΙ:

- ενισχύει τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών κεντρικών τραπεζών,
- ενισχύει το συντονισμό των νομισματικών πολιτικών των κρατών μελών, με στόχο την εξασφάλιση της σταθερότητας των τιμών,
- παρακολουθεί τη λειτουργία του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος,
- διεξάγει διαβουλεύσεις για θέματα της αρμοδιότητας των εθνικών κεντρικών τραπεζών που επηρεάζουν τη σταθε-

ρότητα των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των χρηματαγορών,

— αναλαμβάνει τα καθήκοντα του Ευρωπαϊκού Ταμείου Νομισματικής Συνεργασίας, το οποίο διαλύεται· οι σχετικές λειτουργίες διατάξεις περιλαμβάνονται στο καταστατικό του ΕΝΙ,

— διευκολύνει τη χρήση του ECU και εποπτεύει την ανάπτυξή του, συμπεριλαμβανομένης της ομαλής λειτουργίας του συστήματος συμψηφισμού σε ECU.

3. Για την προπαρασκευή του τρίτου σταδίου, το ΕΝΙ:

— προετοιμάζει τα μέσα και τις διαδικασίες που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή της ενιαίας νομισματικής πολιτικής στο τρίτο στάδιο,

— προωθεί, όπου είναι αναγκαίο, την εναρμόνιση των κανόνων και πρακτικών που διέπουν τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή των στατιστικών στοιχείων στο πεδίο της αρμοδιότητάς του,

— προετοιμάζει τους κανόνες για τις πράξεις που εκτελούνται από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες στα πλαίσια του ΕΣΚΤ,

— προωθεί την αποτελεσματικότητα των συστημάτων διασυννοριακών πληρωμών,

— εποπτεύει την τεχνική προπαρασκευή της έκδοσης τραπεζογραμματίων ECU.

Το αργότερο ως τις 31 Δεκεμβρίου 1996, το ΕΝΙ προσδιορίζει το κανονιστικό, οργανωτικό και υλικοτεχνικό πλαίσιο που χρειάζεται το ΕΣΚΤ για να ασκεί τα καθήκοντά του κατά το τρίτο στάδιο. Το πλαίσιο αυτό υποβάλλεται προς απόφαση στην ΕΚΤ την ημερομηνία της ίδρυσής της.

4. Το ΕΝΙ, αποφασίζοντας με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών του Συμβουλίου του, μπορεί:

— να διατυπώνει γνώμες ή συστάσεις για το γενικό προσανατολισμό της νομισματικής και συναλλαγματικής πολιτικής καθώς και για τα σχετικά μέτρα που λαμβάνονται σε κάθε κράτος μέλος,

— να διατυπώνει γνώμες ή συστάσεις προς τις κυβερνήσεις και το Συμβούλιο σχετικά με πολιτικές που μπορούν να επηρεάσουν την εσωτερική ή εξωτερική νομισματική κατάσταση στην Κοινότητα και, ιδίως, τη λειτουργία του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος,

— να απευθύνει συστάσεις στις εθνικές νομισματικές αρχές των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση της νομισματικής τους πολιτικής.

5. Το ΕΝΙ μπορεί να αποφασίσει ομόφωνα να ανακοινώσει δημόσια τις γνώμες και τις συστάσεις του.

6. Το Συμβούλιο ζητά τη γνώμη του ENI όσον αφορά κάθε πρόταση κοινοτικής πράξης που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς του.

Η γνώμη του ENI ζητείται επίσης από τις αρχές των κρατών μελών όσον αφορά κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς του, εντός των ορίων και υπό τους όρους που ορίζει το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την Επιτροπή των Διοικητών ή, ανάλογα με την περίπτωση, με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το ENI.

7. Το Συμβούλιο μπορεί, με ομόφωνη απόφαση, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το ENI, να αναθέσει στο ENI άλλα καθήκοντα για την προπαρασκευή του τρίτου σταδίου.

8. Όπου η παρούσα συνθήκη αναγνωρίζει συμβουλευτικό ρόλο στην ΕΚΤ, οι αναφορές στην ΕΚΤ εννοείται ότι αφορούν το ENI, πριν από την ίδρυση της ΕΚΤ.

Όπου η παρούσα συνθήκη αναγνωρίζει συμβουλευτικό ρόλο στο ENI, οι αναφορές στο ENI εννοείται ότι αφορούν την Επιτροπή των Διοικητών, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994.

9. Κατά το δεύτερο στάδιο, ο όρος «ΕΚΤ» που χρησιμοποιείται στα άρθρα 173, 175, 176, 177, 180 και 215 υπονοεί το ENI.

Άρθρο 109 Z

Η νομισματική σύνθεση του καλαθιού του ECU δεν μεταβάλλεται.

Από την έναρξη του τρίτου σταδίου, η αξία του ECU καθορίζεται οριστικά και αμετάκλητα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 109 Α παράγραφος 4.

Άρθρο 109 Η

1. Σε περίπτωση δυσχερειών ή σοβαρής απειλής δυσχερειών στο ισοζύγιο πληρωμών ενός κράτους μέλους, οι οποίες οφείλονται είτε σε ολική διατάραξη του ισοζυγίου πληρωμών είτε στο είδος των συναλλαγμάτων που διαθέτει, και οι οποίες είναι σε θέση ιδίως να θέσουν σε κίνδυνο τη λειτουργία της κοινής αγοράς ή την προοδευτική πραγματοποίηση της κοινής εμπορικής πολιτικής, η Επιτροπή εξετάζει αμελλητί την κατάσταση αυτού του κράτους, καθώς και τα μέτρα που αυτό έλαβε ή δύναται να λάβει σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που διαθέτει. Η Επιτροπή υποδεικνύει τα μέτρα, τη λήψη των οποίων συνιστά στα ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Αν η δράση που ανέλαβε ένα κράτος μέλος και τα μέτρα που υπέδειξε η Επιτροπή αποδεικνύονται ανεπαρκή για να εξάλειψουν τις δυσχερείες ή την απειλή δυσχερειών, η Επι-

τροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιτροπή του άρθρου 109 Γ, συνιστά στο Συμβούλιο την παροχή αμοιβαίας συνδρομής και τις κατάλληλες μεθόδους.

Η Επιτροπή ενημερώνει τακτικά το Συμβούλιο περί της καταστάσεως και της εξελίξεώς της.

2. Το Συμβούλιο παρέχει, με ειδική πλειοψηφία, την αμοιβαία συνδρομή. Εκδίδει οδηγίες ή αποφάσεις που καθορίζουν τους όρους και τις λεπτομέρειές της. Η αμοιβαία συνδρομή δύναται ιδίως να συνιστάται:

α) σε συντονισμένη δράση ενώπιον άλλων διεθνών οργανισμών, στους οποίους τα κράτη μέλη δύναται να προσφύγουν,

β) σε μέτρα που είναι αναγκαία για την αποφυγή εκτροπών του εμπορίου, αν το ευρισκόμενο σε δυσχέρεια κράτος διατηρεί ή επανεισάγει ποσοτικούς περιορισμούς έναντι τρίτων χωρών,

γ) σε χορήγηση περιορισμένων πιστώσεων εκ μέρους άλλων κρατών μελών, εφόσον αυτά συμφωνούν.

3. Αν η προτεινόμενη από την Επιτροπή αμοιβαία συνδρομή δεν παρασχεθεί από το Συμβούλιο ή αν η παρασχεθείσα αμοιβαία συνδρομή και τα ληφθέντα μέτρα είναι ανεπαρκή, η Επιτροπή επιτρέπει στο κράτος που ευρίσκεται σε δυσχέρεια να λάβει μέτρα διασφάλισης, των οποίων οι όροι και οι λεπτομέρειες καθορίζονται από την Επιτροπή.

Το Συμβούλιο δύναται, με ειδική πλειοψηφία, να ανακαλεί την άδεια αυτή και να τροποποιεί τους όρους και τις λεπτομέρειές της.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 109 Κ, παράγραφος 6, το παρόν άρθρο παύει να εφαρμόζεται από την έναρξη του τρίτου σταδίου.

Άρθρο 109 Θ

1. Σε περίπτωση αιφνιδιάς κρίσεως του ισοζυγίου πληρωμών και αν δε ληφθεί αμέσως απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 109 Η, παράγραφος 2, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δύναται να λάβει, συντηρητικώς, τα αναγκαία μέτρα διασφάλισης. Τα μέτρα αυτά δεν επιτρέπεται να προκαλούν παρά την ελάχιστη διαταραχή στη λειτουργία της κοινής αγοράς, ούτε να υπερβαίνουν τα απολύτως απαραίτητα όρια για την αντιμετώπιση των αιφνιδίων δυσχερειών που ανέκυψαν.

2. Η Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη ενημερώνονται για τα μέτρα διασφάλισης το αργότερο κατά την έναρξη ισχύος τους. Η Επιτροπή δύναται να συστήσει στο Συμβούλιο την αμοιβαία συνδρομή σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 109 Η.

3. Μετά από γνώμη της Επιτροπής και διαβούλευση με την επιτροπή του άρθρου 109 Γ, το Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει, με ειδική πλειοψηφία, ότι το εν λόγω κράτος οφείλει να τροποποιήσει, αναστείλει ή καταργήσει τα ανωτέρω μέτρα διασφάλισης.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 109 Κ, παράγραφος 6, το παρόν άρθρο παύει να εφαρμόζεται από την αρχή του τρίτου σταδίου.

Άρθρο 109 Ι

1. Η Επιτροπή και το ΕΝΙ υποβάλλουν στο Συμβούλιο έκθεση για την πρόοδο που έχουν επιτελέσει τα κράτη μέλη στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων τους για την επίτευξη της οικονομικής και νομισματικής ένωσης. Οι εκθέσεις αυτές εξετάζουν ιδίως εάν η εθνική νομοθεσία κάθε κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζάς του, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της παρούσας συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ. Οι εκθέσεις εξετάζουν επίσης κατά πόσον έχει επιτευχθεί υψηλός βαθμός σταθερής σύγκλισης, με γνώμονα την πλήρωση των ακόλουθων κριτηρίων από κάθε κράτος μέλος:

- επίτευξη υψηλού βαθμού σταθερότητας τιμών· αυτό καταδεικνύεται από ένα ποσοστό πληθωρισμού του κράτους αυτού που προσεγγίζει το αντίστοιχο ποσοστό των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών.
- σταθερότητα των δημοσίων οικονομικών· αυτό καταδεικνύεται από την επίτευξη δημοσιονομικής κατάστασης χωρίς υπερβολικό δημοσιονομικό έλλειμμα, κατά την έννοια του άρθρου 104 Γ, παράγραφος 6,
- τήρηση των κανονικών περιθωρίων διακύμανσης που προβλέπονται από το Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος επί δύο τουλάχιστον χρόνια, χωρίς υποτίμηση έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- διάρκεια της σύγκλισης που θα έχει επιτευχθεί από το κράτος μέλος, και της συμμετοχής του στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος, αντανακλώμενη στα επίπεδα των μακροπρόθεσμων επιτοκίων.

Τα τέσσερα κριτήρια που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο πρέπει αυτά να επιτευχθούν, αναπτύσσονται περαιτέρω σε πρωτόκολλο προσαρτημένο στην παρούσα συνθήκη. Οι εκθέσεις της Επιτροπής και του ΕΝΙ λαμβάνουν επίσης υπόψη την εξέλιξη του ΕCU, τα αποτελέσματα της ολοκλήρωσης των αγορών, την κατάσταση και την εξέλιξη των ισοζυγίων τρεχουσών συναλλαγών, και μια εξέταση των εξελίξεων του κατά μονάδα κόστους εργασίας και άλλων δεικτών τιμών.

2. Με βάση τις εκθέσεις αυτές, το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της Επιτροπής, εκτιμά:

- κατά πόσον κάθε κράτος μέλος πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση ενιαίου νομίσματος,

— κατά πόσον η πλειοψηφία των κρατών μελών πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση ενιαίου νομίσματος,

και διαβιβάζει τα πορίσματά του στο Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων. Ζητείται επίσης η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο τη διαβιβάζει στο Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων.

3. Λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που αναφέρεται στην παράγραφο 2, το Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, αποφασίζει, με ειδική πλειοψηφία, όχι αργότερα από τις 31 Δεκεμβρίου 1996:

— δάσει των συστάσεων του Συμβουλίου που αναφέρονται στην παράγραφο 2, κατά πόσον η πλειοψηφία των κρατών μελών πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση ενιαίου νομίσματος,

— κατά πόσον είναι σκόπιμο για την Κοινότητα να εισέλθει στο τρίτο στάδιο,

και εάν ναι,

— ορίζει την ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου.

4. Αν, ως το τέλος του 1997, δεν έχει οριστεί η ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου, το τρίτο στάδιο αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1999. Πριν από την 1η Ιουλίου 1998, το Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, αφού επαναλάβει τη διαδικασία των παραγράφων 1 και 2, εκτός της δεύτερης περίπτωσης της παραγράφου 2, και λαμβάνοντας υπόψη τις εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, επιβεβαιώνει, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία και δάσει των συστάσεων του Συμβουλίου που αναφέρονται στην παράγραφο 2, ποια κράτη μέλη πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 109 Κ

1. Σε περίπτωση που έχει ληφθεί απόφαση περί καθορισμού της ημερομηνίας σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι, παράγραφος 3, το Συμβούλιο, δάσει των συστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 109 Ι παράγραφος 2, αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της Επιτροπής, εάν μερικά, και ποια, από τα κράτη μέλη χρειάζονται παρέκκλιση όπως ορίζεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου. Αυτά τα κράτη μέλη αποκαλούνται στην παρούσα συνθήκη «κράτη μέλη με παρέκκλιση».

Σε περίπτωση που το Συμβούλιο έχει επιβεβαιώσει ποια κράτη μέλη πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση ενιαίου νομίσματος, σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι παράγραφος 4, τα κράτη μέλη τα οποία δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές θα πρέπει να τύχουν της παρέκκλισης που ορίζεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου. Αυτά τα κράτη μέλη αποκαλούνται εφεξής «κράτη μέλη με παρέκκλιση».

2. Τουλάχιστον μία φορά κάθε δύο χρόνια, ή όποτε το ζητήσει κράτος μέλος με παρέκκλιση, η Επιτροπή και η ΕΚΤ υποβάλλουν έκθεση στο Συμβούλιο ακολουθώντας τη διαδικασία του άρθρου 109 I παράγραφος 1. Μετά από διαδούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και αφού συζητηθεί το θέμα στο Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, ποια κράτη μέλη με παρέκκλιση πληρούν, δάσει των κριτηρίων του άρθρου 109 I παράγραφος 1, τις αναγκαίες προϋποθέσεις, και καταργεί τις παρεκκλίσεις για τα συγκεκριμένα κράτη μέλη.

3. Η κατά την έννοια της παραγράφου 1 παρέκκλιση συνεπάγεται ότι έχουν εφαρμογή για το συγκεκριμένο κράτος μέλος τα ακόλουθα άρθρα: άρθρο 104 Γ παράγραφοι 9 και 11, άρθρο 105 παράγραφοι 1, 2, 3 και 5, άρθρα 105 Α, 108 Α και 109, και άρθρο 109 Α παράγραφος 2 σημείο β). Η εξαίρεση του κράτους μέλους αυτού από τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα πλαίσια του ΕΣΚΤ προσδιορίζεται στο κεφάλαιο IX του καταστατικού του ΕΣΚΤ.

4. Στο άρθρο 105 παράγραφοι 1, 2, και 3, στα άρθρα 105 Α, 108 Α και 109 και στο άρθρο 109 Α παράγραφος 2 σημείο β), ως κράτη μέλη εννοούνται τα «κράτη μέλη χωρίς παρέκκλιση».

5. Τα δικαιώματα ψήφου των κρατών μελών με παρέκκλιση αναστέλλονται προκειμένου για τις αποφάσεις του Συμβουλίου τις οποίες προβλέπουν τα άρθρα της παρούσας συνθήκης που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Στην περίπτωση αυτή, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 148 και το άρθρο 189 Α παράγραφος 1, η ειδική πλειοψηφία ορίζεται ότι είναι τα δύο τρίτα των σταθμισμένων ψήφων των αντιπροσώπων των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση, σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 2, και απαιτείται ομοφωνία αυτών των κρατών μελών για πράξη που απαιτεί ομοφωνία.

6. Οι διατάξεις των άρθρων 109 Η και 109 Θ εξακολουθούν να ισχύουν για κράτος μέλος με παρέκκλιση.

Άρθρο 109 Α

1. Αμέσως μετά την απόφαση για την ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου σύμφωνα με το άρθρο 109 I παράγραφος 3, ή, ενδεχομένως, αμέσως μετά την 1η Ιουλίου 1998:

— το Συμβούλιο θεσπίζει τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 106 παράγραφος 6,

— οι κυβερνήσεις των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση διορίζουν, ακολουθώντας τη διαδικασία του άρθρου 50 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο και τα άλλα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ. Εάν υπάρχουν κράτη μέλη με παρέκκλιση, ο αριθμός των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ, μπορεί να είναι μικρότερος από τον προβλεπόμενο στο άρθρο 11

παράγραφος 1 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, αλλά σε καμία περίπτωση δεν θα είναι μικρότερος από τέσσερα.

Μόλις διοριστεί η Εκτελεστική Επιτροπή, ιδρύονται το ΕΣΚΤ και η ΕΚΤ και προετοιμάζονται για την πλήρη λειτουργία τους όπως περιγράφεται στην παρούσα συνθήκη και στο καταστατικό του ΕΣΚΤ. Η πλήρης άσκηση των εξουσιών τους αρχίζει την πρώτη ημέρα του τρίτου σταδίου.

2. Μόλις ιδρυθεί η ΕΚΤ, αναλαμβάνει, αν χρειάζεται, τα καθήκοντα του ΕΝΙ. Το ΕΝΙ τίθεται υπό εκκαθάριση μόλις ιδρυθεί η ΕΚΤ· οι λεπτομέρειες εκκαθάρισης περιλαμβάνονται στο καταστατικό του ΕΝΙ.

3. Εφόσον υπάρχουν κράτη μέλη με παρέκκλιση, και με την επιφύλαξη του άρθρου 106 παράγραφος 3 της παρούσας συνθήκης, το Γενικό Συμβούλιο της ΕΚΤ που αναφέρεται στο άρθρο 45 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, θα συγκροτηθεί ως τρίτο όργανο λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ.

4. Κατά την εναρκτήρια ημερομηνία του τρίτου σταδίου, το Συμβούλιο, με ομόφωνη απόφαση των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση, μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαδούλευση με την ΕΚΤ, θεσπίζει τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που καθορίζονται αμετάκλητα για τα νομίσματά τους και με τις οποίες αμετάκλητες ισοτιμίες θα τα αντικαταστήσει το ECU, το οποίο θα καταστεί αυτοτελές νόμισμα. Το εν λόγω μέτρο δεν μεταβάλλει, αυτό καθ'αυτό, την εξωτερική ισοτιμία του ECU. Το Συμβούλιο λαμβάνει επίσης, με την ίδια διαδικασία, τα λοιπά μέτρα που είναι αναγκαία για την ταχεία εισαγωγή του ECU ως ενιαίου νομίσματος αυτών των κρατών μελών.

5. Εάν αποφασιστεί, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 109 Κ παράγραφος 2, να καταργηθεί μια παρέκκλιση, το Συμβούλιο, με ομόφωνη απόφαση των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση και του συγκεκριμένου κράτους μέλους, μετά από πρόταση της Επιτροπής και μετά από διαδούλευση με την ΕΚΤ, θεσπίζει την ισοτιμία με την οποία το ECU αντικαθιστά το νόμισμα του συγκεκριμένου κράτους μέλους, και αποφασίζει τα λοιπά μέτρα που είναι αναγκαία για την εισαγωγή του ECU ως ενιαίου νομίσματος στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Άρθρο 109 Μ

1. Μέχρι την έναρξη του τρίτου σταδίου, κάθε κράτος μέλος αντιμετωπίζει τη συναλλαγματική του πολιτική ως πρόβλημα κοινού ενδιαφέροντος. Προς τούτο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη την πείρα που έχει αποκτηθεί από τη συνεργασία στα πλαίσια των υφιστάμενων αρμοδιοτήτων.

2. Από την έναρξη του τρίτου σταδίου και για όσο χρονικό διάστημα κράτος μέλος έχει παρέκκλιση, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται κατ' αναλογία στην συναλλαγματική πολιτική αυτού του κράτους μέλους.

ΤΙΤΛΟΣ VII (*)

ΚΟΙΝΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Άρθρο 110

Τα κράτη μέλη αποσκοπούν, με τη δημιουργία τελωνειακής ενώσεως μεταξύ τους, να συμβάλουν προς το κοινό συμφέρον στην αρμονική ανάπτυξη του παγκόσμιου εμπορίου, στην προοδευτική κατάργηση των περιορισμών στις διεθνείς συναλλαγές και στον περιορισμό των τελωνειακών φραγμών.

Κατά τη θέσπιση της κοινής εμπορικής πολιτικής λαμβάνεται υπόψη η ευμενής επίπτωση που δύναται να έχει στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων των κρατών μελών η κατάργηση των δασμών μεταξύ τους.

Άρθρο 111

(Καταργήθηκε)

Άρθρο 112

1. Με την επιφύλαξη των ανειλημμένων από τα κράτη μέλη υποχρεώσεων στο πλαίσιο άλλων διεθνών οργανισμών, τα συστήματα ενισχύσεων που χορηγούνται από τα κράτη μέλη για τις εξαγωγές προς τρίτες χώρες εναρμονίζονται προοδευτικώς προ της λήξεως της μεταβατικής περιόδου, κατά το αναγκαίο μέτρο για την αποφυγή νοθεύσεως του ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων της Κοινότητας.

Το Συμβούλιο εκδίδει, προτάσει της Επιτροπής, τις αναγκαίες για το σκοπό αυτόν οδηγίες, ομοφώνως μεν μέχρι του τέλους του δευτέρου σταδίου, με ειδική δε πλειοψηφία ακολουθώντας.

2. Οι προηγούμενες διατάξεις δεν εφαρμόζονται επί των επιστροφών δασμών ή φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος ούτε επί επιστροφών εμμέσων φόρων, συμπεριλαμβανομένων των φόρων κύκλου εργασιών, των ειδικών φόρων καταναλώσεως και των λοιπών εμμέσων φόρων, κατά την εξαγωγή εμπορεύματος από κράτος μέλος προς τρίτη χώρα, κατά το μέτρο που οι συγκεκριμένες επιστροφές δεν υπερβαίνουν τις επιβαρύνσεις που βαρύνουν άμεσα ή έμμεσα τα εξαγόμενα προϊόντα.

Άρθρο 113 (**)

1. Η κοινή εμπορική πολιτική διαμορφώνεται βάσει ενιαίων αρχών, ιδίως όσον αφορά τις μεταβολές δασμολογικών συντελεστών, τη σύναψη δασμολογικών και εμπορικών συμφωνιών, την ενοποίηση των μέτρων ελευθερώσεως, την

πολιτική εξαγωγών και τα μέτρα εμπορικής άμυνας, συμπεριλαμβανομένων όσων λαμβάνονται σε περιπτώσεις ντάμπινγκ και επιδοτήσεων.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις για τη θέση σε εφαρμογή της κοινής εμπορικής πολιτικής.

3. Εάν πρέπει να διεξαχθούν διαπραγματεύσεις συμφωνιών **με ένα ή περισσότερα κράτη ή με διεθνείς οργανισμούς**, η Επιτροπή υποβάλλει συστάσεις στο Συμβούλιο, το οποίο την εξουσιοδοτεί να αρχίσει τις αναγκαίες διαπραγματεύσεις.

Οι διαπραγματεύσεις αυτές διεξάγονται από την Επιτροπή σε συνεννόηση με ειδική επιτροπή που ορίζεται από το Συμβούλιο για να επικουρεί την Επιτροπή στο έργο αυτό και στο πλαίσιο των οδηγιών που μπορεί να της απευθύνει το Συμβούλιο.

Εφαρμόζονται οι οικείες διατάξεις του άρθρου 228.

4. Το Συμβούλιο, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που του παρέχονται από το παρόν άρθρο, αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Άρθρο 114

(Καταργήθηκε)

Άρθρο 115 (***)

Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι η εκτέλεση των μέτρων εμπορικής πολιτικής που λαμβάνουν τα κράτη μέλη δυνάμει της παρούσας συνθήκης δεν θα εμποδίζεται από εκτροπές του εμπορίου, ή όταν διαφορές μεταξύ των μέτρων αυτών επιφέρουν οικονομικές δυσχέρειες σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, η Επιτροπή συνιστά τις μεθόδους για την αναγκαία συνεργασία των κρατών μελών. Άλλως, η Επιτροπή **μπορεί να επιτρέψει** στα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προστασίας, καθορίζοντας τους όρους και τον τρόπο εφαρμογής τους.

Σε επείγουσες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη ζητούν από την Επιτροπή, η οποία αποφαινεται το συντομότερο δυνατόν, την άδεια να λάβουν μόνα τους τα απαραίτητα μέτρα, τα οποία και κοινοποιούν στη συνέχεια στα άλλα κράτη μέλη. Η Επιτροπή μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αποφασίσει ότι τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη οφείλουν να τροποποιήσουν ή να καταργήσουν τα εν λόγω μέτρα.

Κατά προτεραιότητα, πρέπει να επιλέγονται τα μέτρα που προκαλούν της λιγότερες διαταραχές στη λειτουργία της κοινής αγοράς.

Άρθρο 116

(Καταργήθηκε)

(*) Νέος τίτλος όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Z.26 ΣΕΕ, σε αντικατάσταση του κεφαλαίου 4 του τίτλου II, άρθρα 110 έως 116.

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Z.28 ΣΕΕ.

(***) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Z.30 ΣΕΕ.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑ (*)**

Κεφάλαιο I

Κοινωνικές διατάξεις

Άρθρο 117

Τα κράτη μέλη συμφωνούν περί της ανάγκης να προαγάγουν τη βελτίωση των όρων διαβίωσης και εργασίας του εργατικού δυναμικού κατά τρόπο που να επιτρέπει την εναρμόνισή τους με στόχο την πρόοδο.

Θεωρούν ότι η εξέλιξη αυτή θα προκύψει τόσο από τη λειτουργία της κοινής αγοράς, η οποία θα ευνοήσει την εναρμόνιση των κοινωνικών συστημάτων, όσο και από τις διαδικασίες που προβλέπονται από την παρούσα συνθήκη και από την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων.

Άρθρο 118

Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσης συνθήκης και σύμφωνα με τους γενικούς της στόχους, η Επιτροπή έχει ως αποστολή να προωθήσει τη στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών στον κοινωνικό τομέα και ιδίως σε θέματα που αφορούν:

- την απασχόληση·
- το εργατικό δίκαιο και τους όρους εργασίας·
- την επαγγελματική εκπαίδευση και επιμόρφωση·
- την κοινωνική ασφάλιση·
- την προστασία κατά των επαγγελματικών ατυχημάτων και ασθενειών·
- την υγιεινή της εργασίας·
- το συνδικαλιστικό δικαίωμα και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων.

Για το σκοπό αυτό η Επιτροπή ενεργεί σε στενή επαφή με τα κράτη μέλη, εκπονώντας μελέτες, διατυπώνοντας γνώμες και διοργανώνοντας διαβουλεύσεις, τόσο για τα προβλήματα που τίθενται σε εθνικό επίπεδο, όσο και γι' αυτά που ενδιαφέρουν τους διεθνείς οργανισμούς.

Πριν διατυπώσει τις γνώμες που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, η Επιτροπή συμβουλευτεί την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Άρθρο 118 Α

1. Τα κράτη μέλη αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στην προώθηση της καλύτερης ιδίως του χώρου της εργασίας, για να προστατεύσουν την ασφάλεια και την υγεία των εργαζομένων, και θέτουν ως στόχο την εναρμόνιση των συνθηκών που υφίστανται σε αυτό τον τομέα μέσα σε μια οπτική πρόοδο.

2. Προκειμένου να συμβάλει στην πραγματοποίηση του στόχου που προβλέπεται στην παράγραφο 1, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας **με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ**, και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει, με οδηγίες, τις ελάχιστες προδιαγραφές, οι οποίες εφαρμόζονται σταδιακά, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες και τις τεχνικές ρυθμίσεις που υφίστανται σε κάθε κράτος μέλος (**).

Στις οδηγίες αυτές αποφεύγεται η επιβολή διοικητικών, οικονομικών και νομικών εξαναγκασμών οι οποίοι θα εμπόδιζαν τη δημιουργία και την ανάπτυξη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων.

3. Οι διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν εμποδίζουν κάθε κράτος μέλος να διατηρήσει και να καθιερώσει αυστηρότερα μέτρα προστασίας των συνθηκών εργασίας, τα οποία δεν αντίκεινται στην παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 118 Β

Η Επιτροπή προσπαθεί να αναπτύξει μεταξύ των κοινωνικών εταίρων σε ευρωπαϊκό επίπεδο το διάλογο που θα μπορούσε να καταλήξει, εφόσον οι εν λόγω κοινωνικοί εταίροι το επιθυμούν, σε συμβατικές σχέσεις.

Άρθρο 119

Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει κατά τη διάρκεια του πρώτου σταδίου και διατηρεί εν συνεχεία την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών για όμοια εργασία μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών.

Ως αμοιβή νοούνται, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, οι συνήθεις βασικοί ή ελάχιστοι μισθοί ή αποδοχές και όλα τα άλλα οφέλη που παρέχονται άμεσα ή έμμεσα, σε χρήματα ή σε είδος, από τον εργοδότη στον εργαζόμενο, λόγω της σχέσεως εργασίας.

Η ισότης αμοιβής χωρίς διακρίσεις φύλου συνεπάγεται:

- α) ότι η αμοιβή, παρεχόμενη για όμοια εργασία που πληρώνεται κατ' αποκοπήν καθορίζεται με βάση την ίδια μονάδα μετρήσεως·
- β) ότι η αμοιβή, η παρεχόμενη για εργασία που πληρώνεται με βάση τη χρονική διάρκεια είναι η ίδια για όμοια θέση εργασίας.

(*) Τίτλος όπως θεσπίστηκε από το άρθρο Ζ.32 ΣΕΕ.

(**) Πρώτο εδάφιο όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.33 ΣΕΕ.

Άρθρο 120

Το κράτη μέλη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για τη διατήρηση της υφισταμένης ισοτιμίας των διατάξεων περί αδειών μετ' αποδοχών.

Άρθρο 121

Το Συμβούλιο, κατόπιν διαβουλεύσεως με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή δύναται να αναθέσει ομοφώνως στην Επιτροπή καθήκοντα σχετικά με την εκτέλεση κοινών μέτρων, ιδίως σε ό,τι αφορά την κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων που αναφέρονται στα άρθρα 48 μέχρι και 51.

Άρθρο 122

Η ετήσια έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο περιλαμβάνει ειδικό κεφάλαιο περί της εξέλιξης της κοινωνικής καταστάσεως εντός της Κοινότητας.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται να ζητήσει από την Επιτροπή να καταρτίσει εκθέσεις επί ειδικών προβλημάτων που αφορούν την κοινωνική κατάσταση.

Κεφάλαιο 2

Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Άρθρο 123()*

Για τη βελτίωση των δυνατοτήτων απασχόλησης των εργαζομένων μέσα στην *εσωτερική* αγορά και για την, κατ' αυτόν τον τρόπο, συμβολή στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου, ιδρύεται Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις που ακολουθούν· το Ταμείο αυτό *έχει ως στόχο* να προωθεί μέσα στην Κοινότητα τις δυνατότητες απασχόλησης και τη γεωγραφική και επαγγελματική κινητικότητα των εργαζομένων *και να διευκολύνει την προσαρμογή στις μεταλλαγές της βιομηχανίας και στις αλλαγές των συστημάτων παραγωγής, ιδίως μέσω της επαγγελματικής κατάρτισης και του επαγγελματικού αναπροσανατολισμού.*

Άρθρο 124

Το Ταμείο διοικείται από την Επιτροπή.

Η Επιτροπή επικουρείται στο έργο αυτό από μία ειδική επιτροπή η οποία αποτελείται από αντιπροσώπους των κυβερνήσεων και των συνδικαλιστικών οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών. Η ειδική αυτή επιτροπή προεδρεύεται από ένα μέλος Επιτροπής.

Άρθρο 125(**)

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει τις εκτελεστικές αποφάσεις τις σχετικές με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.

Κεφάλαιο 3 (***)

Παιδεία, επαγγελματική εκπαίδευση και νοελαία

Άρθρο 126

1. *Η Κοινότητα συμβάλλει στην ανάπτυξη παιδείας υψηλού επιπέδου, ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και, αν αυτό απαιτείται, υποστηρίζοντας και συμπληρώνοντας τη δράση τους, σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος καθώς και την πολιτιστική και γλωσσική τους πολυμορφία.*

2. *Η δράση της Κοινότητας έχει ως στόχο:*

- *να αναπτύσσει την ευρωπαϊκή διάσταση της παιδείας, μέσω ιδίως της εκμάθησης και της διάδοσης των γλωσσών των κρατών μελών,*
- *να ευνοεί την κινητικότητα φοιτητών και εκπαιδευτικών, μεταξύ άλλων και μέσω της ακαδημαϊκής αναγνώρισης διπλωμάτων και περιόδων σπουδών,*
- *να προωθεί τη συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών ιδρυμάτων,*
- *να αναπτύσσει την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών για τα κοινά προβλήματα των εκπαιδευτικών συστημάτων των κρατών μελών,*
- *να ευνοεί την ανάπτυξη των ανταλλαγών νέων, καθώς και οργανωτών κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων,*
- *να ενθαρρύνει την ανάπτυξη της εκπαίδευσης εξ αποστάσεως.*

3. *Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς σε θέματα παιδείας, και ειδικότερα με το Συμβούλιο της Ευρώπης.*

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Z.35 ΣΕΕ.

(***) Κεφάλαιο 3 (άρθρα 126 και 127) όπως θεσπίστηκε από το άρθρο Z.36 ΣΕΕ. Πρώην άρθρα 126 και 127 άκυρα.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Z.34 ΣΕΕ.

4. Προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο:

- αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και με την Επιτροπή των Περιφερειών, θεσπίζει δράσεις ενθάρρυνσης, χωρίς να εναρμονίζει τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις των κρατών μελών,
- αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής, διατυπώνει συστάσεις.

Άρθρο 127

1. Η Κοινότητα εφαρμόζει πολιτική επαγγελματικής εκπαίδευσης, η οποία στηρίζει και συμπληρώνει τις δράσεις των κρατών μελών, σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών μελών για το περιεχόμενο και την οργάνωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

2. Η δράση της Κοινότητας έχει ως στόχο:

- να διευκολύνει την προσαρμογή στις μεταλλαγές της διομηχανίας, ιδίως μέσω της επαγγελματικής εκπαίδευσης και του επαγγελματικού αναπροσανατολισμού,
- να βελτιώνει την αρχική επαγγελματική εκπαίδευση και τη συνεχή κατάρτιση, για να διευκολύνεται η επαγγελματική ένταξη και επανένταξη στην αγορά της εργασίας,
- να διευκολύνει την πρόσβαση στην επαγγελματική εκπαίδευση και την ενίσχυση της κινητικότητας των εκπαιδευτών και των εκπαιδευομένων και ιδίως των νέων,
- να τονώνει τη συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων στον τομέα της κατάρτισης,
- να αναπτύσσει την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών για τα κοινά προβλήματα των συστημάτων κατάρτισης των κρατών μελών.

3. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς σε θέματα επαγγελματικής εκπαίδευσης.

4. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει μέτρα για να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, χωρίς να εναρμονίζει τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις των κρατών μελών.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΧ (*)

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Άρθρο 128

1. Η Κοινότητα συμβάλλει στην ανάπτυξη των πολιτισμών των κρατών μελών και σέδεσται την εθνική και περιφερειακή πολυμορφία τους, ενώ ταυτόχρονα προβάλλει την κοινή πολιτιστική κληρονομιά.

2. Η δράση της Κοινότητας αποσκοπεί στην ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών και, αν αυτό είναι αναγκαίο, υποστηρίζει και συμπληρώνει τη δράση τους στους εξής τομείς:

- βελτίωση της γνώσης και της διάδοσης του πολιτισμού και της ιστορίας των ευρωπαϊκών λαών,
- διατήρηση και προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς ευρωπαϊκής σημασίας,
- μη εμπορικές πολιτιστικές ανταλλαγές,
- καλλιτεχνική και λογοτεχνική δημιουργία, συμπεριλαμβανομένου του οπτικοακουστικού τομέα.

3. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς στον πολιτιστικό τομέα, και ειδικότερα με το Συμβούλιο της Ευρώπης.

4. Η Κοινότητα λαμβάνει υπόψη της τις πολιτιστικές πτυχές όταν αναλαμβάνει δράση δυνάμει άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης.

5. Για να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο:

- αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β και μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή των Περιφερειών, θεσπίζει δράσεις ενθάρρυνσης, χωρίς να εναρμονίζει τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις των κρατών μελών. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ομοφωνία καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας του άρθρου 189 Β,
- αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής, διατυπώνει συστάσεις.

(*) Όπως παρεμδλήθηκε από το άρθρο Ζ.37 ΣΕΕ. Πρώην άρθρο 128 άκυρο. Τα πρώην άρθρα 129 και 130 έγιναν άρθρα 198 Δ και 198 Ε.

ΤΙΤΛΟΣ X (*)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ

Άρθρο 129

1. Η Κοινότητα συμβάλλει στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας του ανθρώπου, ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και, αν αυτό απαιτείται, υποστηρίζοντας τη δράση τους.

Η δράση της Κοινότητας αφορά στην πρόληψη των ασθενειών, και ιδίως των μεγάλων πληγών της ανθρωπότητας, συμπεριλαμβανομένης της τοξικομανίας, ευνοώντας τη διερεύνηση των αιτιών και των τρόπων μετάδοσής τους καθώς και την ενημέρωση και τη διαπαιδαγώγηση στον τομέα της υγείας.

Οι απαιτήσεις στον τομέα της προστασίας της υγείας αποτελούν συνιστώσα των άλλων πολιτικών της Κοινότητας.

2. Τα κράτη μέλη συντονίζουν μεταξύ τους, σε συνδυασμό με την Επιτροπή, τις πολιτικές και τα προγράμματά τους στους τομείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή μπορεί να αναλαμβάνει, σε στενή επαφή με τα κράτη μέλη, κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθηση του συντονισμού αυτού.

3. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς σε θέματα δημόσιας υγείας.

4. Για να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο:

- αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, θεσπίζει δράσεις ενθάρρυνσης, χωρίς να εναρμονίζει τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις των κρατών μελών,
- αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής, διατυπώνει συστάσεις.

ΤΙΤΛΟΣ XI (*)

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ

Άρθρο 129 Α

1. Η Κοινότητα συμβάλλει στην επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών με:

α) μέτρα θεσπιζόμενα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 100 Α στα πλαίσια της υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς,

6) ειδικές δράσεις που στηρίζουν και συμπληρώνουν την πολιτική των κρατών μελών για την προστασία της υγείας, της ασφαλείας και των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών, καθώς και για την επαρκή ενημέρωσή τους.

2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει τις ειδικές δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σημείο 6).

3. Οι δράσεις που θεσπίζονται κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 2, δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να εισάγουν μέτρα ενισχυμένης προστασίας. Τα μέτρα αυτά πρέπει να συμβιβάζονται με την παρούσα συνθήκη και να κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

ΤΙΤΛΟΣ XII (*)

ΔΙΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΔΙΚΤΥΑ

Άρθρο 129 Β

1. Προκειμένου να συντελέσει στην υλοποίηση των στόχων που αναφέρονται στα άρθρα 7 Α και 130 Α και να επιτρέψει στους πολίτες της Ένωσης, στους οικονομικούς φορείς καθώς και στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και περιφερειακής διοίκησης, να επωφεληθούν πλήρως από τη δημιουργία ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα, η Κοινότητα συμβάλλει στη δημιουργία και την ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων όσον αφορά τα έργα υποδομής στους τομείς των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και της ενέργειας.

2. Στα πλαίσια συστήματος ανοιχτών και ανταγωνιστικών αγορών, η δράση της Κοινότητας αποσκοπεί στην προώθηση της διασύνδεσης και της διαλειτουργικότητας των εθνικών δικτύων καθώς και της πρόσβασης στα δίκτυα αυτά, και λαμβάνει, ειδικότερα, υπόψη την ανάγκη να συνδεθούν οι νησιωτικές, οι μεσόγειες και οι περιφερειακές περιοχές με τις κεντρικές περιοχές της Κοινότητας.

Άρθρο 129 Γ

1. Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που αναφέρονται στο άρθρο 129 Β, η Κοινότητα:

— καθορίζει ένα σύνολο προσανατολισμών που καλύπτουν τους στόχους, τις προτεραιότητες και τις γενικές γραμμές των μελετώμενων δράσεων στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων· στους εν λόγω προσανατολισμούς προσδιορίζονται σχέδια κοινού ενδιαφέροντος,

— εκτελεί κάθε δράση που αποδεικνύεται αναγκαία για την εξασφάλιση της διαλειτουργικότητας των δικτύων, ιδίως στον τομέα της εναρμόνισης των τεχνικών προτύπων,

(*) Όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Ζ.38 ΣΕΕ.

— μπορεί να ενισχύει τις χρηματοδοτικές προσπάθειες των κρατών μελών για σχέδια κοινού ενδιαφέροντος που χρηματοδοτούνται από τα κράτη μέλη, και καθορίζονται στα πλαίσια των προσανατολισμών που αναφέρει η πρώτη περίπτωση, ιδίως με τη δότηση μελετών σκοπιμότητας, εγγυήσεων δανείων ή επιδοτήσεων επιτοκίου. Η Κοινότητα δύναται επίσης να συμμετέχει τη χρηματοδότηση συγκεκριμένων σχεδίων στον τομέα της υποδομής μεταφορών, στα κράτη μέλη, μέσω του Ταμείου Συνοχής το οποίο θα ιδρυθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 1993 το αργότερο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 130 Α.

Η δράση της Κοινότητας λαμβάνει υπόψη την εν δυνάμει οικονομική διωσιμότητα των σχεδίων.

2. Τα κράτη μέλη συντονίζουν μεταξύ τους, σε συνδυασμό με την Επιτροπή, τις πολιτικές που ακολουθούν σε εθνικό επίπεδο και που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 129 Β. Η Επιτροπή μπορεί να αναλαμβάνει, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθηση του συντονισμού αυτού.

3. Η Κοινότητα μπορεί να αποφασίζει τη συνεργασία με τρίτες χώρες για την προώθηση σχεδίων κοινού ενδιαφέροντος και την εξασφάλιση της διαλειτουργικότητας των δικτύων.

Άρθρο 129 Α

Οι προσανατολισμοί που αναφέρονται στο άρθρο 129 Γ παράγραφος 1, θεσπίζονται από το Συμβούλιο που αποφασίζει με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.

Οι προσανατολισμοί και τα σχέδια κοινού ενδιαφέροντος που αφορούν το έδαφος κράτους μέλους, απαιτούν την έγκριση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, θεσπίζει τα άλλα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 129 Γ παράγραφος 1.

ΤΙΤΛΟΣ XIII (*)

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Άρθρο 130

1. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να εξασφαλίζονται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την εξασφάλιση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας της Κοινότητας.

Για το σκοπό αυτό, σύμφωνα με ένα σύστημα ανοιχτών και ανταγωνιστικών αγορών, η δράση τους αποσκοπεί:

— να επιταχύνει την προσαρμογή της βιομηχανίας στις διαρθρωτικές μεταβολές,

— να προάγει ευνοϊκό περιβάλλον για την ανάληψη πρωτοβουλιών και την ανάπτυξη των επιχειρήσεων του συνόλου της Κοινότητας, και ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων,

— να προάγει περιβάλλον που να ευνοεί τη συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων,

— να δελτιώνει την εκμετάλλευση του βιομηχανικού δυναμικού των πολιτικών στους τομείς της καινοτομίας, της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης.

2. Τα κράτη μέλη συνεννοούνται μεταξύ τους και με την Επιτροπή και, εφόσον χρειάζεται, συντονίζουν τις δράσεις τους. Η Επιτροπή μπορεί να αναλαμβάνει κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθηση του συντονισμού αυτού.

3. Η Κοινότητα συμβάλλει στην υλοποίηση των στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μέσω των πολιτικών και δράσεων που αναλαμβάνει, δυνάμει άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, δύναται να θεσπίζει συγκεκριμένα μέτρα υποστήριξης των δράσεων που αναλαμβάνονται στα κράτη μέλη προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της παραγράφου 1.

Ο παρών τίτλος δεν αποτελεί βάση για την εκ μέρους της Κοινότητας εισαγωγή οποιουδήποτε μέτρου που θα μπορούσε να προκαλέσει στρέβλωση του ανταγωνισμού.

ΤΙΤΛΟΣ XIV (**)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ

Άρθρο 130 Α

Η Κοινότητα, προκειμένου να προαχθεί η αρμονική ανάπτυξη του συνόλου της, αναπτύσσει και εξακολουθεί τη δράση της με σκοπό την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής της συνοχής.

(*) Όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Ζ.38 ΣΕΕ.

(**) Πρώην Τίτλος V, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.38 ΣΕΕ.

Ιδιαίτερως, η Κοινότητα αποσκοπεί στη μείωση των διαφορών μεταξύ των *επιπέδων ανάπτυξης των* διαφόρων περιοχών και στη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών, *συμπεριλαμβανομένων των αγροτικών περιοχών.*

Άρθρο 130 Β

Τα κράτη μέλη ασκούν και συντονίζουν την οικονομική τους πολιτική με σκοπό, μεταξύ άλλων, να επιτύχουν τους στόχους του άρθρου 130 Α. *Η διαμόρφωση και η υλοποίηση των πολιτικών και δράσεων της Κοινότητας καθώς και η υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, λαμβάνουν υπόψη τους στόχους του άρθρου 130 Α και συμβάλλουν στην πραγματοποίησή τους. Η Κοινότητα ενισχύει επίσης την υλοποίηση αυτή με τη δράση της μέσω των διαρθρωτικών Ταμείων (Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων-Τμήμα Προσανατολισμού, Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης), της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών μέσων.*

Η Επιτροπή υποβάλλει ανά τριετία έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί για την υλοποίηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο έχουν συμβάλει τα διάφορα μέσα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται, ενδεχομένως, από κατάλληλες προτάσεις.

Εάν απαιτούνται ειδικές δράσεις, πέρα από τα πλαίσια των Ταμείων και με την επιφύλαξη των μέτρων που αποφασίζονται στα πλαίσια των άλλων πολιτικών της Κοινότητας, οι δράσεις αυτές μπορούν να θεσπίζονται με ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.

Άρθρο 130 Γ

Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης συμβάλλει στη διόρθωση των κυριότερων περιφερειακών ανισοτήτων στην Κοινότητα, μέσω συμμετοχής στην ανάπτυξη και στη διαρθρωτική αναπροσαρμογή των περιοχών που παρουσιάζουν καθυστέρηση στην ανάπτυξή τους καθώς και στη μετατροπή των διομηχανικών περιοχών που δρίσκονται σε παρακμή.

Άρθρο 130 Δ

Με την επιφύλαξη του άρθρου 130 Ε, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, προτάσει της Επιτροπής και μετά από σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, ορίζει τα καθήκοντα, τους προταρχικούς στόχους και την οργάνωση των διαρθρωτικών

ταμείων, γεγονός που μπορεί να επιφέρει συνένωση των Ταμείων. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με την ίδια διαδικασία, καθορίζει επίσης τους γενικούς κανόνες που θα εφαρμόζονται στα Ταμεία καθώς και τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητά τους και ο συντονισμός των Ταμείων μεταξύ τους και με τα άλλα υφιστάμενα χρηματοδοτικά μέσα.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με την ίδια διαδικασία, ιδρύει, πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1993, ένα Ταμείο Συνοχής που θα συμμετέχει χρηματοδοτικώς σε σχέδια περιβάλλοντος και διευρωπαϊκών δικτύων στον τομέα της υποδομής των μεταφορών.

Άρθρο 130 Ε

Οι εκτελεστικές αποφάσεις σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης λαμβάνονται από το Συμβούλιο, που αποφασίζει σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.

Όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα «Προσανατολισμού», και το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, εξακολουθούν να ισχύουν αντιστοίχως τα άρθρα 43 και 125.

ΤΙΤΛΟΣ XV (*)

ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Άρθρο 130 ΣΤ

1. Στόχος της Κοινότητας είναι η ενίσχυση των επιστημονικών και τεχνολογικών βάσεων της βιομηχανίας της Κοινότητας και η διευκόλυνση της ανάπτυξης της διεθνούς ανταγωνιστικότητάς της, *καθώς και η προώθηση των ερευνητικών δράσεων που κρίνονται αναγκαίες βάσει άλλων κεφαλαίων της παρούσας συνθήκης.*

2. *Για το σκοπό αυτό, η Κοινότητα ενθαρρύνει στο σύνολό της τις επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, τα ερευνητικά κέντρα και τα πανεπιστήμια στις προσπάθειές τους στους τομείς της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης υψηλής ποιότητας· ενισχύει τις προσπάθειες για συνεργασία, αποβλέποντας, ιδιαίτερα, στο να δίδεται στις επιχειρήσεις η ευκαιρία να εκμεταλλεύονται πλήρως τις δυνατότητες που παρέχει η εσωτερική αγορά, ιδίως μέσω του ανοίγματος των εθνικών δημοσίων συμβάσεων, του καθορισμού κοινών προτύπων και της εξάλειψης των νομικών και φορολογικών εμποδίων στη συνεργασία αυτή.*

(*) Πρώην τίτλος VI, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.38 ΣΕΕ.

3. Όλες δράσεις της Κοινότητας δυνάμει της παρούσας συνθήκης, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων επίδειξης, στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης, αποφασίζονται και πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 130 Z

Κατά την επιδίωξη των στόχων αυτών, η Κοινότητα αναλαμβάνει τις ακόλουθες δράσεις, οι οποίες συμπληρώνουν τις δράσεις που αναλαμβάνονται στα κράτη μέλη:

- α) εφαρμογή προγραμμάτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης, με προώθηση της συνεργασίας με τις επιχειρήσεις, τα ερευνητικά κέντρα και τα πανεπιστήμια, καθώς και της συνεργασίας μεταξύ των φορέων αυτών,
- β) προώθηση της συνεργασίας με τις τρίτες χώρες και τους διεθνείς οργανισμούς, στον τομέα της κοινοτικής έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης,
- γ) διάδοση και αξιοποίηση των αποτελεσμάτων των δραστηριοτήτων στον τομέα της κοινοτικής έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης,
- δ) προώθηση της κατάρτισης και της κινητικότητας των ερευνητών της Κοινότητας.

Άρθρο 130 H

1. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη συντονίζουν τη δράση τους στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης, ώστε να εξασφαλίζεται η αμοιβαία συνοχή των εθνικών πολιτικών και της κοινοτικής πολιτικής.

2. Η Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, μπορεί να λαμβάνει κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθηση του συντονισμού που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 130 Θ

1. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει πολυετές πρόγραμμα-πλαίσιο στο οποίο περιλαμβάνεται το σύνολο των δράσεων της Κοινότητας. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ομοφωνία καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας του άρθρου 189 Β.

Το πρόγραμμα-πλαίσιο:

- ορίζει τους επιστημονικούς και τεχνολογικούς στόχους που πρέπει να υλοποιηθούν με τις δράσεις που προβλέπονται στο άρθρο 130 Z και τις προτεραιότητες που συνδέονται με αυτούς,
- υποδεικνύει τις γενικές γραμμές αυτών των δράσεων,

— ορίζει το μέγιστο συνολικό ποσό και τις λεπτομερείς διατάξεις για τη χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας στο πρόγραμμα-πλαίσιο, καθώς και τα αντίστοιχα μερίδια κάθε προβλεπόμενης δράσης.

2. Το πρόγραμμα-πλαίσιο προσαρμόζεται ή συμπληρώνεται, ανάλογα με την πορεία των πραγμάτων.

3. Το πρόγραμμα-πλαίσιο τίθεται σε εφαρμογή μέσω ειδικών προγραμμάτων εκπονούμενων στο πλαίσιο κάθε δράσης. Σε κάθε ειδικό πρόγραμμα, διευκρινίζονται οι λεπτομέρειες της υλοποίησής του, καθορίζεται η διάρκειά του και προβλέπονται τα σχετικά μέσα που κρίνονται απαραίτητα. Το άθροισμα των ποσών που κρίνονται απαραίτητα, τα οποία καθορίζονται από τα ειδικά προγράμματα, δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέγιστο συνολικό ποσό που ορίζεται για το πρόγραμμα-πλαίσιο και για κάθε επιμέρους δράση.

4. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει τα ειδικά προγράμματα.

Άρθρο 130 I

Για την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος-πλαισίου, το Συμβούλιο:

- καθορίζει τους κανόνες συμμετοχής των επιχειρήσεων, των κέντρων ερευνών και των πανεπιστημίων,
- καθορίζει τους κανόνες που εφαρμόζονται στη διάδοση των αποτελεσμάτων της έρευνας.

Άρθρο 130 K

Κατά την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος-πλαισίου, μπορούν να αποφασίζονται συμπληρωματικά προγράμματα στα οποία συμμετέχουν ορισμένα κράτη μέλη, τα οποία και εξασφαλίζουν τη χρηματοδότησή τους, με την επιφύλαξη ενδεχόμενης συμμετοχής της Κοινότητας.

*207077Το Συμβούλιο θεσπίζει τους κανόνες που εφαρμόζονται στα συμπληρωματικά προγράμματα, ιδίως στο θέμα της διάδοσης των γνώσεων και της πρόσδεσης άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 130 Λ

Κατά την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος-πλαισίου, η Κοινότητα, σε συμφωνία με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, μπορεί να προβλέπει συμμετοχή σε προγράμματα έρευνας και ανάπτυξης που αναλαμβάνονται από περισσότερα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής στις υποδομές που δημιουργούνται για την εκτέλεση αυτών των προγραμμάτων.

Άρθρο 130 Μ

Κατά την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος-πλαισίου, η Κοινότητα μπορεί να προβλέπει συνεργασία στον τομέα της κοινοτικής έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης με τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς.

Ο τρόπος της συνεργασίας αυτής μπορεί να αποτελεί αντικείμενο συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και των ενδιαφερομένων τρίτων μερών. Η διαπραγμάτευση και η σύναψη των συμφωνιών αυτών γίνονται σύμφωνα με το άρθρο 228.

Άρθρο 130 N

Η Κοινότητα μπορεί να δημιουργεί κοινές επιχειρήσεις ή οποιαδήποτε άλλη αναγκαία υποδομή για την καλή εκτέλεση των προγραμμάτων κοινοτικής έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης.

Άρθρο 130 Ξ

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει ομόφωνα τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 130 N.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει τις διατάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 130 I, 130 K και 130 Λ. Για τη θέσπιση των συμπληρωματικών προγραμμάτων, απαιτείται η συμφωνία των ενδιαφερόμενων κρατών μελών.

Άρθρο 130 Ο

Στην αρχή κάθε έτους, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση, η οποία αναφέρεται ιδίως στις δραστηριότητες του προηγούμενου έτους στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης και της διάδοσης των αποτελεσμάτων καθώς και στο πρόγραμμα εργασίας του τρέχοντος έτους.

Πρώην άρθρο 130 Ο

(Καταργήθηκε)

ΤΙΤΛΟΣ XVI (*)

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Άρθρο 130 Ρ

1. Η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος συμβάλλει στην επιδίωξη των εξής στόχων:

- τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος,
- την προστασία της υγείας του ανθρώπου,

— τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων,

— την προώθηση, σε διεθνές επίπεδο, μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων.

2. Η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος αποβλέπει σε υψηλό επίπεδο προστασίας και λαμβάνει υπόψη την ποικιλομορφία των καταστάσεων στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας. Στηρίζεται στις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, της επανόρθωσης των καταστροφών του περιβάλλοντος, κατά προτεραιότητα στην πηγή, καθώς και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Οι ανάγκες στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στον καθορισμό και την εφαρμογή των άλλων πολιτικών της Κοινότητας.

Στα πλαίσια αυτά, τα μέτρα εναρμόνισης που ανταποκρίνονται στις προαναφερόμενες ανάγκες περιλαμβάνουν, όπου ενδείκνυται, ρήτρα διασφάλισης που εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να λαμβάνουν, για μη οικονομικούς περιβαλλοντικούς λόγους, προσωρινά μέτρα υποκείμενα σε κοινοτική διαδικασία ελέγχου.

3. Κατά την εκπόνηση της πολιτικής της στον τομέα του περιβάλλοντος, η Κοινότητα λαμβάνει υπόψη:

- τα διαθέσιμα επιστημονικά και τεχνικά δεδομένα,
- τις συνθήκες του περιβάλλοντος στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας,
- τα πλεονεκτήματα και τις επιβαρύνσεις που μπορούν να προκύψουν από τη δράση ή την απουσία δράσης,
- την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Κοινότητας στο σύνολό της και την ισορροπία ανάπτυξη των περιοχών της.

4. Στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη συνεργάζονται με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. Ο τρόπος της συνεργασίας της Κοινότητας μπορεί να αποτελεί αντικείμενο συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και των ενδιαφερομένων τρίτων μερών. Η διαπραγμάτευση και η σύναψη των συμφωνιών αυτών γίνονται σύμφωνα με το άρθρο 228.

Το προηγούμενο εδάφιο δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να διαπραγματεύονται στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες.

Άρθρο 130 Σ

1. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, αποφασίζει τις δράσεις που πρέπει να αναλάβει η Κοινότητα για την υλοποίηση των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 130 Ρ.

(*) Πρώην τίτλος VII, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.38 ΣΕΕ.

2. Κατά παρέκκλιση από τη διαδικασία λήψης αποφάσεων της παραγράφου 1 και με την επιφύλαξη του άρθρου 100 Α, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει:

— διατάξεις κυρίως φορολογικού χαρακτήρα,

— τα μέτρα που αφορούν τη χωροταξία, τις χρήσεις της γης, εξαιρουμένης της διαχείρισης των αποβλήτων και των μέτρων γενικού χαρακτήρα, καθώς και τη διαχείριση των υδάτινων πόρων,

— τα μέτρα που επηρεάζουν αισθητά την επιλογή ενός κράτους μέλους μεταξύ διαφορετικών πηγών ενέργειας και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας υπό τους όρους του πρώτου εδαφίου, μπορεί να καθορίζει τα θέματα της παρούσας παραγράφου, για τα οποία οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται με ειδική πλειοψηφία.

3. Σε άλλους τομείς, τα προγράμματα γενικών δράσεων που θέτουν τους επιδιωκόμενους πρωταρχικούς στόχους θεσπίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας υπό τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 1 ή 2, κατά περίπτωση, θεσπίζει τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των προγραμμάτων αυτών.

4. Με την επιφύλαξη ορισμένων μέτρων κοινοτικού χαρακτήρα, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη χρηματοδότηση και την εφαρμογή της πολιτικής στον τομέα του περιβάλλοντος.

5. Υπό την επιφύλαξη της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει», εάν ένα μέτρο που βασίζεται στις διατάξεις της παραγράφου 1 συνεπάγεται δυσανάλογο κόστος για τις δημόσιες αρχές κράτους μέλους, το Συμβούλιο προβλέπει, στην πράξη, στην πράξη με την οποία θεσπίζεται το μέτρο αυτό, τις κατάλληλες διατάξεις υπό μορφήν:

— προσωρινών παρεκκλίσεων και/ή

— οικονομικής στήριξης από το Ταμείο Συνοχής που θα ιδρυθεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1993 το αργότερο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 130 Δ.

Άρθρο 130 Τ

Τα μέτρα προστασίας που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 130 Σ δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να διατηρούν και να θεσπίζουν μέτρα ενισχυμένης προστασίας. Τα μέτρα αυτά

πρέπει να συμβιβάζονται με την παρούσα συνθήκη, και κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

ΤΙΤΛΟΣ XVII (*)

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Άρθρο 130 Υ

1. Η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη, η οποία συμπληρώνει την πολιτική των κρατών μελών, ευνοεί:

— τη σταθερή και διαρκή οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των αναπτυσσόμενων χωρών, και, ιδιαιτέρως, των πιο μειονεκτικών,

— την αρμονική και προοδευτική ένταξη των αναπτυσσόμενων χωρών στη διεθνή οικονομία,

— την καταπολέμηση της ένδειας στις αναπτυσσόμενες χώρες.

2. Η κοινοτική πολιτική στον τομέα αυτόν συμβάλλει στο γενικό στόχο της ανάπτυξης και της εδραίωσης της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και στο στόχο του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών.

3. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη σέβονται τις υποχρεώσεις και λαμβάνουν υπόψη τους στόχους που έχουν εγκρίνει στα πλαίσια των Ηνωμένων Εθνών και των άλλων αρμόδιων διεθνών οργανισμών.

Άρθρο 130 Φ

Στις πολιτικές που εφαρμόζει και οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες, η Κοινότητα λαμβάνει υπόψη τους στόχους του άρθρου 130 Υ.

Άρθρο 130 Χ

1. Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ, θεσπίζει τα απαραίτητα μέτρα για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 130 Υ. Αυτά τα μέτρα μπορούν να έχουν τη μορφή πολυετών προγραμμάτων.

2. Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων συμβάλλει, υπό τους όρους που προβλέπονται στο καταστατικό της, στην εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

(*) Όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Ζ.38 ΣΕΕ.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τη συνεργασία με τις χώρες της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού, στα πλαίσια της σύμβασης ΑΚΕ-ΕΟΚ.

Άρθρο 130 Ψ

1. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη συντονίζουν τις πολιτικές τους στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη και συνεννοούνται για τα προγράμματα σχετικά με την παροχή δοήθειας, μεταξύ άλλων στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και διεθνών διασκέψεων, και μπορούν να αναλαμβάνουν κοινές δράσεις. Όταν χρειάζεται, τα κράτη μέλη συμβάλλουν στην εφαρμογή των κοινοτικών προγραμμάτων δοήθειας.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αναλαμβάνει κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθηση του συντονισμού που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 130 Ω

Στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη συνεργάζονται με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. Ο τρόπος της συνεργασίας της Κοινότητας μπορεί να αποτελεί αντικείμενο συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και των ενδιαφερομένων τρίτων μερών. Η διαπραγμάτευση και η σύναψη των συμφωνιών αυτών γίνονται σύμφωνα με το άρθρο 228.

Το προηγούμενο εδάφιο δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να διαπραγματεύονται στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΠΟΝΤΙΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΕΔΑΦΩΝ

Άρθρο 131

Τα κράτη μέλη συμφωνούν να συνδέσουν με την Κοινότητα τις μη ευρωπαϊκές χώρες και εδάφη που διατηρούν ιδιαίτερες σχέσεις με το Βέλγιο, τη Δανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και το Ηνωμένο Βασίλειο. Αυτές οι χώρες και τα εδάφη, που αναφέρονται ακολούθως ως «χώρες και εδάφη», απαριζούνται στο παράρτημα IV της παρούσας συνθήκης.

Σκοπός της συνδέσεως είναι η προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής αναπτύξεως των χωρών και εδαφών και της δημιουργία στενών οικονομικών σχέσεων μεταξύ αυτών και της Κοινότητας στο σύνολό της.

Σύμφωνα με τις αρχές που διατυπώνονται στο προοίμιο της παρούσας συνθήκης, η σύνδεση οφείλει κατά πρώτο λόγο να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των κατοίκων των χωρών και εδαφών αυτών και να προάγει την ευημερία τους, ώστε να οδηγηθούν στην οικονομική, κοινωνική και μορφωτική ανάπτυξη που επιδιώκουν.

Άρθρο 132

Η σύνδεση έχει τους εξής σκοπούς:

1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στις εμπορικές τους συναλλαγές με τις χώρες και εδάφη το καθεστώς που διέπει τις μεταξύ τους σχέσεις δυνάμει της παρούσας συνθήκης.

2. Κάθε χώρα ή έδαφος εφαρμόζει στις εμπορικές του συναλλαγές με τα κράτη μέλη και τις άλλες χώρες και εδάφη το καθεστώς που εφαρμόζει έναντι του ευρωπαϊκού κράτους, με το οποίο διατηρεί ιδιαίτερες σχέσεις.

3. Τα κράτη μέλη συμβάλλουν στις επενδύσεις που απαιτεί η προοδευτική ανάπτυξη των εν λόγω χωρών και εδαφών.

4. Η συμμετοχή σε διαγωνισμούς και προμήθειες, για επενδύσεις που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα, είναι ελεύθερη επί ίσοις όροις για όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια ενός των κρατών μελών ή των χωρών και εδαφών.

5. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων των θεσπισμένων δυνάμει του άρθρου 136, το δικαίωμα εγκαταστάσεως υπηκόων και εταιριών, στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών και των χωρών και εδαφών, ρυθμίζεται χωρίς διακρίσεις σύμφωνα με τις διατάξεις και διαδικασίες που προβλέπονται στο κεφάλαιο περί του δικαιώματος εγκαταστάσεως.

Άρθρο 133

1. Καταργούνται πλήρως οι δασμοί κατά την εισαγωγή στα κράτη μέλη των καταγομένων εμπορευμάτων από τις χώρες και εδάφη, σύμφωνα με την προοδευτική κατάργηση των δασμών μεταξύ των κρατών μελών, όπως προβλέπεται στην παρούσα συνθήκη.

2. Οι εισαγωγικοί δασμοί που επιβάλλει κάθε χώρα και έδαφος επί προϊόντων των κρατών μελών και των άλλων χωρών και εδαφών καταργούνται προοδευτικώς κατά τα άρθρα 12, 13, 14, 15 και 17.

3. Οι χώρες και εδάφη δύνανται, πάντως, να επιβάλλουν δασμούς που ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αναπτύξεως και της εκβιομηχανίσεώς τους ή δασμούς ταμειυτικού χαρακτήρος που έχουν ως σκοπό τη χρηματοδότηση του προϋπολογισμού τους.

Οι δασμοί που αναφέρονται στο ανωτέρω εδάφιο μειώνονται προοδευτικώς μέχρι του επιπέδου των δασμών που ισχύουν για τις εισαγωγές των προϊόντων των προερχομένων από το κράτος μέλος, με το οποίο κάθε χώρα ή έδαφος διατηρεί ιδιαίτερες σχέσεις. Τα ποσοστά και ο ρυθμός των μειώσεων που προβλέπονται στην παρούσα συνθήκη εφαρμόζονται επί της διαφοράς μεταξύ του δασμού που ισχύει για τα προϊόντα τα προερχόμενα από το κράτος μέλος το οποίο διατηρεί με τη χώρα ή έδαφος ιδιαίτερες

σχέσεις και του δασμού που ισχύει για όμοια προϊόντα προερχόμενα από τα άλλα κράτη της Κοινότητας κατά την είσοδό τους στην χώρα ή στο έδαφος εισαγωγής.

4. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται επί των χωρών και εδαφών που, λόγω ιδιαίτερων διεθνών υποχρεώσεων, εφαρμόζουν ήδη κατά την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης δασμολόγιο χωρίς διακρίσεις.

5. Η θέσπιση ή η τροποποίηση δασμών για εμπορεύματα που εισάγονται στις χώρες και εδάφη δεν επιτρέπεται να οδηγεί, νομικά ή πραγματικά, σε άμεση ή έμμεση διάκριση μεταξύ των εισαγωγών των προερχομένων από τα διάφορα κράτη μέλη.

Άρθρο 134

Αν, κατά την εφαρμογή του άρθρου 133 παράγραφος 1, το ύψος των δασμών που ισχύουν κατά την εισαγωγή εντός χώρας ή εδάφους για τα εμπορεύματα που προέρχονται από τρίτη χώρα είναι ικανό να προκαλέσει εκτροπές του εμπορίου εις βάρος κράτους μέλους, το κράτος τούτο δύναται να ζητήσει από την Επιτροπή να προτείνει στα άλλα κράτη μέλη τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση της καταστάσεως αυτής.

Άρθρο 135

Με την επιφύλαξη των διατάξεων περί δημοσίας υγείας, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας τάξεως, η ελευθερία κυκλοφορίας των εργαζομένων των χωρών και εδαφών εντός των κρατών μελών και των εργαζομένων των κρατών μελών εντός των χωρών και εδαφών θα ρυθμισθεί με μεταγενέστερες συμφωνίες που απαιτούν την ομοφωνία των κρατών μελών.

Άρθρο 136

Κατά τη διάρκεια μιας πρώτης περιόδου πέντε ετών από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης, οι τρόποι και η διαδικασία της συνδέσεως των χωρών και εδαφών με την Κοινότητα καθορίζονται από τη σχετική σύμβαση εφαρμογής που προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη.

Προ της λήξεως της προβλεπόμενης στην ανωτέρω παράγραφο συμβάσεως, το Συμβούλιο καθορίζει ομοφώνως, βάσει των επιτευχθέντων αποτελεσμάτων και των αρχών της παρούσης συνθήκης, τις διατάξεις που πρέπει να προβλεφθούν για μία νέα περίοδο.

Άρθρο 136 α

Οι διατάξεις των άρθρων 131 έως 136 εφαρμόζονται στη Γροιλανδία με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων περί Γροιλανδίας που περιέχονται στο πρωτόκολλο σχετικά με το ιδιαίτερο καθεστώς που εφαρμόζεται στη Γροιλανδία, το οποίο προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ I

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Κεφάλαιο 1

Τα Όργανα

Τμήμα πρώτο

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Άρθρο 137(*)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποτελείται από αντιπροσώπους των λαών των κρατών που έχουν συνενωθεί στην Κοινότητα και ασκεί εξουσίες που του αναθέτει η παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 138

(Οι παράγραφοι 1 και 2 ετέθησαν εκτός ισχύος την 17η Ιουλίου 1979, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 της πράξεως περί εκλογής των αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο)

[Βλέπε άρθρο 1 της ανωτέρω πράξεως που έχει ως εξής:

1. Οι αντιπρόσωποι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο των λαών των κρατών, τα οποία συνενώθηκαν εντός της Κοινότητας, εκλέγονται με άμεση και καθολική ψηφοφορία.]

[Βλέπε άρθρο 2 της ανωτέρω πράξεως που έχει ως εξής:

2. Ο αριθμός των εκλεγομένων σε κάθε κράτος μέλος αντιπροσώπων καθορίζεται ως εξής:

Βέλγιο	24
Δανία	16
Γερμανία	81
Ελλάδα	24
Ισπανία	60
Γαλλία	81
Ιρλανδία	15
Ιταλία	81
Λουξεμβούργο	6
Κάτω Χώρες	25
Πορτογαλία	24
Ηνωμένο Βασίλειο	81].

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.39 ΣΕΕ.

3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καταρτίζει σχέδια για τη διεξαγωγή εκλογών με άμεση καθολική ψηφοφορία κατά ενιαία διαδικασία σε όλα τα κράτη μέλη.

Το Συμβούλιο, μετά από σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το οποίο αποφασίζει με την πλειονηφία των μελών από τα οποία απαρτίζεται, θεσπίζει ομόφωνα τις διατάξεις που συνιστά στα κράτη μέλη να αποδεχθούν σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες. (*)

Άρθρο 138 Α (**)

Τα πολιτικά κόμματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο αποτελούν σημαντικό παράγοντα για την ολοκλήρωση στα πλαίσια της Ένωσης. Συμβάλλουν στη δημιουργία ευρωπαϊκής συνείδησης και στην έκφραση της πολιτικής βούλησης των πολιτών της Ένωσης.

Άρθρο 138 Β (**)

Στο βαθμό που προβλέπεται από την παρούσα συνθήκη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμμετέχει στη διαδικασία θέσπισης των κοινοτικών πράξεων, ασκώντας τις εξουσίες του στα πλαίσια των διαδικασιών που ορίζονται στα άρθρα 189 Β και 189 Γ, και διατυπώνοντας σύμφωνες ή συμβουλευτικές γνώμες.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί, με την πλειονηφία των μελών του, να ζητάει από την Επιτροπή να υποβάλλει κατάλληλες προτάσεις για θέματα για τα οποία χρειάζεται κατά τη γνώμη του να εκπονηθούν κοινοτικές πράξεις προκειμένου να υλοποιηθεί η παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 138 Γ (**)

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί, αιτήσει του ενός τετάρτου των μελών του, να συνιστά προσωρινή εξεταστική επιτροπή για να εξετάσει, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων που έχουν δοθεί από την παρούσα συνθήκη σε άλλα όργανα ή οργανισμούς, τις καταγγελίες παραβάσεων ή κακής διοίκησης κατά την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, εκτός εάν τα καταγγελλόμενα γεγονότα εκδικάζονται ενώπιον δικαστηρίου και για όσο χρονικό διάστημα δεν έχει ολοκληρωθεί η δικαστική διαδικασία.

Η προσωρινή εξεταστική επιτροπή παύει να υφίσταται από τη στιγμή που καταθέτει την έκθεσή της.

Οι λεπτομερείς διατάξεις άσκησης του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων καθορίζονται με κοινή συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Άρθρο 138 Δ (**)

Οι πολίτες της Ένωσης, καθώς και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την καταστατική του έδρα σε κράτος μέλος, δικαιούνται να υποβάλλουν, ατομικά ή από κοινού με άλλους πολίτες ή πρόσωπα, αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για θέμα που υπάγεται στους τομείς δραστηριοτήτων της Κοινότητας και το οποίο τους αφορά άμεσα.

Άρθρο 138 Ε (**)

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ορίζει διαμεσολαβητή, ο οποίος είναι εξουσιοδοτημένος να παραλαμβάνει τις καταγγελίες όλων των πολιτών της Ένωσης ή των φυσικών ή νομικών προσώπων που κατοικούν ή έχουν την καταστατική τους έδρα σε κράτος μέλος, σχετικά με περιπτώσεις κακής διοίκησης στα πλαίσια της δράσης των κοινοτικών οργάνων ή οργανισμών, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους καθηκόντων.

Στα πλαίσια των καθηκόντων του, ο διαμεσολαβητής διεξάγει τις έρευνες που κρίνει δικαιολογημένες είτε με δική του πρωτοβουλία είτε βάσει των καταγγελιών που του έχουν υποβληθεί απευθείας ή μέσω μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκτός εάν για τα καταγγελλόμενα γεγονότα έχει ή είχε κινηθεί δικαστική διαδικασία. Εάν ο διαμεσολαβητής διαπιστώσει περίπτωση κακής διοίκησης, υποβάλλει το θέμα στο οικείο όργανο, το οποίο διαθέτει προθεσμία τριών μηνών για να εκθέσει τη γνώμη του στον διαμεσολαβητή. Ο διαμεσολαβητής διαβιβάζει εν συνεχεία έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και προς το οικείο όργανο. Ο καταγγέλλων ενημερώνεται για το αποτέλεσμα των ερευνών αυτών.

Ο διαμεσολαβητής συντάσσει ετήσια έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα των ερευνών του.

2. Ο διαμεσολαβητής διορίζεται μετά από κάθε εκλογή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διάρκεια της δουλειατικής περιόδου. Η θητεία του δύναται να ανανεωθεί.

Το Δικαστήριο μπορεί να απαλλάξει τον διαμεσολαβητή από τα καθήκοντά του αιτήσει του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εάν παύσει να πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του ή εάν διαπράξει βαρύ παράπτωμα.

3. Ο διαμεσολαβητής ασκεί τα καθήκοντά του με πλήρη ανεξαρτησία. Κατά την άσκηση των καθηκόντων του, δεν ζητά ούτε δέχεται υποδείξεις από κανένα οργανισμό. Ο διαμεσολαβητής δεν μπορεί, κατά τη διάρκεια των καθηκόντων του, να ασκεί καμία άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, αμειβόμενη ή μη.

4. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από γνώμη της Επιτροπής και με την έγκριση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειονηφία, προσδιορίζει το καθεστώς και τους γενικούς όρους της άσκησης των καθηκόντων του διαμεσολαβητή.

(*) Δεύτερο εδάφιο όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.40 ΣΕΕ.

(**) Όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Ζ.41 ΣΕΕ.

Άρθρο 139

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνέρχεται σε ετήσια σύνοδο αυτοδικαίως τη δεύτερη Τρίτη του Μαρτίου. (*)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται να συνέλθει σε έκτακτη σύνοδο, αν το ζητήσει η πλειοψηφία των μελών του, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή.

Άρθρο 140

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκλέγει μεταξύ των μελών του τον πρόεδρο και το προεδρείο του.

Τα μέλη της Επιτροπής δύνανται να μετέχουν σε όλες τις συνεδριάσεις και ακούονται εξ ονόματος της Επιτροπής όποτε ζητήσουν το λόγο.

Η Επιτροπή απαντά προφορικά ή γραπτώς στις ερωτήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή των μελών του.

Το Συμβούλιο ακούεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σύμφωνα με τον κανονισμό του.

Άρθρο 141

Εκτός αντιθέτων διατάξεων της παρούσης συνθήκης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφασίζει με την απόλυτη πλειοψηφία των ψηφισάντων.

Ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ορίζει την απαρτία.

Άρθρο 142

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψηφίζει τον κανονισμό του αποφασίζοντας με την πλειοψηφία των μελών του.

Τα πρακτικά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δημοσιεύονται κατά τις διατάξεις του κανονισμού αυτού.

Άρθρο 143

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συζητεί σε δημόσια συνεδρίαση την ετήσια γενική έκθεση που του υποβάλλει η Επιτροπή.

Άρθρο 144

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν δύναται να αποφασίσει επί προτάσεως δυσπιστίας κατά της δραστηριότητας της Επιτροπής πριν παρέλθουν τρεις τουλάχιστον ημέρες μετά την υποβολή της, και μόνο με φανερή ψηφοφορία.

Αν η πρόταση δυσπιστίας γίνει δεκτή με την πλειοψηφία των δύο τρίτων των ψηφισάντων και την πλειοψηφία των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τα μέλη της Επιτροπής οφείλουν να παραιτηθούν συλλογικώς. Μέχρις ότου αντικατασταθούν, σύμφωνα με το άρθρο 158, εξακολουθούν να διεκπεραιώνουν τις τρέχουσες υποθέσεις. **Στην περίπτωση αυτή, η θητεία των μελών της Επιτροπής που διορίζονται σε αντικατάστασή τους, λήγει την ημερομηνία που θα είχε λήξει η θητεία των μελών της Επιτροπής που εξαναγκάστηκαν σε συλλογική παραίτηση. (**)**

Τμήμα δεύτερο

Το Συμβούλιο

Άρθρο 145

Για την πραγματοποίηση των σκοπών της παρούσης συνθήκης και κατά τους όρους αυτής, το Συμβούλιο:

- διασφαλίζει το συντονισμό της γενικής οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών·
- έχει εξουσία λήψεως αποφάσεων·
- αναθέτει στην Επιτροπή, με τις πράξεις που εκδίδει, αρμοδιότητες εκτέλεσης των κανόνων που θεσπίζει. Το Συμβούλιο μπορεί να υπαγάγει την άσκηση αυτών των αρμοδιοτήτων σε ορισμένους όρους. Το Συμβούλιο μπορεί επίσης να διατηρήσει το δικαίωμα να ασκεί απευθείας εκτελεστικές αρμοδιότητες σε ειδικές περιπτώσεις. Οι ανωτέρω όροι πρέπει να ανταποκρίνονται στις αρχές και στους κανόνες που θα έχει θεσπίσει προηγουμένως το Συμβούλιο, με ομόφωνη απόφαση, μετά από πρόταση της Επιτροπής και γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρο 146 (***)

Το Συμβούλιο απαρτίζεται από έναν αντιπρόσωπο κάθε κράτους μέλους σε υπουργικό επίπεδο, ο οποίος είναι εξουσιοδοτημένος να δεσμεύει την κυδέρνηση του κράτους μέλους που αντιπροσωπεύει.

(*) Όσον αφορά το δεύτερο μέρος της παραγράφου αυτής, βλέπε επίσης το άρθρο 10, παράγραφος 3 της πράξεως περί εκλογής των αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

(**) Τρίτη φράση του δεύτερου εδαφίου όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Ζ.42 ΣΕΕ.

(***) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.43 ΣΕΕ.

Η προεδρία ασκείται διαδοχικώς από κάθε κράτος μέλος του Συμβουλίου για περίοδο έξι μηνών σύμφωνα με την ακόλουθη σειρά των κρατών μελών:

— για ένα πρώτο κύκλο έξι ετών: **Βέλγιο, Δανία, Γερμανία, Ελλάδα, Ισπανία, Γαλλία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία, Ηνωμένο Βασίλειο,**

— για τον επόμενο κύκλο έξι ετών: **Δανία, Βέλγιο, Ελλάδα, Γερμανία, Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία, Ιρλανδία, Κάτω Χώρες, Λουξεμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο, Πορτογαλία.**

Άρθρο 147

Το Συμβούλιο συνέρχεται κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου του με πρωτοβουλία αυτού του ιδίου, ενός από τα μέλη του ή της Επιτροπής.

Άρθρο 148

1. Εκτός αντιθέτων διατάξεων της παρούσης συνθήκης, το Συμβούλιο αποφασίζει με την πλειοψηφία των μελών του.

2. Όταν το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, οι ψήφοι των μελών του σταθμίζονται ως εξής:

Βέλγιο	5
Δανία	3
Γερμανία	10
Ελλάδα	5
Ισπανία	8
Γαλλία	10
Ιρλανδία	3
Ιταλία	10
Λουξεμβούργο	2
Κάτω Χώρες	5
Πορτογαλία	5
Ηνωμένο Βασίλειο	10

Για να αποφασίσει το Συμβούλιο απαιτούνται τουλάχιστον:

— πενήντα τέσσερις ψήφοι, όταν κατά την παρούσα συνθήκη το Συμβούλιο αποφασίζει προτάσει της Επιτροπής,

— πενήντα τέσσερις ψήφοι που περιλαμβάνουν τις ψήφους οκτώ τουλάχιστον μελών, στις άλλες περιπτώσεις.

3. Οι αποχές παρόντων ή αντιπροσωπευομένων μελών δεν εμποδίζουν το Συμβούλιο να αποφασίσει όταν απαιτείται ομοφωνία.

Άρθρο 149

(Καταργήθηκε)

Άρθρο 150

Σε περίπτωση ψηφοφορίας, κάθε μέλος του Συμβουλίου δύναται να αντιπροσωπεύσει ένα μόνο από τα λοιπά μέλη.

Άρθρο 151 (*)

1. **Μια επιτροπή αποτελούμενη από τους μόνιμους αντιπροσώπους των κρατών μελών έχει ως έργο την προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου και την εκτέλεση των εντολών που της ανατίθενται από το Συμβούλιο.**

2. **Το Συμβούλιο επικουρείται από γενική γραμματεία, υπό τη διεύθυνση ενός Γενικού Γραμματέα. Ο Γενικός Γραμματέας διορίζεται από το Συμβούλιο με ομόφωνη απόφαση.**

Το Συμβούλιο αποφασίζει σχετικά με την οργάνωση της γενικής γραμματείας.

3. **Το Συμβούλιο θεσπίζει τον εσωτερικό του κανονισμό.**

Άρθρο 152

Το Συμβούλιο δύναται να ζητήσει από την Επιτροπή να διεξαγάγει τις κατά την άποψή του πρόσφορες έρευνες για την πραγματοποίηση των κοινών σκοπών και να του υποβάλει τις κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 153

Το Συμβούλιο, μετά γνώμη της Επιτροπής, καθορίζει το νομικό καθεστώς των επιτροπών που προβλέπονται στην παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 154

Το Συμβούλιο ορίζει με ειδική πλειοψηφία τις αποδοχές, αποζημιώσεις και συντάξεις του Προέδρου και των μελών της Επιτροπής, του Προέδρου, των δικαστών, των γενικών εισαγγελέων και του γραμματέως του Δικαστηρίου. Ορίζει επίσης, με την ίδια πλειοψηφία, κάθε άλλη αποζημίωση που καταβάλλεται αντί αμοιβής.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.46 ΣΕΕ.

Τμήμα τρίτο

Η Επιτροπή

Άρθρο 155

Για την διασφάλιση της λειτουργίας και αναπτύξεως της κοινής αγοράς, η Επιτροπή:

- μεριμνά για την εφαρμογή της παρούσας συνθήκης καθώς και των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτής από τα όργανα·
- διατυπώνει συστάσεις ή γνώμες επί θεμάτων που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας συνθήκης, εφ' όσον προδίδεται ρητώς από αυτήν ή θεωρείται αναγκαίο από την Επιτροπή·
- έχει ιδία εξουσία λήψεως αποφάσεων και συμπράττει στη διαμόρφωση των πράξεων του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης·
- ασκεί τις αρμοδιότητες που της αναθέτει το Συμβούλιο για την εκτέλεση των κανόνων που θεσπίζει.

Άρθρο 156

Η Επιτροπή δημοσιεύει κατ' έτος, ένα μήνα τουλάχιστον προ της ενάρξεως της συνόδου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, γενική έκθεση περί της δραστηριότητος της Κοινότητας.

Άρθρο 157

1. Η Επιτροπή αποτελείται από δεκαεπτά μέλη που επιλέγονται δάσει των γενικών τους προσόντων και τα οποία παρέχουν κάθε εγγύηση ανεξαρτησίας.

Ο αριθμός των μελών της Επιτροπής δύναται να τροποποιείται ομοφώνως από το Συμβούλιο.

Μόνον οι έχοντες την ιθαγένεια των κρατών μελών δύναται να είναι μέλη της Επιτροπής.

Η Επιτροπή πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον έναν υπήκοο από κάθε κράτος μέλος, χωρίς ο αριθμός των μελών των εχόντων την αυτή ιθαγένεια να είναι μεγαλύτερος των δύο.

2. Τα μέλη της Επιτροπής ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.

Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους δε ζητούν ούτε δέχονται υποδείξεις από καμία κυβέρνηση ή άλλον οργανισμό. Απέχουν από κάθε πράξη ασυμβίβαστη προς το

χαρακτήρα των καθηκόντων τους. Κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να σέβεται την αρχή αυτή και να μην επιδιώκει να επηρεάζει τα μέλη της Επιτροπής κατά την εκτέλεση του έργου τους.

Τα μέλη της Επιτροπής δεν δύνανται, κατά τη διάρκεια της θητείας τους να ασκούν οποιαδήποτε άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, αμειβόμενη ή μη. Αναλαμβάνουν επισήμως την υποχρέωση, κατά την ανάληψη των καθηκόντων τους, να τηρούν κατά τη διάρκεια της θητείας τους και μετά τη λήξη αυτής τις υποχρεώσεις που απορρέουν εκ της θέσεώς τους, και ιδίως τα καθήκοντα εντιμότητας και διακριτικότητας ως προς την αποδοχή, μετά τη λήξη της θητείας τους, ορισμένων θέσεων ή ορισμένων πλεονεκτημάτων. Σε περίπτωση παράβασης των υποχρεώσεων αυτών, το Δικαστήριο, αιτήσκει του Συμβουλίου ή της Επιτροπής, δύναται, αναλόγως της περιπτώσεως, να απαλλάξει από τα καθήκοντά του το ενδιαφερόμενο μέλος, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 160 ή να αποφασίσει την έκπτωσή του από το δικαίωμα συνταξιοδότησης ή από άλλες αντ' αυτού παροχές.

Άρθρο 158 (*)

1. Τα μέλη της Επιτροπής διορίζονται, για περίοδο πέντε ετών, σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 2, και με την επιφύλαξη, ενδεχομένως, των διατάξεων του άρθρου 144.

Η θητεία τους δύναται να ανανεωθεί.

2. Οι κυβερνήσεις των κρατών μελών ορίζουν με κοινή συμφωνία, μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την προσωπικότητα που προτίθενται να διορίσουν Πρόεδρο της Επιτροπής.

Οι κυβερνήσεις των κρατών μελών, σε συνεννόηση με τον ορισθέντα Πρόεδρο, ορίζουν τις άλλες προσωπικότητες που προτίθενται να διορίσουν μέλη της Επιτροπής.

Ο Πρόεδρος και τα άλλα μέλη της Επιτροπής που ορίστηκαν κατ' αυτό τον τρόπο, υπόκεινται, ως σώμα, σε ψήφο έγκρισης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Μετά την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Πρόεδρος και τα άλλα μέλη της Επιτροπής διορίζονται, με κοινή συμφωνία, από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται, για πρώτη φορά, για τον Πρόεδρο και τα άλλα μέλη της Επιτροπής, των οποίων η θητεία αρχίζει στις 7 Ιανουαρίου 1995.

Ο Πρόεδρος και τα άλλα μέλη της Επιτροπής των οποίων η θητεία αρχίζει στις 7 Ιανουαρίου 1993, διορίζονται με κοινή συμφωνία από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών. Η θητεία τους λήγει στις 6 Ιανουαρίου 1995.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.48 ΣΕΕ.

Άρθρο 159 (*)

Εκτός των τακτικών ανανεώσεων και των θανάτων, τα καθήκοντα μέλους της Επιτροπής λήγουν ατομικά κατόπιν παραιτήσεως ή απαλλαγής από αυτά.

Το εν λόγω μέλος αντικαθίσταται για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας του από νέο μέλος που διορίζεται με κοινή συμφωνία από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών. Το Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει ομόφωνα ότι δεν συντρέχει λόγος αντικατάστασης.

Εάν ο Πρόεδρος παραιτηθεί, ή απαλλαγεί από τα καθήκοντά του ή αποδιώξει, αντικαθίσταται για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας του, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 158, παράγραφος 2.

Εκτός από την περίπτωση απαλλαγής από τα καθήκοντά τους που προβλέπεται στο άρθρο 160, τα μέλη της Επιτροπής παραμένουν σε υπηρεσία μέχρις ότου αντικατασταθούν.

Άρθρο 160

Κάθε μέλος της Επιτροπής, αν δεν πληροί πλέον τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την άσκηση των καθηκόντων του ή αν διαπράξει βαρύ παράπτωμα, δύναται να απαλλάσσεται των καθηκόντων του από το Δικαστήριο, κατόπιν αιτήσεως του Συμβουλίου ή της Επιτροπής.

Άρθρο 161 (*)

Η Επιτροπή δύναται να διορίσει έναν ή δύο Αντιπροέδρους μεταξύ των μελών της.

Άρθρο 162

1. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή διεξάγουν μεταξύ τους διαβουλεύσεις και ρυθμίζουν με κοινή συμφωνία τους τρόπους συνεργασίας τους.

2. Η Επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της προς εξασφάλιση της λειτουργίας της και της λειτουργίας των υπηρεσιών της, κατά τους όρους που προβλέπονται στην παρούσα συνθήκη. Η Επιτροπή δημοσιεύει τον κανονισμό αυτόν.

Άρθρο 163

Η Επιτροπή αποφασίζει με την πλειοψηφία του αριθμού των μελών που προβλέπεται στο άρθρο 157.

Η Επιτροπή συνεδριάζει εγκύρως, όταν είναι παρόντα όσα μέλη απαιτούνται από τον κανονισμό της.

Τμήμα τέταρτο**Το Δικαστήριο****Άρθρο 164**

Το Δικαστήριο εξασφαλίζει την τήρηση του δικαίου κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή της παρούσης συνθήκης.

Άρθρο 165 ()**

Το Δικαστήριο αποτελείται από δεκατρείς δικαστές.

Το Δικαστήριο συνεδριάζει σε ολομέλεια. Δύναται όμως να συγκροτεί τμήματα μεταξύ των μελών του από τρεις ή πέντε δικαστές, για τη διεξαγωγή ορισμένων προπαρασκευαστικών ενεργειών ή την εκδίκαση ορισμένων κατηγοριών υποθέσεων, κατά τις διατάξεις ειδικού κανονισμού.

Το Δικαστήριο συνεδριάζει σε ολομέλεια εφόσον το ζητήσει ένα κράτος μέλος ή κάποιο όργανο της Κοινότητας το οποίο είναι διάδικος.

Κατόπιν αιτήσεως του Δικαστηρίου, το Συμβούλιο δύναται, αποφασίζοντας ομοφώνως, να αυξήσει τον αριθμό των δικαστών και να επιφέρει τις αναγκαίες προσαρμογές στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο και στο άρθρο 167, δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 166

Το Δικαστήριο επικουρείται από έξι γενικούς εισαγγελείς.

Ο γενικός εισαγγελεύς διατυπώνει δημοσία με πλήρη αμεροληψία και ανεξαρτησία αιτιολογημένες προτάσεις επί των υποθέσεων που έχουν υποβληθεί στο Δικαστήριο, για να το συνδράμει στην εκπλήρωση του κατά το άρθρο 164 έργου του.

Κατόπιν αιτήσεως του Δικαστηρίου, το Συμβούλιο δύναται αποφασίζοντας ομοφώνως να αυξήσει τον αριθμό των γενικών εισαγγελέων και να επιφέρει τις αναγκαίες προσαρμογές στο άρθρο 167 τρίτη παράγραφος.

Άρθρο 167

Οι δικαστές και οι γενικοί εισαγγελείς επιλέγονται μεταξύ προσωπικοτήτων που παρέχουν πλήρη εγγύηση ανεξαρτησίας και συγκεντρώνουν στις χώρες τους τις αναγκαίες προϋποθέσεις για το διορισμό στα ανώτατα δικαστικά αξιώματα ή είναι νομικοί αναγνωρισμένου κύρους. Διορίζονται διά κοινής συμφωνίας από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών για περίοδο έξι ετών.

Κάθε τρία έτη γίνεται μερική ανανέωση των δικαστών. Αφορά εκ περιτροπής επτά και έξι δικαστές.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.48 ΣΕΕ.

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.49 ΣΕΕ.

Κάθε τρία έτη γίνεται μερική ανανέωση των γενικών εισαγγελέων. Αφορά εκ περιτροπής κάθε φορά και τρεις γενικούς εισαγγελείς.

Επιτρέπεται ο επαναδιορισμός εξερχομένων δικαστών και γενικών εισαγγελέων.

Οι δικαστές εκλέγουν μεταξύ τους τον πρόεδρο του Δικαστηρίου για περίοδο τριών ετών. Η επανεκλογή του επιτρέπεται.

Άρθρο 168

Το Δικαστήριο διορίζει το γραμματέα του και καθορίζει την υπηρεσιακή του κατάσταση.

Άρθρο 168 Α ()*

1. Προσαρτάται στο Δικαστήριο ένα Πρωτοδικείο για να εκδικάζει σε πρώτο βαθμό ορισμένες κατηγορίες προσφυγών που καθορίζονται με τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2, υπό την επιφύλαξη ασκήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου, περιοριζόμενης σε νομικά ζητήματα και υπό τους όρους του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Το Πρωτοδικείο δεν είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί προδικαστικών ζητημάτων, τα οποία υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 177.

2. Μετά από αίτηση του Δικαστηρίου και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, καθορίζει τις κατηγορίες προσφυγών της παραγράφου 1 και τη σύνθεση του Πρωτοδικείου και θεσπίζει τις αναγκαίες προσαρμογές και συμπληρωματικές διατάξεις του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Εκτός από αντίθετη απόφαση του Συμβουλίου, οι διατάξεις της παρούσας συνθήκης σχετικά με το Δικαστήριο, και ιδίως οι διατάξεις του πρωτοκόλλου για τον Οργανισμό του Δικαστηρίου, εφαρμόζονται και στο Πρωτοδικείο.

3. Τα μέλη του Πρωτοδικείου επιλέγονται μεταξύ προσώπων που παρέχουν πλήρη εγγύηση ανεξαρτησίας και έχουν την απαιτούμενη ικανότητα για την άσκηση δικαστικών καθηκόντων· διορίζονται με κοινή συμφωνία από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών για περίοδο έξι ετών. Ανά τριετία γίνεται μερική ανανέωση. Τα απερχόμενα μέλη μπορούν να διορίζονται εκ νέου.

4. Το Πρωτοδικείο καταρτίζει τον κανονισμό διαδικασίας του, σε συμφωνία με το Δικαστήριο. Ο κανονισμός αυτός υπόκειται στην ομόφωνη έγκριση του Συμβουλίου.

Άρθρο 169

Αν η Επιτροπή κρίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ της παρούσης συνθήκης, διατυπώνει αιτιολογημένη γνώμη επί του θέματος, αφού προηγουμένως παρέχει τη δυνατότητα στο κράτος αυτό να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του.

Αν το κράτος δεν συμμορφωθεί με τη γνώμη αυτή εντός της προθεσμίας που του τάσσει η Επιτροπή, δύναται η τελευταία να προσφύγει στο Δικαστήριο.

Άρθρο 170

Κάθε κράτος μέλος δύναται να προσφύγει στο Δικαστήριο, αν κρίνει ότι άλλο κράτος μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ της παρούσης συνθήκης.

Πριν ένα κράτος μέλος ασκήσει προσφυγή κατά άλλου κράτους μέλους, επικαλούμενο παράβαση υποχρέωσης εκ της παρούσας συνθήκης, οφείλει να φέρει το ζήτημα στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή διατυπώνει αιτιολογημένη γνώμη επί του θέματος, αφού προηγουμένως παρέχει τη δυνατότητα στα ενδιαφερόμενα κράτη να προδούν κατ' αντιδικία σε γραπτές ή προφορικές παρατηρήσεις.

Αν η Επιτροπή δεν διατυπώνει γνώμη εντός τριών μηνών από της υποβολής της αιτήσεως, η προσφυγή δύναται να κατατεθεί στο Δικαστήριο και χωρίς τη γνώμη της Επιτροπής.

Άρθρο 171(**)

1. Εάν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι κράτος μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ της παρούσας συνθήκης, το κράτος αυτό οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου.

2. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι το συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν έλαβε τα προαναφερόμενα μέτρα, συντάσσει, αφού παράσχει σ' αυτό το κράτος τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, αιτιολογημένη γνώμη, διευκρινίζοντας τα σημεία στα οποία το συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου.

Εάν το συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου μέσα στην προθεσμία που όρισε η Επιτροπή, τότε η Επιτροπή μπορεί να προσφύγει στο Δικαστήριο, προσδιορίζοντας ταυτόχρονα το ύψος του κατ' αποκοπήν ποσού ή της χρηματικής ποινής που οφείλει να καταβάλει το κράτος μέλος και το οποίο η Επιτροπή κρίνει κατάλληλο για την περίπτωση.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.50 ΣΕΕ.

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.51 ΣΕΕ.

Εάν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι το συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε με την απόφασή του, μπορεί να του επιβάλει την καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού ή χρηματικής ποινής.

Η διαδικασία αυτή δεν θίγει το άρθρο 170.

Άρθρο 172()*

Οι κανονισμοί που εκδίδονται από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο και από το Συμβούλιο, βάσει της παρούσας συνθήκης, δύνανται να χορηγούν στο Δικαστήριο πλήρη δικαιοδοσία σχετικά με τις κυρώσεις που προβλέπουν.

Άρθρο 173(**)

Το Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων που εκδίδονται από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, από το Συμβούλιο, την Επιτροπή και την ΕΚΤ, εκτός των συστάσεων και γνώμων και των πράξεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που παράγουν νομικά αποτελέσματα έναντι τρίτων.

Για το σκοπό αυτό, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί προσφυγών που ασκούνται από κράτος μέλος, το Συμβούλιο ή την Επιτροπή, λόγω αναρμοδιότητας, παραβάσεως ουσιαστικού τύπου, παραβάσεως της παρούσας συνθήκης ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της ή λόγω καταχρήσεως εξουσίας.

Υπό τις αυτές προϋποθέσεις, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί προσφυγών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της ΕΚΤ, οι οποίες αποδίδουν στη διατήρηση των προνομίων τους.

Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται με τις ίδιες προϋποθέσεις να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά.

Οι προσφυγές που προβλέπονται στο παρόν άρθρο ασκούνται εντός δύο μηνών, υπολογιζομένων, κατά περίπτωση, από τη δημοσίευση της πράξεως, την κοινοποίησή της στον προσφεύγοντα ή, ελλείψει δημοσίευσής ή κοινοποίησής, από την ημέρα κατά την οποία ο προσφεύγων έλαβε γνώμη της πράξεως.

Άρθρο 174

Αν η προσφυγή είναι δάσιμη, το Δικαστήριο κηρύσσει την προσβαλλομένη πράξη άκυρη.

Αν το Δικαστήριο κηρύξει κανονισμό άκυρο, προσδιορίζει, εφ' όσον το κρίνει αναγκαίο, εκείνα τα αποτελέσματα του ακυρωθέντος κανονισμού που θεωρούνται ότι διατηρούν την ισχύ τους.

Άρθρο 175(***)

Αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή, κατά παράβαση της παρούσας συνθήκης, παραλείπουν να αποφασίσουν, τα κράτη μέλη και τα άλλα όργανα της Κοινότητας δύνανται να ασκούν προσφυγή στο Δικαστήριο και να ζητούν τη διαπίστωση της παράβασης αυτής.

Η προσφυγή αυτή είναι παραδεκτή μόνον αν το εν λόγω όργανο κληθεί προηγουμένως να ενεργήσει. Αν αυτό το όργανο δεν λάβει θέση εντός δύο μηνών από την πρόσκληση, η προσφυγή δύναται να ασκηθεί εντός νέας προθεσμίας δύο μηνών.

Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υπό τις προϋποθέσεις των προηγούμενων παραγράφων, δύναται να προσφεύγει στο Δικαστήριο κατά οργάνου της Κοινότητας το οποίο παρέλειψε να του απευθύνει πράξη εκτός συστάσεως ή γνώμης.

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο, υπό τις αυτές προϋποθέσεις, να εκδικάζει προσφυγές που ασκεί η ΕΚΤ στους τομείς των αρμοδιοτήτων της ή που ασκούνται κατ' αυτής.

Άρθρο 176(****)

Το όργανο ή τα όργανα των οποίων η πράξη εκηρύχθη άκυρη ή των οποίων η παράλειψη εκηρύχθη αντίθετη προς την παρούσα συνθήκη, οφείλουν να λαμβάνουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου.

Η υποχρέωση αυτή δε θίγει τις υποχρεώσεις που δύνανται να προκύψουν από την εφαρμογή του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο.

Το παρόν άρθρο ισχύει και για την ΕΚΤ.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.52 ΣΕΕ.

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.53 ΣΕΕ.

(***) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.54 ΣΕΕ.

(****) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.55 ΣΕΕ.

Άρθρο 177()*

Το Δικαστήριο αποφαινεται με προδικαστικές αποφάσεις:

- α) επί της ερμηνείας της παρούσας συνθήκης,
- β) επί του κύρους και της ερμηνείας των πράξεων των οργάνων της Κοινότητας **και της ΕΚΤ**,
- γ) επί της ερμηνείας των καταστατικών των οργανισμών που ιδρύθηκαν με πράξη του Συμβουλίου, εφόσον το προβλέπουν τα εν λόγω καταστατικά.

Δικαστήριο κράτους μέλους, ενώπιον του οποίου ανακύπτει τέτοιο ζήτημα, δύναται, αν κρίνει ότι απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης, να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο για να αποφανθεί επ' αυτού.

Δικαστήριο κράτους μέλους, ενώπιον του οποίου ανακύπτει τέτοιο ζήτημα σε εκκρεμή υπόθεση και του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, οφείλει να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο.

Άρθρο 178

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο επί των διαφορών αποζημιώσεως που προβλέπονται στο άρθρο 215 δεύτερη παράγραφος.

Άρθρο 179

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ της Κοινότητας και των υπαλλήλων της, εντός των ορίων και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζει ο κανονισμός περί της υπηρεσιακής τους καταστάσεως ή οι οποίες προκύπτουν από το καθεστώς που τους διέπει.

Άρθρο 180(**)

Υπό τους όρους των κατωτέρω διατάξεων, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο επί των διαφορών που αφορούν:

- α) την εκπλήρωση των υποχρεώσεων των κρατών μελών που προκύπτουν από το καταστατικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων· το Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας διαθέτει εν προκειμένω τις εξουσίες που ανατίθενται στην Επιτροπή από το άρθρο 169,

- β) τις πράξεις του Συμβουλίου των Διοικητικών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων· κάθε κράτος μέλος, η Επιτροπή και το Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας δύνανται να ασκούν σχετικώς προσφυγή, σύμφωνα με το άρθρο 173,

- γ) τις πράξεις του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων· κατά των πράξεων αυτών δύνανται να προσφεύγουν, σύμφωνα με το άρθρο 173, μόνο κράτη μέλη ή η Επιτροπή και μόνο λόγω παράβασης των τύπων που προβλέπει το άρθρο 21 παράγραφος 2 και παράγραφοι 5 μέχρι και 7 του καταστατικού της Τράπεζας,

- δ) **την εκτέλεση εκ μέρους των εθνικών κεντρικών τραπεζών των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα συνθήκη και το καταστατικό του ΕΣΚΤ. Το Συμβούλιο της ΕΚΤ διαθέτει, για το σκοπό αυτό, έναντι των εθνικών κεντρικών τραπεζών, τις εξουσίες που διαθέτει η Επιτροπή δάσει του άρθρου 169 έναντι των κρατών μελών. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι εθνική κεντρική τράπεζα έχει παραβεί υποχρέωσή της εκ της παρούσας συνθήκης, η τράπεζα αυτή οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου.**

Άρθρο 181

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να λαμβάνει αποφάσεις δυνάμει ρήτρας διαιτησίας που περιέχεται σε σύμβαση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, η οποία συνάπτεται από την Κοινότητα ή για λογαριασμό της.

Άρθρο 182

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ των κρατών μελών, συναφούς με το αντικείμενο της παρούσας συνθήκης, αν η διαφορά αυτή του υποβληθεί δυνάμει συμβάσεως διαιτησίας.

Άρθρο 183

Εφ' όσον η παρούσα συνθήκη δεν προβλέπει αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, οι διαφορές στις οποίες η Κοινότητα είναι διάδικος δεν εξαιρούνται εκ του λόγου αυτού από την αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων.

Άρθρο 184(***)

Παρά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 173, **πέμπτο εδάφιο**, κάθε διάδικος μπορεί επ' ευκαιρία διαφοράς που θέτει υπό αμφισβήτηση την ισχύ **κανονισμού που έχει εκδοθεί από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο**, ή την ισχύ κανονισμού του Συμβουλίου, της Επιτροπής ή της ΕΚΤ, να επικαλείται το ανεφάρμοστο του κανονισμού αυτού, ενώπιον του Δικαστηρίου, για έναν από του λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 173, **δεύτερο εδάφιο**.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.56 ΣΕΕ.

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.57 ΣΕΕ.

(***) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.58 ΣΕΕ.

Άρθρο 185

Οι προσφυγές στο Δικαστήριο δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο όμως δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτέλεσεως της προσβαλλομένης πράξεως.

Άρθρο 186

Στις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιόν του, το Δικαστήριο δύναται να διατάσσει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

Άρθρο 187

Οι αποφάσεις του Δικαστηρίου είναι εκτελεστές κατά τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 192.

Άρθρο 188

Ο οργανισμός του Δικαστηρίου ορίζεται σε ιδιαίτερο πρωτόκολλο.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα κατόπιν αιτήσεως του Δικαστηρίου και μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί να τροποποιεί τις διατάξεις του τίτλου III του οργανισμού.

Το Δικαστήριο θεσπίζει τον κανονισμό διαδικασίας του. Ο κανονισμός αυτός υπόκειται στην ομόφωνη έγκριση του Συμβουλίου.

Τμήμα πέμπτο ()**Το Ελεγκτικό Συνέδριο**Άρθρο 188 Α*

Το Ελεγκτικό Συνέδριο εξασφαλίζει τον έλεγχο των λογαριασμών.

Άρθρο 188 Β

1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο αποτελείται από δώδεκα μέλη.

2. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου επιλέγονται μεταξύ προσωπικοτήτων που υπηρετούν ή έχουν υπηρετήσει στις χώρες τους σε όργανα εξωτερικού ελέγχου ή διαθέτουν ειδικά προσόντα για το λειτουργήμα αυτό. Οφείλουν να παρέχουν πλήρη εγγύηση ανεξαρτησίας.

3. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου διορίζονται από το Συμβούλιο ομοφώνως κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για περίοδο έξι ετών.

Πάντως, κατά τους πρώτους διορισμούς, τέσσερα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οριζόμενα με κλήρο διορίζονται για τέσσερα μόνο έτη.

Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου δύνανται να επαναδιορίζονται.

Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου εκλέγουν μεταξύ τους τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου για περίοδο τριών ετών. Η επανεκλογή του επιτρέπεται.

4. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.

Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους, δεν ζητούν ούτε δέχονται υποδείξεις από καμία κυβέρνηση ή άλλον οργανισμό. Απέχουν από κάθε ενέργεια ασυμβίβαστη με τα καθήκοντά τους.

5. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν δύνανται, κατά τη διάρκεια της θητείας τους, να ασκούν οποιαδήποτε άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, αμειβόμενη ή μη. Αναλαμβάνουν επισήμως την υποχρέωση, κατά την ανάληψη των καθηκόντων τους, να τηρούν κατά τη διάρκεια της θητείας τους και μετά τη λήξη αυτής, τις υποχρεώσεις που απορρέουν εκ της θέσεώς τους, και ιδίως τις υποχρεώσεις εντιμότητας και διακριτικότητας ως προς την αποδοχή, μετά την αποχώρησή τους, ορισμένων θέσεων ή ορισμένων πλεονεκτημάτων.

6. Εκτός των τακτικών ανανεώσεων και των θανάτων, τα καθήκοντα μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου λήγουν, είτε ατομικώς διά παραιτήσεως, είτε δι' απαλλαγής εξ αυτών που κηρύσσεται από το Δικαστήριο σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7.

Το μέλος που αποχωρεί αντικαθίσταται για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας του.

Εκτός της περιπτώσεως της απαλλαγής από τα καθήκοντά τους, τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου παραμένουν εν υπηρεσία μέχρις ότου αντικατασταθούν.

7. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου δύνανται να απαλλάσσονται των καθηκόντων τους ή να κηρύσσονται έκπτωτα του δικαιώματος προς σύνταξη ή άλλων αντ' αυτού ωφελημάτων μόνον αν το δικαστήριο διαπιστώσει, κατόπιν αιτήσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ότι έπαυσαν να ανταποκρίνονται προς τις απαιτούμενες προϋποθέσεις ή να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν εκ της θέσεώς τους.

8. Το Συμβούλιο ορίζει, με ειδική πλειοψηφία, τους όρους απασχολήσεως, και ιδίως τις αποδοχές, αποζημιώσεις και συντάξεις του Προέδρου και των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ορίζει επίσης, με την ίδια πλειοψηφία, κάθε άλλη αποζημίωση που επέχει θέση αμοιβής.

(*) Τμήμα πέμπτο (άρθρα 188 Α έως 188 Γ, πρώην άρθρα 206 και 206 α) όπως παρεмδλήθηκε από το άρθρο Ζ.59 ΣΕΕ.

9. Οι επί των δικαστών του Δικαστηρίου εφαρμοζόμενες διατάξεις του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και των ασυλίων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ισχύουν και για τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 188 Γ

1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο ελέγχει τους λογαριασμούς του συνόλου των εσόδων και των εξόδων της Κοινότητας. Ελέγχει επίσης τους λογαριασμούς του συνόλου των εσόδων και εξόδων κάθε οργανισμού ιδρυμένου από την Κοινότητα, στο βαθμό που η ιδρυτική πράξη δεν αποκλείει τον έλεγχο αυτό.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο προβαίνει προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σε δήλωση δεδαιούσα την ακρίβεια των λογαριασμών και τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών πράξεων.

2. Το Ελεγκτικό Συνέδριο ελέγχει τη νομιμότητα και την κανονικότητα της πραγματοποιήσεως των εσόδων και εξόδων και εξακριβώνει την καλή δημοσιονομική διαχείριση.

Ο έλεγχος των εσόδων διενεργείται βάσει των ποσών που δεδαιώνονται ως οφειλόμενα και των ποσών που πράγματι καταβάλλονται στην Κοινότητα.

Ο έλεγχος των εξόδων διενεργείται βάσει των αναληφθεισών υποχρεώσεων και των πραγματοποιηθεισών πληρωμών.

Οι έλεγχοι αυτοί δύνανται να διενεργούνται προ του κλεισίματος των λογαριασμών του σχετικού οικονομικού έτους.

3. Ο έλεγχος πραγματοποιείται βάσει εγγράφων και, εν ανάγκη, επί τόπου στα άλλα όργανα της Κοινότητας και στα κράτη μέλη. Ο έλεγχος στα κράτη μέλη ασκείται σε συνεργασία με τα εθνικά όργανα ελέγχου ή, αν αυτά δε διαθέτουν τις αναγκαίες αρμοδιότητες, με τις αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες. Τα όργανα αυτά ή οι υπηρεσίες αυτές γνωρίζουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο αν προτίθενται να συμμετάσχουν στον έλεγχο.

Κάθε αναγκαίο έγγραφο ή πληροφορία για την εκπλήρωση της αποστολής του Ελεγκτικού Συνεδρίου γνωστοποιείται σ' αυτό, αιτήσεται του, από τα άλλα όργανα της Κοινότητας και από τα εθνικά όργανα ελέγχου ή, αν αυτά δεν διαθέτουν τις αναγκαίες αρμοδιότητες, από τις αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες.

4. Το Ελεγκτικό Συνέδριο καταρτίζει ετήσια έκθεση μετά το κλείσιμο κάθε οικονομικού έτους. Η έκθεση αυτή διαβιβάζεται στα άλλα όργανα της Κοινότητας και δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, συνοδευόμενη από τις απαντήσεις των οργάνων αυτών στις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο δύναται εξάλλου να υποβάλλει οποτεδήποτε, παρατηρήσεις, ιδίως υπό μορφή ειδικών εκθέσεων, επί ειδικών ζητημάτων και να γνωμοδοτεί μετά από αίτηση ενός από τα άλλα όργανα της Κοινότητας.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο εγκρίνει τις ετήσιες ή ειδικές εκθέσεις ή τις γνωμοδοτήσεις του με την πλειοψηφία των μελών του.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο επικουρεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κατά τον έλεγχο της εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Κεφάλαιο 2

Κοινές διατάξεις για περισσότερα όργανα

Άρθρο 189 (*)

Προς εκπλήρωση των καθηκόντων τους και σύμφωνα με την παρούσα συνθήκη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από κοινού με το Συμβούλιο, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή εκδίδουν κανονισμούς και οδηγίες, λαμβάνουν αποφάσεις και διατυπώνουν συστάσεις ή γνώμες.

Ο κανονισμός έχει γενική ισχύ. Είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Η οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, αλλά αφήνει την επιλογή του τύπου και των μέσων στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών.

Η απόφαση είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της για τους αποδέκτες που ορίζει.

Οι συστάσεις και οι γνώμες δεν δεσμεύουν.

Άρθρο 189 Α (**)

1. Όταν, δυνάμει της παρούσας συνθήκης, θεσπίζεται πράξη του Συμβουλίου προτάσει της Επιτροπής, το Συμβούλιο μπορεί να τροποποιεί την πρόταση αυτή μόνο ομόφωνα, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 189 Β, παράγραφοι 4 και 5.

2. Εφόσον το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, η Επιτροπή μπορεί να τροποποιήσει την πρότασή της καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών που οδηγούν στη θέσπιση κοινοτικής πράξης.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.60 ΣΕΕ.

(**) Όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Ζ.61 ΣΕΕ.

Άρθρο 189 Β (*)

1. Όταν η παρούσα συνθήκη παραπέμπει στο παρόν άρθρο για την έκδοση μιας πράξης, ακολουθείται η εξής διαδικασία.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μετά από γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθορίζει κοινή θέση. Η κοινή αυτή θέση διαδίδεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το Συμβούλιο ενημερώνει πλήρως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τους λόγους που το οδήγησαν να υιοθετήσει την κοινή του θέση. Η Επιτροπή ενημερώνει πλήρως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τη θέση της.

Εάν, μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από τη διαδίδασή αυτή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο:

α) εγκρίνει την κοινή θέση, το Συμβούλιο εκδίδει οριστικά την σχετική πράξη σύμφωνα με την κοινή αυτή θέση,

β) δεν έχει λάβει απόφαση, το Συμβούλιο εκδίδει τη σχετική πράξη σύμφωνα με την κοινή του θέση,

γ) δηλώνει, με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν, ότι προτίθεται να απορρίψει την κοινή θέση, ενημερώνει αμέσως το Συμβούλιο για την πρόθεσή του. Το Συμβούλιο δύναται να συγκαλεί την αναφερόμενη στην παράγραφο 4 επιτροπή συνδιαλλαγής για να διευκρινίσει τη θέση του. Εν συνεχεία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιβεβαιώνει, με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν, την απόρριψη της κοινής θέσης, οπότε θεωρείται ότι η προτεινόμενη πράξη δεν εγκρίθηκε, ή προτείνει τροπολογίες σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου δ) της παρούσας παραγράφου,

δ) προτείνει με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν τροπολογίες της κοινής θέσης, οπότε το τροποποιημένο κείμενο διαδίδεται στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, η οποία γνωμοδοτεί για τις τροποποιήσεις αυτές.

3. Εάν, μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την παραλαβή των τροπολογιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Συμβούλιο εγκρίνει, με ειδική πλειοψηφία, όλες αυτές τις τροπολογίες, τροποποιεί αναλόγως την κοινή του θέση, και θεσπίζει τη σχετική πράξη. Το Συμβούλιο, πάντως, αποφασίζει με ομοφωνία για τις τροπολογίες για τις οποίες η Επιτροπή έχει εκφέρει αρνητική γνώμη. Εάν το Συμβούλιο δεν θεσπίσει την σχετική πράξη, τότε ο Πρόεδρος του Συμβουλίου, σε συμφωνία με τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, συγκαλεί αμελλητί την επιτροπή συνδιαλλαγής.

4. Η επιτροπή συνδιαλλαγής, που αποτελείται από τα μέλη του Συμβουλίου ή τους αντιπροσώπους τους και ισάριθμους αντιπροσώπους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, έχει ως αποστολή την επίτευξη συμφωνίας για ένα κοινό σχέδιο με ειδική πλειοψηφία των μελών του Συμβουλίου ή των αντιπροσώπων τους και με πλειοψηφία των αντιπροσώπων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η Επιτροπή συμμετέχει στις εργασίες της επιτροπής συνδιαλλαγής και αναλαμβάνει όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες με σκοπό την προσέγγιση των θέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

5. Εάν, μέσα σε έξι εβδομάδες από τη σύγκλησή της, η επιτροπή συνδιαλλαγής εγκρίνει κοινό σχέδιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο διαθέτουν προσθεσμία έξι εβδομάδων από την έγκριση για την έκδοση της σχετικής πράξης σύμφωνα με το κοινό σχέδιο, με την απόλυτη πλειοψηφία των ψηφισάντων όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με ειδική πλειοψηφία όσον αφορά το Συμβούλιο. Αν δεν υπάρξει έγκριση εκ μέρους ενός από τα δύο όργανα, θεωρείται ότι η προτεινόμενη πράξη δεν εγκρίθηκε.

6. Όταν η επιτροπή συνδιαλλαγής δεν εγκρίνει κοινό σχέδιο, θεωρείται ότι η προτεινόμενη πράξη δεν εγκρίθηκε, εκτός εάν το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μέσα σε προθεσμία έξι εβδομάδων από την παρέλευση της ταχθείσας στην επιτροπή συνδιαλλαγής προθεσμίας, επιβεβαιώσει την κοινή θέση για την οποία είχε συμφωνήσει πριν από την έναρξη της διαδικασίας συνδιαλλαγής, ενδεχομένως με τροπολογίες που πρότείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη εκδίδεται οριστικά, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μέσα σε προθεσμία έξι εβδομάδων από την ημερομηνία επιβεβαίωσης εκ μέρους του Συμβουλίου, απορρίψει το κείμενο με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών του, οπότε θεωρείται ότι η προτεινόμενη πράξη δεν εγκρίθηκε.

7. Οι προθεσμίες των τριών μηνών και των έξι εβδομάδων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο μπορούν να παρατείνονται αντίστοιχα κατά ένα μήνα ή κατά δύο εβδομάδες το πολύ, με κοινή συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Η τρίμηνη προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 2 παρατείνεται αυτομάτως κατά δύο μήνες όταν εφαρμόζονται οι διατάξεις του στοιχείου γ) της εν λόγω παραγράφου.

8. Το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας που αναφέρεται στο παρόν άρθρο μπορεί να διευρύνεται, με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο Ν παράγραφος 2 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, βάσει εκθέσεως την οποία θα υποβάλει η Επιτροπή στο Συμβούλιο το αργότερο μέσα στο 1996.

Άρθρο 189 Γ (*)

Όταν η παρούσα συνθήκη παραπέμπει στο παρόν άρθρο για την έκδοση μιας πράξης ακολουθείται η εξής διαδικασία:

(*) Όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Ζ.61 ΣΕΕ.

α) Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής, και μετά από γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθορίζει μία κοινή θέση.

β) Η κοινή θέση του Συμβουλίου διαβιβάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ενημερώνουν πλήρως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τους λόγους που οδήγησαν το Συμβούλιο να υιοθετήσει την κοινή θέση καθώς και σχετικά με τη θέση της Επιτροπής.

Εάν, μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την ανακοίνωση αυτή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εγκρίνει την κοινή αυτή θέση ή αν δεν λάβει απόφαση μέσα στην προθεσμία αυτή, το Συμβούλιο εκδίδει οριστικά τη σχετική πράξη σύμφωνα με την κοινή θέση.

γ) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μέσα στην τρίμηνη προθεσμία του σημείου β), μπορεί να προτείνει τροπολογίες της κοινής θέσης του Συμβουλίου, με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών από τα οποία απαρτίζεται. Μπορεί επίσης, με την ίδια πλειοψηφία, να απορρίψει την κοινή θέση του Συμβουλίου. Το αποτέλεσμα των εργασιών διαβιβάζεται στο Συμβούλιο και την Επιτροπή.

Αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απορρίψει την κοινή θέση του Συμβουλίου, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει σε δεύτερη ανάγνωση μόνο με ομοφωνία.

δ) Η Επιτροπή επανεξετάζει, μέσα σε προθεσμία ενός μηνός, την πρόταση βάσει της οποίας το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση με αφετηρία τις τροπολογίες που έχει προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η Επιτροπή διαβιβάζει στο Συμβούλιο, ταυτόχρονα με την επανεξετασθείσα πρότασή της τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τις οποίες δεν δέχθηκε, και διατυπώνει τη γνώμη της. Το Συμβούλιο μπορεί να εγκρίνει ομόφωνα τις τροπολογίες αυτές.

ε) Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, εγκρίνει την επανεξετασθείσα από την Επιτροπή πρόταση.

Το Συμβούλιο μπορεί να τροποποιεί την επανεξετασθείσα πρόταση της Επιτροπής μόνον ομόφωνα.

στ) Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα σημεία γ), δ) και ε), το Συμβούλιο υποχρεούται να αποφασίζει μέσα σε προθεσμία τριών μηνών. Αν δεν ληφθεί απόφαση εντός της προθεσμίας αυτής, θεωρείται ότι η πρόταση της Επιτροπής δεν εγκρίθηκε.

ζ) Οι προθεσμίες που αναφέρονται στα σημεία β) και στ) μπορούν να παρατείνονται κατά ένα μήνα το πολύ, με κοινή συμφωνία μεταξύ του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρο 190(*)

Οι κανονισμοί, οι οδηγίες και οι αποφάσεις που εκδίδονται από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, καθώς και οι κανονισμοί, οι οδηγίες και οι αποφάσεις του Συμβουλίου ή της Επιτροπής, πρέπει να αιτιολογούνται και να αναφέρονται στις προτάσεις ή γνώμες που απαιτούνται κατά την παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 191(**)

1. Οι κανονισμοί, οι οδηγίες και οι αποφάσεις που εκδίδονται με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β υπογράφονται από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου, και δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Κοινότητας. Αρχίζουν να ισχύουν από την ημερομηνία που ορίζουν ή, άλλως, την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή τους.

2. Οι κανονισμοί του Συμβουλίου και της Επιτροπής, καθώς και οι οδηγίες αυτών των οργάνων που απευθύνονται σε όλα τα κράτη μέλη, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Κοινότητας. Αρχίζουν να ισχύουν από την ημερομηνία που ορίζουν ή, άλλως, την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή τους.

3. Οι άλλες οδηγίες καθώς και οι αποφάσεις, κοινοποιούνται στους αποδέκτες τους και αποκτούν ενέργεια με την κοινοποίησή τους.

Άρθρο 192

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου ή της Επιτροπής που επιβάλλουν χρηματική υποχρέωση εις βάρος προσώπων, εκτός των κρατών, είναι τίτλοι εκτελεστοί.

Η αναγκαστική εκτέλεση διέπεται από τις διατάξεις της πολιτικής δικονομίας που ισχύει στο κράτος, στην επικράτεια του οποίου γίνεται. Ο εκτελεστήριος τύπος περιάπτεται, μετά έλεγχο της γνησιότητας μόνο του τίτλου, από την εθνική αρχή που ορίζει η κυβέρνηση του κράτους μέλους για το σκοπό αυτόν και την οποία γνωστοποιεί στην Επιτροπή και στο Δικαστήριο.

Ο ενδιαφερόμενος, κατόπιν αιτήσεως του οποίου ετηρήθησαν οι διατυπώσεις αυτές, δύναται να επισπεύσει την αναγκαστική εκτέλεση κατά το εσωτερικό δίκαιο, απευθυνόμενος απευθείας στην αρμόδια αρχή.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.62 ΣΕΕ.

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.63 ΣΕΕ.

Η αναγκαστική εκτέλεση αναστέλλεται μόνο με απόφαση του Δικαστηρίου. Ο έλεγχος όπως της κανονικότητας των εκτελεστικών μέτρων ανήκει στην αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων.

Κεφάλαιο 3

Ο Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Άρθρο 193

Συνιστάται Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή με συμβουλευτικά καθήκοντα.

Η επιτροπή αυτή αποτελείται από αντιπροσώπους των διαφόρων κλάδων της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, κυρίως των παραγωγών, των γεωργών, των μεταφορέων, των εργαζομένων, των εμπόρων, των διοτεχνών, των ελευθερίων επαγγελμάτων και άλλων κατηγοριών γενικού συμφέροντος.

Άρθρο 194(*)

Ο αριθμός των μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ορίζεται ως εξής:

Βέλγιο	12
Δανία	9
Γερμανία	24
Ελλάδα	12
Ισπανία	21
Γαλλία	24
Ιρλανδία	9
Ιταλία	24
Λουξεμβούργο	6
Κάτω Χώρες	12
Πορτογαλία	12
Ηνωμένο Βασίλειο	24

Τα μέλη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής διορίζονται ομοφώνως από το Συμβούλιο για τέσσερα έτη. Η θητεία τους μπορεί να ανανεωθεί.

Τα μέλη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής δεν πρέπει να δεσμεύονται από καμία επιτακτική εντολή. Ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία, προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, καθορίζει τις αποζημιώσεις των μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Άρθρο 195

1. Για το διορισμό των μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, κάθε κράτος μέλος διαβιβάζει στο Συμβούλιο πίνακα με αριθμό υποψηφίων διπλάσιο από τον αριθμό των θέσεων που παρέχονται στους υπηκόους του.

Για τη σύνθεση της επιτροπής αυτής λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη να διασφαλισθεί κατάλληλη εκπροσώπηση των διαφόρων κλάδων της οικονομικής και κοινωνικής ζωής.

2. Το Συμβούλιο ζητεί την γνώμη της Επιτροπής. Δύναται να ζητήσει τη γνώμη των ευρωπαϊκών οργανώσεων των αντιπροσωπευτικών των διαφόρων κλάδων της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, οι οποίες ενδιαφέρονται για τη δραστηριότητα της Κοινότητας.

Άρθρο 196(**)

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εκλέγει μεταξύ των μελών της τον Πρόεδρο και το προεδρείο της για περίοδο δύο ετών.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή συγκαλείται από τον Πρόεδρό της αιτήσει του Συμβουλίου ή της Επιτροπής **μπορεί επίσης να συνεδριάσει με δική της πρωτοβουλία.**

Άρθρο 197

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή περιλαμβάνει ειδικευμένα τμήματα για τους κύριους τομείς που προβλέπει η παρούσα συνθήκη.

Η επιτροπή αυτή περιλαμβάνει ιδίως ένα τμήμα για τη γεωργία και ένα τμήμα για τις μεταφορές, που διέπονται από τις ειδικές διατάξεις οι οποίες προβλέπονται στους τίτλους περί γεωργίας και μεταφορών.

Τα ειδικευμένα τμήματα λειτουργούν στο πλαίσιο των γενικών αρμοδιοτήτων της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής. Δεν δύναται να ζητηθεί η γνώμη των ειδικευμένων τμημάτων ανεξαρτήτως της επιτροπής αυτής.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.64 ΣΕΕ.

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.65 ΣΕΕ.

Στο πλαίσιο της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής δύνανται επίσης να συγκροτούνται υποεπιτροπές για την επεξεργασία σχεδίων γνώμων επί ορισμένων ζητημάτων ή τομέων, τα οποία υποβάλλουν στην κρίση της επιτροπής αυτής.

Ο κανονισμός της επιτροπής αυτής καθορίζει τον τρόπο της συνθέσεως και ρυθμίζει την αρμοδιότητα των ειδικευμένων τμημάτων και των υποεπιτροπών.

Άρθρο 198(*)

Το Συμβούλιο ή η Επιτροπή οφείλουν να ζητούν τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής στις περιπτώσεις που προβλέπει η παρούσα συνθήκη. Δύνανται να ζητούν τη γνώμη της σε κάθε περίπτωση που το κρίνουν σκόπιμο. **Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή δύναται να λαμβάνει την πρωτοβουλία να διατυπώνει γνώμη στις περιπτώσεις που το θεωρεί σκόπιμο.**

Αν το Συμβούλιο ή η Επιτροπή το κρίνουν αναγκαίο, τάσσουν στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή προθεσμία τουλάχιστον ενός μηνός για να υποβάλει τη γνώμη της· η προθεσμία υπολογίζεται από τη γνωστοποίηση στον Πρόεδρο της επιτροπής αυτής. Μετά την πάροδο της προθεσμίας, η έλλειψη γνώμης δεν εμποδίζει το Συμβούλιο ή την Επιτροπή να ενεργήσουν.

Η γνώμη της Οικονομικής Επιτροπής και η γνώμη του αρμοδίου ειδικευμένου τμήματος, καθώς και τα πρακτικά των συσκέψεων, διαβιβάζονται στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

Κεφάλαιο 4 (**)

Η Επιτροπή των Περιφερειών

Άρθρο 198 Α

Συνιστάται επιτροπή αποτελούμενη από αντιπροσώπους των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και περιφερειακής διοίκησης, καλούμενη στο εξής «Επιτροπή των Περιφερειών», η οποία έχει συμβουλευτικό χαρακτήρα.

Ο αριθμός των μελών της Επιτροπής των Περιφερειών καθορίζεται ως εξής:

Βέλγιο	12
Δανία	9
Γερμανία	24
Ελλάδα	12
Ισπανία	21
Γαλλία	24

Ιρλανδία	9
Ιταλία	24
Λουξεμβούργο	6
Κάτω Χώρες	12
Πορτογαλία	12
Ηνωμένο Βασίλειο	24

Τα μέλη της Επιτροπής των Περιφερειών, καθώς και ισάριθμοι αναπληρωτές, διορίζονται ομόφωνα από το Συμβούλιο μετά από προτάσεις των οικείων κρατών μελών για τέσσερα έτη. Η θητεία τους μπορεί να ανανεωθεί.

Τα μέλη της Επιτροπής των Περιφερειών δεν πρέπει να δεσμεύονται από καμία επιτακτική εντολή. Ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία, προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.

Άρθρο 198 Β

Η Επιτροπή των Περιφερειών διορίζει μεταξύ των μελών της τον Πρόεδρο και το προεδρείο της για περίοδο δύο ετών.

Η Επιτροπή των Περιφερειών καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό και τον υποβάλει προς έγκριση στο Συμβούλιο που αποφασίζει ομοφώνως.

Η Επιτροπή των Περιφερειών συγκαλείται από τον Πρόεδρό της αιτήσει του Συμβουλίου και της Επιτροπής· μπορεί επίσης να συνεδριάσει με δική της πρωτοβουλία.

Άρθρο 198 Γ

Το Συμβούλιο ή η Επιτροπή ζητούν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παρούσα συνθήκη, καθώς και σε κάθε περίπτωση που το Συμβούλιο ή η Επιτροπή το κρίνει σκόπιμο.

Εάν το Συμβούλιο ή η Επιτροπή το κρίνουν αναγκαίο, τάσσουν στην Επιτροπή των Περιφερειών προθεσμία ενός τουλάχιστον μηνός για να υποβάλει τη γνώμη της· η προθεσμία υπολογίζεται από τη γνωστοποίηση στον πρόεδρο της επιτροπής αυτής. Μετά την πάροδο της προθεσμίας, η έλλειψη της γνώμης δεν εμποδίζει το Συμβούλιο ή την Επιτροπή να ενεργήσουν.

Όταν ζητείται γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής κατ'εφαρμογή του άρθρου 198, η Επιτροπή των Περιφερειών ενημερώνεται από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή γι' αυτήν την αίτηση γνώμης. Η Επιτροπή των Περιφερειών δύναται, εφόσον θεωρεί ότι διακυβεύονται συγκεκριμένα περιφερειακά συμφέροντα, να εκφέρει γνώμη σχετικά με το θέμα.

Η Επιτροπή των Περιφερειών δύναται να εκφέρει γνώμη και με δική της πρωτοβουλία στις περιπτώσεις που το κρίνει σκόπιμο.

Η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών καθώς και τα πρακτικά των συσκέψεων, διαβιβάζονται στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.66 ΣΕΕ.

(**) Κεφάλαιο 4 (άρθρα 198 Α έως 198 Γ) όπως παρεмδλήθηκε από το άρθρο Ζ.67 ΣΕΕ.

Κεφάλαιο 5 (*)

ΤΙΤΛΟΣ II

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 198 Δ

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων έχει νομική προσωπικότητα.

Μέλη της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων είναι τα κράτη μέλη.

Το καταστατικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων προσαρτάται ως πρωτόκολλο στην παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 198 Ε

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων έχει ως αποστολή να συμβάλλει στην ισόρροπη και απρόσκοπτη ανάπτυξη της κοινής αγοράς για το συμφέρον της Κοινότητας προσφεύγοντας στην κεφαλαιαγορά και στους ιδίους της πόρους. Για το σκοπό αυτόν, χωρίς να επιδιώκει κέρδος, διευκολύνει με την παροχή δανείων και εγγυήσεων, τη χρηματοδότηση των κατωτέρω σχεδίων, σε όλους τους τομείς της οικονομίας:

α) σχεδίων που αποβλέπουν στην αξιοποίηση των λιγότερο ανεπτυγμένων περιοχών,

β) σχεδίων που αποσκοπούν στον εκσυγχρονισμό ή στη μετατροπή επιχειρήσεων ή στη δημιουργία νέων δραστηριοτήτων που συνεπάγεται η προοδευτική εγκαθίδρυση της κοινής αγοράς και που, λόγω της εκτάσεως ή της φύσεώς τους, δεν δύνανται να καλυφθούν πλήρως από τα διαθέσιμα σε κάθε κράτος μέλος μέσα χρηματοδοτήσεως,

γ) σχεδίων κοινού ενδιαφέροντος για περισσότερα κράτη μέλη που, λόγω της εκτάσεως ή της φύσεώς τους, δεν δύνανται να καλυφθούν πλήρως από τα διαθέσιμα σε κάθε κράτος μέλος μέσα χρηματοδοτήσεως.

Η Τράπεζα, κατά την εκτέλεση της αποστολής της, διευκολύνει τη χρηματοδότηση επενδυτικών προγραμμάτων σε συνδυασμό με τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών Ταμείων και των άλλων χρηματοδοτικών μέσων της Κοινότητας.

Άρθρο 199 (**)

Όλα τα έσοδα και τα έξοδα της Κοινότητας, περιλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, πρέπει να προβλέπονται για κάθε οικονομικό έτος και να εγγράφονται στον προϋπολογισμό.

Οι διοικητικές δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται τα όργανα δάσει των διατάξεων της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση όσον αφορά την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας και τη συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, δαρύνουν τον προϋπολογισμό. Οι λειτουργικές δαπάνες που συνεπάγεται η υλοποίηση των διατάξεων αυτών, μπορούν να δαρύνουν τον προϋπολογισμό, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται σ' αυτές.

Ο προϋπολογισμός πρέπει να είναι ισοσκελισμένος ως προς τα έσοδα και τα έξοδα.

Άρθρο 200

(Καταργήθηκε)

Άρθρο 201 (***)

Ο προϋπολογισμός χρηματοδοτείται στο ακέραιο, υπό την επιφύλαξη των άλλων εσόδων, από ιδίους πόρους.

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει ομόφωνα τις διατάξεις σχετικά με το σύστημα των ιδίων πόρων της Κοινότητας που συνιστά στα κράτη μέλη να αποδεχθούν, σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

Άρθρο 201 Α (****)

Προκειμένου να εξασφαλισθεί η δημοσιονομική πειθαρχία, η Επιτροπή δεν προτείνει κοινοτική πράξη, δεν τροποποιεί τις προτάσεις της, και δεν λαμβάνει εκτελεστικά μέτρα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στον προϋπολο-

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.69 ΣΕΕ.

(***) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.71 ΣΕΕ.

(****) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.72 ΣΕΕ.

(*) Κεφάλαιο 5 (άρθρα 198 Δ και 198 Ε, πρώην άρθρα 129 και 130) όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Ζ.68 ΣΕΕ.

γισμό, χωρίς να παρέχει τη διαβεβαίωση ότι η πρόταση ή το μέτρο αυτό δύναται να χρηματοδοτηθεί στα πλαίσια των ιδίων πόρων της Κοινότητας, όπως καθορίζονται στις διατάξεις που έχει θεσπίσει το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 201.

Άρθρο 202

Τα εγγεγραμμένα στον προϋπολογισμό έξοδα εγκρίνονται για τη διάρκεια ενός οικονομικού έτους, εκτός αντιθέτων διατάξεων του κανονισμού που εκδίδεται κατ'εφαρμογή του άρθρου 209.

Με εξαίρεση τις πιστώσεις οι οποίες αφορούν τα έξοδα υπαλληλικού προσωπικού, οι πιστώσεις οι οποίες παραμένουν αχρησιμοποίητες στο τέλος του οικονομικού έτους είναι δυνατό να μεταφερθούν μόνο στο επόμενο οικονομικό έτος, κατά τους όρους που καθορίζονται κατ'εφαρμογή του άρθρου 209.

Οι πιστώσεις εξειδικεύονται κατά κεφάλαια, στα οποία περιλαμβάνονται τα έξοδα αναλόγως της φύσεως ή του προορισμού τους. Τα κεφάλαια υποδιαίρονται εφ' όσον είναι αναγκαίο, συμφώνως προς τον κανονισμό που εκδίδεται κατ'εφαρμογή του άρθρου 209.

Τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής και του Δικαστηρίου αποτελούν αντικείμενο χωριστών τμημάτων του προϋπολογισμού, με την επιφύλαξη ειδικού καθεστώτος για ορισμένα κοινά έξοδα.

Άρθρο 203

1. Το οικονομικό έτος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31 Δεκεμβρίου.

2. Κάθε όργανο της Κοινότητας καταρτίζει προ της 1ης Ιουλίου κατάσταση των προβλεπομένων εξόδων του. Η Επιτροπή συγκεντρώνει τις καταστάσεις αυτές σε προσχέδιο προϋπολογισμού. Επισυνάπτει γνώμη η οποία δύναται να περιέχει αποκλίνουσες προβλέψεις.

Το προσχέδιο αυτό περιλαμβάνει πρόβλεψη των εσόδων και των εξόδων.

3. Η Επιτροπή καταθέτει το προσχέδιο προϋπολογισμού στο Συμβούλιο το αργότερο την 1η Σεπτεμβρίου του έτους που προηγείται του έτους της εκτέλεσής του προϋπολογισμού.

Αν το Συμβούλιο προτίθεται να παρεκκλίνει από το προσχέδιο, λαμβάνει τη γνώμη της Επιτροπής και, κατά περίπτωση, των άλλων ενδιαφερομένων οργάνων.

Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, καταρτίζει το σχέδιο προϋπολογισμού και το διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

4. Το σχέδιο προϋπολογισμού κατατίθεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το αργότερο την 5η Οκτωβρίου του έτους που προηγείται του έτους της εκτέλεσής του προϋπολογισμού.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει το δικαίωμα να τροποποιεί με την πλειοψηφία των μελών του το σχέδιο προϋπολογισμού και να προτείνει στο Συμβούλιο, με απόλυτη πλειοψηφία των ψηφισάντων τροπολογίες στο σχέδιο προϋπολογισμού, ως προς τα έξοδα τα οποία υποχρεωτικώς απορρέουν από τη συνθήκη ή από τις πράξεις που εκδίδονται δυνάμει αυτής.

Αν εντός σαράντα πέντε ημερών μετά την κατάθεση του σχεδίου προϋπολογισμού το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δώσει την έγκρισή του, ο προϋπολογισμός καθίσταται οριστικός. Αν εντός της προθεσμίας αυτής το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν τροποποιήσει το σχέδιο προϋπολογισμού ούτε προτείνει τροπολογίες στο σχέδιο αυτό, ο προϋπολογισμός θεωρείται οριστικώς εγκριθείς.

Αν εντός της προθεσμίας αυτής το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιφέρει τροποποιήσεις ή προτείνει τροπολογίες, το σχέδιο προϋπολογισμού, όπως ετροποποιήθη ή συνοδευόμενο από τις προτάσεις τροπολογιών διαβιβάζεται στο Συμβούλιο.

5. Το Συμβούλιο αφού συζητήσει το σχέδιο του προϋπολογισμού με την Επιτροπή και, κατά περίπτωση, με τα άλλα ενδιαφερόμενα όργανα αποφαινεται υπό τους κατωτέρω όρους:

α) δύναται, με ειδική πλειοψηφία, να μεταβάλλει κάθε μία από τις τροποποιήσεις που επέφερε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

β) όσον αφορά τις προτάσεις τροπολογιών:

— αν τροπολογία προτεινόμενη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του συνολικού ποσού των εξόδων ενός οργάνου, ιδίως επειδή η αύξηση των εξόδων που θα επέφερε αντισταθμίζεται ειδικώς από μία ή περισσότερες προτεινόμενες τροπολογίες, οι οποίες συνεπάγονται αντίστοιχη μείωση των εξόδων, το Συμβούλιο δύναται με ειδική πλειοψηφία να απορρίψει αυτή την πρόταση τροπολογίας. Ελλείψει απορριπτικής αποφάσεως, η πρόταση τροπολογίας γίνεται δεκτή·

- αν τροπολογία προτεινόμενη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του συνολικού ποσού των εξόδων ενός οργάνου, το Συμβούλιο δύναται, με ειδική πλειοψηφία, να δεχθεί αυτή την πρόταση τροπολογίας. Ελλείψει αποφάσεως περί αποδοχής, η πρόταση τροπολογίας απορρίπτεται·
- αν κατ'εφαρμογή των διατάξεων ενός από τα ανωτέρω δύο εδάφια, το Συμβούλιο απορρίψει μία πρόταση τροπολογίας, δύναται με ειδική πλειοψηφία είτε να διατηρήσει το ποσό των εξόδων που αναγράφεται στο σχέδιο του προϋπολογισμού, είτε να ορίσει άλλο ποσό.

Το σχέδιο προϋπολογισμού μεταβάλλεται σύμφωνα με τις προτάσεις τροπολογιών που γίνονται δεκτές από το Συμβούλιο.

Αν εντός δεκαπέντε ημερών από την γνωστοποίηση του σχεδίου προϋπολογισμού, το Συμβούλιο δε μεταβάλει καμία από τις τροποποιήσεις που επέφερε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και δεχθεί τις προτάσεις τροπολογιών που του υπεβλήθησαν από αυτό, ο προϋπολογισμός θεωρείται ως οριστικώς εγκριθείς. Το Συμβούλιο πληροφορεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι δεν μετέβαλε καμία από τις τροποποιήσεις του και ότι οι προτάσεις τροπολογιών έγιναν δεκτές.

Αν εντός της προθεσμίας αυτής το Συμβούλιο μεταβάλει μία ή περισσότερες από τις τροποποιήσεις που επέφερε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή αν απορρίψει ή μεταβάλει τις προτάσεις τροπολογιών που υπεβλήθησαν από αυτό, το τροποποιημένο σχέδιο προϋπολογισμού διαβιβάζεται εκ νέου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το Συμβούλιο γνωστοποιεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το αποτέλεσμα των συσκέψεών του.

6. Εντός δεκαπέντε ημερών από τη γνωστοποίηση του σχεδίου προϋπολογισμού, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πληροφορούμενο περί της συνεχείας που εδόθη στις προτεινόμενες τροπολογίες του δύναται με πλειοψηφία των μελών του και των τριών πέμπτων των ψηφισάντων, να τροποποιήσει ή να απορρίψει τις μεταβολές που επέφερε το Συμβούλιο στις τροποποιήσεις του και εγκρίνει κατά συνέπεια τον προϋπολογισμό. Αν εντός αυτής της προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν λάβει απόφαση, ο προϋπολογισμός θεωρείται οριστικώς εγκριθείς.

7. Όταν περατωθεί η διαδικασία που προβλέπεται στο παρόν άρθρο, ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διαπιστώνει ότι ο προϋπολογισμός έχει οριστικώς εγκριθεί.

8. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται, αν συντρέχουν σπουδαίοι λόγοι, με την πλειοψηφία των μελών του και των δύο τρίτων των ψηφισάντων, να απορρίψει το σχέδιο του

προϋπολογισμού και να ζητήσει να του υποβληθεί νέο σχέδιο.

9. Για το σύνολο των εξόδων που δεν απορρέουν υποχρεωτικώς από την συνθήκη ή από τις πράξεις που εκδίδονται δυνάμει αυτής, ορίζεται κατ'έτος ανώτατο ποσοστό αύξησης σε σχέση προς τα έξοδα της αυτής φύσεως του τρέχοντος οικονομικού έτους.

Η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής, ορίζει αυτό το ανώτατο ποσοστό το οποίο προκύπτει:

— από την εξέλιξη του μεγέθους του ακαθαρίστου εθνικού προϊόντος εντός της Κοινότητας·

— από τη μέση διακύμανση των προϋπολογισμών των κρατών μελών·

και

— από την εξέλιξη του κόστους ζωής κατά τη διάρκεια του τελευταίου οικονομικού έτους.

Το ανώτατο ποσοστό γνωστοποιείται προ της 1ης Μαΐου σε όλα τα όργανα της Κοινότητας. Τα όργανα της Κοινότητας υποχρεούνται να συμμορφώνονται προς αυτό κατά τη διαδικασία του προϋπολογισμού, με την επιφύλαξη των διατάξεων του τετάρτου και πέμπτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου.

Αν για τα έξοδα που δεν απορρέουν υποχρεωτικώς από τη συνθήκη ή από τις πράξεις που εκδίδονται δυνάμει αυτής, το ποσοστό αύξησης που προκύπτει από το σχέδιο προϋπολογισμού το οποίο καταρτίζεται από το Συμβούλιο είναι ανώτερο από το ήμισυ του ανωτάτου ποσοστού, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται, κατά την άσκηση του δικαιώματός του τροποποίησης, να αυξήσει περαιτέρω το συνολικό ποσό των σχετικών εξόδων εντός του ορίου του ημίσεως του ανωτάτου ποσοστού.

Όταν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή θεωρούν ότι οι δραστηριότητες των Κοινοτήτων καθιστούν αναγκαία την υπέρβαση του ποσοστού που καθορίζεται κατά τη διαδικασία της παρούσας παραγράφου, είναι δυνατό να ορισθεί νέο ποσοστό κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του Συμβουλίου, που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που αποφασίζει με την πλειοψηφία των μελών του και των τριών πέμπτων των ψηφισάντων.

10. Κάθε όργανο ασκεί τις εξουσίες που του παρέχονται από το παρόν άρθρο σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης και των πράξεων που εκδίδονται δυνάμει αυτής, ιδίως όσον αφορά τους ιδίους πόρους των Κοινοτήτων και την ισοσκελίση εσόδων και εξόδων.

Άρθρο 204

Αν στην αρχή ενός οικονομικού έτους ο προϋπολογισμός δεν έχει ακόμη ψηφισθεί, τα έξοδα δύνανται να πραγματοποιούνται μηνιαίως κατά κεφάλαιο ή κατ'άλλη υποδιαίρεση, κατά τις διατάξεις του κανονισμού που εκδίδεται εις εκτέλεση του άρθρου 209 εντός των ορίων του ενός δωδεκάτου των πιστώσεων του προϋπολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους, χωρίς το μέτρο αυτό να έχει ως αποτέλεσμα να τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής πιστώσεις που υπερβαίνουν το ένα δωδέκατο εκείνων που προβλέπονται στο σχέδιο του υπό κατάρτιση προϋπολογισμού.

Το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία και με την επιφύλαξη της τηρήσεως των άλλων όρων που ορίζονται στην παράγραφο 1, δύναται να εγκρίνει έξοδα που υπερβαίνουν το ένα δωδέκατο.

Αν η απόφαση αυτή αφορά άλλα έξοδα που δεν απορρέουν υποχρεωτικώς από τη συνθήκη ή τις πράξεις που εκδίδονται δυνάμει αυτής, το Συμβούλιο τη διαβιβάζει αμέσως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εντός τριάντα ημερών το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται με την πλειοψηφία των μελών του και των τριών πέμπτων των ψηφισάντων, να λάβει διαφορετική απόφαση ως προς τα έξοδα αυτά, όσον αφορά το τμήμα που υπερβαίνει το δωδέκατο το αναφερόμενο στην πρώτη παράγραφο. Το μέρος αυτό της αποφάσεως του Συμβουλίου αναστέλλεται μέχρις ότου αποφασίσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αν εντός της προαναφερθείσας προθεσμίας το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν λάβει διαφορετική απόφαση από το Συμβούλιο, η απόφασή του θεωρείται οριστικώς ληφθείσα.

Οι αποφάσεις που αναφέρονται στη δεύτερη και τρίτη παράγραφο προβλέπουν για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου τα αναγκαία μέτρα σχετικά με τους πόρους για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 205()*

Η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού που εκδίδεται σε εκτέλεση του άρθρου 209, με δική της ευθύνη και εντός των ορίων των πιστώσεων που εγκρίθηκαν, **σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.**

Ο κανονισμός προβλέπει τον ειδικό τρόπο κατά τον οποίο κάθε όργανο συμμετέχει στην εκτέλεση των ιδίων δαπανών.

Η Επιτροπή δύναται να προβαίνει, εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις του κανονισμού που εκδίδεται κατ'εφαρμογή του άρθρου 209, σε μεταφορές πιστώσεων του προϋπολογισμού είτε από κεφάλαιο σε κεφάλαιο είτε από υποδιαίρεση σε υποδιαίρεση.

Άρθρο 205 α

Η Επιτροπή καταθέτει κατ'έτος στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τους λογαριασμούς του διαρρέυσαντος οικονομικού έτους, που αναφέρονται στην εκτέλεση του προϋπολογισμού. Η Επιτροπή τους γνωστοποιεί επίσης ένα δημοσιονομικό ισολογισμό περί του ενεργητικού και του παθητικού της Κοινότητας.

Άρθρο 206 ()*

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, απαλλάσσει την Επιτροπή ως προς την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Για το σκοπό αυτό, εξετάζει, ύστερα από το Συμβούλιο, τους λογαριασμούς και το δημοσιονομικό ισολογισμό, που αναφέρονται στο άρθρο 205 α, την ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μαζί με τις απαντήσεις των ελεγχόμενων οργάνων στις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς και τις συναφείς ειδικές εκθέσεις του.

2. Προτού απαλλάξει την Επιτροπή, ή για οποιοδήποτε άλλο σκοπό που εντάσσεται στα πλαίσια της άσκησης των εξουσιών της σε θέματα εκτέλεσης του προϋπολογισμού, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται να ζητήσει να ακούσει την Επιτροπή σχετικά με την εκτέλεση των δαπανών ή τη λειτουργία των συστημάτων δημοσιονομικού ελέγχου. Η Επιτροπή διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αιτήσει του, κάθε αναγκαία πληροφορία.

3. Η Επιτροπή καταβάλλει κάθε προσπάθεια ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι παρατηρήσεις που συνοδεύουν τις αποφάσεις απαλλαγής και οι άλλες παρατηρήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την εκτέλεση των δαπανών, καθώς και τα σχόλια που συνοδεύουν τις συστάσεις απαλλαγής που διατυπώνει το Συμβούλιο.

Μετά από αίτηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση για τα μέτρα που έχουν ληφθεί με βάση αυτές τις παρατηρήσεις και σχόλια και, ιδίως, σχετικά με τις οδηγίες που έχουν δοθεί στις υπηρεσίες οι οποίες έχουν αναλάβει την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Οι εκθέσεις αυτές διαβιβάζονται επίσης στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Άρθρο 206 α

(Καταργήθηκε)

Άρθρο 207

Ο προϋπολογισμός καταρτίζεται σε λογιστικές μονάδες που καθορίζονται κατά τις διατάξεις του κανονισμού, ο οποίος εκδίδεται κατ'εφαρμογή του άρθρου 209.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.73 ΣΕΕ.

(*) Πρώην άρθρο 206 δ, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.74 ΣΕΕ.

Οι χρηματικές συνεισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 200 παράγραφος 1 τίθενται στη διάθεση της Κοινότητας από τα κράτη μέλη στο εθνικό τους νόμισμα.

Τα διαθέσιμα υπόλοιπα των συνεισφορών αυτών κατατίθενται στα Δημόσια Ταμεία των κρατών μελών ή στους οργανισμούς που ορίζονται από αυτά. Κατά τη διάρκεια της καταθέσεως αυτής τα κατατεθειμένα κεφάλαια διατηρούν την αξία που αντιστοιχεί στην ισχύουσα κατά την ημέρα της καταθέσεως ισοτιμία σε σχέση προς τη λογιστική μονάδα της πρώτης παραγράφου.

Τα διαθέσιμα αυτά υπόλοιπα είναι δυνατό να τοποθετηθούν υπό όρους, οι οποίοι αποτελούν αντικείμενο συμφωνιών μεταξύ της Επιτροπής και του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.

Ο κανονισμός που εκδίδεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 209 καθορίζει τους τεχνικούς όρους, υπό τους οποίους πραγματοποιούνται οι δημοσιονομικές πράξεις οι σχετικές με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.

Άρθρο 208

Η Επιτροπή δύναται, με την επιφύλαξη ότι πληροφορεί σχετικά τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών, να μεταφέρει στο νόμισμα ενός κράτους μέλους, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο για τη χρησιμοποίησή τους για τους σκοπούς για τους οποίους προορίζονται από την παρούσα συνθήκη. Η Επιτροπή αποφεύγει, κατά το δυνατό, να προβαίνει σε τέτοιες μεταφορές, αν κατέχει στοιχεία ενεργητικού διαθέσιμα ή ρευστοποιήσιμα στο νόμισμα που χρειάζεται.

Η Επιτροπή επικοινωνεί με κάθε κράτος μέλος μέσω της αρχής την οποία αυτό ορίζει. Κατά την εκτέλεση των δημοσιονομικών πράξεων, προσφεύγει στην εκδοτική Τράπεζα του ενδιαφερομένου κράτους μέλους ή σε άλλον εξουσιοδοτημένο από αυτό οικονομικό οργανισμό.

Άρθρο 209(*)

Το Συμβούλιο αποφασίζοντας ομόφωνα, προτάσει της Επιτροπής, κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και μετά από γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου:

- α) εκδίδει τους δημοσιονομικούς κανονισμούς που ρυθμίζουν ιδίως τη διαδικασία σχετικά με την κατάρτιση και την εκτέλεση του προϋπολογισμού και την απόδοση και εξέλεξη των λογαριασμών,
- β) καθορίζει τους τρόπους και τη διαδικασία κατά τις οποίες τα έσοδα του προϋπολογισμού που προβλέπονται από τη ρύθμιση περί ιδίων πόρων της Κοινότητας, τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής και προσδιορίζει τα εφαρμοστέα μέτρα προς αντιμετώπιση, εφόσον είναι ανάγκη, των ταμειακών αναγκών,

γ) ορίζει τους κανόνες και οργανώνει τον έλεγχο της ευθύνης των δημοσιονομικών ελεγκτών, των διατακτών και των υπολόγων.

Άρθρο 209 Α (*)

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα ίδια μέτρα καταπολέμησης της απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, με εκείνα που λαμβάνουν για την καταπολέμηση της απάτης κατά των ιδίων οικονομικών συμφερόντων.

Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, τα κράτη μέλη συντονίζουν τη δράση τους σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας κατά της απάτης. Για το σκοπό αυτό, διοργανώνουν, με την δοθήθεια της Επιτροπής, στενή και τακτική συνεργασία με τις αρμόδιες διοικητικές υπηρεσίες τους.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 210

Η Κοινότητα έχει νομική προσωπικότητα.

Άρθρο 211

Η Κοινότητα έχει σε κάθε κράτος μέλος την ευρύτερη δυνατή νομική ικανότητα που αναγνωρίζεται από τις εθνικές νομοθεσίες στα νομικά πρόσωπα· δύναται ιδίως να αποκτά ή να διαθέτει κινητή και ακίνητη περιουσία και να παρίσταται ενώπιον δικαιοσυστήριου. Προς το σκοπό αυτόν η Κοινότητα αντιπροσωπεύεται από την Επιτροπή.

Άρθρο 212

(Άρθρο που καταργήθηκε από το άρθρο 24 παράγραφος 2 της συνθήκης συγχωνεύσεως)

[Βλέπε άρθρο 24 παράγραφος 1 της συνθήκης συγχωνεύσεως που έχει ως εξής:

1. Οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυδος, της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας καθίστανται κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της παρούσης συνθήκης, υπάλληλοι και λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και αποτελούν μέρος της ενιαίας διοικήσεως των Κοινοτήτων αυτών.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.76 ΣΕΕ.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.77 ΣΕΕ.

Το Συμβούλιο εκδίδει με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με τα άλλα ενδιαφερόμενα όργανα, τον κανονισμό περί της υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων αυτών.]

Άρθρο 213

Για να εκπληρώσει τα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί, η Επιτροπή δύναται να συλλέγει κάθε πληροφορία και να προβαίνει σε όλους τους αναγκαίους ελέγχους εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει το Συμβούλιο κατά τις διατάξεις της παρούσης συνθήκης.

Άρθρο 214

Τα μέλη των οργάνων της Κοινότητας, τα μέλη των επιτροπών καθώς και οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό της Κοινότητας οφείλουν, και μετά τη λήξη της υπηρεσιακής τους σχέσεως, να μη μεταδίδουν πληροφορίες που αποτελούν εκ φύσεως επαγγελματικά απόρρητα, ιδίως πληροφορίες σχετικές με επιχειρήσεις που αφορούν τις εμπορικές τους σχέσεις και τα κοστολογικά τους στοιχεία.

Άρθρο 215(*)

Η συμβατική ευθύνη της Κοινότητας διέπεται από το δίκαιο που εφαρμόζεται στη σχετική σύμβαση.

Στο πεδίο της εξωσυμβατικής ευθύνης, η Κοινότητα υποχρεούται, σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου που είναι κοινές στα δίκαια των κρατών μελών, να αποκαθιστά τη ζημία που προξενούν τα όργανα ή οι υπάλληλοί της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Το δεύτερο εδάφιο εφαρμόζεται υπό τις ίδιες προϋποθέσεις στις ζημιές που προξενεί η ΕΚΤ ή οι υπάλληλοί της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Η προσωπική ευθύνη των υπαλλήλων έναντι της Κοινότητας διέπεται από τις διατάξεις του κανονισμού περί της υπηρεσιακής τους καταστάσεως ή του καθεστώτος που τους διέπει.

Άρθρο 216

Η έδρα των οργάνων της Κοινότητας ορίζεται με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών.

Άρθρο 217

Το γλωσσικό καθεστώς των οργάνων της Κοινότητας ορίζεται από το Συμβούλιο ομοφώνως, με την επιφύλαξη του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Άρθρο 218

(Άρθρο που καταργήθηκε από το άρθρο 28 δεύτερη παράγραφος της συνθήκης συγχωνεύσεως)

[Βλέπε άρθρο 28 πρώτη παράγραφος της συνθήκης συγχωνεύσεως που έχει ως εξής:

Οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες απολαύουν, στην επικράτεια των κρατών μελών, των αναγκαίων προνομίων και ασυλιών για την εκπλήρωση της αποστολής τους, υπό τους όρους που καθορίζονται στο πρωτόκολλο το οποίο προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη. Το αυτό ισχύει και για την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.]

Άρθρο 219

Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να μη ρυθμίζουν διαφορές σχετικές με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσης συνθήκης κατά τρόπο διάφορο από εκείνον που προβλέπει η συνθήκη.

Άρθρο 220

Τα κράτη μέλη, εφ' όσον είναι αναγκαίο, διεξάγουν μεταξύ τους διαπραγματεύσεις, για να εξασφαλίσουν προς όφελος των υπηκόων τους:

- την προστασία των προώπων, καθώς και την απόλαυση και την προστασία των δικαιωμάτων υπό τους όρους που αναγνωρίζει κάθε κράτος στους υπηκόους του·
- την κατάργηση της διπλής φορολογίας εντός της Κοινότητας·
- την αμοιβαία αναγνώριση των εταιριών κατά την έννοια του άρθρου 58 δεύτερη παράγραφος, τη διατήρησης της νομικής προσωπικότητας επί μεταφοράς της έδρας από ένα κράτος σε άλλο και τη δυνατότητα συγχωνεύσεως εταιριών που διέπονται από το δίκαιο διαφόρων κρατών μελών·
- την απλούστευση των διατυπώσεων για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων.

Άρθρο 221

Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσης συνθήκης και εντός τριών ετών από την έναρξη της ισχύος της, τα κράτη μέλη παρέχουν στους υπηκόους των άλλων κρατών μελών μεταχείριση ίση με την παρεχόμενη στους υπηκόους τους, σχετικά με τη συμμετοχή τους στο κεφάλαιο εταιριών κατά την έννοια του άρθρου 58.

Άρθρο 222

Η παρούσα συνθήκη δεν προδικάζει με κανένα τρόπο το καθεστώς της ιδιοκτησίας στα κράτη μέλη.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.78 ΣΕΕ.

Άρθρο 223

1. Οι διατάξεις της παρούσης συνθήκης δεν αντιτίθενται προς τους εξής κανόνες:

α) κανένα κράτος μέλος δεν υποχρεούται να παρέχει πληροφορίες, τη διάδοση των οποίων θεωρεί αντίθετη προς ουσιώδη συμφέροντα ασφαλείας του·

β) κάθε κράτος μέλος δύναται να λαμβάνει τα μέτρα που θεωρεί αναγκαία για την προστασία ουσιωδών συμφερόντων της ασφαλείας του, που αφορούν την παραγωγή ή εμπορία όπλων, πυρομαχικών και πολεμικού υλικού· τα μέτρα αυτά δεν πρέπει να αλλοιώνουν τους όρους του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς σχετικά με τα προϊόντα που δεν προορίζονται για στρατιωτικούς ειδικά σκοπούς.

2. Κατά το πρώτο έτος της ισχύος της παρούσης συνθήκης το Συμβούλιο ορίζει ομοφώνως τον πίνακα των προϊόντων, στα οποία εφαρμόζεται η παράγραφος 1 περίπτωση 6).

3. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, δύναται ομοφώνως να τροποποιεί τον πίνακα αυτόν.

Άρθρο 224

Τα κράτη μέλη συνεννοούνται μεταξύ τους, για να προδούν σε κοινή ενέργεια προς αποτροπή παρακώλυσεως της λειτουργίας της κοινής αγοράς εξ αιτίας μέτρων που λαμβάνει κράτος μέλος σε περίπτωση σοβαρής εσωτερικής διαταραχής της δημοσίας τάξεως, σε περίπτωση πολέμου ή σοβαρής διεθνούς εντάσεως που αποτελεί απειλή πολέμου ή προς εκπλήρωση υποχρεώσεων που έχει αναλάβει με σκοπό τη διατήρηση της ειρήνης και της διεθνούς ασφαλείας.

Άρθρο 225

Αν τα μέτρα που λαμβάνονται στις περιπτώσεις των άρθρων 223 και 224 έχουν ως αποτέλεσμα τη νόθευση των όρων του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά, η Επιτροπή εξετάζει μαζί με το ενδιαφερόμενο κράτος τους όρους, υπό τους οποίους τα μέτρα αυτά δύνανται να προσαρμοσθούν στους κανόνες που θεσπίζει η παρούσα συνθήκη.

Κατά παρέκκλιση από τη διαδικασία των άρθρων 169 και 170, η Επιτροπή ή κάθε κράτος μέλος δύναται να προσφύγει απευθείας στο Δικαστήριο, αν θεωρεί ότι άλλο κράτος μέλος ασκεί καταχρηστικώς τις εξουσίες που προβλέπονται στα άρθρα 223 και 224. Το Δικαστήριο αποφασίζει κλεισμένων των θυρών.

Άρθρο 226

1. Κατά τη μεταβατική περίοδο, ένα κράτος μέλος που αντιμετωπίζει σοβαρές και ενδεχομένως παρατεινόμενες δυσχέρειες σε τομέα της οικονομικής δραστηριότητας καθώς και δυσχέρειες που δύνανται να επιφέρουν σοβαρή επιδείνωση της οικονομικής καταστάσεως σε ορισμένη περιοχή, δύναται να ζητήσει να του επιτραπεί η λήψη μέτρων διασφαλίσεως για την εξισορρόπηση της καταστάσεως ή την προσαρμογή του εν λόγω τομέως στην οικονομία της κοινής αγοράς.

2. Κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου κράτους, η Επιτροπή ορίζει αμελλητί με επείγουσα διαδικασία τα μέτρα διασφαλίσεως που θεωρεί αναγκαία και προσδιορίζει συγχρόνως τους όρους και τον τρόπο εφαρμογής τους.

3. Τα μέτρα που έχουν επιτραπεί κατά την παράγραφο 2 δύνανται να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις της παρούσης συνθήκης, κατά το μέτρο και τις προθεσμίες που είναι απόλυτα αναγκαίες για την επίτευξη των στόχων της παραγράφου 1. Κατά προτεραιότητα πρέπει να επιλέγονται μέτρα που διαταράσσουν κατά το δυνατό λιγότερο τη λειτουργία της κοινής αγοράς.

Άρθρο 227()*

1. Η παρούσα συνθήκη ισχύει στο Βασίλειο του Βελγίου, στο Βασίλειο της Δανίας, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στην Ελληνική Δημοκρατία, στο Βασίλειο της Ισπανίας, στη Γαλλική Δημοκρατία, στην Ιρλανδία, στην Ιταλική Δημοκρατία, στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στην Πορτογαλική Δημοκρατία και στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

2. *Για τα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα εφαρμόζονται από της έναρξεως της ισχύος της παρούσας συνθήκης οι ειδικές και οι γενικές διατάξεις περί:*

— της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων,

— της γεωργίας, εξαιρέσει του άρθρου 40 παράγραφος 4,

— της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών,

— των κανόνων ανταγωνισμού,

— των μέτρων διασφαλίσεως που προβλέπονται στα άρθρα 109 Η, 109 Θ και 226,

— των οργάνων.

Οι όροι εφαρμογής των άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης ορίζονται εντός δύο ετών από την έναρξη της ισχύος της με ομόφωνες αποφάσεις του Συμβουλίου, προτάσει της Επιτροπής.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.79 ΣΕΕ.

Τα όργανα της Κοινότητας μεριμνούν, στο πλαίσιο των διαδικασιών που προβλέπει η παρούσα συνθήκη, και ιδίως το άρθρο 226, για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη αυτών των περιοχών.

3. Για τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη που αναφέρονται στο παράρτημα IV της παρούσης συνθήκης ισχύει το ιδιαίτερο καθεστώς συνδέσεως που ορίζεται στο τέταρτο μέρος της συνθήκης.

Η παρούσα συνθήκη δεν εφαρμόζεται στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη που διατηρούν ιδιαίτερες σχέσεις με το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας και δεν αναφέρονται στο ανωτέρω παράρτημα.

4. Οι διατάξεις της παρούσας συνθήκης εφαρμόζονται στα ευρωπαϊκά εδάφη, για τις εξωτερικές σχέσεις των οποίων υπεύθυνο είναι ένα κράτος μέλος.

5. Κατά παρέκκλιση από τις προηγούμενες παραγράφους:

α) *Η παρούσα συνθήκη δεν εφαρμόζεται στις Νήσους Φερόες.*

6) Η παρούσα συνθήκη δεν εφαρμόζεται στις περιοχές κυριάρχων δάσεων του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας στην Κύπρο.

γ) Οι διατάξεις της παρούσης συνθήκης εφαρμόζονται στις αγγλονορμανδικές νήσους και στη νήσο Μαν, μόνον εφ' όσον αυτό είναι αναγκαίο για να διασφαλισθεί η εφαρμογή του καθεστώτος που προβλέπει για τις νήσους αυτές η συνθήκη της 22ας Ιανουαρίου 1972 περί προσχωρήσεως νέων κρατών μελών στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας.

Άρθρο 228 (*)

1. Όταν η παρούσα συνθήκη προβλέπει τη σύναψη συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και ενός ή περισσότερων κρατών ή διεθνών οργανισμών, η Επιτροπή υποβάλλει συστάσεις στο Συμβούλιο, το οποίο την εξουσιοδοτεί να αρχίσει τις αναγκαίες διαπραγματεύσεις. Οι διαπραγματεύσεις αυτές διεξάγονται από την Επιτροπή, σε συνεννόηση με τις ειδικές επιτροπές που ορίζονται από το Συμβούλιο για να την επικουρούν στο έργο αυτό και στα πλαίσια των οδηγιών που ενδεχομένως της απευθύνει το Συμβούλιο.

Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που του αναθέτει η παρούσα παράγραφος, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, πλην των περιπτώσεων που προβλέπονται στη δεύτερη φράση της παραγράφου 2, στις οποίες αποφασίζει με ομοφωνία.

2. Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής στον τομέα αυτό, οι συμφωνίες συνάπτονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα όταν η συμφωνία αφορά τομέα στον οποίο απαιτείται ομοφωνία για τη θέσπιση εσωτερικών κανόνων, καθώς και προκειμένου περί συμφωνιών του άρθρου 238.

3. Εκτός από τις συμφωνίες που προβλέπονται στο άρθρο 113, παράγραφος 3, το Συμβούλιο συνάπτει τις συμφωνίες μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ακόμη και όταν η συμφωνία αφορά τομέα για τον οποίο απαιτείται η διαδικασία του άρθρου 189 Β, ή του άρθρου 189 Γ για τη θέσπιση εσωτερικών κανόνων. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατυπώνει τη γνώμη του μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει το Συμβούλιο ανάλογα με το επείγον του ζητήματος. Ελλείψει γνώμης μέσα στην προθεσμία αυτή, το Συμβούλιο δύναται να αποφασίζει.

Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, συνάπτονται κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 238, καθώς και οι άλλες συμφωνίες που δημιουργούν ειδικό θεσμικό πλαίσιο μέσω της οργάνωσης διαδικασιών συνεργασίας, οι συμφωνίες που συνεπάγονται σημαντικές δημοσιονομικές επιπτώσεις για την Κοινότητα και οι συμφωνίες που συνεπάγονται τροποποίηση πράξης που εγκρίθηκε κατά τη διαδικασία του άρθρου 189 Β.

Σε επείγουσες περιπτώσεις, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορούν να συμφωνούν προθεσμία για τη σύμφωνη γνώμη.

4. Κατά τη σύναψη συμφωνίας, το Συμβούλιο μπορεί, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 2, να εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εγκρίνει εξ ονόματος της Κοινότητας τις τροποποιήσεις, εφόσον προβλέπεται από τη συμφωνία ότι οι τροποποιήσεις αυτές πρέπει να εγκρίνονται με απλοποιημένη διαδικασία ή μέσω ενός οργάνου που συνιστάται από την εν λόγω συμφωνία· το Συμβούλιο μπορεί να εξαρτά την εξουσιοδότηση αυτή από ορισμένους ειδικούς όρους.

5. Όταν το Συμβούλιο σχεδιάζει σύναψη συμφωνίας που τροποποιεί την παρούσα συνθήκη, οι τροποποιήσεις πρέπει να εγκριθούν προηγουμένως σύμφωνα με τη διαδικασία στο άρθρο Ν της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

6. Το Συμβούλιο, η Επιτροπή ή ένα κράτος μέλος μπορούν να ζητούν προηγουμένως από το Δικαστήριο να γνωμοδοτήσει εάν η μελετώμενη συμφωνία συμβιβάζεται με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης. Εάν η γνωμοδότηση του Δικαστηρίου είναι αρνητική, η συμφωνία μπορεί να τεθεί σε ισχύ μόνο υπό τους όρους που ορίζει το άρθρο Ν της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

7. Οι συμφωνίες που συνάπτονται υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο, δεσμεύουν τα όργανα της Κοινότητας και τα κράτη μέλη.

(*) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.80 ΣΕΕ.

Άρθρο 228 Α (*)

Όταν μία κοινή θέση ή κοινή δράση που εγκρίθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, προβλέπει δράση της Κοινότητας για τη μερική ή ολοκληρωτική μείωση ή διακοπή των οικονομικών σχέσεων με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, το Συμβούλιο αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, λαμβάνει τα αναγκαία επείγοντα μέτρα.

Άρθρο 229

Η Επιτροπή διασφαλίζει κάθε πρόσφορη σχέση με τα όργανα των Ηνωμένων Εθνών, των ειδικευμένων οργανισμών τους και της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου.

Διασφαλίζει επίσης πρόσφορες σχέσεις με όλους τους διεθνείς οργανισμούς.

Άρθρο 230

Η Κοινότητα καθιερώνει την κατάλληλη συνεργασία με το Συμβούλιο της Ευρώπης.

Άρθρο 231 ()**

Η Κοινότητα συνεργάζεται στενά με τον **Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Αναπτύξεως** κατά τρόπο που ορίζεται με κοινή συμφωνία.

Άρθρο 232

1. Η παρούσα συνθήκη δεν τροποποιεί τις διατάξεις της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυδος, ιδίως όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κρατών μελών, τις εξουσίες των οργάνων της Κοινότητας αυτής και τις διατάξεις της περί της λειτουργίας της κοινής αγοράς άνθρακος και χάλυδος.

2. Η παρούσα συνθήκη δε θίγει τις διατάξεις της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας.

Άρθρο 233

Η παρούσα συνθήκη δεν εμποδίζει την ύπαρξη και ολοκλήρωση των περιφερειακών ενώσεων μεταξύ Βελγίου και Λουξεμβούργου καθώς και μεταξύ Βελγίου, Λουξεμβούργου και Κατώ Χωρών, εφ' όσον οι στόχοι των περιφερειακών αυτών ενώσεων δεν επιτυγχάνονται με την εφαρμογή της παρούσης συνθήκης.

Άρθρο 234

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από συμβάσεις που συνήφθησαν προ της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης συνθήκης, μεταξύ ενός ή περισσότερων κρατών μελών αφ' ενός και ενός ή περισσότερων τρίτων χωρών αφ' ετέρου, δε θίγονται από την παρούσα συνθήκη.

Κατά το μέτρο που οι συμβάσεις αυτές δε συμβιβάζονται με την παρούσα συνθήκη, το ενδιαφερόμενο ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη προσφεύγουν σε όλα τα πρόσφορα μέσα, για να άρουν τα διαπιστωθέντα ασυμβίβαστα. Εν ανάγκη τα κράτη μέλη παρέχουν προς το σκοπό αυτό αμοιβαία συνδρομή και υιοθετούν, κατά περίπτωση, κοινή στάση.

Κατά την εφαρμογή των συμβάσεων που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι τα πλεονεκτήματα που παραχωρεί με την παρούσα συνθήκη κάθε κράτος μέλος αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ιδρύσεως της Κοινότητας και επομένως είναι αδιαχωρίστως συνδεδεμένα με τη σύσταση κοινών οργάνων, τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων σ' αυτά και την παραχώρηση των ιδίων πλεονεκτημάτων από όλα τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 235

Αν ενέργεια της Κοινότητας θεωρείται αναγκαία για την πραγματοποίηση ενός από τους στόχους της στο πλαίσιο της λειτουργίας της κοινής αγοράς και δεν προβλέπονται από την παρούσα συνθήκη οι προς το σκοπό αυτόν απαιτούμενες εξουσίες, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει ομοφώνως τις κατάλληλες διατάξεις.

Άρθρο 236

(Καταργήθηκε)

Άρθρο 237

(Καταργήθηκε)

Άρθρο 238 (*)**

Η Κοινότητα δύναται να συνάπτει, **με ένα ή περισσότερα κράτη ή με διεθνείς οργανισμούς**, συμφωνίες που συνιστούν σύνδεση, η οποία συνεπάγεται αμοιβαία δικαιώματα και υποχρεώσεις, κοινές δράσεις και ειδικές διαδικασίες.

Άρθρο 239

Τα πρωτόκολλα που προσαρτώνται στην παρούσα συνθήκη με κοινή συμφωνία των κρατών μελών αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της.

Άρθρο 240

Η παρούσα συνθήκη ισχύει επί απεριόριστο χρόνο.

(*) Όπως παρεμβλήθηκε από το άρθρο Ζ.81 ΣΕΕ.

(**) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.82 ΣΕΕ.

(***) Όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο Ζ.84 ΣΕΕ.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Άρθρο 241

Το Συμβούλιο συνέρχεται εντός μηνός από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης.

Άρθρο 242

Το Συμβούλιο λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα για τη συγκρότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής εντός τριών μηνών από την πρώτη συνεδρίασή τους.

Άρθρο 243

Η Συνέλευση (*) συνέρχεται εντός δύο μηνών από την πρώτη συνεδρίαση του Συμβουλίου, συγκαλουμένη από τον πρόεδρό του, για να εκλέξει το προεδρείο της και να επεξεργασθεί τον κανονισμό της. Μέχρι της εκλογής του προεδρείου προεδρεύει το πρεσβύτερο μέλος της.

Άρθρο 244

Το Δικαστήριο αρχίζει τις εργασίες του μόλις διορισθούν τα μέλη του. Ο διορισμός του πρώτου προέδρου γίνεται για περίοδο τριών ετών κατά τη διαδικασία διορισμού των μελών.

Το Δικαστήριο θεσπίζει τον κανονισμό διαδικασίας του εντός τριών μηνών από της έναρξης των εργασιών του.

Προ της δημοσίευσής του κανονισμού διαδικασίας δε δύναται να ασκηθεί προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου. Οι προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής τρέχουν από αυτό το χρονικό σημείο.

Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου ασκεί από του διορισμού του τις εξουσίες που του αναθέτει η παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 245

Η Επιτροπή αρχίζει τις εργασίες της και ασκεί τα καθήκοντα που της αναθέτει η παρούσα συνθήκη μόλις διορισθούν τα μέλη της.

Η Επιτροπή, από της έναρξης των εργασιών της, προβαίνει στις μελέτες και πραγματοποιεί τις επαφές που είναι αναγκαίες, για να σχηματίσει συνολική εικόνα της οικονομικής καταστάσεως της Κοινότητας.

(*) Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 3 της ΕΕΠ και για ιστορικούς λόγους, ο όρος «Συνέλευση» δεν αντικαταστάθηκε από τον όρο «Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο».

Εις πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα συνθήκη.

Έγινε στη Ρώμη, στις είκοσι πέντε Μαρτίου χίλια εννιακόσια πενήντα επτά.

P. H. SPAAK
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS

J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

Άρθρο 246

1. Το πρώτο οικονομικό έτος αρχίζει από την έναρξη της ισχύος της παρούσης συνθήκης και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους. Αν όμως η συνθήκη αρχίσει να ισχύει κατά το δεύτερο ήμισυ του έτους, το πρώτο οικονομικό έτος παρατείνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του επομένου έτους.

2. Μέχρι της καταρτίσεως του προϋπολογισμού για το πρώτο οικονομικό έτος, τα κράτη μέλη προβαίνουν σε άτοκες προκαταβολές προς την Κοινότητα που αφαιρούνται από τις χρηματικές εισφορές για την εκτέλεση του προϋπολογισμού.

3. Μέχρι της καταρτίσεως του κανονισμού περί της υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του νομικού καθεστώτος που διέπει το λοιπό προσωπικό της Κοινότητας κατά το άρθρο 212, κάθε όργανο προσλαμβάνει το αναγκαίο προσωπικό και συνάπτει για το σκοπό αυτό συμβάσεις ορισμένου χρόνου.

Κάθε όργανο εξετάζει από κοινού με το Συμβούλιο τα ζητήματα που αφορούν τον αριθμό, την αμοιβή και την κατανομή των θέσεων.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 247

Η παρούσα συνθήκη θα κυρωθεί από τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη συμφώνως προς τους συνταγματικούς τους κανόνες. Τα έγγραφα κυρώσεως θα κατατεθούν στην κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η παρούσα συνθήκη αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί την κατάθεση του τελευταίου εγγράφου κυρώσεως. Αν η κατάθεση αυτή απέχει λιγότερο από δεκαπέντε ημέρες από την αρχή του επομένου μηνός, η συνθήκη αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του δεύτερου μηνός από της ημερομηνίας της καταθέσεως.

Άρθρο 248

Η παρούσα συνθήκη συντάσσεται σε ένα μόνο αντίτυπο στη γαλλική, γερμανική, ιταλική και ολλανδική γλώσσα και τα τέσσερα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η συνθήκη θα κατατεθεί στο αρχείο της κυβερνήσεως της Ιταλικής Δημοκρατίας η οποία θα διαδίδει κεκρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση καθενός από τα λοιπά υπογράφοντα κράτη.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ**ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ****για την απόκτηση ακινήτων στη Δανία**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να διευθετήσουν ορισμένα ειδικά προβλήματα που αφορούν τη Δανία,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ την εξής διάταξη, η οποία προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Παρά τις διατάξεις της συνθήκης, η Δανία μπορεί να διατηρήσει την ισχύουσα νομοθεσία της στο θέμα της δευτερεύουσας κατοικίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ**σχετικά με το άρθρο 119 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ σχετικά με την ακόλουθη διάταξη, που προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Για την εφαρμογή του άρθρου 119 της συνθήκης, οι δυνάμει επαγγελματικού συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων παροχές δεν θεωρούνται ως αποδοχές εφόσον αντιστοιχούν σε περιόδους απασχόλησης πριν από τις 17 Μαΐου 1990, με εξαίρεση τους εργαζόμενους ή τους έλκοντες δικαιώματα οι οποίοι πριν από αυτή την ημερομηνία, είχαν ασκήσει δικαστική προσφυγή ή καταθέσει αντίστοιχη ένσταση σύμφωνα με το ισχύον εθνικό δίκαιο.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ**για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να καθορίσουν το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που προβλέπονται στο άρθρο 4 Α της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΣΚΤ

Άρθρο 1

Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών

1.1. Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (εφεξής καλούμενο ΕΣΚΤ) και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εφεξής καλούμενη ΕΚΤ) ιδρύονται σύμφωνα με το άρθρο 4 Α της παρούσας συνθήκης, εκτελούν δε τις λειτουργίες τους και ασκούν τις δραστηριότητές τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης και του παρόντος καταστατικού.

1.2. Σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 1 της παρούσας συνθήκης, το ΕΣΚΤ αποτελείται από την ΕΚΤ και τις κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών (καλούμενες στο εξής «εθνικές κεντρικές τράπεζες»). Το Institut Monétaire Luxembourg θα είναι η κεντρική τράπεζα του Λουξεμβούργου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΕΣΚΤ

Άρθρο 2

Στόχοι

Σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 1 της παρούσας συνθήκης, ο πρωταρχικός στόχος του ΕΣΚΤ είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών. Με την επιφύλαξη του στόχου της σταθερότητας των τιμών, το ΕΣΚΤ στηρίζει τις γενικές οικονομικές πολιτικές στην Κοινότητα προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων της Κοινότητας που ορίζονται στο άρθρο 2 της παρούσας συνθήκης. Το ΕΣΚΤ ενεργεί σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, που ευνοεί την αποτελεσματική κατανομή των πόρων, και σύμφωνα με τις αρχές που εξαγγέλλονται στο άρθρο 3 Α της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 3

Καθήκοντα

3.1. Σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 2 της παρούσας συνθήκης, τα βασικά καθήκοντα του ΕΣΚΤ είναι:

- να χαράζει και να εφαρμόζει τη νομισματική πολιτική της Κοινότητας,
- να διενεργεί πράξεις συναλλάγματος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 109 της παρούσας συνθήκης,
- να κατέχει και να διαχειρίζεται τα επίσημα συναλλαγματικά διαθέσιμα των κρατών μελών,
- να προωθεί την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών.

3.2. Σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 3 της παρούσας συνθήκης, η τρίτη περίπτωση του άρθρου 3.1 δεν θίγει την

εκ μέρους των κυβερνήσεων των κρατών μελών κατοχή και διαχείριση των τρεχόντων ταμειακών υπολοίπων σε συνάλλαγμα.

3.3. Σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 5 της παρούσας συνθήκης, το ΕΣΚΤ συμβάλλει στην εκ μέρους των αρμόδιων αρχών ομαλή άσκηση πολιτικών που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Άρθρο 4

Συμβουλευτικές λειτουργίες

Σύμφωνα με το άρθρο 105, παράγραφος 4 της παρούσας συνθήκης:

α) η γνώμη της ΕΚΤ ζητείται:

- για κάθε προτεινόμενη κοινοτική πράξη που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της,
- από τις εθνικές αρχές για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της, εντός όμως των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 42,

6) Η ΕΚΤ μπορεί να διατυπώνει γνώμες προς τα κατάλληλα κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς ή τις εθνικές αρχές για θέματα του πεδίου των αρμοδιοτήτων της.

Άρθρο 5

Συλλογή στατιστικών πληροφοριών

5.1. Προκειμένου να εκπληρώσει τα καθήκοντα του ΕΣΚΤ, η ΕΚΤ, με τη βοήθεια των εθνικών κεντρικών τραπεζών, συλλέγει τις αναγκαίες στατιστικές πληροφορίες είτε από τις αρμόδιες εθνικές αρχές είτε απευθείας από οικονομικούς παράγοντες. Για το σκοπό αυτό, συνεργάζεται με τα κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς και με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ή τρίτων χωρών και με διεθνείς οργανισμούς.

5.2. Οι εθνικές κεντρικές τράπεζες εκτελούν, στο βαθμό που είναι δυνατόν, τα καθήκοντα που αναφέρονται στο άρθρο 5.1.

5.3. Η ΕΚΤ προωθεί την εναρμόνιση, όπου είναι αναγκαίο, των κανόνων και πρακτικών που διέπουν τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή των στατιστικών στοιχείων στους τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της.

5.4. Το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42 ορίζει τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που έχουν υποχρέωση να παρέχουν πληροφορίες, το καθεστώς απορρήτου και τις κατάλληλες διατάξεις επιβολής κυρώσεων.

Άρθρο 6**Διεθνής συνεργασία**

6.1. Στο πεδίο της διεθνούς συνεργασίας σχετικά με τα καθήκοντα που έχουν ανατεθεί στο ΕΣΚΤ, η ΕΚΤ αποφασίζει τον τρόπο εκπροσώπησης του ΕΣΚΤ.

6.2. Η ΕΚΤ και, με την έγκρισή της, οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, μπορούν να συμμετέχουν σε διεθνείς νομισματικούς οργανισμούς.

6.3. Οι διατάξεις του άρθρου 6.1 και 6.2 ισχύουν υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 109 παράγραφος 4 της παρούσας συνθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΕΣΚΤ****Άρθρο 7****Ανεξαρτησία**

Σύμφωνα με το άρθρο 107 της παρούσας συνθήκης, κατά την άσκηση των εξουσιών και την εκτέλεση των καθηκόντων και υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα συνθήκη και το παρόν καταστατικό, ούτε η ΕΚΤ ούτε οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, ούτε κανένα μέλος των οργάνων λήψεως αποφάσεων των εν λόγω οργανισμών, ζητά ή δέχεται υποδείξεις από κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς, από οποιαδήποτε κυβέρνηση κράτους μέλους ή από οποιοδήποτε άλλο οργανισμό. Τα κοινοτικά όργανα ή οργανισμοί, καθώς και οι κυβερνήσεις των κρατών μελών αναλαμβάνουν την υποχρέωση να τηρούν την αρχή αυτή και να μην επιδιώκουν να επηρεάζουν τα μέλη των οργάνων λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 8**Γενική αρχή**

Το ΕΣΚΤ διοικείται από τα όργανα λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ.

Άρθρο 9**Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα**

9.1. Η ΕΚΤ η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 2 της παρούσας συνθήκης, έχει νομική προσωπικότητα, έχει σε κάθε κράτος μέλος την ευρύτερη νομική ικανότητα που αναγνωρίζεται σε νομικά πρόσωπα από το δίκαιο του κράτους μέλους. Η ΕΚΤ μπορεί ιδίως να αποκτά ή να διαθέτει κινητή ή ακίνητη περιουσία και να είναι διάδικος.

9.2. Η ΕΚΤ διασφαλίζει ότι η αποστολή που έχει ανατεθεί στο ΕΣΚΤ σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφοι 2, 3 και 5 της παρούσας συνθήκης, εκτελείται είτε με δικές της ενέργειες σύμφωνα με το παρόν καταστατικό είτε μέσω των εθνικών κεντρικών τραπεζών σύμφωνα με το άρθρο 12.1 και το άρθρο 14.

9.3. Σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 3 της παρούσας συνθήκης, τα όργανα λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και η Εκτελεστική Επιτροπή.

Άρθρο 10**Το Διοικητικό Συμβούλιο**

10.1. Σύμφωνα με το άρθρο 109 Α παράγραφος 1 της παρούσας συνθήκης, το Διοικητικό Συμβούλιο απαρτίζεται από τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής και τους Διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

10.2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10.3, μόνο τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που παρίστανται αυτοπροσώπως έχουν δικαίωμα να ψηφίζουν. Κατά παρέκκλιση από τον κανόνα αυτό, ο εσωτερικός κανονισμός που αναφέρεται στο άρθρο 12.3 μπορεί να ορίζει ότι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου μπορούν να ψηφίζουν μέσω τηλεσύνδεσης. Ο κανονισμός αυτός προβλέπει επίσης ότι εάν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου κωλύεται να ψηφίσει επί μακρό χρονικό διάστημα μπορεί να ορίσει αναπληρωτή για να τον αντικαθιστά ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 10.3 και του άρθρου 11.3, κάθε μέλος έχει μία ψήφο. Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στο παρόν καταστατικό, το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει με απλή πλειοψηφία. Σε περίπτωση ισοψηφίας, υπερσχύει η ψήφος του Προέδρου.

Προκειμένου να γίνει ψηφοφορία στο Διοικητικό Συμβούλιο, απαιτείται απαρτία των δύο τρίτων των μελών. Αν δεν υπάρχει απαρτία, ο Πρόεδρος μπορεί να συγκαλέσει έκτακτη συνεδρίαση, στην οποία οι αποφάσεις μπορούν να λαμβάνονται χωρίς την ανωτέρω αναφερόμενη απαρτία.

10.3. Για κάθε απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει των άρθρων 28, 29, 30, 32, 33 και 51, οι ψήφοι στο Διοικητικό Συμβούλιο σταθμίζονται σύμφωνα με την κατανομή του εγγεγραμμένου κεφαλαίου της ΕΚΤ μεταξύ των εθνικών κεντρικών τραπεζών, ενώ οι ψήφοι των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής έχουν μηδενική στάθμιση. Μία απόφαση λαμβάνεται με ειδική πλειοψηφία εφόσον οι υπέρ αυτής ψήφοι αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον τα δύο τρίτα του εγγεγραμμένου κεφαλαίου της ΕΚΤ και αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον τους μισούς μεριδιούχους. Αν ένας Διοικητής αδυνατεί να είναι παρών, μπορεί να ορίζει αναπληρωτή ο οποίος θα συμμετέχει στη σταθμισμένη ψηφοφορία.

10.4. Οι εργασίες των συνεδριάσεων είναι μυστικές. Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να δημοσιεύσει το αποτέλεσμα των συσκέψεών του.

10.5. Το Διοικητικό Συμβούλιο συνεδριάζει τουλάχιστον δέκα φορές το χρόνο.

Άρθρο 11**Η Εκτελεστική Επιτροπή**

11.1. Σύμφωνα με το άρθρο 109 Α, παράγραφος 2 α) της παρούσας συνθήκης, η Εκτελεστική Επιτροπή απαρτίζεται από τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο και τέσσερα άλλα μέλη.

Τα μέλη ασκούν τα καθήκοντά τους σε βάση πλήρους απασχόλησης. Κανένα μέλος δεν αναλαμβάνει οιαδήποτε άλλη απασχόληση, επικερδή ή μη, εκτός εάν κατ' εξαίρεση του δοθεί η άδεια από το Διοικητικό Συμβούλιο.

11.2. Σύμφωνα με το άρθρο 109 Α, παράγραφος 2 σημείο 6) της παρούσας συνθήκης, ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος και τα λοιπά μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής διορίζονται με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, κατά σύσταση του Συμβουλίου το οποίο προηγουμένως διαβουλευτείται με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Διοικητικό Συμβούλιο, μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε νομισματικά ή τραπεζικά θέματα.

Η θητεία τους είναι οκταετής και μη ανανεώσιμη.

Μόνο υπήκοοι κράτους μέλους μπορούν να γίνουν μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής.

11.3. Οι όροι απασχόλησης των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής, και ιδίως οι αποδοχές, συντάξεις και λοιπές κοινωνικοασφαλιστικές παροχές τους περιλαμβάνονται σε συμφωνίες που συνάπτονται με την ΕΚΤ και καθορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο μετά από πρόταση επιτροπής απαρτιζόμενης από τρία μέλη τα οποία διορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο και από τρία μέλη που διορίζει το Συμβούλιο. Τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής δεν έχουν δικαίωμα ψήφου για θέματα που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο.

11.4. Εάν ένα μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής δεν πληροί πλέον τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την εκτέλεση των καθηκόντων του ή αν διαπράξει δαρύ παράπτωμα, το Δικαστήριο μπορεί, αιτήσεως του Διοικητικού Συμβουλίου ή της Εκτελεστικής Επιτροπής, να τον απαλλάξει από τα καθήκοντά του.

11.5. Κάθε μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής που παρίσταται αυτοπροσώπως στις συνεδριάσεις έχει δικαίωμα ψήφου και διαθέτει, για το σκοπό αυτό, μια ψήφο. Εκτός από τις περιπτώσεις όπου προβλέπεται διαφορετικά, η Εκτελεστική Επιτροπή αποφασίζει με απλή πλειοψηφία των ψήφων. Σε περίπτωση ισοψηφίας, υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου. Οι διατάξεις για τη ψηφοφορία καθορίζονται στον εσωτερικό κανονισμό που αναφέρεται στο άρθρο 12.3.

11.6. Η Εκτελεστική Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τα τρέχοντα θέματα της ΕΚΤ.

11.7. Οι κενές θέσεις στην Εκτελεστική Επιτροπή πληρούνται με τον διορισμό νέων μελών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11.2.

Άρθρο 12

Καθήκοντα των οργάνων λήψεως αποφάσεων

12.1. Το Διοικητικό Συμβούλιο καθορίζει τις κατευθυντήριες γραμμές και λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις για την εκπλήρωση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί στο ΕΣΚΤ σύμφωνα με την παρούσα συνθήκη και το παρόν καταστατικό. Το Διοικητικό Συμβούλιο διαμορφώνει τη νομισματική πολιτική της Κοινότητας, συμπεριλαμβανομένων, όπου χρει-

άζεται, αποφάσεων σχετικών με ενδιάμεσους νομισματικούς στόχους, δασικά επιτόκια και προσφορά διαθεσίμων στο ΕΣΚΤ, και χαράζει τις απαραίτητες κατευθυντήριες γραμμές για την εκτέλεσή τους.

Η Εκτελεστική Επιτροπή θέτει σε εφαρμογή τη νομισματική πολιτική σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και τις αποφάσεις που θεσπίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο. Ενεργώντας έτσι, η Εκτελεστική Επιτροπή δίνει τις απαραίτητες οδηγίες στις εθνικές κεντρικές τράπεζες. Επιπλέον, το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί, με απόφασή του, να μεταδίδει ορισμένες εξουσίες στην Εκτελεστική Επιτροπή.

Εφόσον κρίνεται δυνατόν και εύλογο και με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου, η ΕΚΤ προσφεύγει στις εθνικές κεντρικές τράπεζες για την εκτέλεση των πράξεων που υπάγονται στα καθήκοντα του ΕΣΚΤ.

12.2. Η Εκτελεστική Επιτροπή έχει την ευθύνη για την προετοιμασία των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

12.3. Το Διοικητικό Συμβούλιο θεσπίζει εσωτερικό κανονισμό, ο οποίος καθορίζει την εσωτερική οργάνωση της ΕΚΤ και των οργάνων λήψεως αποφάσεων.

12.4. Το Διοικητικό Συμβούλιο ασκεί τις συμβουλευτικές λειτουργίες που αναφέρονται στο άρθρο 4.

12.5. Το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει τις αποφάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6.

Άρθρο 13

Ο Πρόεδρος

13.1. Ο Πρόεδρος ή, σε περίπτωση απουσίας του, ο Αντιπρόεδρος προεδρεύει του Διοικητικού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ.

13.2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 39, ο Πρόεδρος ή ο αντιπρόσωπός του που ορίζει, εκπροσωπεί την ΕΚΤ προς τα έξω.

Άρθρο 14

Εθνικές κεντρικές τράπεζες

14.1. Σύμφωνα με το άρθρο 108 της παρούσας συνθήκης, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει, το αργότερο μέχρι την ημερομηνία ίδρυσης του ΕΣΚΤ, ότι η εθνική του νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής του τράπεζας, συμβιβάζεται με την παρούσα συνθήκη και το παρόν καταστατικό.

14.2. Τα καταστατικά των εθνικών κεντρικών τραπεζών προβλέπουν ειδικότερα ότι η θητεία του Διοικητή εθνικής κεντρικής τράπεζας δεν είναι μικρότερη από πέντε έτη.

Ο Διοικητής μπορεί να απαλλαγεί από τα καθήκοντά του μόνο εάν δεν πληροί πλέον τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την εκτέλεση των καθηκόντων του ή εάν διαπράξει δαρύ παράπτωμα. Σχετική απόφαση μπορεί να προσβληθεί ενώπιον του Δικαστηρίου από τον ενδιαφερόμενο Διοικητή ή από το Διοικητικό Συμβούλιο, λόγω παράβασης της παρούσας συνθήκης ή κανόνα δικαίου σχετικού με την

εφαρμογή της. Η διαδικασία κινείται εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης ή από την κοινοποίησή της στον προσφεύγοντα, ή ελλείψει των ανωτέρω, από την ημέρα που ο προσφεύγων έλαβε γνώση, ανάλογα με την περίπτωση.

14.3. Οι εθνικές κεντρικές τράπεζες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του ΕΣΚΤ και ενεργούν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες της ΕΚΤ. Το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζει τη συμμόρφωση προς τις κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες της ΕΚΤ και απαιτεί να της παρέχεται κάθε αναγκαία πληροφορία.

14.4. Οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να εκτελούν και λειτουργίες άλλες από εκείνες που καθορίζονται στο παρόν καταστατικό, εκτός εάν το Διοικητικό Συμβούλιο αποφανθεί, με πλειοψηφία δύο τρίτων των ψήφων, ότι οι λειτουργίες αυτές παρακαλύπτουν τους στόχους και τα καθήκοντα του ΕΣΚΤ. Οι εν λόγω λειτουργίες εκτελούνται υπ' ευθύνη των εθνικών κεντρικών τραπεζών και δεν θεωρούνται ότι αποτελούν μέρος των λειτουργιών του ΕΣΚΤ.

Άρθρο 15

Υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων

15.1. Η ΕΚΤ συντάσσει και δημοσιεύει εκθέσεις για τις δραστηριότητες του ΕΣΚΤ τουλάχιστον κάθε τρίμηνο.

15.2. Κάθε εβδομάδα δημοσιεύεται ενοποιημένη λογιστική κατάσταση του ΕΣΚΤ.

15.3. Σύμφωνα με το άρθρο 109 Β παράγραφος 3 της παρούσας συνθήκης, η ΕΚΤ απευθύνει ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητες του ΕΣΚΤ και τη νομισματική πολιτική του προηγούμενου και του τρέχοντος έτους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή, καθώς επίσης και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

15.4. Οι εκθέσεις και καταστάσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο διατίθενται δωρεάν στα ενδιαφερόμενα μέρη.

Άρθρο 16

Τραπεζογραμμάτια

Σύμφωνα με το άρθρο 105 Α παράγραφος 1 της παρούσας συνθήκης, το Διοικητικό Συμβούλιο έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει την έκδοση τραπεζογραμμάτων μέσα στην Κοινότητα. Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να εκδίδουν τέτοια τραπεζογραμμάτια. Τα τραπεζογραμμάτια που εκδίδονται από την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες είναι τα μόνα τραπεζογραμμάτια που θα αποτελούν νόμιμο χρήμα μέσα στην Κοινότητα.

Η ΕΚΤ σέβεται κατά το δυνατόν τις υπάρχουσες πρακτικές σχετικά με την έκδοση και την όψη των τραπεζογραμμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΕΣΚΤ

Άρθρο 17

Λογαριασμοί στην ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες

Για τη διεξαγωγή των εργασιών τους, η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να ανοίγουν λογαριασμούς υπέρ πιστωτικών ιδρυμάτων, δημόσιων οργανισμών και άλλων φορέων της αγοράς, και να δέχονται περιουσιακά στοιχεία, περιλαμβανομένων τίτλων υπό μορφήν λογιστικής εγγραφής, ως ασφάλεια.

Άρθρο 18

Πράξεις ανοικτής αγοράς και πιστωτικές εργασίες

18.1. Για την επίτευξη των στόχων του ΕΣΚΤ και την εκτέλεση των καθηκόντων του, η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν:

- να συναλλάσσονται στις χρηματαγορές, αγοράζοντας και πωλώντας είτε με οριστικές πράξεις (άμεσης και προθεσμιακής εκτέλεσεως), είτε με σύμφωνο επαναγοράς, είτε δανείζοντας και δανειζόμενες απαιτήσεις και διαπραγματεύσιμους τίτλους, εκφρασμένους σε κοινοτικά ή μη κοινοτικά νομίσματα, καθώς και πολύτιμα μέταλλα,
- να διενεργούν πιστοδοτικές και πιστοληπτικές πράξεις με πιστωτικά ιδρύματα και άλλους φορείς της αγοράς, με επαρκή ασφάλεια προκειμένου για δάνεια.

18.2. Η ΕΚΤ καθορίζει τις γενικές αρχές για πράξεις ανοικτής αγοράς και πιστωτικές εργασίες που διενεργούνται από την ίδια ή τις εθνικές κεντρικές τράπεζες, περιλαμβανομένης της ανακοίνωσης των όρων υπό τους οποίους δέχονται να μετάσχουν σε συναλλαγές αυτού του είδους.

Άρθρο 19

Υποχρεωτικά ελάχιστα αποθεματικά

19.1. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 2, η ΕΚΤ μπορεί να απαιτεί από τα πιστωτικά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στα κράτη μέλη την υποχρέωση της διατήρησης ελάχιστων αποθεματικών σε λογαριασμούς τους στην ΕΚΤ και στις εθνικές κεντρικές τράπεζες στα πλαίσια των στόχων της νομισματικής πολιτικής. Οι κανόνες υπολογισμού και προσδιορισμού των ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών μπορούν να ορίζονται με αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, η ΕΚΤ έχει την εξουσία να επιβάλλει επιτόκια ποινής και άλλες κυρώσεις με ανάλογο αποτέλεσμα.

19.2. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42, ορίζει τη δάση για τα ελάχιστα υποχρεωτικά αποθεματικά και τις μέγιστες επιτρεπόμενες αναλογίες μεταξύ των αποθεματικών αυτών και της δάσης τους, καθώς και τις κατάλληλες κυρώσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

*Άρθρο 20***Λοιπά μέσα νομισματικού ελέγχου**

Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει, με πλειοψηφία δύο τρίτων των ψήφων, τη χρησιμοποίηση και άλλων λειτουργικών μεθόδων νομισματικού ελέγχου τις οποίες κρίνει κατάλληλες σύμφωνα με το άρθρο 2.

Το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42, καθορίζει την εμβέλεια των μεθόδων αυτών, εάν με αυτές επιβάλλονται υποχρεώσεις σε τρίτους.

*Άρθρο 21***Συναλλαγές με δημόσιους φορείς**

21.1 Σύμφωνα με το άρθρο 104 της παρούσας συνθήκης, απαγορεύονται οι υπεραναλήψεις ή οποιουδήποτε άλλου είδους πιστωτικές διευκολύνσεις από την ΕΚΤ ή από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες υπέρ κοινοτικών οργάνων ή οργανισμών, κεντρικών διοικήσεων, περιφερειακών, τοπικών ή άλλων δημόσιων αρχών, άλλων οργανισμών δημοσίου δικαίου ή δημόσιων επιχειρήσεων των κρατών μελών· απαγορεύεται επίσης να αγοράζουν απευθείας χρεώγραφα από τους οργανισμούς ή φορείς αυτούς, η ΕΚΤ ή οι εθνικές κεντρικές τράπεζες.

21.2. Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να ενεργούν ως δημοσιονομικοί αντιπρόσωποι των οργάνων και φορέων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

21.3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν ισχύουν για τα πιστωτικά ιδρύματα που ανήκουν στο Δημόσιο, στα οποία οι εθνικές κεντρικές τράπεζες και η ΕΚΤ επιφυλάσσουν την ίδια μεταχείριση όπως και στα ιδιωτικά πιστωτικά ιδρύματα όσον αφορά την προσφορά διαθεσίμων από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες.

*Άρθρο 22***Συστήματα συμψηφισμού και πληρωμών**

Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να παρέχουν διευκολύνσεις, και η ΕΚΤ μπορεί να θεσπίζει κανονισμούς με σκοπό την εξασφάλιση αποτελεσματικών και υγιών συστημάτων συμψηφισμού και πληρωμών, εντός της Κοινότητας και με άλλες χώρες.

*Άρθρο 23***Εξωτερικές σχέσεις**

Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν:

- να συνάπτουν σχέσεις με κεντρικές τράπεζες και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα σε άλλες χώρες και, όπου ενδείκνυται, με διεθνείς οργανισμούς,
- να αποκτούν και να πωλούν, είτε με άμεση είτε με προθεσμιακή εκτέλεση, παντός τύπου περιουσιακά στοιχεία σε συνάλλαγμα και πολύτιμα μέταλλα. Ο όρος «περιου-

σιακά στοιχεία σε συνάλλαγμα» περιλαμβάνει τίτλους και κάθε άλλο περιουσιακό στοιχείο εκφρασμένο στο νόμισμα οποιασδήποτε χώρας ή σε λογιστικές μονάδες, σε οποιαδήποτε μορφή και αν κατέχονται,

— να κατέχουν και να διαχειρίζονται τα περιουσιακά στοιχεία που αναφέρονται στο παρόν άρθρο,

— να διεξάγουν παντός τύπου τραπεζικές συναλλαγές με τρίτες χώρες και με διεθνείς οργανισμούς, περιλαμβανομένων των δανειοληπτικών και δανειοδοτικών πράξεων.

*Άρθρο 24***Άλλες πράξεις**

Πέρα από τις πράξεις που απορρέουν από τα καθήκοντά τους, η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να διενεργούν πράξεις για τους διοικητικούς τους σκοπούς ή για το προσωπικό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ*Άρθρο 25***Προληπτική εποπτεία**

25.1. Η ΕΚΤ δύναται να παρέχει συμβουλές και να δίνει τη γνώμη της την οποία της ζητούν το Συμβούλιο, η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σχετικά με την εμβέλεια και εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας που αφορά την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

25.2. Σύμφωνα με απόφαση του Συμβουλίου δυνάμει του άρθρου 105 παράγραφος 6 της παρούσας συνθήκης, η ΕΚΤ μπορεί να εκτελεί ειδικά καθήκοντα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, εξαιρέσει των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΕΣΚΤ*Άρθρο 26***Χρηματοοικονομικοί λογαριασμοί**

26.1. Το οικονομικό έτος της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών αρχίζει την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου και τελειώνει την τελευταία ημέρα του Δεκεμβρίου.

26.2. Οι ετήσιοι λογαριασμοί της ΕΚΤ καταρτίζονται από την Εκτελεστική Επιτροπή σύμφωνα με τις αρχές που έχει θέσει το Διοικητικό Συμβούλιο. Οι λογαριασμοί εγκρίνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και ακολούθως δημοσιεύονται.

26.3. Για αναλυτικούς και λειτουργικούς σκοπούς, η Εκτελεστική Επιτροπή καταρτίζει ενοποιημένο ισολογισμό του ΕΣΚΤ, ο οποίος περιλαμβάνει τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού των εθνικών κεντρικών τραπεζών που υπάγονται σ' αυτό.

26.4. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, το Διοικητικό Συμβούλιο θεσπίζει τους αναγκαίους κανόνες για την τυποποίηση της λογιστικής παρακολούθησης και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις πράξεις των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

Άρθρο 27

Λογιστικός έλεγχος

27.1. Οι λογαριασμοί της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών ελέγχονται από ανεξάρτητους εξωτερικούς ελεγκτές, τους οποίους υποδεικνύει το Διοικητικό Συμβούλιο και εγκρίνει το Συμβούλιο. Οι ελεγκτές είναι πλήρως εξουσιοδοτημένοι να εξετάζουν όλα τα βιβλία και τους λογαριασμούς της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών καθώς και να ενημερώνονται πλήρως σχετικά με τις συναλλαγές τους.

27.2. Οι διατάξεις του άρθρου 188 Γ της παρούσας συνθήκης, έχουν εφαρμογή μόνο στην εξέταση της αποτελεσματικότητας της διαχείρισης της ΕΚΤ.

Άρθρο 28

Κεφάλαιο της ΕΚΤ

28.1. Το κεφάλαιο της ΕΚΤ, που καθίσταται λειτουργικό κατά την ίδρυσή της, ανέρχεται σε 5 δισεκατομμύρια ECU. Το κεφάλαιο μπορεί να αυξάνεται κατά ποσά τα οποία αποφασίζει το Διοικητικό Συμβούλιο, με την ειδική πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 10.3, εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 42.

28.2. Μόνοι εγγεγραμμένοι μεριδιούχοι και κάτοχοι του κεφαλαίου της ΕΚΤ είναι οι εθνικές κεντρικές τράπεζες. Η εγγραφή στο κεφάλαιο πραγματοποιείται σύμφωνα με την κλίδα κατανομής που καθορίζεται από το άρθρο 29.

28.3. Το Διοικητικό Συμβούλιο, αποφασίζοντας με την ειδική πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 10.3, καθορίζει το εκάστοτε ποσό και τον τρόπο καταβολής του κεφαλαίου.

28.4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 28.5, τα μερίδια των εθνικών κεντρικών τραπεζών στο εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ δεν μεταδίδονται ούτε ενεχυριάζονται ούτε κατάσχονται.

28.5. Αν η κλίδα κατανομής που αναφέρεται στο άρθρο 29, προσαρμοστεί, οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μεταδίδουν μεταξύ τους τόσα μερίδια κεφαλαίου όσα είναι αναγκαία για να διασφαλισθεί ότι η κατανομή μεριδίων κεφαλαίου αντιστοιχεί στην προσαρμοσμένη κλίδα. Το Διοικητικό Συμβούλιο καθορίζει τις λεπτομερείς διατάξεις για τις μεταδίδσεις αυτές.

Άρθρο 29

Κλίδα κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο

29.1. Η κλίδα κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο της ΕΚΤ θα καθοριστεί όταν ιδρυθούν το ΕΣΚΤ και η ΕΚΤ, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 109 Α παράγραφος 1 της παρούσας συνθήκης. Σε κάθε εθνική κεντρική τράπεζα, αποδίδεται στάθμιση σ' αυτήν την κλίδα η οποία ισούται με το άθροισμα:

- του 50 % του μεριδίου συμμετοχής του οικείου κράτους μέλους στον πληθυσμό της Κοινότητας κατά το προτελευταίο έτος πριν από την ίδρυση του ΕΣΚΤ,
- του 50 % του μεριδίου συμμετοχής του οικείου κράτους μέλους στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν της Κοινότητας σε τιμές αγοράς όπως μετρήθηκε κατά την πενταετία που προηγείται του προτελευταίου έτους πριν από την ίδρυση του ΕΣΚΤ.

Τα ποσοστά στρογγυλεύονται στο αμέσως ανώτερο ακέραιο πολλαπλάσιο του 0,05 %.

29.2. Τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου παρέχονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τους κανόνες που εγκρίνει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 42.

29.3. Οι σταθμίσεις που αποδίδονται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες αναπροσαρμόζονται ανά πενταετία μετά την ίδρυση του ΕΣΚΤ, κατ' αναλογία με τις διατάξεις του άρθρου 29.1. Η προσαρμοσμένη κλίδα κατανομής αρχίζει να ισχύει από την πρώτη ημέρα του επομένου έτους.

29.4. Το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει κάθε άλλο μέτρο που απαιτείται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 30

Μεταδίδση συναλλαγματικών διαθεσίμων στην ΕΚΤ

30.1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 28, οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μεταδίδουν στην ΕΚΤ συναλλαγματικά διαθέσιμα, άλλα εκτός από νομίσματα των κρατών μελών, ECU, αποθεματικές θέσεις του ΔΝΤ και ειδικά τραπεζικά δικαιώματα, μέχρι ποσού ισοδυνάμου προς 50 δισεκατομμύρια ECU. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει για το ποσοστό που θα ζητήσει η ΕΚΤ να της καταβληθεί κατά την ίδρυσή της και τα ποσά που θα ζητήσει σε μεταγενέστερες ημερομηνίες. Η ΕΚΤ έχει πλήρως το δικαίωμα να κατέχει και να διαχειρίζεται τα συναλλαγματικά διαθέσιμα που της μεταδίδονται και να τα χρησιμοποιεί για τους σκοπούς που ορίζονται στο παρόν καταστατικό.

30.2. Οι εισφορές κάθε εθνικής κεντρικής τράπεζας ορίζονται κατ' αναλογία με το μερίδιο συμμετοχής της στο εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ.

30.3. Κάθε εθνική κεντρική τράπεζα πιστώνεται από την ΕΚΤ με μια απαίτηση ισοδύναμη προς την εισφορά της. Το Διοικητικό Συμβούλιο καθορίζει το νόμισμα στο οποίο εκφράζονται οι εν λόγω απαιτήσεις και την απόδοσή τους.

30.4. Η ΕΚΤ μπορεί να ζητήσει να της καταβληθούν συναλλαγματικά διαθέσιμα πέραν του ορίου που τίθεται στο άρθρο 30.1, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30.2, εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 42.

30.5. Η ΕΚΤ δικαιούται να κατέχει και να διαχειρίζεται αποθεματικές θέσεις του ΔΝΤ και ειδικά τραπεζικά δικαιώματα και να φροντίζει για τη συγκέντρωση αυτών των στοιχείων.

30.6. Το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει όλα τα άλλα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

*Άρθρο 31***Συναλλαγματικά διαθέσιμα που κατέχονται από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες**

31.1. Οι εθνικές κεντρικές τράπεζες επιτρέπεται να πραγματοποιούν συναλλαγές σε εκπλήρωση των υποχρεώσεων τους προς διεθνείς οργανισμούς σύμφωνα με το άρθρο 23.

31.2. Όλες οι λοιπές πράξεις σε συναλλαγματικά διαθέσιμα τα οποία παραμένουν στην κατοχή των εθνικών κεντρικών τραπεζών μετά τις μεταιδρύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 30 καθώς και οι συναλλαγές των κρατών μελών που διενεργούνται με τα τρέχοντα ταμειακά διαθέσιμα σε συνάλλαγμα, εφόσον υπερβαίνουν ένα όριο που θα καθορισθεί στα πλαίσια του άρθρου 31.3, υπόκεινται στην έγκριση της ΕΚΤ, προκειμένου να διασφαλισθεί η συνέπεια με τη νομισματική πολιτική και την πολιτική συναλλαγματικών ισοτιμιών της Κοινότητας.

31.3. Το Διοικητικό Συμβούλιο εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές με σκοπό τη διευκόλυνση των εν λόγω πράξεων.

*Άρθρο 32***Κατανομή του νομισματικού εισοδήματος των εθνικών κεντρικών τραπεζών**

32.1. Το εισόδημα που συγκεντρώνουν οι εθνικές κεντρικές τράπεζες κατά την άσκηση των καθηκόντων τους στον τομέα της νομισματικής πολιτικής του ΕΣΚΤ (εφεξής ονομαζόμενο «νομισματικό εισόδημα») κατανέμεται κατά το τέλος κάθε οικονομικού έτους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

32.2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 32.3, το ποσό του νομισματικού εισοδήματος κάθε εθνικής κεντρικής τράπεζας, ισούται με το ετήσιο εισόδημα το οποίο της αποφέρουν τα στοιχεία του ενεργητικού που έχει στην κατοχή της έναντι των κυκλοφορούντων τραπεζογραμματίων και των υποχρεώσεων που προκύπτουν από τις καταθέσεις πιστωτικών ιδρυμάτων. Τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού ταυτοποιούνται από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που θεσπίζει το Διοικητικό Συμβούλιο.

32.3. Εφόσον το Διοικητικό Συμβούλιο κρίνει, μετά την έναρξη του τρίτου σταδίου της Οικονομικής Νομισματικής Ένωσης, ότι οι δομές του ισολογισμού των εθνικών κεντρικών τραπεζών δεν επιτρέπουν την εφαρμογή του άρθρου 32.2, μπορεί να αποφασίσει, με ειδική πλειοψηφία, ότι, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 32.2, το νομισματικό εισόδημα θα υπολογίζεται σύμφωνα με μια εναλλακτική μέθοδο για περίοδο που δεν θα υπερβαίνει την πενταετία.

32.4. Από το ποσό του νομισματικού εισοδήματος κάθε εθνικής κεντρικής τράπεζας αφαιρείται ποσό το οποίο αντιστοιχεί με τους τόκους που καταβάλλει η εν λόγω κεντρική τράπεζα επί των υποχρεώσεων που προκύπτουν από τις καταθέσεις πιστωτικών ιδρυμάτων σύμφωνα με το άρθρο 19.

Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίζει να αποζημιώνει τις εθνικές κεντρικές τράπεζες για τις δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται κατά την έκδοση των τραπεζογραμματίων ή, σε έκτακτες περιπτώσεις, για ειδικές ζημιές που αφορούν πράξεις νομισματικής πολιτικής τις οποίες διενεργούν για λογαριασμό του ΕΣΚΤ. Η αποζημίωση καταβάλλεται

υπό μορφή που κρίνεται κατάλληλη από το Διοικητικό Συμβούλιο. Τα ποσά αυτά μπορούν να συμψηφίζονται με το νομισματικό εισόδημα των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

32.5. Το συνολικό ποσό του νομισματικού εισοδήματος των εθνικών κεντρικών τραπεζών κατανέμεται μεταξύ τους κατ' αναλογία με τα καταβεβλημένα μερίδια συμμετοχής τους στο κεφάλαιο της ΕΚΤ, με την επιφύλαξη τυχόν αποφάσεων που λαμβάνει το Διοικητικό Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 33.2.

32.6. Ο συμψηφισμός και ο διακανονισμός των υπολοίπων που προέρχονται από την κατανομή του νομισματικού εισοδήματος πραγματοποιούνται από την ΕΚΤ σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που καθορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο.

32.7. Το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει όλα τα υπόλοιπα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

*Άρθρο 33***Κατανομή των καθαρών κερδών και ζημιών της ΕΚΤ**

33.1. Τα καθαρά κέρδη της ΕΚΤ μεταδιδίδονται με την ακόλουθη σειρά:

- α) ένα ποσό το οποίο καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και δεν μπορεί να υπερβαίνει το 20 % του καθαρού κέρδους, μεταδιδίδεται στα γενικά αποθεματικά με ανώτατο όριο το 100 % του κεφαλαίου,
- β) το υπόλοιπο καθαρό κέρδος διανέμεται μεταξύ των μεριδιούχων της ΕΚΤ, κατ' αναλογία προς τα καταβεβλημένα μερίδιά τους.

33.2. Σε περίπτωση ζημίας της ΕΚΤ, η ζημία αυτή μπορεί να καλυφθεί από το γενικό αποθεματικό της ΕΚΤ και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΚΤ, από το νομισματικό εισόδημα του αντίστοιχου οικονομικού έτους, κατ' αναλογία και μέχρι το ύψος των ποσών που κατανέμονται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες σύμφωνα με το άρθρο 32.5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII**ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ***Άρθρο 34***Νομικές πράξεις**

34.1. Σύμφωνα με το άρθρο 108 Α της παρούσας συνθήκης, η ΕΚΤ:

- εκδίδει κανονισμούς αναγκαίους προς εκτέλεση των καθηκόντων που ορίζονται στο άρθρο 3.1 πρώτη περίπτωση, στο άρθρο 19.1, στο άρθρο 22 ή στο άρθρο 25.2 καθώς και στις περιπτώσεις που θα προβλεφθούν στις πράξεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στο άρθρο 42,
- λαμβάνει αποφάσεις αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων που ανατίθενται στο ΕΣΚΤ από την παρούσα συνθήκη και το παρόν καταστατικό,

— διατυπώνει συστάσεις και γνώμες,

34.2. Ο κανονισμός έχει γενική ισχύ. Είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος. Οι συστάσεις και γνώμες δεν δεσμεύουν.

Η απόφαση είναι δεσμευτική ως προς όλα της τα μέρη για τους αποδέκτες της.

Τα άρθρα 190 έως 192 της παρούσας συνθήκης εφαρμόζονται επί των κανονισμών και των αποφάσεων που θεσπίζονται από την ΕΚΤ.

Η ΕΚΤ μπορεί να αποφασίσει να δημοσιεύσει τις αποφάσεις, τις συστάσεις και τις γνώμες της.

34.3. Εντός των ορίων και με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 42, η ΕΚΤ δικαιούται να επιβάλλει πρόστιμα και περιοδικές χρηματικές ποινές στις επιχειρήσεις λόγω μη συμμόρφωσης με υποχρεώσεις που απορρέουν από τους κανονισμούς ή τις αποφάσεις της.

Άρθρο 35

Δικαστικός έλεγχος και συναφή θέματα

35.1. Οι πράξεις ή παραλείψεις της ΕΚΤ υπόκεινται σε έλεγχο ή ερμηνεία από το Δικαστήριο στις περιπτώσεις και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα συνθήκη. Η ΕΚΤ μπορεί να κινηθεί δικαστική διαδικασία στις περιπτώσεις και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα συνθήκη.

35.2. Οι διαφορές μεταξύ της ΕΚΤ, αφενός, και των πιστωτών και χρεοφειλετών της ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου, αφετέρου, εκδικάζονται από τα αρμόδια εθνικά δικαστήρια, εκτός από τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου.

35.3. Η ΕΚΤ υπόκειται στο καθεστώς ευθύνης που προβλέπεται στο άρθρο 215 της παρούσας συνθήκης. Οι εθνικές κεντρικές τράπεζες ευθύνονται σύμφωνα με το οικείο εθνικό τους δίκαιο.

35.4. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται δυνάμει διαιτητικής ρήτηρας, περιλαμβανομένης σε σύμβαση δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου που έχει συναφθεί από την ΕΚΤ ή για λογαριασμό της.

35.5. Η απόφαση της ΕΚΤ να προσφύγει στο Δικαστήριο λαμβάνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

35.6 Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο για διαφορές που αφορούν την εκπλήρωση εκ μέρους μιας εθνικής κεντρικής τράπεζας των υποχρεώσεων της δυνάμει του παρόντος καταστατικού. Αν η ΕΚΤ διαπιστώσει ότι μια εθνική κεντρική τράπεζα έχει αθετήσει υποχρέωση της δυνάμει του παρόντος καταστατικού, διατυπώνει αιτιολογημένη γνώμη επί του θέματος αφού δώσει στην ενδιαφερόμενη εθνική κεντρική

τράπεζα την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Αν η ενδιαφερόμενη εθνική κεντρική τράπεζα δεν συμμορφωθεί με τη γνώμη εντός της προθεσμίας που ορίζεται από την ΕΚΤ, η ΕΚΤ μπορεί να προσφύγει στο Δικαστήριο.

Άρθρο 36

Προσωπικό

36.1. Το Διοικητικό Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Εκτελεστικής Επιτροπής, καθορίζει τους όρους απασχόλησης του προσωπικού της ΕΚΤ.

36.2. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο για όλες τις διαφορές ανάμεσα στην ΕΚΤ και τους υπαλλήλους της εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στους όρους απασχόλησής τους.

Άρθρο 37

Έδρα

Η απόφαση ως προς τον τόπο της έδρας της ΕΚΤ θα ληφθεί πριν από το τέλος του 1992, με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων.

Άρθρο 38

Επαγγελματικό απόρρητο

38.1. Τα μέλη των διοικητικών οργάνων και του προσωπικού της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών υποχρεούνται, ακόμη και όταν θα έχουν παύσει να ασκούν τα καθήκοντά τους, να μην αποκαλύπτουν πληροφορίες οι οποίες, λόγω της φύσης τους, καλύπτονται από την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου.

38.2. Τα πρόσωπα που έχουν πρόσβαση σε στοιχεία που καλύπτονται από κοινοτική νομοθεσία η οποία επιβάλλει υποχρέωση απορρήτου, υπόκεινται στην εν λόγω νομοθεσία.

Άρθρο 39

Δικαίωμα υπογραφής

Η ΕΚΤ δεσμεύεται νομίμως έναντι τρίτων από τον Πρόεδρο ή δύο μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής, ή με τις υπογραφές δύο μελών του προσωπικού της ΕΚΤ, δεόντως εξουσιοδοτημένων από τον Πρόεδρο να υπογράφουν εξ ονόματος της ΕΚΤ.

Άρθρο 40

Προνόμια και ασυλίες

Η ΕΚΤ απολαύει στην επικράτεια των κρατών μελών, των αναγκαίων προνομίων και ασυλιών για την εκπλήρωση της αποστολής της, υπό τους όρους που καθορίζονται στο Πρωτόκολλο περί Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση Ενιαίου Συμβουλίου και Ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Άρθρο 41

Απλοποιημένη διαδικασία τροποποίησης

41.1. Σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 5 της παρούσας συνθήκης, τα άρθρα 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1 α) και 36 του παρόντος καταστατικού, μπορούν να τροποποιούνται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει είτε με ειδική πλειοψηφία έπειτα από σύσταση της ΕΚΤ και διαβούλευση με την Επιτροπή, είτε με ομοφωνία έπειτα από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την ΕΚΤ. Και στις δύο περιπτώσεις απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

41.2. Οι συστάσεις που διατυπώνει η ΕΚΤ δυνάμει του παρόντος άρθρου απαιτούν ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 42

Συμπληρωματική νομοθεσία

Σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 6 της παρούσας συνθήκης, αμέσως μετά την απόφαση για την ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου της Ευρωπαϊκής και Νομισματικής Ένωσης, το Συμβούλιο θεσπίζει τις διατάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 και 34.3 του παρόντος καταστατικού αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, είτε έπειτα από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την ΕΚΤ, είτε έπειτα από σύσταση της ΕΚΤ και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΣΚΤ

Άρθρο 43

Γενικές διατάξεις

43.1. Η παρέκκλιση που αναφέρεται στο άρθρο 109 Κ παράγραφος 1 της παρούσας συνθήκης συνεπάγεται ότι τα ακόλουθα άρθρα του παρόντος καταστατικού δεν δημιουργούν δικαιώματα ή υποχρεώσεις για το κράτος μέλος με παρέκκλιση: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 και 52.

43.2. Οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών με παρέκκλιση κατά την έννοια του άρθρου 109 Κ παράγραφος 1 της παρούσας συνθήκης διατηρούν τις εξουσίες τους στον τομέα της νομισματικής πολιτικής σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο.

43.3. Σύμφωνα με το άρθρο 109 Κ παράγραφος 4 της παρούσας συνθήκης, με τον όρο «κράτη μέλη» εννοείται «κράτη μέλη χωρίς παρέκκλιση» στα εξής άρθρα του παρόντος καταστατικού: 3, 11.2, 19, 34.2 και 50.

43.4. Με τον όρο «εθνικές κεντρικές τράπεζες» εννοείται «κεντρικές τράπεζες κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση» στα

εξής άρθρα του παρόντος καταστατικού: 9.2, 10.1, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2, και 52.

43.5. Με τον όρο «μεριδιούχοι» εννοούνται οι «κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση» στα άρθρα 10.3 και 33.1.

43.6. Με τον όρο «εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ» εννοείται «κεφάλαιο της ΕΚΤ στο οποίο έχουν εγγραφεί οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση» στα άρθρα 10.3 και 30.2.

Άρθρο 44

Μεταβατικά καθήκοντα της ΕΚΤ

Η ΕΚΤ αναλαμβάνει τα καθήκοντα του ΕΝΙ που πρέπει να συνεχίσουν να ασκούνται κατά το τρίτο στάδιο λόγω των παρεκκλίσεων που θα ισχύουν για ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

Η ΕΚΤ παρέχει συμβουλές κατά την προετοιμασία της κατάργησης των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 109 Κ της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 45

Το Γενικό Συμβούλιο της ΕΚΤ

45.1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 106 παράγραφος 3 της παρούσας συνθήκης, το Γενικό Συμβούλιο συγκροτείται ως τρίτο όργανο λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ.

45.2. Το Γενικό Συμβούλιο απαρτίζεται από τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρο της ΕΚΤ και τους Διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών. Τα λοιπά μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής μπορούν να συμμετέχουν, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις συνεδριάσεις του Γενικού Συμβουλίου.

45.3. Οι αρμοδιότητες του Γενικού Συμβουλίου απαριθμούνται εξαντλητικά στο άρθρο 47 του παρόντος καταστατικού.

Άρθρο 46

Εσωτερικός κανονισμός του Γενικού Συμβουλίου

46.1. Ο Πρόεδρος ή, εν απουσία του, ο Αντιπρόεδρος της ΕΚΤ προεδρεύει του Γενικού Συμβουλίου της ΕΚΤ.

46.2. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και ένα μέλος της Επιτροπής μπορούν να συμμετέχουν, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις συνεδριάσεις του Γενικού Συμβουλίου.

46.3. Ο Πρόεδρος προετοιμάζει τις συνεδριάσεις του Γενικού Συμβουλίου.

46.4. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12.3. το Γενικό Συμβούλιο θεσπίζει τον εσωτερικό του κανονισμό.

46.5. Η γραμματεία του Γενικού Συμβουλίου εξασφαλίζεται από την ΕΚΤ.

*Άρθρο 47***Αρμοδιότητες του Γενικού Συμβουλίου****47.1. Το Γενικό Συμβούλιο:**

- ασκεί τα καθήκοντα που αναφέρονται στο άρθρο 44,
- συμβάλλει στις συμβουλευτικές λειτουργίες που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 25.1.

47.2. Το Γενικό Συμβούλιο συμβάλλει:

- στη συλλογή στατιστικών πληροφοριών που προβλέπεται στο άρθρο 5,
- στις δραστηριότητες της ΕΚΤ σχετικά με τις εκθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 15,
- στη θέσπιση των κανόνων που είναι αναγκαίοι για την εφαρμογή του άρθρου 26, όπως αναφέρεται στο άρθρο 26.4,
- στη λήψη όλων των άλλων μέτρων που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του άρθρου 29, όπως αναφέρεται στο άρθρο 29.4,
- στη θέσπιση των όρων απασχόλησης του προσωπικού της ΕΚΤ, όπως αναφέρεται στο άρθρο 36.

47.3. Το Γενικό Συμβούλιο συμβάλλει στις αναγκαίες προετοιμασίες για τον αμετάκλητο καθορισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών των νομισμάτων των κρατών μελών με παρέκκλιση έναντι των νομισμάτων, ή του ενιαίου νομίσματος, των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 109 Α παράγραφος 5 της παρούσας συνθήκης.

47.4. Το Γενικό Συμβούλιο ενημερώνεται από τον Πρόεδρο της ΕΚΤ σχετικά με τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.

*Άρθρο 48***Μεταδατικές διατάξεις σχετικά με το κεφάλαιο της ΕΚΤ**

Σύμφωνα με το άρθρο 29.1, σε κάθε εθνική κεντρική τράπεζα αποδίδεται στάθμιση στην κλίδα κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο της ΕΚΤ. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 28.3, οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών με παρέκκλιση δεν καταβάλλουν το εγγεγραμμένο τους κεφάλαιο εκτός εάν το Γενικό Συμβούλιο αποφασίσει, με ειδική πλειοψηφία που αντιπροσωπεύει τουλάχιστον τα δύο τρίτα του εγγεγραμμένου κεφαλαίου της ΕΚΤ και τουλάχιστον το ήμισυ των μεριδιούχων, ότι πρέπει να καταβληθεί ένα ελάχιστο ποσοστό ως συμβολή στις δαπάνες λειτουργίας της ΕΚΤ.

*Άρθρο 49***Καθυστερημένη καταβολή του κεφαλαίου, των αποθεματικών και των εξομοιωμένων λογαριασμών της ΕΚΤ**

49.1. Η κεντρική τράπεζα κράτους μέλους του οποίου καταργήθηκε η παρέκκλιση καταβάλλει το μερίδιό της στο

εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ στην ίδια έκταση όπως και οι κεντρικές τράπεζες των άλλων κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση, και μεταδίδει στην ΕΚΤ συναλλαγματικά διαθέσιμα σύμφωνα με το άρθρο 30.1. Το μεταδιδαστέο ποσό ορίζεται ως το γινόμενο της αξίας σε ECU, υπολογιζόμενης σε τρέχουσες τιμές, των συναλλαγματικών διαθεσίμων που έχουν ήδη μεταδιδαστεί στην ΕΚΤ, σύμφωνα με το άρθρο 30.1, επί τον λόγο του αριθμού μεριδίων για τα οποία έχει εγγραφεί η εν λόγω εθνική κεντρική τράπεζα προς τον αριθμό μεριδίων τα οποία έχουν ήδη καταβάλλει οι άλλες εθνικές κεντρικές τράπεζες.

49.2. Επιπλέον της καταβολής που γίνεται με το άρθρο 49.1, η εν λόγω κεντρική τράπεζα εισφέρει στα αποθεματικά της ΕΚΤ και στους εξομοιωμένους προς αυτά λογαριασμούς, καθώς και στο ποσό που απομένει να πιστωθεί στα αποθεματικά και λογαριασμούς σύμφωνα με το υπόλοιπο του λογαριασμού κερδών και ζημιών της 31ης Δεκεμβρίου του έτους που προηγείται της κατάργησης της παρέκκλισης. Το καταβλητέο ποσό καθορίζεται ως το γινόμενο του ποσού των αποθεματικών, όπως ορίζεται ανωτέρω και αναφέρεται στον εγκεκριμένο ισολογισμό της ΕΚΤ, επί τον λόγο του αριθμού μεριδίων για τα οποία έχει εγγραφεί η εν λόγω κεντρική τράπεζα προς τον αριθμό μεριδίων τα οποία έχουν ήδη καταβάλλει οι άλλες κεντρικές τράπεζες.

*Άρθρο 50***Αρχικός διορισμός των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής**

Κατά την ίδρυση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ, ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος και τα λοιπά μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής διορίζονται με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, κατά σύσταση του Συμβουλίου και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο του ΕΝΙ. Ο Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής διορίζεται για περίοδο οκτώ ετών. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 11.2, ο Αντιπρόεδρος διορίζεται για περίοδο τεσσάρων ετών και τα άλλα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής για θητεία μεταξύ πέντε και οκτώ ετών. Η θητεία τους δεν είναι ανανεώσιμη. Ο αριθμός των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής μπορεί να είναι μικρότερος από τον προβλεπόμενο στο άρθρο 11.1, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερος των τεσσάρων.

*Άρθρο 51***Παρέκκλιση από το άρθρο 32**

51.1. Εάν, μετά την έναρξη του τρίτου σταδίου, το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίσει ότι η εφαρμογή του άρθρου 32 συνεπάγεται σημαντικές μεταβολές στις σχετικές εισοδηματικές θέσεις των εθνικών κεντρικών τραπεζών, το εισόδημα που κατανέμεται σύμφωνα με το άρθρο 32 μειώνεται κατά ενιαίο ποσοστό το οποίο δεν υπερβαίνει το 60% κατά το πρώτο οικονομικό έτος μετά την έναρξη του τρίτου σταδίου και μειώνεται κατά 12 ποσοστιαίες μονάδες τουλάχιστο σε κάθε επόμενο οικονομικό έτος.

51.2. Το άρθρο 51.1 δεν εφαρμόζεται για περισσότερα από πέντε οικονομικά έτη μετά την έναρξη του τρίτου σταδίου.

Άρθρο 52

Ανταλλαγή τραπεζογραμμάτων κοινοτικών νομισμάτων

Μετά τον αμετάκλητο καθορισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών, το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα τραπεζογραμμάτια που

εκφράζονται σε νομίσματα με αμετάκλητα καθορισμένες ισοτιμίες ανταλλάσσονται από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες στην αντίστοιχη άρτια ισοτιμία τους.

Άρθρο 53

Εφαρμογή των μεταβατικών διατάξεων

Οι διατάξεις των άρθρων 43 έως 48 ισχύουν για όσο διάστημα υπάρχουν κράτη μέλη με παρέκκλιση.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

σχετικά με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να καθορίσουν το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στην συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Άρθρο 1

Σύσταση και όνομα

1.1. Το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα (ΕΝΙ) ιδρύεται σύμφωνα με το άρθρο 109 ΣΤ της παρούσας συνθήκης, εκτελεί δε τις λειτουργίες του και ασκεί τις δραστηριότητές του σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης και του παρόντος καταστατικού.

1.2. Τα μέλη του ΕΝΙ είναι οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών («εθνικές κεντρικές τράπεζες»). Για τους σκοπούς του παρόντος καταστατικού, το Institut Monétaire Luxembourgeois θα είναι η κεντρική τράπεζα του Λουξεμβούργου.

1.3. Σύμφωνα με το άρθρο 109 ΣΤ της παρούσας συνθήκης, η Επιτροπή των Διοικητών διαλύεται, το δε Ευρωπαϊκό Ταμείο Νομισματικής Συνεργασίας (ΕΤΝΣ) παύει να υφίσταται. Όλα τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού του ΕΤΝΣ μεταδίδονται αυτομάτως στο ΕΝΙ.

Άρθρο 2

Στόχοι

Το ΕΝΙ συμβάλλει στη δημιουργία των αναγκών συνθηκών για τη μετάβαση στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ, ιδίως:

- ενισχύοντας τον συντονισμό των νομισματικών πολιτικών με στόχο την εξασφάλιση της σταθερότητας των τιμών,
- εκτελώντας τις απαιτούμενες προπαρασκευαστικές εργασίες για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ), την εφαρμογή μιας ενιαίας

νομισματικής πολιτικής, και τη δημιουργία ενιαίου νομίσματος, στο τρίτο στάδιο,

— εποπτεύοντας την ανάπτυξη του ECU.

Άρθρο 3

Γενικές αρχές

3.1. Το ΕΝΙ ασκεί τα καθήκοντα και τις λειτουργίες που του ανατίθενται δυνάμει της παρούσας συνθήκης και του παρόντος καταστατικού, χωρίς να θίγεται η ευθύνη των αρμόδιων αρχών ως προς την άσκηση της νομισματικής πολιτικής στα αντίστοιχα κράτη μέλη.

3.2. Το ΕΝΙ λειτουργεί σύμφωνα με τους στόχους και τις αρχές που ορίζονται στο άρθρο 2 του καταστατικού του ΕΣΚΤ.

Άρθρο 4

Κύρια καθήκοντα

4.1. Σύμφωνα με το άρθρο 109 ΣΤ παράγραφος 2 της παρούσας συνθήκης, το ΕΝΙ:

- ενισχύει τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών κεντρικών τραπεζών,
- ενισχύει το συντονισμό των νομισματικών πολιτικών των κρατών μελών με στόχο την εξασφάλιση της σταθερότητας των τιμών,
- παρακολουθεί τη λειτουργία του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος (ΕΝΣ),

- διεξάγει διαβουλεύσεις για θέματα της αρμοδιότητας των εθνικών κεντρικών τραπεζών που επηρεάζουν τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των χρηματαγορών,
- αναλαμβάνει τα καθήκοντα του ΕΤΝΣ, εκτελεί δε ειδικότερα τις λειτουργίες που αναφέρονται στο άρθρο 6.1, 6.2 και 6.3,
- διευκολύνει τη χρήση του ECU και εποπτεύει την ανάπτυξη του, συμπεριλαμβανομένης της ομαλής λειτουργίας του συστήματος συμφητισμού σε ECU.

Το ENI επίσης:

- διεξάγει τακτικές διαβουλεύσεις σχετικά με την πορεία των νομισματικών πολιτικών και τη χρησιμοποίηση των μέσων νομισματικής πολιτικής,
- δίνει τη γνώμη την οποία του ζητούν κανονικά οι εθνικές νομισματικές αρχές προτού λάβουν αποφάσεις για την πορεία της νομισματικής πολιτικής εντός του κοινού πλαισίου για τον εκ των προτέρων συντονισμό.

4.2. Το αργότερο ως τις 31 Δεκεμβρίου 1996, το ENI προσδιορίζει το κανονιστικό, οργανωτικό και υλικοτεχνικό πλαίσιο που χρειάζεται το ΕΣΚΤ για να ασκήσει τα καθήκοντά του στο τρίτο στάδιο, σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοικτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό. Το πλαίσιο αυτό υπαβάλλεται προς απόφαση από το Συμβούλιο του ENI στην ΕΚΤ κατά την ημερομηνία της ίδρυσής της.

Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 109 ΣΤ παράγραφος 3 της παρούσας συνθήκης, το ENI:

- προετοιμάζει τα αναγκαία μέτρα και διαδικασίες για την εφαρμογή της ενιαίας νομισματικής πολιτικής στο τρίτο στάδιο,
- προωθεί, όπου χρειάζεται, την εναρμόνιση των κανόνων και πρακτικών που διέπουν τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή των στατιστικών στοιχείων στους τομείς της αρμοδιότητάς του,
- προετοιμάζει τους κανόνες σχετικά με τις πράξεις που εκτελούνται από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες στα πλαίσια του ΕΣΚΤ,
- προωθεί την αποτελεσματικότητα των συστημάτων διασυννοριακών πληρωμών,
- εποπτεύει την τεχνική προετοιμασία των τραπεζογραμματίων ECU.

Άρθρο 5

Συμβουλευτικές λειτουργίες

5.1. Σύμφωνα με το άρθρο 109 ΣΤ παράγραφος 4 της παρούσας συνθήκης, το Συμβούλιο του ENI δύναται να δια-

τυπώνει γνώμες ή συστάσεις ως προς το γενικό προσανατολισμό της νομισματικής πολιτικής και της πολιτικής συναλλαγματικών ισοτιμιών καθώς και ως προς τα μέτρα που λαμβάνονται σε κάθε κράτος μέλος. Το ENI μπορεί να υποβάλει γνώμες ή συστάσεις προς τις κυβερνήσεις και το Συμβούλιο για πολιτικές που μπορούν να επηρεάζουν την εσωτερική ή εξωτερική νομισματική κατάσταση στην Κοινότητα και, ιδίως, τη λειτουργία του ΕΝΣ.

5.2. Το Συμβούλιο του ENI δύναται επίσης να διατυπώνει συστάσεις προς τις νομισματικές αρχές των κρατών μελών όσον αφορά την άσκηση της νομισματικής πολιτικής τους.

5.3. Σύμφωνα με το άρθρο 109 ΣΤ παράγραφος 6 της παρούσας συνθήκης, το Συμβούλιο ζητεί τη γνώμη του ENI για οιαδήποτε προτεινόμενη κοινοτική πράξη που εμπίπτει στους τομείς της αρμοδιότητάς του.

Εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, έπειτα από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την Επιτροπή των Διοικητών ή ανάλογα με την περίπτωση, με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το ENI, το ENI δίνει τη γνώμη που του ζητούν οι αρχές των κρατών μελών σχετικά με τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων που εμπίπτουν στους τομείς της αρμοδιότητάς του, ιδιαιτέρως όσον αφορά το άρθρο 4.2.

5.4. Σύμφωνα με το άρθρο 109 ΣΤ παράγραφος 5 της παρούσας συνθήκης, το ENI δύναται να αποφασίσει να δημοσιεύσει τις γνώμες ή τις συστάσεις του.

Άρθρο 6

Λειτουργικά και τεχνικά καθήκοντα

6.1. Το ENI:

- εξασφαλίζει την πολυμεροποίηση των θέσεων που προκύπτουν από τις παρεμβάσεις των εθνικών κεντρικών τραπεζών στα κοινοτικά νομίσματα και την πολυμεροποίηση των ενδοκοινοτικών διακανονισμών,
- διαχειρίζεται τον πολύ δραχυπρόθεσμο χρηματοδοτικό μηχανισμό που προβλέπεται από τη συμφωνία της 13ης Μαρτίου 1979 μεταξύ των κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας που καθορίζει τις διαδικασίες λειτουργίας του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος (που εφεξής καλείται Συμφωνία ΕΝΣ) καθώς και το δραχυπρόθεσμο μηχανισμό νομισματικής στήριξης που προβλέπεται από τη συμφωνία της 9ης Φεβρουαρίου 1970 μεταξύ των κεντρικών τραπεζών της Κοινότητας, όπως έχει τροποποιηθεί,
- εκτελεί τις λειτουργίες που ορίζονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1969/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, που προβλέπει τη θέσπιση ενιαίου μηχανισμού μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών των κρατών μελών.

6.2. Το ENI μπορεί να δέχεται νομισματικά αποθέματα από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες και να εκδίδει ECU έναντι του ενεργητικού αυτού για τους σκοπούς της εφαρμογής της συμφωνίας του ΕΝΣ. Το ENI και οι εθνικές κεντρικές τρά-

πεζες μπορούν να χρησιμοποιούν τα ECU αυτά ως μέσο διακανονισμών και για τις συναλλαγές μεταξύ αυτών και του ENI. Το ENI λαμβάνει τα απαραίτητα διοικητικά μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

6.3. Το ENI μπορεί να αναγνωρίζει σε νομισματικές αρχές τρίτων χωρών και σε διεθνή νομισματικά ιδρύματα το καθεστώς των «Λοιπών Κατόχων» ECU και να καθορίζει τους όρους και τις διατάξεις υπό τους οποίους μπορούν οι «Λοιποί Κάτοχοι» να αποκτούν, να κατέχουν ή να χρησιμοποιούν τα ECU.

6.4. Το ENI δικαιούται να κατέχει και να διαχειρίζεται συναλλαγματικά αποθέματα αιτήσεως των εθνικών κεντρικών τραπεζών, ως αντιπρόσωπός τους.

Τα κέρδη και οι ζημιές που αφορούν αυτά τα αποθέματα γίνονται για λογαριασμό της καταθέτριας εθνικής κεντρικής τράπεζας. Το ENI εκτελεί αυτή τη λειτουργία βάσει διμερών συμβάσεων σύμφωνα με κανόνες που ορίζονται σε απόφαση του ENI. Οι κανόνες αυτοί εξασφαλίζουν ότι οι συναλλαγές επ' αυτών των αποθεμάτων δεν παρακωλύουν τη νομισματική πολιτική ή την πολιτική συναλλαγματικών ισοτιμιών της αρμόδιας νομισματικής αρχής κράτους μέλους και είναι συνεπείς με τους στόχους του ENI και την ορθή λειτουργία του μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος.

Άρθρο 7

Άλλα καθήκοντα

7.1. Άπαξ του έτους, το ENI υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο των προπαρασκευαστικών εργασιών για το τρίτο στάδιο. Στις εκθέσεις αυτές περιλαμβάνεται αξιολόγηση της προόδου προς τη σύγκλιση στην Κοινότητα και καλύπτεται ιδιαίτερα η προσαρμογή των μέσων της νομισματικής πολιτικής και η προετοιμασία των αναγκαίων διαδικασιών για την εφαρμογή ενιαίας νομισματικής πολιτικής στο τρίτο στάδιο καθώς και οι καταστατικές απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν οι κεντρικές τράπεζες προκειμένου να καταστούν αναπόσπαστο μέρος του ΕΣΚΤ.

7.2. Σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στο άρθρο 109 ΣΤ παράγραφος 7 της παρούσας συνθήκης, το ENI μπορεί να ασκεί και άλλα καθήκοντα για την προετοιμασία του τρίτου σταδίου.

Άρθρο 8

Ανεξαρτησία

Τα μέλη του Συμβουλίου του ENI, τα οποία είναι οι αντιπρόσωποι των ιδρυμάτων τους, ενεργούν, όσον αφορά τις δραστηριότητές τους, σύμφωνα με τις ευθύνες τους. Κατά την άσκηση των εξουσιών και την εκτέλεση των καθηκόντων και των υποχρεώσεων που τους αναθέτουν η παρούσα συνθήκη και το παρόν καταστατικό, το Συμβούλιο του ENI δεν επιτρέπεται να ζητεί ή να δέχεται υποδείξεις από κοινοτικά όργανα, ή οργανισμούς, ή από κυβερνήσεις των κρατών μελών. Τα κοινοτικά όργανα ή οργανισμοί, καθώς και οι κυβερνήσεις των κρατών μελών αναλαμβάνουν την υποχρέωση να τηρούν την αρχή αυτή και να μην επιδιώ-

κουν να επηρεάζουν το Συμβούλιο του ENI κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Άρθρο 9

Διοίκηση

9.1. Σύμφωνα με το άρθρο 109 ΣΤ παράγραφος 1 της παρούσας συνθήκης, τη διοίκηση και διαχείριση του ENI έχει το Συμβούλιο του ENI.

9.2. Το Συμβούλιο του ENI απαρτίζεται από τον Πρόεδρο και τους Διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών, ένας εκ των οποίων θα είναι Αντιπρόεδρος. Εάν ένας Διοικητής αδυνατεί να λάβει μέρος σε μια συνεδρίαση, μπορεί να διορίσει άλλον αντιπρόσωπο του ιδρυματός του.

9.3. Ο Πρόεδρος διορίζεται, με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, μετά από σύσταση, κατά περίπτωση, της Επιτροπής των Διοικητών ή του Συμβουλίου του ENI και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Ο Πρόεδρος επιλέγεται μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε νομισματικά ή τραπεζικά θέματα. Μόνον υπήκοος κράτους μέλους μπορεί να γίνεται Πρόεδρος του ENI. Το Συμβούλιο του ENI διορίζει τον Αντιπρόεδρο. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος διορίζονται για περίοδο τριών ετών.

9.4. Ο Πρόεδρος εκτελεί τα καθήκοντά του σε βάση πλήρους απασχόλησης. Δεν αναλαμβάνει καμία άλλη απασχόληση, αμειβόμενη ή μη, εκτός εάν του το επιτρέψει κατ' εξαίρεση το Συμβούλιο του ENI.

9.5. Ο Πρόεδρος:

- προετοιμάζει τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου του ENI, και προεδρεύει σ' αυτές,
- παρουσιάζει, με την επιφύλαξη του άρθρου 22, τις απόψεις του ENI σε τρίτους,
- είναι υπεύθυνος για την τρέχουσα διαχείριση του ENI.

Κατά την απουσία του Προέδρου, τα καθήκοντά του ασκούνται από τον Αντιπρόεδρο.

9.6. Οι όροι απασχόλησης του Προέδρου, ιδίως δε οι αποχές, η σύνταξη και οι λοιπές κοινωνικοασφαλιστικές παροχές του, περιλαμβάνονται σε σύμβαση που συνάπτεται με το ENI και καθορίζονται από το Συμβούλιο του ENI μετά από πρόταση επιτροπής που αποτελείται από τρία μέλη τα οποία διορίζει η Επιτροπή των Διοικητών ή, ανάλογα με την περίπτωση, το Συμβούλιο του ENI και από τρία μέλη τα οποία διορίζει το Συμβούλιο. Ο Πρόεδρος δεν έχει δικαίωμα ψήφου για θέματα που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο.

9.7. Εάν ο Πρόεδρος δεν πληροί πλέον τους όρους που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων του ή εάν διαπράξει δαυρή παράπτωμα, το Δικαστήριο μπορεί αιτήσεως του

Συμβουλίου του ENI να τον απαλλάξει από τα καθήκοντά του.

9.8. Το Συμβούλιο του ENI θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό του ENI.

Άρθρο 10

Συνεδριάσεις του Συμβουλίου του ENI και διαδικασίες ψηφοφορίας

10.1. Το Συμβούλιο του ENI συνεδριάζει τουλάχιστον 10 φορές ετησίως. Οι εργασίες των συνεδριάσεων είναι μυστικές. Το Συμβούλιο του ENI μπορεί να αποφασίσει ομόφωνα να δημοσιεύσει τα αποτελέσματα των συσκέψεών του.

10.2. Κάθε μέλος του Συμβουλίου του ENI ή ο αντιπρόσωπος που ορίζει έχει μία ψήφο.

10.3. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στο παρόν καταστατικό, το Συμβούλιο του ENI αποφασίζει με απλή πλειοψηφία των μελών του.

10.4. Για τις αποφάσεις που λαμβάνονται στα πλαίσια των άρθρων 4.2, 5.4, 6.2 και 6.3, απαιτείται ομοφωνία των μελών του Συμβουλίου του ENI.

Για την έγκριση γνώμων και συστάσεων σύμφωνα με το άρθρο 5.1 και 5.2, αποφάσεων σύμφωνα με τα άρθρα 6.4, 16 και 23.6 και κατευθυντήριων γραμμών σύμφωνα με το άρθρο 15.3, απαιτείται ειδική πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών του Συμβουλίου του ENI.

Άρθρο 11

Συνεργασία μεταξύ των οργάνων και υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων

11.1. Στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου του ENI, μπορούν να συμμετέχουν ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και ένα μέλος της Επιτροπής, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

11.2. Ο Πρόεδρος του ENI καλείται να συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου όταν εξετάζονται θέματα που αφορούν τους στόχους και τα καθήκοντα του ENI.

11.3. Σε ημερομηνία που θα καθοριστεί στον εσωτερικό κανονισμό, το ENI συντάσσει ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητές του και τη νομισματική και χρηματοοικονομική κατάσταση στην Κοινότητα. Η ετήσια έκθεση καθώς και οι ετήσιοι λογαριασμοί του ENI, αποστέλλονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Ο Πρόεδρος του ENI μπορεί, αιτήσει του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή με δική του πρωτοβουλία, να εμφανιστεί ενώπιον των αρμόδιων επιτροπών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

11.4. Οι εκθέσεις που δημοσιεύονται από το ENI διατίθενται δωρεάν στα ενδιαφερόμενα μέρη.

Άρθρο 12

Νόμισμα

Οι πράξεις του ENI εκφράζονται σε ECU.

Άρθρο 13

Έδρα

Η απόφαση ως προς τον τόπο της έδρας του ENI θα ληφθεί πριν από το τέλος του 1992, με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων.

Άρθρο 14

Νομική ικανότητα

Το ENI, το οποίο σύμφωνα με το άρθρο 109 ΣΤ παράγραφος 1 της παρούσας συνθήκης έχει νομική προσωπικότητα, έχει σε κάθε κράτος μέλος την ευρύτερη νομική ικανότητα που αναγνωρίζεται σε νομικά πρόσωπα από το δίκαιο του κράτους μέλους. Το ENI μπορεί ιδίως να αποκτά ή να διαθέτει κινητή ή ακίνητη περιουσία και να είναι διάδικος.

Άρθρο 15

Νομικές πράξεις

15.1. Κατά την άσκηση των καθηκόντων του, και σύμφωνα με τους όρους που ορίζονται στο παρόν καταστατικό, το ENI:

- διατυπώνει γνώμες,
- διατυπώνει συστάσεις,
- εγκρίνει κατευθυντήριες γραμμές και λαμβάνει αποφάσεις που απευθύνονται προς τις εθνικές κεντρικές τράπεζες.

15.2. Οι γνώμες και οι συστάσεις του ENI δεν δεσμεύουν.

15.3. Το Συμβούλιο του ENI μπορεί να εγκρίνει κατευθυντήριες γραμμές που ορίζουν τις μεθόδους για την υλοποίηση των αναγκαίων προϋποθέσεων προκειμένου να εκτελεί το ΕΣΚΤ τις λειτουργίες του στο τρίτο στάδιο. Οι κατευθυντήριες γραμμές του ENI δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα και υποβάλλονται προς απόφαση στην ΕΚΤ.

15.4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 3.1, οι αποφάσεις του ENI δεσμεύουν καθ' ολοκληρία τους αποδέκτες των. Τα άρθρα 190 και 191 της παρούσας συνθήκης εφαρμόζονται στις αποφάσεις αυτές.

Άρθρο 16**Οικονομικοί πόροι**

16.1. Το ENI διαθέτει δικούς του πόρους. Το ύψος των πόρων του ENI καθορίζεται από το Συμβούλιο του ENI, με στόχο να εξασφαλιστούν τα έσοδα που κρίνονται αναγκαία ώστε να καλύπτονται οι διοικητικές δαπάνες που συνεπάγεται η εκτέλεση των καθηκόντων και λειτουργιών του ENI.

16.2. Οι πόροι του ENI, που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 16.1, καλύπτονται με εισφορές των εθνικών κεντρικών τραπεζών σύμφωνα με την κλείδα κατανομής που αναφέρεται στο άρθρο 29.1 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, και καταβάλλονται κατά την ίδρυση του ENI. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή παρέχει τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κλείδας, σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζει το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Επιτροπή των Διοικητών και την επιτροπή του άρθρου 109 Γ.

16.3. Το Συμβούλιο του ENI αποφασίζει τον τρόπο με τον οποίο καταβάλλονται οι εισφορές.

Άρθρο 17**Ετήσιοι λογαριασμοί και λογιστικός έλεγχος**

17.1. Το οικονομικό έτος του ENI αρχίζει την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου και τελειώνει την τελευταία ημέρα του Δεκεμβρίου.

17.2. Το Συμβούλιο του ENI εγκρίνει ετήσιο προϋπολογισμό πριν από την έναρξη κάθε οικονομικού έτους.

17.3. Οι ετήσιοι λογαριασμοί καταρτίζονται σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζει το Συμβούλιο του ENI. Οι ετήσιοι λογαριασμοί εγκρίνονται από το Συμβούλιο του ENI και ακολούθως δημοσιεύονται.

17.4. Οι ετήσιοι λογαριασμοί ελέγχονται από ανεξάρτητους εξωτερικούς ελεγκτές τους οποίους εγκρίνει το Συμβούλιο του ENI. Οι ελεγκτές είναι πλήρως εξουσιοδοτημένοι να εξετάζουν όλα τα βιβλία και τους λογαριασμούς του ENI και να ενημερώνονται πλήρως για τις συναλλαγές του.

Οι διατάξεις του άρθρου 188 Γ της παρούσας συνθήκης, εφαρμόζονται μόνο στην εξέταση της αποτελεσματικότητας της διαχείρισης του ENI.

17.5. Τυχόν πλεόνασμα του ENI μεταδίδεται με την εξής σειρά:

α) ένα ποσό που θα καθορίζεται από το Συμβούλιο του ENI μεταδίδεται στο γενικό αποθεματικό του ENI,

β) το υπόλοιπο πλεόνασμα κατανέμεται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες, σύμφωνα με την κλείδα που αναφέρεται στο άρθρο 16.2.

17.6. Σε περίπτωση ζημίας του ENI, το έλλειμμα συμψηφίζεται με το γενικό αποθεματικό του ENI. Τυχόν εναπομένον

έλλειμμα καλύπτεται με εισφορές των εθνικών κεντρικών τραπεζών, σύμφωνα με την κλείδα που αναφέρεται στο άρθρο 16.2.

Άρθρο 18**Προσωπικό**

18.1. Το Συμβούλιο του ENI καθορίζει τους όρους απασχόλησης του προσωπικού του ENI.

18.2. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο για όλες τις διαφορές μεταξύ του ENI και των υπαλλήλων του εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στους όρους απασχόλησης.

Άρθρο 19**Δικαστικός έλεγχος και συναφή θέματα**

19.1. Οι πράξεις ή παραλείψεις του ENI υπόκεινται σε έλεγχο και ερμηνεία από το Δικαστήριο στις περιπτώσεις υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα συνθήκη. Το ENI μπορεί να κινήσει δικαστική διαδικασία στις περιπτώσεις και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα συνθήκη.

19.2. Οι διαφορές μεταξύ του ENI, αφενός, και των πιστωτών ή χρεοφειλετών του ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου, αφετέρου, εκδικάζονται από τα αρμόδια εθνικά δικαστήρια, εκτός από τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου.

19.3. Το ENI υπόκειται στο καθεστώς ευθύνης που ορίζεται στο άρθρο 215 της παρούσας συνθήκης.

19.4. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται δυνάμει ρήτρας περί διαιτησίας περιλαμβανομένης σε σύμβαση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που έχει συναφθεί από το ENI ή για λογαριασμό του.

19.5. Η απόφαση του ENI να προσφύγει στο Δικαστήριο λαμβάνεται από το Συμβούλιο του ENI.

Άρθρο 20**Επαγγελματικό απόρρητο**

20.1. Τα μέλη του Συμβουλίου του ENI και το προσωπικό του ENI υποχρεούνται, ακόμα και όταν θα έχουν παύσει να ασκούν τα καθήκοντά τους, να μην αποκαλύπτουν πληροφορίες οι οποίες, λόγω της φύσης τους, καλύπτονται από την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου.

20.2. Τα πρόσωπα που έχουν πρόσβαση σε στοιχεία που καλύπτονται από κοινοτική νομοθεσία η οποία επιβάλλει υποχρέωση απορρήτου, υπόκεινται στην εν λόγω νομοθεσία.

Άρθρο 21**Προνόμια και ασυλίες**

Το ENI απολαύει στην επικράτεια των κρατών μελών των αναγκαίων προνομίων και ασυλιών για την εκπλήρωση της

αποστολής του, υπό τους όρους που καθορίζονται στο πρωτόκολλο περί Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση Ενιαίου Συμβουλίου και Ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 22

Δικαίωμα υπογραφής

Το ΕΝΙ δεσμεύεται νομίμως έναντι τρίτων από τον Πρόεδρο ή τον Αντιπρόεδρο ή με τις υπογραφές δύο μελών του προσωπικού του ΕΝΙ δεόντως εξουσιοδοτημένων από τον Πρόεδρο να υπογράφουν εξ ονόματος του ΕΝΙ.

Άρθρο 23

Εκκαθάριση του ΕΝΙ

23.1. Σύμφωνα με το άρθρο 109 Α της παρούσας συνθήκης, το ΕΝΙ τίθεται υπό εκκαθάριση μόλις ιδρυθεί η ΕΚΤ. Όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού του ΕΝΙ μεταδίδονται αυτομάτως στην ΕΚΤ. Η ΕΚΤ θέτει υπό εκκαθάριση το ΕΝΙ σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Η εκκαθάριση περατώνεται μέχρι την έναρξη του τρίτου σταδίου.

23.2. Ο μηχανισμός δημιουργίας ECU έναντι χρυσού και δολλαρίων ΗΠΑ που προβλέπεται στο άρθρο 17 της συμφωνίας για το ΕΝΣ θα έχει καταργηθεί μέχρι την πρώτη ημέρα του τρίτου σταδίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 της εν λόγω συμφωνίας.

23.3. Κάθε απαίτηση και οφειλή που προκύπτει από τον πολύ δραχυπρόθεσμο χρηματοδοτικό μηχανισμό και το δραχυπρόθεσμο μηχανισμό νομισματικής στήριξης, όπως προβλέπεται στις συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 6.1, θα έχει διακανονιστεί μέχρι την πρώτη ημέρα του τρίτου σταδίου.

23.4. Διατίθενται όλα τα εναπομένοντα περιουσιακά στοιχεία του ΕΝΙ και διακανονίζονται όλες οι απομένουσες οφειλές του.

23.5. Το προϊόν της εκκαθάρισης που προβλέπεται στο άρθρο 23.4 διανέμεται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες σύμφωνα με την κλίδα κατανομής η οποία αναφέρεται στο άρθρο 16.2.

23.6. Το Συμβούλιο του ΕΝΙ, μπορεί να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή του άρθρου 23.4 και 23.5.

23.7. Μόλις ιδρυθεί η ΕΚΤ, ο Πρόεδρος του ΕΝΙ αποχωρεί από τα καθήκοντά του.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να καθορίσουν τις λεπτομέρειες της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος που αναφέρεται στο άρθρο 104 Γ της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Άρθρο 1

Οι τιμές αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 104 Γ παράγραφος 2 της παρούσας συνθήκης είναι οι εξής:

- 3 % για τον λόγο μεταξύ του προβλεπόμενου ή υφιστάμενου δημοσιονομικού ελλείμματος και του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος σε τιμές αγοράς,
- 60 % για τον λόγο μεταξύ του δημοσίου χρέους και του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος σε τιμές αγοράς.

Άρθρο 2

Στο άρθρο 104 Γ της παρούσας συνθήκης και στο παρόν πρωτόκολλο:

- Οι όροι «δημόσιος» και «δημοσιονομικός» νοούνται με ευρεία έννοια, ήτοι καλύπτουν την κεντρική κυβέρνηση,

την περιφερειακή ή τοπική διοίκηση και τα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης, εξαιρουμένων των εμπορικών πράξεων, όπως ορίζονται στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Οικονομικών Λογαριασμών,

- ως έλλειμμα νοείται ο καθαρός δανεισμός, όπως ορίζεται στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Οικονομικών Λογαριασμών,
- ως επένδυση νοείται η δημιουργία ακαθάριστου πάγιου κεφαλαίου, όπως ορίζεται στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Οικονομικών Λογαριασμών,
- ως χρέος νοείται το συνολικό ακαθάριστο χρέος, στην ονομαστική του αξία, που εκκρεμεί στο τέλος του έτους, ενοποιημένο εντός και μεταξύ των τομέων του κατά την ευρεία έννοια δημοσίου, όπως ορίζεται στην πρώτη περίπτωση.

Άρθρο 3

Προκειμένου να διασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, οι κυβερνήσεις των

κρατών μελών ευθύνονται, στα πλαίσια της διαδικασίας αυτής, για τα ελλείμματα του Δημοσίου υπό ευρεία έννοια, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, πρώτη περίπτωση. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές διαδικασίες στον τομέα του προϋπολογισμού τους επιτρέπουν να εκπληρώνουν τις σχετικές υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τη παρούσα συνθήκη. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν αμέσως και

τακτικά, στην Επιτροπή, τα προβλεπόμενα και υφιστάμενα ελλείμματά τους και το ύψος του χρέους τους.

Άρθρο 4

Τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου, παρέχονται από την Επιτροπή.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στο άρθρο 109 I της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να καθορίσουν τις λεπτομέρειες των κριτηρίων σύγκλισης που θα καθοδηγήσουν την Κοινότητα κατά τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τη μετάβαση στο τρίτο στάδιο της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ στις ακόλουθες διατάξεις, που προσαρτώνται στην συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Άρθρο 1

Το κριτήριο της σταθερότητας των τιμών, που αναφέρεται στο άρθρο 109 I παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει σταθερές επιδόσεις στο θέμα των τιμών και μέσο ποσοστό πληθωρισμού, καταγεγραμμένο επί ένα έτος πριν από τον έλεγχο, που δεν υπερβαίνει εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών, περισσότερο από 1 1/2 ποσοστιαία μονάδα. Ο πληθωρισμός υπολογίζεται βάσει του δείκτη τιμών καταναλωτή (ΔΤΚ) ή σε συγκρίσιμη βάση, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές των εθνικών ορισμών.

Άρθρο 2

Το κριτήριο της δημοσιονομικής κατάστασης, που αναφέρεται στο άρθρο 109 I, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι τη στιγμή της εξέτασης δεν έχει ληφθεί απόφαση του Συμβουλίου, για το κράτος μέλος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 104 Γ, παράγραφος 6 της συνθήκης, όσον αφορά την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος.

Άρθρο 3

Το κριτήριο της συμμετοχής στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος, που αναφέρεται στο άρθρο 109 I παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει τηρήσει τα κανονικά περιθώρια διακύμανσης που προβλέπει ο Μηχανισμός Συναλλαγματικών Ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος χωρίς σοβαρή ένταση κατά τα δύο, τουλάχιστον, τελευταία έτη πριν από την εξέταση. Ειδικότερα, το κράτος μέλος δεν πρέπει να έχει υποτιμήσει την κεντρική διμερή ισοτιμία του νομίσματός

του έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους με δική του πρωτοβουλία μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα.

Άρθρο 4

Το κριτήριο της σύγκλισης των επιτοκίων, που αναφέρεται στο άρθρο 109 I, παράγραφος 1, τέταρτη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι, το υπό παρατήρηση κράτος μέλος, επί διάστημα ενός έτους πριν από την εξέταση, έχει μέσο ονομαστικό μακροπρόθεσμο επιτόκιο το οποίο δεν υπερβαίνει εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών, περισσότερο από 2 ποσοστιαίες μονάδες. Τα επιτόκια υπολογίζονται βάσει μακροπρόθεσμων ομολόγων του Δημοσίου ή συγκρίσιμων χρεωγράφων, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές των εθνικών ορισμών.

Άρθρο 5

Τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου, παρέχονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 6

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το ΕΝΙ ή την ΕΚΤ ανάλογα με την περίπτωση, και με την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 109 Γ, θεσπίζει τις κατάλληλες διατάξεις για τον καθορισμό των λεπτομερειών των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στο άρθρο 109 I της συνθήκης, οι οποίες θα αντικαταστήσουν τότε το παρόν πρωτόκολλο.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

για την τροποποίηση του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι, σύμφωνα με το άρθρο 40 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και με το άρθρο 21 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα απολαύουν, στην επικράτεια των κρατών μελών, των προνομίων και ασυλιών που είναι απαραίτητα για την εκπλήρωση της αποστολής τους,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στην συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Άρθρο Μόνον

Το Πρωτόκολλο περί των Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το προσαρτημένο στη συνθήκη για την ίδρυση Ενιαίου Συμβουλίου και Ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, συμπληρώνεται με τις ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 23

Το παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται επίσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στα μέλη των οργάνων της και στο προσωπικό της, με την επιφύλαξη των διατάξεων του πρωτοκόλλου περί του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα απαλλάσσεται επί πλέον από κάθε φόρο ή παρόμοια επιδάρυνση λόγω αύξησεως του κεφαλαίου της καθώς και από τις διάφορες διατυπώσεις που συνεπάγονται οι ενέργειες αυτές στο κράτος στο οποίο έχει την έδρα της. Οι δραστηριότητες της Τράπεζας και των οργάνων της που ασκούνται σύμφωνα με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, δεν υπόκεινται σε φόρο κύκλου εργασιών.

Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται και στο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα. Σε περίπτωση διάλυσης ή εκκαθάρισής του δεν επιβάλλεται καμία φορολογική επιδάρυνση.»

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

σχετικά με τη Δανία

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να διευθετήσουν ορισμένα ειδικά προβλήματα που αφορούν τη Δανία,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Οι διατάξεις του άρθρου 14 του Πρωτοκόλλου σχετικά με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας δεν θίγουν το δικαίωμα της Εθνικής Τράπεζας της Δανίας να ασκεί τα υφιστάμενα καθήκοντά της όσον αφορά τα εδάφη εκείνα του Βασιλείου της Δανίας που δεν είναι μέρη της Κοινότητας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

σχετικά με την Πορτογαλία

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να διευθετήσουν ορισμένα ιδιαίτερα προβλήματα που αφορούν την Πορτογαλία,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

1. Επιτρέπεται στην Πορτογαλία να διατηρήσει σε ισχύ τη δυνατότητα που έχει δώσει στις Αυτόνομες Περιοχές των Αζορών και της Μαδέρας να απολαύουν άτοκης πιστωτικής διευκόλυνσης της Τράπεζας της Πορτογαλίας, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από την ισχύουσα πορτογαλική νομοθεσία.
2. Η Πορτογαλία αναλαμβάνει να καταβάλει κάθε προσπάθεια προκειμένου να θέσει τέρμα στην προαναφερόμενη πιστωτική διευκόλυνση το ταχύτερο δυνατό.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

για τη μετάδοση στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

Διακηρύσσουν τον αμετάκλητο χαρακτήρα της πορείας της Κοινότητας προς το τρίτο στάδιο υπογράφοντας τις νέες διατάξεις της συνθήκης για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Ως εκ τούτου, όλα τα κράτη μέλη, είτε πληρούν τους αναγκαίους όρους για την καθιέρωση ενιαίου νομίσματος είτε όχι, σέβονται τη δούληση να μεταδίδει γρήγορα η Κοινότητα στο τρίτο στάδιο και συνεπώς κανένα κράτος μέλος δεν εμποδίζει τη μετάδοση στο τρίτο στάδιο.

Εάν, κατά το τέλος του 1997, η ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου δεν έχει ακόμη καθοριστεί, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, τα όργανα της Κοινότητας και οι άλλοι αρμόδιοι οργανισμοί διεκπεραιώνουν όλες τις προπαρασκευαστικές εργασίες στη διάρκεια του 1998, προκειμένου να δώσουν τη δυνατότητα στην Κοινότητα να μεταδίδει αμετακλήτως στο τρίτο στάδιο την 1η Ιανουαρίου 1999, και στην ΕΚΤ και το ΕΣΚΤ να αρχίσουν να λειτουργούν πλήρως από την ημερομηνία αυτή.

Το παρόν πρωτόκολλο προσαρτάται στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

για ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν υποχρεούται ούτε δεσμεύεται να μεταδίδει στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης χωρίς ειδική σχετική απόφαση από την κυβέρνηση και το Κοινοβούλιό του,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ την πρακτική της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου να χρηματοδοτεί τις δανειακές της ανάγκες με την πώληση κρατικών ομολόγων στον ιδιωτικό τομέα,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

1. Το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποιεί στο Συμβούλιο εάν προτίθεται να μεταδίδει στο τρίτο στάδιο, πριν το Συμβούλιο προδίδει στην προβλεπόμενη στο άρθρο 109 Ι παράγραφος 2 της συνθήκης εκτίμηση.

Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν υποχρεούται να μεταδίδει στο τρίτο στάδιο, εκτός αν γνωστοποιήσει στο Συμβούλιο σχετική πρόθεσή του.

Αν δεν οριστεί ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι παράγραφος 3 της παρούσας συνθήκης, το Ηνωμένο Βασίλειο δύναται να γνωστοποιήσει την πρόθεσή του να μεταδίδει στο τρίτο στάδιο πριν την 1η Ιανουαρίου 1998.

2. Τα σημεία 3 έως 9 εφαρμόζονται αν το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποιήσει στο Συμβούλιο ότι δεν προτίθεται να μεταβεί στο τρίτο στάδιο.
3. Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμπεριλαμβάνεται στην πλειοψηφία των κρατών μελών τα οποία πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 109 Ι παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση και παράγραφος 3, πρώτο περίπτωση της παρούσας συνθήκης.
4. Το Ηνωμένο Βασίλειο διατηρεί τις εξουσίες του στον τομέα της νομισματικής πολιτικής σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία.
5. Το άρθρο 3 Α παράγραφος 2, το άρθρο 104 Γ παράγραφοι 1, 9 και 11, το άρθρο 105 παράγραφοι 1 έως 5, το άρθρο 105 Α, τα άρθρα 107, 108, 108 Α και 109, το άρθρο 109 Α, παράγραφοι 1 και 2 σημείο 6) και το άρθρο 109 Λ, παράγραφοι 4 και 5 της παρούσας συνθήκης δεν ισχύουν για το Ηνωμένο Βασίλειο. Στις διατάξεις αυτές, η αναφορά στην Κοινότητα ή τα κράτη μέλη δεν περιλαμβάνει το Ηνωμένο Βασίλειο, η δε αναφορά στις εθνικές κεντρικές τράπεζες δεν περιλαμβάνει την Τράπεζα της Αγγλίας.
6. Το άρθρο 109 Ε παράγραφος 4, το άρθρο 109 Η και το άρθρο 109 Θ της παρούσας συνθήκης, εξακολουθούν να ισχύουν για το Ηνωμένο Βασίλειο. Το άρθρο 109 Γ παράγραφος 4 και το άρθρο 109 Μ ισχύουν για το Ηνωμένο Βασίλειο σαν να είχε προβλεφθεί παρέκκλιση.
7. Το δικαίωμα ψήφου του Ηνωμένου Βασιλείου αναστέλλεται όσον αφορά τις πράξεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στα άρθρα τα οποία απαριθμούνται στο σημείο 5 του παρόντος πρωτοκόλλου. Για τον σκοπό αυτόν, οι σταθμισμένες ψήφοι του Ηνωμένου Βασιλείου εξαιρούνται από οποιοδήποτε υπολογισμό της ειδικής πλειοψηφίας σύμφωνα με το άρθρο 109 Κ παράγραφος 5 της παρούσας συνθήκης.

Το Ηνωμένο Βασίλειο επίσης δεν έχει δικαίωμα συμμετοχής στον διορισμό του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και των άλλων μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας σύμφωνα με το άρθρο 109 Α παράγραφος 2 σημείο 6) και το άρθρο 109 Λ παράγραφος 1 της παρούσας συνθήκης.

8. Τα άρθρα 3, 4, 6 και 7, το άρθρο 9.2, το άρθρο 10.1 και 10.3, το άρθρο 11.2, το άρθρο 12.1 τα άρθρα 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 και 52 του πρωτοκόλλου για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας («καταστατικό») δεν ισχύουν για το Ηνωμένο Βασίλειο.

Στα άρθρα αυτά, οι αναφορές στην Κοινότητα ή τα κράτη μέλη δεν περιλαμβάνουν το Ηνωμένο Βασίλειο και οι αναφορές στις εθνικές κεντρικές τράπεζες δεν περιλαμβάνουν την Τράπεζα της Αγγλίας.

Στα άρθρα 10.3 και 30.2 του καταστατικού οι αναφορές στο «εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ», δεν περιλαμβάνουν το κεφάλαιο το οποίο καλύπτει η Τράπεζα της Αγγλίας.

9. Το άρθρο 109 Λ παράγραφος 3 της συνθήκης και τα άρθρα 44 έως 48 του καταστατικού εφαρμόζονται, ανεξάρτητα αν υπάρχει ή όχι κράτος μέλος με παρέκκλιση, υπό τις ακόλουθες τροποποιήσεις:
 - α) Στο άρθρο 44, η αναφορά, στα καθήκοντα της ΕΚΤ και του ΕΝΙ περιλαμβάνει και τα καθήκοντα τα οποία πρέπει να συνεχίσουν να ασκούνται κατά το τρίτο στάδιο, λόγω τυχόν αποφάσεων του Ηνωμένου Βασιλείου να μην μεταβεί στο στάδιο αυτό.
 - β) Παράλληλα προς τα καθήκοντα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 47, η ΕΚΤ παρέχει συμβουλές και συμβάλλει στην προετοιμασία των αποφάσεων του Συμβουλίου σχετικά με το Ηνωμένο Βασίλειο που λαμβάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του σημείου 10, στοιχεία α) και γ) του παρόντος πρωτοκόλλου.
 - γ) Η Τράπεζα της Αγγλίας καταβάλλει το μερίδιό της στο εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ προς κάλυψη των δαπανών λειτουργίας της, στην ίδια δάση όπως και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών με παρέκκλιση.

10. Αν το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μεταδίδει στο τρίτο στάδιο, μπορεί να τροποποιήσει τη γνωστοποίησή του οποτεδήποτε μετά την έναρξη αυτού του σταδίου. Στην περίπτωση αυτή:
- α) Το Ηνωμένο Βασίλειο δικαιούται να μεταδίδει στο τρίτο στάδιο εφόσον πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις. Το Συμβούλιο, αιτήσει του Ηνωμένου Βασιλείου και υπό τους όρους και με τη διαδικασία που καθορίζονται στο άρθρο 109 Κ παράγραφος 2 της παρούσας συνθήκης, αποφασίζει εάν το εν λόγω κράτος μέλος πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις.
 - β) Η Τράπεζα της Αγγλίας καταβάλλει το μερίδιο του εγγεγραμμένου κεφαλαίου, μεταδίδει στην ΕΚΤ τα περιουσιακά στοιχεία σε συνάλλαγμα και συνεισφέρει στα αποθεματικά της στην ίδια βάση όπως και η εθνική κεντρική τράπεζα κράτους μέλους η παρέκκλιση του οποίου έχει καταργηθεί.
 - γ) Το Συμβούλιο, υπό τους όρους και με τη διαδικασία που καθορίζονται στο άρθρο 109 Α παράγραφος 5 της παρούσας συνθήκης, λαμβάνει όλες τις απαιτούμενες αποφάσεις ώστε να μπορέσει το Ηνωμένο Βασίλειο να μεταδίδει στο τρίτο στάδιο.
- Εάν το Ηνωμένο Βασίλειο μεταδίδει στο τρίτο στάδιο σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος σημείου, τα σημεία 3 έως 9 του παρόντος πρωτοκόλλου παύουν να ισχύουν.
11. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 104 και του άρθρου 109 Ε παράγραφος 3 της παρούσας συνθήκης και του άρθρου 21.1 του καταστατικού, η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου μπορεί να διατηρήσει την ευχέρεια «Ways and Means» έναντι της Τράπεζας της Αγγλίας εφόσον το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχει μεταδίδει στο τρίτο στάδιο.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν τη Δανία

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να διευθετήσουν σύμφωνα με τους γενικούς στόχους της παρούσας συνθήκης ορισμένα υφιστάμενα ειδικά προβλήματα,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ότι, το Σύνταγμα της Δανίας περιλαμβάνει διάταξη η οποία δύναται να καταστήσει αναγκαία τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στη Δανία προκειμένου η χώρα αυτή να συμμετάσχει στο τρίτο στάδιο της οικονομικής και νομισματικής ένωσης,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

1. Η Δανική Κυβέρνηση γνωστοποιεί στο Συμβούλιο τη θέση της για τη συμμετοχή στο τρίτο στάδιο, προτού το Συμβούλιο προδίδει στην εκτίμησή του σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι παράγραφος 2 της παρούσας συνθήκης.
2. Εάν η Δανία, γνωστοποιήσει ότι δεν θα συμμετάσχει στο τρίτο στάδιο, εξαιρείται. Το αποτέλεσμα της εξαίρεσης αυτής είναι ότι όλα τα άρθρα και οι διατάξεις της συνθήκης και του καταστατικού του ΕΣΚΤ που αφορούν παρεκκλίσεις ισχύουν έναντι της Δανίας.
3. Σε αυτή την περίπτωση, η Δανία δεν συμπεριλαμβάνεται στην πλειοψηφία των κρατών μελών που πληρούν τους απαραίτητους όρους οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 109 Ι παράγραφος 2 δεύτερη περίπτωση και παράγραφος 3 πρώτη περίπτωση της παρούσας συνθήκης.
4. Όσον αφορά την κατάργηση της εξαίρεσης, η διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 109 Κ παράγραφος 2 τίθεται σε εφαρμογή μόνον εάν το ζητήσει η Δανία.
5. Σε περίπτωση κατάργησης του καθεστώτος εξαίρεσης, παύουν να ισχύουν οι διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ**για τη Γαλλία****ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,****ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ** να λάβουν υπόψη ένα ιδιαίτερο σημείο που αφορά τη Γαλλία,**ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ** τις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Η Γαλλία διατηρεί το προνόμιο της έκδοσης νομισμάτων στα υπερπόντια εδάφη της σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής της νομοθεσίας και είναι αποκλειστικά αρμόδια για τον καθορισμό της ισοτιμίας του φράγκου Γαλλικών Αποικιών Ειρηνικού (CFP franc).

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ**σχετικά με την κοινωνική πολιτική****ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,**

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι ένδεκα κράτη μέλη, δηλαδή το Βασίλειο του Βελγίου, το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιρλανδία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Πορτογαλική Δημοκρατία, επιθυμούν να συνεχίσουν το δρόμο που χάραξε ο Κοινωνικός Χάρτης του 1989. Ότι συνήψαν προς το σκοπό αυτό συμφωνία μεταξύ τους· ότι η συμφωνία αυτή προσαρτάται στο παρόν πρωτόκολλο. Ότι το παρόν πρωτόκολλο καθώς και η προαναφερόμενη συμφωνία δεν θίγουν τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης, ιδίως όσες αφορούν την κοινωνική πολιτική η οποία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του κοινοτικού κεκτημένου.

- 1) Συμφωνούν να εξουσιοδοτήσουν τα ένδεκα αυτά κράτη μέλη να κάνουν χρήση των οργάνων, των διαδικασιών και των μηχανισμών της συνθήκης, προκειμένου να λάβουν και να εφαρμόσουν στο βαθμό που τους αφορούν τις πράξεις και αποφάσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση της ανωτέρω συμφωνίας.
- 2) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας δεν συμμετέχει στις διαβουλεύσεις και την έγκριση από το Συμβούλιο των προτάσεων της Επιτροπής που υποβάλλονται βάσει του παρόντος πρωτοκόλλου και της προαναφερόμενης συμφωνίας.

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 148 παράγραφος 2 της συνθήκης, οι πράξεις του Συμβουλίου που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος πρωτοκόλλου και οι οποίες πρέπει να εγκρίνονται με ειδική πλειοψηφία, εγκρίνονται εφόσον έχουν συγκεντρώσει τουλάχιστον σαράντα τέσσερις ψήφους. Για τις πράξεις του Συμβουλίου που πρέπει να εγκρίνονται με ομοφωνία, καθώς και για εκείνες που συνιστούν τροποποίηση της πρότασης της Επιτροπής, απαιτείται ομοφωνία των μελών του Συμβουλίου, πλην του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

Οι πράξεις που εκδίδονται από το Συμβούλιο, καθώς και οι τυχόν δημοσιονομικές επιπτώσεις πλην των διοικητικών εξόδων για τα όργανα, δεν εφαρμόζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

- 3) Το παρόν πρωτόκολλο προσαρτάται στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

που συνάπτεται μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας πλην του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας για την κοινωνική πολιτική

Τα υπογράφοντα ένδεκα ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ, δηλαδή το Βασίλειο του Βελγίου, το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιρλανδία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Πορτογαλική Δημοκρατία, τα οποία εφεξής καλούνται «τα κράτη μέλη»,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να εφαρμόσουν τον Κοινωνικό Χάρτη του 1989 δάσει του «κοινοτικού κεκτημένου»,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το πρωτόκολλο για την κοινωνική πολιτική:

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις:

Άρθρο 1

Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη έχουν ως στόχο να προωθήσουν την απασχόληση, τη δελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας, την παροχή της κατάλληλης κοινωνικής προστασίας, τον κοινωνικό διάλογο και την ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων που θα επιτρέψουν ένα υψηλό και διαρκές επίπεδο απασχόλησης και την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού. Προς τούτο, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη εφαρμόζουν μέτρα στα οποία λαμβάνεται υπόψη η ποικιλομορφία των εθνικών πρακτικών, ιδιαίτερος στον τομέα των συμβατικών σχέσεων, καθώς και η ανάγκη να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της Κοινότητας.

Άρθρο 2

1. Προκειμένου να υλοποιήσει τους στόχους του άρθρου 1, η Κοινότητα υποστηρίζει και συμπληρώνει τη δράση των προαναφερθέντων κρατών μελών στους ακόλουθους τομείς:

- δελτίωση, ιδιαίτερος, του περιβάλλοντος εργασίας, με σκοπό την προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων,
- συνθήκες εργασίας,
- ενημέρωση και διαδούλευση με τους εργαζομένους,
- ισότητα ανδρών και γυναικών όσον αφορά τις ευκαιρίες τους στην αγορά εργασίας και τη μεταχείριση κατά την εργασία,
- επαγγελματική ένταξη των ατόμων που αποκλείονται από την αγορά εργασίας, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 127 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που εφεξής καλείται «συνθήκη».

2. Για το σκοπό αυτό, το Συμβούλιο μπορεί να θεσπίζει, μέσω οδηγιών, τις ελάχιστες προδιαγραφές οι οποίες εφαρμόζονται σταδιακά, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών και των τεχνικών ρυθμίσεων που υφίστανται σε κάθε κράτος μέλος. Στις οδηγίες αυτές αποφεύγεται η επιβολή διοικητικών, οικονομικών και νομικών εξαναγκασμών, οι οποίοι θα παρεμπόδιζαν τη δημιουργία και την ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Το Συμβούλιο αποφασίζει κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 189 Γ της συνθήκης και μετά από διαδούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

3. Ωστόσο, το Συμβούλιο αποφασίζει με ομοφωνία μετά από πρόταση της Επιτροπής και από διαδούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στους ακόλουθους τομείς:

- κοινωνική ασφάλεια και κοινωνική προστασία των εργαζομένων,
- προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας,
- εκπροσώπηση και συλλογική υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων και των εργοδοτών, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής των εργαζομένων στη διαχείριση, με την επιφύλαξη της παραγράφου 6,
- συνθήκες απασχόλησης των υπηκόων των τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στο έδαφος της Κοινότητας,
- χρηματικές συνεισφορές με στόχο την προώθηση της απασχόλησης και τη δημιουργία θέσεων εργασίας, με την επιφύλαξη των διατάξεων περί του Κοινωνικού Ταμείου.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέσουν στους κοινωνικούς εταίρους, εφόσον οι κοινωνικοί εταίροι το ζητήσουν από κοινού, την εφαρμογή των οδηγιών που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3.

Σε αυτή την περίπτωση, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος πρέπει να εξασφαλίζει ότι, το αργότερο κατά την ημερομηνία κατά την οποία πρέπει να μεταφερθεί μια οδηγία σύμφωνα με το άρθρο 189, οι κοινωνικοί εταίροι έχουν λάβει τα απαραίτητα μέτρα σε συμβατική βάση, ενώ παράλληλα το κράτος μέλος έχει την υποχρέωση να θεσπίζει τις αναγκαίες διατάξεις ώστε να είναι ανά πάσα στιγμή σε θέση να εξασφαλίζει τα αποτελέσματα που επιβάλλονται από την εν λόγω οδηγία.

5. Οι διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν κωλύουν την εκ μέρους των κρατών μελών διατήρηση ή θέσπιση, μέτρων ενισχυμένης προστασίας τα οποία θα είναι σύμφωνα με τη συνθήκη.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στις αμοιβές, στο δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, στο δικαίωμα απεργίας ή στο δικαίωμα της ανταπεργίας (λοκ-άουτ).

Άρθρο 3

1. Η Επιτροπή έχει καθήκον να προωθεί τη διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους σε κοινοτικό επίπεδο και να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διευκολύνεται ο διάλογος μεταξύ τους, μεριμνώντας ώστε η υποστήριξη της να παρέχεται ισορροπημένα προς όλα τα μέρη.

2. Για το σκοπό αυτόν, η Επιτροπή, πριν υποβάλει προτάσεις στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής, διαβουλεύεται με τους κοινωνικούς εταίρους σχετικά με τους ενδεχόμενους προσανατολισμούς μιας κοινοτικής δράσης.

3. Εάν η Επιτροπή, μετά από αυτές τις διαβουλεύσεις, κρίνει ότι η συγκεκριμένη κοινοτική δράση πρέπει να αναληφθεί, διαβουλεύεται με τους κοινωνικούς εταίρους σχετικά με το περιεχόμενο της μελετώμενης πρότασης. Οι κοινωνικοί εταίροι διατυπώνουν γνώμη ή, αναλόγως των περιπτώσεων, σύσταση, την οποία διαδίδζουν στην Επιτροπή.

4. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων αυτών, οι κοινωνικοί εταίροι μπορούν να πληροφορήσουν την Επιτροπή ότι επιθυμούν να θέσουν σε λειτουργία τη διαδικασία του άρθρου 4. Η διάρκεια της διαδικασίας αυτής δεν μπορεί να υπερβαίνει τους 9 μήνες, εκτός εάν οι ενδιαφερόμενοι κοινωνικοί εταίροι ή η Επιτροπή αποφασίσουν από κοινού την παράτασή της.

Άρθρο 4

1. Ο διάλογος μεταξύ κοινωνικών εταίρων σε κοινοτικό επίπεδο μπορεί να οδηγή, εφόσον οι κοινωνικοί εταίροι το επιθυμούν, στη σύναψη συμβατικών σχέσεων, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών.

2. Οι συμφωνίες που συνάπτονται σε κοινοτικό επίπεδο υλοποιούνται, είτε σύμφωνα με τις διαδικασίες και πρακτικές των ενδιαφερομένων κοινωνικών εταίρων και κρατών μελών, είτε, σε τομείς που εμπλύνουν στο άρθρο 2, όταν το ζητούν από κοινού τα υπογράφοντα μέρη, με απόφαση του Συμβουλίου που λαμβάνεται μετά από πρόταση της Επιτροπής.

Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, εκτός εάν η εν λόγω συμφωνία περιέχει μία ή περισσότερες διατάξεις σχετικές με τομέα από τους αναφερόμενους στο άρθρο 2 παράγραφος 3, οπότε αποφασίζει με ομοφωνία.

Άρθρο 5

Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του άρθρου 1 και με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της συνθήκης, η Επιτροπή προωθεί τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και διευκολύνει το συντονισμό της δράσης τους στους τομείς της κοινωνικής πολιτικής που υπάγονται στην παρούσα συμφωνία.

Άρθρο 6

1. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει την εφαρμογή της αρχής της ίσης αμοιβής για ίδια εργασία μεταξύ ανδρών και γυναικών.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ως αμοιβή νοούνται, οι συνήθεις βασικοί ή κατώτατοι μισθοί ή αποδοχές, και όλα τα άλλα οφέλη που παρέχονται άμεσα ή έμμεσα, σε χρήματα ή σε είδος, από τον εργοδότη στον εργαζόμενο, λόγω της σχέσεως εργασίας.

Η ισότητα των αμοιβών, χωρίς διακρίσεις φύλου, συνεπάγεται:

α) ότι η αμοιβή που παρέχεται για όμοια εργασία αμειβόμενη με το κομμάτι καθορίζεται με βάση την ίδια μονάδα μετρήσεως,

β) ότι η αμοιβή που παρέχεται για εργασία αμειβόμενη με την ώρα είναι η ίδια για όμοια θέση εργασίας.

3. Το παρόν άρθρο δεν κωλύει την εκ μέρους των κρατών μελών διατήρηση ή θέσπιση μέτρων που προβλέπουν ειδικά ευεργετήματα για τη διευκόλυνση της άσκησης μιας επαγγελματικής δραστηριότητας από τις γυναίκες ή για την πρόληψη ή αντιστάθμιση μειονεκτημάτων στην επαγγελματική τους σταδιοδρομία.

Άρθρο 7

Η Επιτροπή καταρτίζει κάθε χρόνο έκθεση για τις εξελίξεις όσον αφορά την υλοποίηση των στόχων του άρθρου 1, συμπεριλαμβανομένης της δημογραφικής κατάστασης στην Κοινότητα. Διαβιβάζει την έκθεση αυτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να καλέσει την Επιτροπή να εκπονήσει εκθέσεις για ιδιαίτερα προβλήματα που αφορούν την κοινωνική κατάσταση.

Δηλώσεις

1. Δήλωση για το άρθρο 2 παράγραφος 2

Τα ένδεκα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη σημειώνουν ότι, κατά τις συζητήσεις για το άρθρο 2, παράγραφος 2 της παρούσας συμφωνίας, συμφωνήθηκε ότι η Κοινότητα, με τον καθορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων για την προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων, δεν προτίθεται να δημιουργήσει αδικαιολόγητες εκ των περιστάσεων διακρίσεις όσον αφορά τους εργαζομένους στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

2. Δήλωση για το άρθρο 4 παράγραφος 2

Τα ένδεκα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη δηλώνουν ότι ο πρώτος τρόπος εφαρμογής των συμφωνιών μεταξύ κοινωνικών εταίρων σε κοινοτικό επίπεδο, στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 4 παράγραφος 2, θα είναι η ανάπτυξη του περιεχομένου των συμφωνιών αυτών, με συλλογική διαπραγμάτευση και σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν σε

κάθε κράτος μέλος, και, συνεπώς, αυτός ο τρόπος εφαρμογής δεν συνεπάγεται υποχρέωση για τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν άμεσα τις εν λόγω συμφωνίες ή να εκπονούν

κανόνες μεταγραφής τους, ούτε υποχρέωση να τροποποιούν τις ισχύουσες εσωτερικές διατάξεις για να διευκολύνουν την εφαρμογή τους.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

σχετικά με την οικονομική και κοινωνική συνοχή

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι η Ένωση έχει θέσει ως στόχο της την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής προόδου, ιδίως με την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι στο άρθρο 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και η αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών, και ότι η ενίσχυση της οικονομικής συνοχής αποτελεί μία από τις δράσεις της Κοινότητας που απαριθμούνται στο άρθρο 3 της συνθήκης,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι οι διατάξεις του τίτλου XIV περί οικονομικής και κοινωνικής συνοχής ως σύνολο αποτελούν τη νομική βάση για τη σταθεροποίηση και περαιτέρω ανάπτυξη της δράσης της Κοινότητας στον τομέα της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας ενός νέου ταμείου,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι οι διατάξεις του τρίτου μέρους, τίτλος XII για τα διευρωπαϊκά δίκτυα και τίτλος XVI για το περιβάλλον, προβλέπουν την ίδρυση Ταμείου Συνοχής πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1993,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ την πεποίθησή τους ότι η πορεία προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση θα συμβάλει στην οικονομική ανάπτυξη όλων των κρατών μελών,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι προβλέπεται διπλασιασμός των πόρων των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων σε πραγματικές τιμές από το 1987 έως το 1993, πράγμα το οποίο συνεπάγεται μεταφορές πόρων ευρείας κλίμακας, ιδίως κατ' αναλογία προς το ΑΕΠ των λιγότερο ευημερούντων κρατών μελών,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων δανείζει μεγάλα και διαρκώς αυξανόμενα ποσά υπέρ των πτωχότερων περιοχών,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ την επιθυμία για μεγαλύτερη ελαστικότητα των διαδικασιών χορήγησης των πόρων από τα διαρθρωτικά ταμεία,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ την επιθυμία να διαφοροποιηθούν τα επίπεδα της κοινοτικής συμμετοχής σε προγράμματα και σχέδια σε ορισμένες χώρες,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ την πρόταση να λαμβάνεται περισσότερο υπόψη η σχετική ευημερία των κρατών μελών, στα πλαίσια του συστήματος των ιδίων πόρων,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ ότι η προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής έχει ζωτική σημασία για την ακέραια ανάπτυξη και σταθερή επιτυχία της Κοινότητας και υπογραμμίζουν τη σημασία της συνυπαγωγής της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής στα άρθρα 2 και 3 της συνθήκης,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ την πεποίθησή τους ότι τα διαρθρωτικά ταμεία πρέπει να εξακολουθήσουν να αποτελούν σημαντικό παράγοντα για την υλοποίηση των στόχων της Κοινότητας στον τομέα της συνοχής,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ την πεποίθησή τους ότι η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων πρέπει να εξακολουθήσει να διαθέτει το μεγαλύτερο μέρος των πόρων της στην προώθηση της κοινωνικής και οικονομικής συνοχής και δηλώνουν ότι είναι διατεθειμένοι να αναθεωρούν τις κεφαλαιακές ανάγκες της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, όποτε καθίσταται αναγκαίο για το σκοπό αυτό,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ την ανάγκη να γίνει διεξοδική αξιολόγηση της λειτουργίας και της αποτελεσματικότητας των διαρθρωτικών ταμείων το 1992 και να επανεξεταστεί, με την ευκαιρία αυτή, το πρέπον μέγεθος των ταμείων αυτών, έχοντας υπόψη τους στόχους της Κοινότητας στον τομέα της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής,

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ότι το Ταμείο Συνοχής, το οποίο πρέπει να ιδρυθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1993, προβλέπει χρηματοδοτική συμβολή της Κοινότητας σε σχέδια για το περιβάλλον και τα διευρωπαϊκά δίκτυα στα κράτη μέλη στα οποία το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι χαμηλότερο από το 90% του κοινοτικού μέσου όρου, τα οποία διαθέτουν πρόγραμμα με στόχο την εκπλήρωση των όρων της οικονομικής σύγκλισης όπως ορίζονται στο άρθρο 104 Γ της συνθήκης,

ΔΗΛΩΝΟΥΝ την πρόθεσή τους να δώσουν μεγαλύτερα περιθώρια ελαστικότητας όσον αφορά τη διάθεση πόρων από τα διαρθρωτικά ταμεία για ειδικές ανάγκες που δεν καλύπτονται από τις σημερινές ρυθμίσεις των διαρθρωτικών ταμείων,

ΔΗΛΩΝΟΥΝ ότι είναι διατεθειμένοι να διαφοροποιούν τα επίπεδα συμμετοχής της Κοινότητας στα προγράμματα και σχέδια των διαρθρωτικών ταμείων, ούτως ώστε να αποφεύγονται οι υπερβολικές αυξήσεις των δημοσιονομικών δαπανών των λιγότερο ευημερούντων κρατών μελών,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ την ανάγκη τακτικής παρακολούθησης της προόδου προς την υλοποίηση της κοινωνικής και οικονομικής συνοχής και δηλώνουν ότι διατίθενται να μελετήσουν όλα τα αναγκαία για το σκοπό αυτό μέτρα,

ΔΗΛΩΝΟΥΝ την πρόθεσή τους να λάβουν περισσότερο υπόψη την ικανότητα συνεισφοράς κάθε κράτους μέλους στο σύστημα των ιδίων πόρων και να εξετάσουν τρόπους διόρθωσης, για τα λιγότερο ευημερούντα κράτη μέλη, των φθινόντων στοιχείων που υφίστανται στο σημερινό σύστημα ιδίων πόρων,

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ να προσαρτήσουν το παρόν πρωτόκολλο στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

σχετικά με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΧΕΤΙΚΑ με την ακόλουθη διάταξη, που προσαρτάται στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών διαθέτουν κοινή οργανωτική δομή.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

προσαρτημένο στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στις συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΧΕΤΙΚΑ με την ακόλουθη διάταξη, που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στις συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:

Καμία διάταξη της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, των συνθηκών περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των συνθηκών και πράξεων που τροποποιούν ή συμπληρώνουν τις εν λόγω συνθήκες, δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 40.3.3 του ιρλανδικού συντάγματος στην Ιρλανδία.
